

ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ

ಅಪೂರ್ವ ಸಂಗಮ

ಕಥಾ ಸಂಕಲನ

ಕಟ್ಟತನ ಲಲಿತಾ ಅಯ್ಯಣ್ಣ

ಕರ್ನಾಟಕ ಅರೆಭಾಷೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ

ಅಮಾರ್ವ ಸಂಗಮ

ಕಥಾ ಸಂಕಲನ

ಬರ್ದವು

ಕಟ್ರತನ ಲಲಿತಾ ಅಯ್ಯಣ್ಣ

ಗೌಳಿಬೀದಿ, ಮಡಿಕೇರಿ.

ಮೊ : 7204675925

ಕರ್ನಾಟಕ ಅರೆಭಾಷೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ,
ಮಡಿಕೇರಿ, ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆ - 571 201

'APOORVA SANGAMA' Arebhashe Katha Sankalana in Arebhashe language written by Katratana Lalitha Aiyanna, Published by 'Karnataka Arebhashe Samskrithi Mathu Sahitya Academy.

ಪ್ರಕಟಣೆ : 2019

ಪ್ರತಿಗಳು : 500

ಬೆಲೆ : ರೂ. 100/-

Price : Rs. 100/-

ಪುಟಗಳು : 112

® ಎಲ್ಲಾ ಹಕ್ಕನ್ನು ಕಾಯ್ದಿರಿಸಲಾಗಿದೆ. All Rights Reserved.

ಸಲಹಾ ಸಮಿತಿ :

ಶ್ರೀ ಬಾರಿಯಂಡ ಜೋಯಪ್ಪ

ಶ್ರೀ ಎ.ಕೆ. ಹಿಮಕರ

ಶ್ರೀಮತಿ ಕಡ್ಲೇರ ತುಳಸಿ ಮೋಹನ್

ಶ್ರೀ ದಿನೇಶ ಹಾಲೇಮಜಲು

ಪ್ರಕಾಶಕರು : ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್

ಕರ್ನಾಟಕ ಅರೆಭಾಷೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ.

ಪುಸ್ತಕ ದೊರೆಯುವ ಸ್ಥಳ :

ಕರ್ನಾಟಕ ಅರೆಭಾಷೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ,

ಕಾಫಿ ಕೃಪ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್, ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿ ರಸ್ತೆ, ಮಡಿಕೇರಿ.

ದೂ. : 08272-223055

ಮುದ್ರಣ :

ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ಸ್ & ಪ್ರಿಂಟರ್ಸ್,

ಮಡಿಕೇರಿ, ಕೊಡಗು

Ph : 08272-224919, 9448135592

ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಮಾತು

ಕರ್ನಾಟಕ ಅರೆಭಾಷೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ಕಲೆ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಅರೆಭಾಷೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಕ್ಷೇತ್ರಲಿ ಸೃಜನಶೀಲ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡುತ್ತ ಸರಕಾರದ ಉದ್ದೇಶ. ಆ ಉದ್ದೇಶನ ಸಫಲ ಮಾಡುತ್ತ ನಮ್ಮ ಕೆಲ್ಲ. ಇದೇ ಕಾರಣಂದ ಅರೆಭಾಷೆಲಿ ಪುಸ್ತಕ ಬರೆಯುವುಕೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಟ್ಟು ಅವರ ಆಯ್ಕೆ ಪುಸ್ತಕನ ಮುದ್ರಣ ಮಾಡಿ ಲೋಕಾರ್ಪಣೆ ಮಾಡುವ ಕೆಲ್ಲನ ಅಕಾಡೆಮಿ ಮಾಡ್ತಾ ಉಟ್ಟು.

‘ಅಪೂರ್ವ ಸಂಗಮ’ತ್ತೇಳುವ ಕಥಾ ಸಂಕಲನ ಶ್ರೀಮತಿ ಕಟ್ಟತನ ಲಲಿತಾ ಅಯ್ಯಣ್ಣನವು ಬರೆಯ್ದೊಳೊ. ಈ ಹಿಂದೆ ಅವು ‘ಮತ್ತೆ ಸಿಕ್ಕಿತು ಕುಂಕುಮ’ತ್ತೇಳುವ ಕಾದಂಬರಿನ ಬರ್ರ್ಡ್ ಅಕಾಡೆಮಿ ಮೂಲಕ ಅದ್ ಬೆಳ್ಳು ಕಂಡುಟು. ಈಗ ಅಪೂರ್ವ ಸಂಗಮ ಕಥಾ ಸಂಕಲನ ಅಕಾಡೆಮಿ ಮುದ್ರಣ ಮಾಡಿಕೆ ಮುಂದೆ ಬಂದುಟು.

ಈ ಹಿಂದೆನ ಸಮಿತಿ ಮತ್ತೆ ಈಗನ ಸಮಿತಿ ಸೇರಿ ಇಲ್ಲಿಮುಟ್ಟು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯ ಇಪ್ಪತ್ತಾಲ್ಕು ಪುಸ್ತಕಗಳ ಲೋಕಾರ್ಪಣೆ ಮಾಡಿಟು. ಸರಕಾರಂದ ನೋಂದಾವಣೆ ಆದ ಮೇಲೆ ಅಕಾಡೆಮಿ ‘ಹಿಂಗಾರ’ತ್ತೇಳು ತ್ರೈ ಮಾಸಿಕದ ಹತ್ತ್ ಆವೃತಿಗಳ ಹೊರ ತಂದುಟು.

ಇದೀಗ ಶ್ರೀಮತಿ ಲಲಿತಾ ಅಯ್ಯಣ್ಣನವು ಬರ್ರ್ಡ್ ‘ಅಪೂರ್ವ ಸಂಗಮ’ತ್ತೇಳುವ ಕಥಾ ಸಂಕಲನ ಓದುಗರಾದ ನಿಮ್ಮ ಕೈ ಮೇಲೆ ಇಸ್ತಾ ಒಳೊ. ಇದೊಂದು ಸಂಸಾರದ ಚಿತ್ರಣ ಕೊಡುವ ಕೃತಿ. ಮಾನ್ಯ ಓದುಗರಾದ ನೀವು ಈ ಕೃತಿನ ಓದಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡುವರಿತ ನಾವು ಭಾವಿಸಿಯೊಳೊ. ಅಕಾಡೆಮಿ ಮೂಲಕ ಪ್ರಕಟ ಆಗಿದ್ದರ್ದೊಂದ ಈ ಪುಸ್ತಕ ಕಮ್ಮಿ ಕ್ರಯಕೆ ನಿಮಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದೆ.

ಈ ಪುಸ್ತಕನ ಪ್ರಕಟ ಮಾಡಿಕೆ ಅನುಮತಿ ಕೊಟ್ಟ ಕಥೆಗಾರ್ತಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಕಟ್ಟತನ ಲಲಿತಾ ಅಯ್ಯಣ್ಣನವ್ವ ಧನ್ಯವಾದಗ. ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಕಟಣಾ ಸಮಿತಿನ ಸಂಚಾಲಕರಾದ ಬಾರಿಯಂಡ ಜೋಯಪ್ಪನವುಕೆ ಮತ್ತೆ ಸಲಹಾ ಸಮಿತಿನ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಅಕಾಡೆಮಿ ಋಣಿ ಆಗುಟು. ಪುಸ್ತಕ ತಕಂಡ್ ಓದುವ ಸಾಹಿತ್ಯಾಸಕ್ತರಾದ ನಿಮಿಗೆ ಧನ್ಯವಾದಗ.

ಪಿ. ಸಿ. ಜಯರಾಮ

ಅಧ್ಯಕ್ಷರ.

ಮುನ್ನುಡಿ

ಶ್ರೀಮತಿ ಕಟ್ರತನ ಲಲಿತಾ ಅಯ್ಯಣ್ಣನವು 2016ರಲ್ಲಿ "ಮತ್ತೆ ಸಿಕ್ಕಿತ್ ಕುಂಕುಮ"ತೆಳುವ ಕಾದಂಬರಿನ ಬರ್ದ ಹೆಸ್ ಮಾಡ್ಲವು. ಆ ಪುಸ್ತಕನ ಕರ್ನಾಟಕ ಅರೆಭಾಷೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಓದುಗರ ಕೈಲಿ ಇಸಿತ್. ಇದೀಗ ಅಪೂರ್ವ ಸಂಗಮತೆಳುವ ಕಥಾ ಸಂಕಲನ ಬರ್ದ ಆಸಕ್ತ ಓದುಗಂಗೆ ಮತ್ತೊಂದ್ ಅವಕಾಶನ ಲಲಿತಾ ಅಯ್ಯಣ್ಣನವು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟೊಳೊ. ಇದ್ ಅರೆಭಾಷೆ ಸಾಹಿತ್ಯಾಸಕ್ತರ ಭಾಗ್ಯತೇ ಹೇಳಕ್. ಶ್ರೀಮತಿ ಲಲಿತಾ ಅಯ್ಯಣ್ಣನವ್ಗೆ ಅಭಿನಂದನೆಗ.

"ಅಪೂರ್ವ ಸಂಗಮ" ಕಥಾ ಸಂಕಲನಲಿ ಒಟ್ಟು ಹತ್ತ ಕಥೆಗ ಒಳೊ. ಅವರ ಎಲ್ಲಾ ಕಥೆಗಳೂ ಸಂಸಾರ ಜೀವನದ ಕಥೆಗಳೇ ಆಗೊಳೊ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಯವ್ವನ ಬಾಕನ ಹತ್ತವು ಒಮ್ಮೆ ಮಕ್ಕಳ ಮೊದುವ ಆಗಿದ್ದರೆ...ತೆಳುವ ಚಿಂತೆಲಿದ್ದವೆ. ಆದರೆ ಅವ್ವಿಂತಲೂ ಯಾರ್ಯಾಗೋ "ಈ ಇನ್ನೂ ಯಾರು ಬಾತ್ಲೆ... ಬೇಗ ಬೇಗ ನೋಡಿ ಮೊದುವ ಮಾಡಿಯಪ್ಪಾ..."ತೆಳುವ ಪಕ್ಕಟೆ ಸಲಹೆ ಕೊಡುವ ಚಿಂತೆ. ಅಷ್ಟೆ ಅಲ್ಲ, ನಂಟ ಬಾಕನ ಅಡ್ಡ ನಿತ್ ಹಿಂದಕೆ ಕಳ್ಳುವ ಅವು ಇವೂ ಇದ್ದವೆ.

ಹೆತ್ತವ್ಗೆ ಗೊತ್ತು ಹೆರಿಗೆ ಬೇನೆ. ಹೊತ್ತವ್ಗೆ ಗೊತ್ತು ಹೊತ್ತ ಭಾರ. "ಅಪೂರ್ವ ಸಂಗಮ" ಕಥಾ ಸಂಕಲನದ ಕೆಲವು ಕತೆಗ ಕರ್ನಾಟಕ ಅರೆಭಾಷೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿರುವ ತ್ರೈಮಾಸಿಕ 'ಹಿಂಗಾರ' ಪುಸ್ತಕಲಿ ಪ್ರಕಟ ಆಗುಟು. ಶ್ರೀಮತಿ ಲಲಿತ ಅವರ ಕತೆಗಳ ವಿಶೇಷತೆಳೆ 'ಪತ್ತೆದಾರಿಕೆ'! ಕುತೂಹಲದ ಓದಿಸಿಕಂಡ್ ಹೋವ ತಂತ್ರ!

ಓದುದೆಲ್ಲಾ ಆದ ಮೇಲೆ ಕೆಲಕೆ ಸೇರು, ಕೆಲಕೆಲ್ಲಾ ಸೇರ್ದ ಮೇಲೆ ಮೊದುವ ಆದು, ಗಂಡ ಹೆಣ್ಣ್ ಡ್ಯೂಟಿಗೆ ಹೋಕನ ಕೂಸುನ ನೋಡಿಕಂಬವು ಯಾರ್? ಇದ್ ಇದ್ ಕಾಂಬ ಕೆಲವು ಕುಟುಂಬಗಳ ಸಮಸ್ಯೆ. ಅದರ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಇಳಿ ಪ್ರಾಯಲಿ ಅಪ್ಪ ಅವ್ವನ ನೋಡಿಕಂಬವು ಯಾರ್? ಅವ್ಗೆ ವೃದ್ಧಾಶ್ರಮನೇ ಗತಿ! ಇಂದ್‌ನ ಕೆಲವುರ ಬರಹಗಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ್ನೇ ಕಾಂಬಕ್!

"..... ಸ್ವಾತಿನ ಪೂರ್ಣ ನೋಡಿ ಮದ್ದೆ ಆಗಿದ್ದ ಅವಂಗೆ ಅವು ರೂಪ ಕಮ್ಮಿ ಆದ ಮ್ಯಾಲೆ ಅವು ಮ್ಯಾಲೆ ಯಾವುದೇ ಪ್ರೀತಿ ಉಳ್ಳಿತ್ಲೆ. ಇದ್‌ಕೆ ಅವನ ಅಮ್ಮನ ಕುಮ್ಮಕ್ಕೂ ಇತ್ತ್..." 'ಅಪೂರ್ವ ಸಂಗಮ'ತೆಳುವ

ಕತೆ ಹಿಂಗೇ ಮುಂದಾವರ್ದದೆ. ಕಡೆಲಿ ಏನಾತ್‌ತ್ತೇಳ್ವ ಕುತೂಹಲ ಓದುಗನಲ್ಲಿ ಮೂಡ್ಲೆ. ಸಹಜವಾಗಿ ಮೂಡಿ ಬಂದ ಕತೆ ಇದಾಗುಟ್ಟು.

"ಮಿಂಚಿದ ಕಾಲ" ಕತೆ ಸುರಾದೇ ಆಟಿತಿಂಗದ ಮಳೆಗಾಲಂದ. "ಹೊಟ್ಟೆ ಬಟ್ಟೆ ಕಟ್ಟಿ ಇವನ ಓದಿದೊ. ಈಗ ನೋಡು ಇಂವ ಇರಕಾದ ಜಾಗಲಿ ಅಮ್ಮನ ಬುಟ್ಟುಟ್ಟು ಸ್ವಂತ ಮಂಜ ಆದರೆ ಹಿಂಗೆ ಮಾಡಿದಾರ್... ಥೂ ಪಾಪಿ" ಕರುಣಾಜನಕ ಕತೆ ಇದಾಗುಟ್ಟು.

"ಮೂಲ ನಕ್ಷತ್ರ"ತೇಳ್ವನ ಮೂಗು ಮುರೆವೇ ಜಾಸ್ತಿ. ಕೆಲವಂತೂ ಬರೀ ದೋಷ ಹುಡ್ಡಿಕಂಡ್ ಹಾಳಾಗೊಳೊ. ಸಮಾಜಲಿ ಸುಧಾರಣೆ ಕಾಂಬೊದು ಯಾಗೊಳೊ ಏನೊ? ಮೂಲ ನಕ್ಷತ್ರತೇಳುವ ಈ ಕತೆ ಈ ಮೇಲೆನ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವಾಂಗೆ ಉಟ್ಟು.

'ಸೇಡ್' ಕತೆಲಿ ಕಾಲೇಜ್ ಜೀವ್ವಂದಳೇ ಸುರಾದ ಕಿಚ್ಚ್ ಹಂಗೇ ಮುಂದುವರ್ದ್ ಮತ್ತೆ ಯಾಗೊಳೊ ಸ್ಫೋಟ ಹೆಂಗಾತ್ ಮತ್ತೆ ಏನಾತ್‌ನ ವಿವರ ಆ ಕತೆಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದೆ.

'ಹುಚ್ಚ' ಯಾಕಾತ್? ಕಡೆಗೆ ಏನಾತ್‌ತೇಳುವ ಕತೆ ಮನೋಜ್ಞ ಆಗಿ ಮೂಡಿ ಬಂದುಟು. 'ಸಂಶಯದ ಸುಳಿಲಿ' ಕತೆ 'ಪತ್ತೆದಾರಿ' ಕಾದಂಬರಿನ ಗ್ಯಾನ ಮಾಡ್ಲಿದೆ. 'ಪರಿವರ್ತನೆ' ಕತೆ ಚಟಕೆ ಬಿದ್ದರೆ ಏನಾದವೆತ ಹೇಳ್ವ ಕತೆಯಾಗುಟು.

"ಅರಿವು ಮೂಡಿತ್" ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಕಡೇ ಕತೆ. ಆದರ್ಶ ಬದ್ಧಾನ ಬದ್ಧಿಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟರೆ ಕೆಲವ್ ಸೋತವೆ, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವ್ ಸೋತ್ ಗೆದ್ದವೆ.

ಶ್ರೀಮತಿ ಕಟ್ರತನ ಲಲಿತಾ ಅಯ್ಯಣ್ಣ ಅವ್ರಂದ 'ಸಮಾಜ ಮುಖಿ' ಆಶಯದ ಕತೆಗ ಇನ್ನೂ ಮೂಡಿ ಬಲ್ಲಿತ ಬಯ್ಸನೊ. ಕತೆ ಬರೆವ ತಂತ್ರ ಕತೆಗಾರ್ತಿಗೆ ಒಗ್ಗಿಟು.

ಶ್ರೀಮತಿ ಲಲಿತಾ ಅಯ್ಯಣ್ಣನವ್ಕ ಶುಭಾಶಯಗ.

ಬಾರಿಯಂಡ ಜೋಯಪ್ಪ

ಸಂಚಾಲಕರ್, ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಕಟಣಾ ಸಮಿತಿ,

ಕರ್ನಾಟಕ ಅರೆಭಾಷೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿ & ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ,

ಮಡಿಕೇರಿ.

ಲೇಖಕರ ಮಾತ್

"ಅಪೂರ್ವ ಸಂಗಮ" ಕಥಾ ಸಂಕಲನ ಇದ್ದ ನನ್ನ ಎರಡನೇ ಪ್ರಕಟಿತ ಕೃತಿ. ನನ್ನ ಮೊದಲನೇ ಪುಸ್ತಕ "ಮತ್ತೆ ಸಿಕ್ಕಿತ್ ಕುಂಕುಮ" ಕಾದಂಬರಿ 2016ರಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಅರೆಭಾಷೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿಯಿಂದ ಪ್ರಕಟ ಆಗುಟ್ಟು. ಇದಲ್ಲದೆ ನನ್ನ ಹಲವು ಕವನ ಮತ್ತಿತರ ಲೇಖನಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟ ಆಗುಟ್ಟು. ನನ್ನ ಈ ಕೃತಿನ ಪ್ರಕಟಿಸ್ತಾ ಇರ್ವ ಅರೆಭಾಷೆ ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ್, ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್, ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಕಟಣಾ ಸಮಿತಿನ ಸಂಚಾಲಕರ್, ಸಮಿತಿನ ಸದಸ್ಯರ್ ಮತ್ತೆ ಅಕಾಡೆಮಿನ ಎಲ್ಲಾ ಸದಸ್ಯರ್ ಅಲ್ಲದೆ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗಳಿಗೆ ಧನ್ಯವಾದಗಳ್ ಅರ್ಪಿಸಿನೆ.

'ಅಪೂರ್ವ ಸಂಗಮ' ಕಥಾ ಸಂಕಲನಲಿ ಬರುವ ಕೆಲವು ಕತೆಗ ನಾನ್ ನಿಜ ಜೀವನಲಿ ಕಂಡ ಕೆಲವು ಘಟನೆಗಳಿಗೆ ತೀರಾ ಹತ್ತಿರವಾಗುಟ್ಟು. ನನ್ನ ಪುಸ್ತಕನ ಕೊಂಡು ಓದಿ ನನ್ನ ಬರವಣಿಗೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂಗೆ ಸಲಹೆ, ಸೂಚನೆ, ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡಿ ಹರಸಿ.

-ಕಟ್ಟತನ ಲಲಿತಾ ಅಯ್ಯಣ್ಣ

ಗೌಳಿಬೀದಿ, ಮಡಿಕೇರಿ

ಮೊ : 7204675925

ಒಳಪುಟಲಿ

1. ಅಪೂರ್ವ ಸಂಗಮ	1-18
2. ಮಿಂಚಿದ ಕಾಲ	19-26
3. ಮೂಲ ನಕ್ಷತ್ರ	27-34
4. ಅನುಬಂಧ	35-44
5. ಸೇಡು	45-58
6. ಹುಚ್ಚ	59-67
7. ವಿಪರ್ಯಾಸ	68-78
8. ಸಂಶಯದ ಸುಳಿಲಿ	79-87
9. ಪರಿವರ್ತನೆ	88-95
10. ಅರಿವು ಮೂಡುತ್ತ	96-103

ಅಪೂರ್ವ ಸಂಗಮ

ಸ್ವಾತಿಗೆ ಸಂಭ್ರಮವೋ ಸಂಭ್ರಮ. ಮನೆಲಿ ನಾಳೆ ಅಣ್ಣ ಸಮರ್ಥನ ಮದ್ದೆ ಚಪ್ಪರ. ನೆಂಟರಿಷ್ಟರ್ ಇಂದೇ ಬಾಕೆ ಶುರು ಮಾಡಿದ್ದೊ. ಮನೆ ಮುಂದೆ ಚಪ್ಪರ ಹಾಕಿಕೆ ಮನೆಯವು ಎಲ್ಲಾ ಬಂದಿದ್ದೊ.

ಬೆಳಿಗ್ಗೆಂದನೇ ಅವೆಲ್ಲಾ ಕಾಫಿ ತಿಂಡಿ ಕೊಡ್ತು, ಅವು ಕೇಳ್ದ ಸಾಮಾನ್ಯನಲ್ಲಾ ತಕಂಡ್ ಹೋಗಿ ಕೊಡ್ತು, ಹಿಂಗ್ ಸ್ವಾತಿ ಕುಶೀಲಿ ಮನೆ ತುಂಬಾ ಓಡಾಡಿಕಂಡಿತ್ತ.

ಅವಳ್ಳ ಕಂಡ್ರೆ ಮನೆಯವ್ವೆ ಬಾಳಾ ಇಷ್ಟ. ಅವು ಎಲ್ಲಾರೊಟ್ಟಿಗೆ ತಮಾಸೆ ಮಾಡಿಕಂಡ್ ನಗಾಡ್ತಿಕಂಡ್ ಇರ್ತ್ತಿತ್ತ. ತಾನ್ ಡಾಕ್ಟರ್ ತೇಳ್ವ ಗರ್ವ ಇತ್ತಲೆ.

ಶಾರದ ಮತ್ತೆ ಮಂದಪ್ಪನವ್ವೆ ಸಮರ್ಥ ಮತ್ತೆ ಸ್ವಾತಿ ಇಬ್ಬರ್ ಮುತ್ತಿನಂತ ಮಕ್ಕ. ಸಮರ್ಥ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಮುಗ್ಗಿ ಬೆಂಗಳೂರಲಿ ಒಂದ್ ಕಂಪೆನಿಲಿ ಕೆಲ್ಸ ಮಾಡ್ತಿತ್ತ. ಸ್ವಾತಿ ಮಂಗಳೂರಲಿ ಎಂ.ಬಿ.ಬಿ.ಎಸ್ ಫೈನಲ್ ಇಯರ್ ಓದಿಕಂಡಿತ್ತ. ಕಳ್ಳ ತಿಂಗ ತಾನೆ ಫೈನಲ್ ಇಯರ್ ಪರೀಕ್ಷೆ ಬರ್ಡ್ ಬಂದಿತ್ತ.

ಸ್ವಾತಿಗೆ ಒಂದ್ ಕಡೆ ಕುಶಿ ಅಣ್ಣನ ಮದ್ದೆತ. ಇನ್ನೊಂದ್ ಕಡೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಟೆನ್ಯನ್. ಅವು ಎಂ.ಬಿ.ಬಿ.ಎಸ್.

ರಿಸಲ್ವೆ ಇನ್ನೂ ಎರಡು ದಿನಲಿ ಬಂದದೇತ ಗೊತ್ತಾಗಿತ್ತು. ಪರೀಕ್ಷೆಲಿ ಲಾಯ್ಕ ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಯಾಕೋ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಳುಕಿತ್ತು. ಅವು ಮುಂದೆ ಎಂ.ಡಿ. ಮಾಡಕುತ ಬಾಳಾ ಆಶೆಲಿ ಇತ್ತು. ಆದ್ರಂದ ಅವುಗೆ ವಳ್ಳ ಪರ್ಸೆಂಟೇಜ್ ಸಿಕ್ಕುದು ಬಾಳಾ ಮುಖ್ಯ ಆಗಿತ್ತು.

"ಸ್ವಾತಿ, ಏನ್ ಮಾಡ್ತಾ ವಳಾ ಬಾ ಇಲ್ಲಿ" ಶಾರದ ವಳಗಿಂದ ಕರಿಯಕನ ಸ್ವಾತಿ ಅವು ಯೋಚನೆಗಲೊಂದ ಹೊರಗೆ ಬಾತ್.

"ಬಂದೆ ಅಮ್ಮಾ" ತೇಳಿ ವಳಗೆ ಹೋತ್.

ಅಮ್ಮನೊಟ್ಟಿಗೆ ಸಮರ್ಥ್ ಮಾತಾಡಿಕಂಡ್ ನಿತ್ತಿತ್ತು. ಸ್ವಾತಿನ ಕಾಂಬಕನ

"ಏಯ್ ಸ್ವಾತಿ, ಇನ್ನೂ ಎರಡು ದಿನ ನಿನ್ನ ಮೊಬೈಲ್ ಬಂದ್, ಬಾ ಬಾ ಕೆಲ್ಲ ಮಾಡ್"ತೇಳಿ ಅಣ್ಣ ಸಮರ್ಥ್ ಅವು ತಲೆಗೆ ಮೆಲ್ಲೆ ಕುಟ್ಟಿತ್ತು.

"ಏಯ್ ಹೋಗೋ ಮದ್ದೆ ನಿಂದೂ ನಂದೂ, ಈಗಲೇ ದರ್ಬಾರ್ ಮಾಡಿಕೆ ಬಂದ್ಬುಟ್ಟಾ, ನಾಳೆ ಅತ್ತಿಗೆ ಬಂದ ಮ್ಯಾಲೆ ನಾವೆಲ್ಲಾ ಕಾಂಬದೇ ಇಲ್ಲೇನೂ"

"ಹೋಗೇ ಹಂಗೇನಿಲ್ಲೆ, ನೀನ್ ನನ್ನ ಮುದ್ದಾ ತಂಗೆ ಅಲಾ"

"ಎಲ್ಲಾ ಹಂಗೆ ಕಾರ್ಯವಾಸಿ ಕತ್ತೆಕಾಲು ಹಿಡಿಯದೂತ, ಅತ್ತಿಗೆ ಬಂದ ಮ್ಯಾಲೆ ನಾನ್ ಇಬ್ಬರ ಮಧ್ಯೆ ಶಿವಪೂಜೆಲಿ ಕರಡಿನಂಗ ಆಗಿ ಬಿಟ್ಟಿತ ಕಂಡದೆ."

"ಹಂಗೇನ್ ಇಲ್ಲೆ, ನಿನ್ನ ಅತ್ತಿಗೆ ಬಾಳಾ ವಳ್ಳೆಯವು"

"ಓಹೋ, ಈಗಲೇ ಬಾರಿ ಸಪೋರ್ಟ್ ಮಾಡ್ತಾವಳಾ ಇನ್ನೂ ದೇವ್ರೇ... ಗತಿ"ತ ಮೇಲೆ ನೋಡಿ ಕೈ ಮುಗ್ತ ಸ್ವಾತಿ.

"ಶುರಾತ ನಿಮ್ಮ ಕೋಳಿ ಜಗಳ. ನಾಳೆ ನೀನೂ ಹಂಗೆ ಮದ್ದೆ ಆದ ಮ್ಯಾಲೆ"

"ನೀನೂ ಅಣ್ಣನ ಕಡೆ ಸೇರಿ ಬುಟ್ಟಾ"

ಸಮರ್ಥ್ ಶರ್ಟ್ ಕಾಲರ್ ಎತ್ತಿ, 'ನನ್ನ ಮುದ್ದು ಅಮ್ಮತ, ಅಮ್ಮನ ತಬ್ಬಿ ಕಣ್ಣ್"

"ಸರಿ ಸರಿ ನೀನೀಗ ಹೋಗ್. ನಾಳೆಗೆ ಎಲ್ಲಾ ರೆಡಿ ಮಾಡಿಕ ನಮಿಗೆ ಕೆಲ್ಲ ಉಟ್ಟು"

"ಸರಿ ಅಮ್ಮ"

ಸ್ವಾತಿ ಅಮ್ಮನೊಟ್ಟಿಗೆ ಕೆಲ್ಲಕ್ಕೆ ಸೇರಿಕಣ್ಣ್.

ವಳಗೆ ಉಟದ ಹಾಲ್ಲಿ ಮನೆಯವು, ಅತ್ತೆಕ, ಎಲ್ಲಾ ಆಗಲೇ ಬಂದ್

ಪಟ್ಟಾಂಗ ಹೊಡ್ಡಂಡ್ ಕೆಲ್ವ ಶುರು ಮಾಡಿದ್ದೊ.

ಕಾಸ್ ತಾಳಿ ಕಟ್ಟಿ ಮದ್ದೆ ಶುರುವಾಗುವಲ್ಲಿಂದ ಹಿಡ್ಡ್, ಎಣ್ಣೆ ಅರಿಶಿನಕೆ, ಗಂಗೆ ಪೂಜೆಗೆ, ಆರತಿಗೆ, ಕಂಚಿಮಿಗೆ, ಹಸೆ ಬರಿಯಕೆ, ಹಾಲು ತುಪ್ಪ ಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ, ಮದರಂಗಿ ಶಾಸ್ತ್ರಕೇಳಿ ಎಲ್ಲಾ ಬ್ಯಾರೆ ಬ್ಯಾರೆ ಪಚ್ಚೆಲಿ ಸಾಮಾನ್ ತುಂಬಿ ಮಡ್ಗಿದ್ದೊ.

ಕಂಚಿನ ತಟ್ಟೆಗ, ಎಲೆ ತಟ್ಟೆಗ, ಆರತಿ ತಟ್ಟೆಗ, ಬಾಳೆಲೆ, ಬಾಳೆ ಹಣ್ಣು, ಚಾಪೆ, ಚೊಂಬು, ಮಣೆ, ಹರ್ದೆ ಹಣ ಕಟ್ಟಿಕೆ ಬಿದಿರಾನ್ ಗೊಟ್ಟ, ಹಿಂಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಒಂದ್ ಕಡೆ ಜೋಡ್ಸಿ ಮಡ್ಗಿದ್ದೊ. ಒಂದ್ ಕೋಂಬರೆಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಇಟ್ಕೊ ಬೀಗ ಹಾಕಿದೊ.

* * * * *

ಮನೆ ದೊಡ್ಡದಿತ್. ಹಂಗೆ ಎದುರಿಗೆ ಅಂಗಳ ದೊಡ್ಡದಿದ್ದಂದ ಮತ್ತೆ ಮನೆಲೇ ಶುಭ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಕುತೇಳಿ ಶಾಸ್ತ್ರ ಮನೆಲೇ ಮಾಡ್ತುತ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದ್ದೊ.

ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಒಂಭತ್ತು ಗಂಟೆಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರ ಶುರು ಮಾಡ್ತುತ ನೆಂಟರಿಷ್ಟರ್ ಎಂಟು ಗಂಟೆಗೇ ಬಾಕಿ ಶುರು ಆತ್. ಅಡ್ಡೆಯವು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ತಿಂಡಿಗೆ, ಇಡ್ಲಿ ವಡೆ ಸಾಂಬಾರ್ ಮಾಡಿದ್ದೊ. ಬಂದವು ಎಲ್ಲಾ ತಿಂಡಿ ತಿಂದ್ ಶಾಸ್ತ್ರ ಮಾಡಿಕೆ ಹೊರ್ದೊ.

ಸೋದರ ಮಾವ ಬಂದ್ ಕಾಸ್ ತಾಳಿ ಕಟ್ಟಿದ ಮ್ಯಾಲೆ ಮದ್ದೆ ಕಾರ್ಯ ಶುರು ಆತ್.

ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸಮರ್ಥನ ಫ್ರೆಂಡ್‌ಗಳ ಒಂದ್ ಹಿಂಡ್ ಬೆಂಗ್ಲೂರ್‌ಂದ ಟೆಂಪೊ ಮಾಡಿಕಂಡ್ ಬಂದ್ ತಲ್ಪಿದೊ. ಅವಲ್ಲಿ ಸುಮಾರ್ ಜನ ಕೊಡಗಿನವೇ ಆಗಿದ್ದೊ. ಸಾಯಂಕಾಲ ಚಪ್ಪರಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲವೂ ಗೌಡ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಹೊರ್ದೊ.

ಚಪ್ಪರಲಿ ಕಳ್ಳ, ಊಟ ಬಳಂಬಿಕೆ ಸಮರ್ಥನ ಫ್ರೆಂಡ್‌ಗಳೇ ನಿತ್ತಬುಟ್ಟಿದ್ದೊ. ಮನೆ ಮಕ್ಕಳಂಗೆ ಎಲ್ಲವು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಮಾತಾಡಿಕಂಡ್ ಓಡಾಡಿಕಂಡ್ ಇದ್ದಂದ ಮಂದಪ್ಪ ಮತ್ತೆ ಶಾರದನವ್ವೆ ಬಾಳಾ ಕುಶಿ ಆತ್.

ಸಮರ್ಥ ತನ್ನ ಫ್ರೆಂಡ್‌ಗಳ್ಗೆ ನೋಡಿಕಂಬ ಕೆಲ್ವನ ಸ್ವಾತಿಗೆ ವಹಿಸಿತ್.

ಎರ್ದೆ ದಿನ ಗೌಜಲಿ ಮದ್ದೆ ಕಳ್ಳ ಸಮರ್ಥ-ಲಾವಣ್ಯ ಬಾಳಾ

ಜೋಡಿಗಳಾದೊ. ಲಾವಣ್ಯ ಸಹ ಬೆಂಗಳೂರಲ್ಲಿ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಆಗಿತ್ತು.

ಮದ್ದಿನ ಗೌಜಿನೊಟ್ಟಿಗೆ ಸ್ವಾತಿನ ಎಂ.ಬಿ.ಬಿ.ಎಸ್. ರಿಸಲ್ಟ್ ಬಂದ್ ಅವು ಡಿಸ್ಟಿಂಕ್ಷನ್‌ಲಿ ಪಾಸ್ ಆದ ಕುಶಿ ಸೇರಿ ಮನೆಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಸಂಭ್ರಮಲಿ ಇದ್ದೊ.

ಮದ್ದಿಗೆ ಸಮರ್ಥ-ಲಾವಣ್ಯ ಒಂದು ತಿಂಗಳ ರಜೆ ಹಾಕಿದ್ದೊ. ತುಪ್ಪ ತಕಂಡ್ ಹೋದು, ಹತ್ತೊಳೆಯದು ಎಲ್ಲಾ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ್ಳ ಮುಗ್ಗಿ ಇಬ್ಬರೂ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಹೊರ್ದು ಹೋದೊ. ಸಮರ್ಥ ಬೆಂಗಳೂರಲ್ಲಿ ಮನೆ ಮಾಡಿತ್ತು. ಅವು ಹೋಕೆ ಮುಂದೆನೇ ಶಾರದ ಮತ್ತೆ ಮಂದಪ್ಪನವು ಹೋಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಜೋಡ್ಸಿಕೊಟ್ಟ ಬಂದಿದ್ದೊ.

* * * * *

ಸ್ವಾತಿ ಪಕ್ಕದ ಊರನ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಆರೋಗ್ಯ ಕೇಂದ್ರಲಿ ಡಾಕ್ಟಾಗಿ ಸೇರಿಕಣ್ಣ. ಎಂ.ಡಿ. ಮಾಡ್ತು ಅವು ದೊಡ್ಡ ಕನ್ ಆಗಿತ್ತು. ಅದ್ಲೆ ಅವು ರೆಡಿ ಆಗ್ತಾ ಇತ್ತು. ಮನೆಂದ ಹೋಗ್ತಿದ್ದಂದ ಆರಾಮಾಗಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬಾತಿತ್ತು. ಇಷ್ಟ್ ವರ್ಷ ಮನೆಂದ ದೂರ ಹಾಸ್ಟೆಲ್‌ಲಿ ಇದ್ದಾಕಂಡ್ ಓದಿದ್ದಂದ ಈಗ ಮನೆಲಿ ಇರ್ದು ನೆಮ್ಮದಿ ಆಗಿತ್ತು. ಹಿಂಗೆ ಎರ್ದ ವರ್ಷ ಕಳ್ಳ ಹೋತ್. ಬರ್ದ ಪರಿಕ್ಷೆಲಿ ಅವುಗೆ ಸೀಟ್ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತಲೆ.

ಮಂದಪ್ಪನವು ಮಗಳಿಗೆ ಮದ್ದೆ ಮಾಡಿ ಬುಡ್‌ವ ಗ್ಯಾನಲಿ ಇದ್ದೊ. ಹಂಗೆ ತಿಳ್ಳವರೊಟ್ಟಿಗೆ ವಳ್ಳ ಹೈದ ಇದ್ದರೆ ಹೇಳಿತ ಹೇಳಿದ್ದೊ. ಅವಳ್ಳ ಡಾಕ್ಟರಿಗೇ ಕೊಡಿಕೆ ಅವ್ಲೆ ಇಷ್ಟ ಇತ್ತು. ಹಂಗೆತ ಸರಿಯಾದವು ಸಿಕ್ಕಕೊಲಾ... ಹಿಂಗೆ ಸುಮಾರ್ ಸಮೆ ಕಳ್ಳ ಹೋತ್. ಮಂದಪ್ಪನವು ಡಾಕ್ಟರ್ ಹೈದನೇ ಬೇಕುತೇಳ್ಳ ವಿಷ್ಯನ ಬುಟ್, ಬ್ಯಾರೆ ಲಾಯ್ಕ ಓದಿ ವಳ್ಳ ಕೆಲ್ಸಿರ್ದ ಒಳ್ಳೆ ಹೈದ ಆದುತ ಹೇಳ್ವಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದೊ.

ಆದರೆ, ಸ್ವಾತಿ ಎಂ.ಡಿ. ಮಾಡದೆ ಮದ್ದೆ ಆದುಲಿತ ಹೇಳಿಕಂಡಿತ್ತು. ಹಿಂಗೆ ಇರ್ದನ ದೂರದ ನೆಂಟರಾಗಿದ್ದ ಮೈಸೂರ್‌ನ ಕೈ ತುಂಬಾ ಸಂಬಳ ಇರ್ದ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಹೈದ ಸ್ವಾತಿನ ನೋಡಿಕೆ ಬಂದದೆತ ಮಂದಪ್ಪನವು ತಿಳ್ಳಕನ ಸ್ವಾತಿಗೆ ಬಾಳಾ ಗಾಬರಿ ಆತ್.

ಅಪ್ಪ ಮಂದಪ್ಪನವು ಅವಳ್ಳ ಎಷ್ಟ್ ಪ್ರೀತಿ ಮಾಡ್ತಿದ್ದವೋ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಲಿ ಅಷ್ಟೇ ಕಟ್ಟ ನಿಟ್ಟಾಗಿದ್ದೊ.

ಸ್ವಾತಿನ ನೋಡಿಕೆ ಹೈದ ಬರ್ದ ದಿನ ಬಂದೇ ಬುಡ್ಡ್. ಶಾರದನವು ಹೇಳ್ವಂಗೆ ಸ್ವಾತಿ ಸರಳವಾಗಿ ಅವಿಗೆ ಒಪ್ಪುವ ಮೆರೂನ್ ಕಲರ್‌ನ ಮೈ ತುಂಬಾ ಚಿನ್ನದ ಬೊಟ್ಟು ಇದ್ದ ಸಣ್ಣ ಜರಿ ಬಂದ ಮೈಸೂರ್ ಸಿಲ್ಕ್ ಸೀರೆ ಉಟ್ಟ ಸಿದ್ಧಳಾತ್.

ಸಮರ್ಥ ಮತ್ತೆ ಲಾವಣ್ಯ ಹಿಂದಿನ ದಿನನೇ ಬಂದಿದ್ದೊ. ಸ್ವಾತಿ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲದ ಮನಸ್‌ಂದ ಹೊರ್ಟ್ ಕುದ್ದಿತ್. ಆದರೂ ಅವು ಬಾಳಾ ಲಾಯ್ಕ ಕಾಂಬತಿತ್.

ಸಾಯಂಕಾಲ ನಾಕ್ ಗಂಟೆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಹೈದನ ಮನೆಯವು ಬಂದೊ. ಹೈದ, ಹೈದನ ಅಪ್ಪ, ಅಮ್ಮ ಮತ್ತೆ ತಂಗೆ ಬಂದಿದ್ದೊ.

ಸ್ವಾತಿನ ನೋಡ್ತಿದ್ದಂಗೆ ಅವು ಪೊರ್ಲುಗೆ ಅವೆಲ್ಲಾ ಮರುಳಾಗಿದ್ದಂತೆಳ್ಳಕೆ ಅವರ ಮುಖನೇ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿತ್.

ಸ್ವಾತಿ ತಲೆ ಎತ್ತಿ ನೋಡ್ಕನ ನಗೆ ತುಂಬಿದ ತುಂಟ ಕಣ್ಣುಗಳ ಮೋಡಿಗೆ ಸಿಲುಕಿತ್. ಎಲ್ಲವೂ ಅವಳ ಆಗಲೇ ಸೊಸೆಯಾಗಿಬುಟ್ಟಂಗೆ ಬಾಳಾ ಪ್ರೀತಿಲಿ ಮಾತಾಡ್ತಿದೊ. ಸ್ವಾತಿನ ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮಂದ್ರೂ ಸಹ ಆಗಲೇ ಹರ್ಷನ ತಮ್ಮ ಅಳಿಯನಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಂಗೆ ಕಾಂಬತಿತ್. ಸಮರ್ಥ ಮತ್ತೆ ಲಾವಣ್ಯನ ಮುಖ ನೋಡ್ಕನ ಅವು ಸಹ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಂಗೆ ಕಾಂಬತಿತ್.

ಕಡೆಲಿ ಎಂ. ಡಿ. ಮಾಡಕುತೇಳ್ವ ತನ್ನ ನಿರ್ಧಾರನ ಸಡ್ಡ ಮಾಡ್ವ ತೀರ್ಮಾನ ಸ್ವಾತಿಯದಾಗಿತ್.

ಹರ್ಷ ಎರ್ದು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆನೇ ಮಡಿಕೇರಿಯ ಮದ್ದೆ ಒಂದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತಿನ ನೋಡಿ ಮೆಚ್ಚಿಕಂಡಿತ್.

ಹರ್ಷನ ಮನೆಯವು ಸಹ ಕೊಡಗಿನವೇ ಆಗಿದ್ದ, ಅವು ಉದ್ಯೋಗಂದಾಗಿ ಮೈಸೂರಲಿ ನೆಲ್ಲಿದ್ದೊ.

ಮುಂದೆ ಒಂದೇ ತಿಂಗಳಿ ಸ್ವಾತಿ-ಹರ್ಷನ ಎಂಗೇಜ್‌ಮೆಂಟ್ ನಡ್ಡ್ ಹೋತ್. ಇನ್ನೂ ಮೂರ್ ತಿಂಗಳ ಕಳ್ಡ್ ಮದ್ದೆತ ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡ್ತೊ.

ಮೂರು ತಿಂಗಳಲಿ ಗೌಡ ಸಮಾಜಲಿ ಅವರಿಬ್ಬರ ಮದ್ದೆ ಬಾರಿ ಗೌಜಲಿ ನಡ್ಡ್.

* * * * *

ದಿನಗ ಉರುಳುತ್ತಿದ್ದೊ. ಸ್ವಾತಿ ಹರ್ಷನೊಟ್ಟಿಗೆ ಹರ್ಷಲಿ ಎರಡು ವರ್ಷ ಕಳ್ಳಿತ್. ಆದರೆ ಅತ್ತೆಗೆ ನೆಚ್ಚಿನ ಸೊಸೆ ಆಕೆ ಮಾತ್ರ ಅವಿಗೆ ಸಾಧ್ಯ ಆಗಿತ್ತಲೆ.

ಸ್ವಾತಿ ಮೈಸೂರಾಲಿ ಇದ್ದ ಒಂದ್ ಖಾಸಗಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯ ಕೆಲ್ಸ ಮಾಡ್ತಿತ್. ಅವು ಹೊತ್ತು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೆ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯ ಬಾಡು ಅತ್ತೆಗೆ ಸಿಟ್ಟು ಬಾತಿತ್. ಅವಿಗೆ ಮನೆಲಿ ಕೆಲ್ಸ ಮಾಡಿಕೆ ಸಮಯ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತಲೆ. ಎಮರ್ಜೆನ್ಸಿ ಕೇಸ್ ಬಂದರೆ ರಾತ್ರಿ ಸಹ ಹೋಕಾಗಿತ್.

ಅಲ್ಲದೆ, ಮಂಜನು ಸೊಸೆನ ಚಂದಕೆ ಮರುಳಾಗಿ ಹಿಂದೆ ಸುತ್ತುದು ಅವ್ವಂಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಸೂಯೆ ಹುಟ್ಟಿಸಿತ್.

ಆಗೊಮ್ಮೆ ಈಗೊಮ್ಮೆ ಸೊಸೆನ ಮಂಜನೊಟ್ಟಿಗೆ ದೂರುತಿದ್ದೊ. ಆದರೆ ಗಂಡನ ಪ್ರೀತಿನ ಮುಂದೆ ಅತ್ತೆನ ಉದಾಸೀನ ಅವಿಗೆ ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ಇತ್ತಲೆ. ಈ ಮಧ್ಯೆ ಮಾವ ತೀರಿಕಂಡಿದ್ದೊ. ನಾದಿನಿನ ಮದ್ದೆ ಆಗಿತ್. ಮನೆಲಿ ಇದ್ದವು ಮೂರು ಜನ. ಸ್ವಾತಿ ಮನೆಲಿ ಇದ್ದಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಮನೆ ಕೆಲ್ಸ ಹಂಗೆ ಅಡಿಗೆ ಕೆಲ್ಸ ಮಾಡ್ತಿತ್. ಪಾತ್ರೆ ತೊಳೆಯಕೆ ಬಟ್ಟೆ ಒಗಿಯಕೆ ಮನೆ ವರಿಕೆ ಒಬ್ಬ ಹೆಂಗಸ್ ಬಾತಿತ್. ಆದರೂ ಅತ್ತೆಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಇತ್ತಲೆ.

* * * * *

ಅಂದ್ ಹರ್ಷನ ಫ್ರೆಂಡ್‌ನ ಮದ್ದೆ, ಬೆಂಗ್ಲೂರ್‌ನ ಭತ್ತಲಿ ಮದ್ದೆ ಇತ್. ಸ್ವಾತಿ-ಹರ್ಷ ರಜ ಹಾಕಿ ಮದ್ದೆಗೆ ಹೊರ್ದೊ. ಮದ್ದೆ ಮುಗ್ಗಿ ಹಂಗೆ ಸಮರ್ಥನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ವಾಪಾಸ್ ಬಾಕನ ಸಾಯಂಕಾಲ ಆಗಿತ್. ಮೈಸೂರಿಗೆ ತಲೆಕೆ ಇನ್ನ್ ಇಪ್ಪತ್ ಕಿಲೋಮೀಟರ್ ಇತ್ ಅಷ್ಟೆ. ಸಣ್ಣದಾಗಿ ಮಳೆ ಬ್ಯಾರೆ ಬಾತಿತ್.

ತಿರುವೊಂದರಲ್ಲಿ ಕಾರಿಗೆ ಅಡ್ಡ ಬಂದ ಒಂದ್ ಹಸ್‌ನ ತಪ್ಪಿಸಿಕೆ ರಾಂಗ್ ಸೈಡಿಗೆ ಕಾರ್‌ನ ತಿರಿಸಿತ್ ಹರ್ಷ. ಒಂದೇ ಕ್ಷಣಲಿ ಎದುಂದ ರಭಸಲಿ ಬಂದ ಲಾರಿ ಅಡಿಗೆ ಕಾರ್ ಸಿಕ್ಕಿತ್.

ಹತ್ತಲಿ ಇದ್ದ ಅಂಗಡಲಿದ್ದ ಜನ ಹಂಗೆ ಸುದ್ದಿ ತಿಳ್ಳ ಊರ್ ಜನ ಎಲ್ಲಾ ಗುಡ್ಡೆ ಸೇರ್ದೊ. ಯಾರೋ ಆಂಬುಲೆನ್ಸ್‌ಗೆ ಪೊಲೀಸರ್ಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡ್ಲೊ.

ಇಬ್ಬರನ್ನೂ ಮೈಸೂರ್‌ನ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಸೇರಿದ್ಲೊ. ವಿಷಯ ತಿಳ್ಳ ಹರ್ಷ ಮತ್ತೆ ಸ್ವಾತಿನ ಮನೆಯವು ಓಡಿ ಬಂದಿದ್ದೊ.

ಹರ್ಷನ ಕಾಲ್ ಫ್ರಾಕ್ಟರ್ ಆಗಿತ್. ಸೀಟ್ ಬೆಲ್ಟ್ ಹಾಕದೆ ಕುದ್ದಿದ್ದ ಸ್ವಾತಿನ ಮುಖ ಡ್ಯಾಶ್ ಬೋರ್ಡ್‌ಗೆ ಬಡ್ತಿದ್ದಂದ ಅವಳ ಮುಖಕ್ಕೆ ಬಾಳಾ ಪೆಟ್ಟಾಗಿತ್. ಎದೆ ಮತ್ತೆ ಕೈಗೆ ಸಹ ಪೆಟ್ಟಾಗಿತ್. ಎರಡ್ ದಿನ ಅವಿಗೆ ಜ್ಞಾನನೇ ಇತ್ತಲೆ.

ಹರ್ಷಂಗೆ ಸ್ವಾತಿನಷ್ಟ ಪಟ್ಟಾಗಿತ್ತಲೆ.

ಮೂರನೆ ದಿನ ಜ್ಞಾನ ಬಂದ ಮ್ಯಾಲೆ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಪ್ರಾಣಾಪಾಯ ಇಲ್ಲೆತ ಡಾಕ್ಟರ್ ಹೇಳ್ವ ಮೇಲೆ ಮನೆಯವೆಲ್ಲಾ ಸಮಾಧಾನಂದ ಉಸಿರಾಡ್ತೊ.

ಒಂದ್ ವಾರಲಿ ಹರ್ಷ ಚೇತರಿಸಿಕಂಡತ್. ಆದರೆ ಸ್ವಾತಿ ಏಳಿಕೆ ಆಗದ ಸ್ಥಿತಿಲಿ ಇತ್ತ್.

ಹರ್ಷ ಮೆಲ್ಲೆ ಅಮ್ಮನೊಟ್ಟಿಗೆ ಸ್ವಾತಿ ಇದ್ದಲ್ಲಿಗೆ ವೀಲ್ ಚೇರಲಿ ಬಂದಂವ ಸ್ವಾತಿನ ನೋಡ್ತಿದ್ದಂಗೆ ಚೇರಿ ಕುಸ್ತ್ ಕುದ್ದತ್. ಗಾಬರಿಲಿ ಅಮ್ಮ ನರ್ಸ್‌ನ ಕಠ್ಕಂಡ್ ಬಂದೊ.

ಅಂವನ ಬ್ಯಾರೆ ನರ್ಸ್‌ಗಳ ಸಹಾಯಂದ ಅವನ ಹಾಸಿಗೆಗೆ ತಂದ್ ಮಲ್‌ಗಿಸ್‌ಕನ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಆತುರಲಿ ಬಂದ ಡಾಕ್ಟರ್ ಅಂವನ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿ ಇಂಜೆಕ್ಷನ್ ಕುತ್ರಿ, ಅಂವನ ಯಾಕೆ ಏಳಿಕೆ ಬುಟ್ಟದ್‌ತ ನರ್ಸ್‌ಗಳಿಗೆ ಬೈದ್ ಹೋದೊ.

ಸ್ವಾತಿನ ಮುಖ ತುಂಬಾ ಬ್ಯಾಂಡೇಜ್ ಹಾಕಿದ್ರಂದ ಅವಳ ಮುಖ ವಿಕಾರ ಆಗಿತ್ತ್. ಅದ್ನ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡದೆ ಇದ್ದ ಹರ್ಷಂಗೆ ಒಮ್ಮೆಗೇ ಶಾಕ್ ಆಗಿತ್ತ್. ಅಂವ ಆಕ್ಸಿಡೆಂಟ್ ಆದಮ್ಯಾಲೆ ಸ್ವಾತಿನ ಕಂಡಿತ್ತಲೆ.

ಮತ್ತೆ ಒಂದ್ ವಾರಲಿ ಹರ್ಷನ ಆಸ್ಪತ್ರೆಂದ ಡಿಸ್‌ಚಾರ್ಜ್ ಮಾಡಿದ್ದೊ. ಅಂವ ಮನೆಲಿ ರೆಸ್ಪ್ ತಕಂಬತಿತ್ತ್. ಅಂವ ಓಡಾಡಿಕೆ ಎರ್ಡ್ ತಿಂಗ ಬೇಕೂತ ಡಾಕ್ಟರ್ ಹೇಳಿದ್ದೊ. ಅಂವ ವೀಲ್ ಚೇರಲೇ ಓಡಾಡಿಕಂಡಿತ್ತ್.

ಮತ್ತೆ ಹದಿನೈದ್ ದಿನ ಕಳ್ಳಂಗೆ ಸ್ವಾತಿನ ಮುಖದ ಬ್ಯಾಂಡೇಜ್ ತೆಗ್ಗಿದ್ದೊ. ಸ್ವಾತಿನ ಮುಖ ವಿಕಾರ ಆಗಿತ್ತ್. ಲಾಯ್ಕ ವಾಸಿ ಆದಮ್ಯಾಲೆ ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಸರ್ಜರಿ ಮಾಡಿರೆ ಕಲೆಗ ಹೋದವೆತ ಡಾಕ್ಟರ್ ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೊ.

ಹರ್ಷ ಬಹಳ ನಿರಾಶನಾಗಿತ್ತ್. ಅಂವ ಆಗೊಮ್ಮೆ ಈಗೊಮ್ಮೆ ಮೂರನೇ ಮನ್ನರಂಗೆ ಬಂದ್ ಸ್ವಾತಿನ ನೋಡಿ ಹೋಗ್ತಿತ್ತ್. ಹರ್ಷನ ಅಮ್ಮ ಎರಡ್ ಸಲ ಬಂದ್ ಹೋಗಿದ್ದೊ.

ಸ್ವಾತಿನ ಪಾಲಿಗೆ ಮರ್ಡೊಂದೇ ಉಳ್ಳಿತ್ತ್. ತನ್ನ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಕಾರಣವಾದ ದೇವರ ಮ್ಯಾಲೆ ಅವುಗೆ ಸಿಟ್ಟ್ ಬಂದಿತ್ತ್.

ಶಾರದನವು ಸ್ವಾತಿನ ಪಕ್ಕಂದ ಕದಲದೆ ಅವಳ್ಳ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡ್ತಿದ್ದೊ. ಸ್ವಲ್ಪ ವಾಸಿಯಾದ ಮ್ಯಾಲೆ ಮಂದಪ್ಪ ಮತ್ತೆ ಶಾರದನವು ಅವಳ್ಳ ತಮ್ಮೊಟ್ಟಿಗೆ

ಕರ್ಕಂಡ್ ಹೋದೊ. ಬಾಯಿ ಮಾತಿಗೂ ಹರ್ಷ ಮತ್ತೆ ಅವನ ಅಮ್ಮ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿ ಹೇಳ್ತಲೆ.

ಸ್ವಾತಿನ ಮುಖಲಿದ್ದ ಕಲೆಗ ಅವಳ ಅಂದನ ಹೀರಿದ್ದೊ. ಎಡ್ಡ ಕಡೆ ದವಡೆ ಮತ್ತೆ ಹಣೆ ಮ್ಯಾಲೆ ದೊಡ್ಡ ಗಾಯದ ಕಲೆಗಳಿದ್ದೊ. ಬ್ಯಾರೆ ಕಲೆಗ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಕಾಂಬತ್ತಲೆ.

ಸ್ವಾತಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದ್ ಒಂದು ತಿಂಗಳ ಕಳ್ಳರೂ ಹರ್ಷ ನೋಡಿಕೆ ಬಾತ್ಲೆ. ಮಧ್ಯೆ ಎರಡ್ ಸಲ ಫೋನ್ ಮಾಡಿ ಮಾತಾಡುತ್ತ ಅಷ್ಟೆ. ಫೋನ್‌ಲಿ ತನ್ನ ಕಷ್ಟಗಳ್ನೇ ಹೇಳಿಕಂಡಿತ್. ಸ್ವಾತಿನ ಪೊರ್ಲು ನೋಡಿ ಮದ್ದೆ ಆಗಿದ್ದ ಅವಂಗ ಅವ್ವ ರೂಪ ಕಮ್ಮಿ ಆದ ಮ್ಯಾಲೆ ಅವ್ವ ಮ್ಯಾಲೆ ಯಾವುದೇ ಪ್ರೀತಿ ಉಳ್ಳಿತ್ತಲೆ. ಇದಾಕೆ ಅವನ ಅಮ್ಮನ ಕುಮ್ಮಕ್ಕೂ ಇತ್. ಅವ್ವೆ ಮುಂದೆಂದನೂ ಸ್ವಾತಿಕೇಳಿ ಅಷ್ಟಕಷ್ಟೆ. ಈಗ ಮಂಜನ ತಲೆ ಕೆಡ್ನಿದ್ದೊ.

ಅಂದ್ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ, ಊಟ ಮಾಡಿ ಸ್ವಾತಿ ಕೋಂಬರೆಲಿ ಮಲ್ಲಿತ್. ಅದೇ ಸಮಯಲಿ ಹರ್ಷ ಬಂದಿತ್. ಅವ್ವ ಮಲ್ಲಿರುವ ವಿಷ್ಯ ತಿಳ್ವೆ ಅವ ಅಲ್ಲಿ ಕುದ್ದತ್. ಮುಂದೆನಂಗ ಆದರೆ ಅವ್ವ ಮಲ್ಲಿದಲ್ಲಿಗೇ ಹೋಗಿ ಗೋಳು ಹೊಯ್ಕುಂಬತ್ತಿತ್.

ಇದ್ನ ಗಮನಿಸಿದ ಶಾರದನವ್ವ ಮನ್ಸಲಿ ಸಂಶಯ ಹುಟ್ಟಿತ್. ಅಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ಎದ್ದಾ ಬಂದ ಸ್ವಾತಿ, ಹರ್ಷ ಬಂದಿರ್ದುನ ತಿಳ್ವೆ, ಅವಸರಲಿ ಮುಖ ತೊಳ್ವೆ ಬಾತ್. ಮೇಕಪ್ ಮಾಡಿಕೆ ಸಮಯ ಇತ್ಲೆ.

ಅವಳ್ಳ ಕಂಡ್ ಹರ್ಷ ಒಂದ್ ಕ್ಷಣ ಬೆಚ್ಚಿ ಬೀತ್. ಮತ್ತೆ ತಾನೇ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿಕಂಡ್ ಮೆಲ್ಲೆ ನಗೆ ತಂದ್ ಕಂಡ್- "ಹ್ಯಾಗೋಳಾ"ತ ವಿಚಾರಿತ್.

ಶುರುಲಿ ಸ್ವಾತಿನ ರೂಪನ ಮೆಚ್ಚಿದ್ದವಂಗ ರೂಪ ಕಳ್ಳಂಡ ಸ್ವಾತಿಲಿ ಒಲವು ಮೂಡ್ತಲೆ.

ಸ್ವಾತಿ ಅವ ತನ್ನೊಟ್ಟಿಗೆ ಒಂತರ ಅಳಕಲಿ ಮಾತಾಡ್‌ದನ್ನ ಗಮನಿಸಿತ್. ಅವ್ವಿಗೆ ಅವನ ನಗೆ ಕೃತಕವಾಗಿ ಕಂಡತ್. ಬೇರೆಯವರ ಕೇಳ್ದಂಗ 'ಹ್ಯಾಗೋಳಾ'ತೇಳಿ ಕೇಳ್ವ ಅವನ ಮ್ಯಾಲೆ ಸಿಟ್ಟ್ ಬಾತ್.

'ಗಂಡಸರೇ ಹಿಂಗೆ ಬರೀ ಹೊರಗಿನ ರೂಪ ಅವ್ವೆ ಮುಖ್ಯ. ಹೆಂಗಸರಂಗ ಹೃದಯ ಪೀಟಲಿ ಅವು ಎಂದೂ ಸ್ಥಾನ ನೀಡ್‌ದುಲೆ. ರೂಪ ಇಲ್ಲದ ಮ್ಯಾಲೆ ಹೆಣ್ಣಿನ ಹೊರಗೆ ಕರ್ಕಂಡ್ ಹೋಕೆ, ತನ್ನ ಹೆಣ್ಣುತೇಳ್ಳನೂ ಅವ್ವೆ ಮುಜುಗರ!

ಆದರೆ ಹೆಣ್ಣು, ಗಂಡ ಜೀವಲಿ ಇದ್ದರೆ ಸಾಕುತೇಳುವಷ್ಟು ತ್ಯಾಗಿ ಮನ್ಸಲೇ ಅಂದಾಕಂಡತ್. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂಗಿ ಹರ್ಷ, "ಸ್ವಾತಿ ನೀನ್ ಎಂ.ಡಿ. ಮಾಡಕುತೇಳ್ತಿದ್ದಲ್ಲಾ ಎಂತಾತ್"ತ ಕೇಳ್ತ.

"ಎಕ್ಕಾಂ ಬರೊಳಿ ಈ ಸಲ ಪಾಸಾಗುವ ಹೋಪ್ಸ್ ಉಟ್ಟುತ" ಹೇಳ್ತ.

ಮರುಕ್ಷಣ ಸ್ವಾತಿ ಬೆಚ್ಚಿ ಬೀತ್. ಅವ ತನ್ನ ಕರ್ಕಂಡ್ ಹೋಕಿ ಬಂದಿದುರ್ತ ಅವು ಗ್ಯಾನ ಮಾಡಿತ್. ಆದರೆ ಅವ ಮನೆಗೆ ಬಾದು ಬ್ಯಾಡತ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಸೂಚಿಸಿದಂಗಿ ಆತ್.

"ಯಾಕೆ ಸುತ್ರಿ ಬಳ್ಳಿ ಮಾತಾಡ್ತೆ, ನಿನ್ನ ರೂಪ ಹೋದ ಮ್ಯಾಲೇ ನಂಗಿ ನಿನ್ನ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲೆ, ಇನ್ನ ನನ್ನ ಹತ್ರ ಬರ್ಪಡತ ನೆಟ್ಟಗೆ ಹೇಳಿ ಬಿಡಿ" ತೇಳ್ತ ತನ್ನ ದುಃಖನ ನುಂಗಿಕಂಡ್.

"ಹಂಗಿಲ್ಲಿ ನಾನ್ ಹೇಳ್ತೆ, ನೀನ್ ಮುಂದೆಂದನೂ ಹೇಳ್ತಿದ್ದಲ್ಲಾ ಎಂ.ಡಿ. ಮಾಡಕುತ ಅದ್ಕೆ ಹೇಳ್ತೆ ಅಷ್ಟೆ."

ಸ್ವಾತಿಗೆ ದುಃಖಲೂ ನಗೆ ಬಾತ್. ಎಂತಾ ಸ್ವಾರ್ಥಿ ಅನಿಸ್ತ.

"ನಾನೇನ್ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಅರಿಯದವಳ್ಳಿ. ಆದರೆ ಅಪಾತ್ರರಿಂದ ನಂಗಿ ಉಪದೇಶ ಬ್ಯಾಡ"ತೇಳಿ ತನ್ನ ಕೋಣೆಗೆ ಹೋಗಿಬುಡ್ತ.

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಹರ್ಷ ಹೊರ್ದು ಹೋದ್ದ ಗೊತ್ತಾತ್. ಮತ್ತೆಂದೂ ಅವ ಇತ್ತ ಸುಳ್ಳಲೆ. ಒಂದೆರಡ್ ಸಲ ಅವ ಫೋನ್ ಮಾಡ್ತೆ ಇಷ್ಟೇ ರಿಸೀವ್ ಮಾಡ್ತಲೆ.

ವಿಷ್ಯ ತಿಳ್ಳ ಸ್ವಾತಿನ ಅಪ್ಪ-ಅಮ್ಮಂಗಿ ದಿಕ್ಕೇ ತೋಚದಂಗಿ ಆಗಿತ್. ಮಗಳ ಬಾಳ್ ಇಷ್ಟು ಬ್ಯಾಗ ಹಿಂಗಿ ಆದುತ ಅವು ಗ್ಯಾನ ಮಾಡಿತ್ಲೆ. ಅವ್ಕೆ ಏನು ಮಾಡ್ತುತೇ ಗೊತ್ತಾತ್ಲೆ.

ಮಂದಪ್ಪನವು ಎರಡೂ ಕಡೆ ಸಂಧಾನ ನಡ್ತಿಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿ ವಿಫಲರಾಗಿದ್ದೊ. ಮದ್ದೆ ಈಗಲೇ ಬ್ಯಾಡತೇಳ್ತರೂ ಕೇಳದೆ ದುಡ್ಡಿದರ ಫಲ ಇದಾತ ಅವು ಅಂದಾಕಂಡೊ.

ಸ್ವಾತಿ ತನ್ನ ಆ ಮನೆಗೆ ಕಳ್ಳರೆ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕಣತ ಹೆದರಿತ್. ಅವಾಗಿಯೇ ಬಂದ್ ಕರೆಯಕೆ ಮುಟ್ಟ ಹೋದುಲೆತ ಹೇಳಿಬುಡ್ತ.

ಸ್ವಾತಿನ ಅದೃಷ್ಟಕ್ಕೆ ಅವು ಎಂ.ಡಿ. ಪರೀಕ್ಷೆಲಿ ಪಾಸಾಗಿತ್. ಮುಂಬೈನ ಕಾಲೇಜಾಲಿ ಅವಿಗೆ ಸೀಟ್ ಸಿಕ್ಕಿತ್.

ಎಂಟು ವರ್ಷ ಕಳ್ಳ ಹೋಗಿತ್ತು. ಈಗ ಸ್ವಾತಿ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಗೈನೋಕಲಾಜಿಸ್ಟ್, ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಸರ್ಜರಿ ಮಾಡಿಸಿಕಂಡಿದ್ದ ಅವು ಮುಖ ಈಗ ಪೊರ್ಲು ಆಗಿತ್ತು. ಅದ್ವೈತ ಮುಂದೆನ ಅಂದ ಬರದಿದ್ದರೂ ಕಲೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಮಾಯವಾಗಿದ್ದೊ.

ಅವು ಓದು ಮುಗ್ಧ ಕೂಡಲೇ ಅವಿಗೆ ರ್ಯಾಂಕ್ ಬಂದಿದ್ದಂದ ಮಂಗಳೂರನ ಸರಕಾರಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಲಿ ಕೆಲ್ಸ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು.

ಶಾರದನವು ಮಗಳೊಟ್ಟಿಗೆ ಇದ್ದೊ. ಈ ಮಧ್ಯೆ ಮಂದಪ್ಪನವು ತೀರಿಕಂಡಿದ್ದೊ. ಹರ್ಷನ ಯಾವ ಸಮಾಚಾರವೂ ತಿಳ್ಳಿತ್ಲೆ. ಆದರೆ ಸ್ವಾತಿ ಪ್ರತಿದಿನ ಅವನ ನೆನೆಯದೆ ಇದ್ದಿತ್ಲೆ. ಅವನ ದೂರ ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಇವಳು ಅವನ ಮರಿಯಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಆಗಿತ್ಲೆ.

ಈ ನಡುಲಿ ಅವನ ಮತ್ತೆ ಮದ್ದೆಯಾಗುಟ್ಟುತ ಯಾರೋ ಹೇಳಿದ್ದೊ. ಸ್ವಾತಿ ಮೂಕಳಾಗಿ ಕಣ್ಣೀರ್ ಹಾಕಿತ್ತು. ಆದರೂ ಅವನ ಮತ್ತೆ ಬಂದೇ ಬಂದದೇತೇಳ್ವ ನಂಬಿಕೆ ಅವಳಲ್ಲಿ. ಆದರೆ ಮರುಕ್ಷಣ ತನ್ನ ಹುಚ್ಚುತನಕ್ಕೆ ತಾನೇ ನಗಾಡ್ತಿತ್ತು.

ಅವಳು ಮದ್ದೆಯಾಕೆ ಎಷ್ಟೋ ಡಾಕ್ಟರ್‌ಗ ಇಷ್ಟಪಟ್ಟಿದ್ದೊ. ಆದರೆ ಅವು ಮಾತ್ರ ತನ್ನ ಗಂಡ ಫಾರಿನ್‌ಲಿ ಉಟ್ಟುತ ಹೇಳಿ ಎಲ್ಲರ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿಸಿತ್ತು. ಶಾರದನವು ಸಹ ಮತ್ತೆ ಅವಳು ಮದ್ದೆಯಾಗ್ತ ಹೇಳ್ತಿದ್ದೊ. ಹರ್ಷ ಕಟ್ಟಿದ್ದ ತಾಳಿ ಅವು ಕುತ್ತಿಗೆಲಿ ಹಂಗೇ ಇತ್ತು.

ಹರ್ಷ ಮದ್ದೆ ಆದ ಸುದ್ದಿ ಕೇಳಿ ಸುಮಾರ್ ಜನ ಅವಿಗೆ ಕೇಸ್ ಹಾಕಿಕೆ ಹೇಳಿದ್ದೊ. ಆದರೆ ಸ್ವಾತಿನೇ ಖಡಾಖಂಡಿತನಾಗಿ ಬೇಡತ ಹೇಳಿತ್ತು. ಅವಿಗೆ ಅವನ ಮ್ಯಾಲೆ ಇದ್ದ ಪೂಜ್ಯ ಭಾವನೆ ಇದ್‌ಕೆ ಕಾರಣ ಆಗಿತ್ತು. ಅದ್‌ಕೆ ಅವಳ ಕೆಲವು ಫ್ರೆಂಡ್‌ಲ್ಲಾ "ನೀನ್ ಡಾಕ್ಟರಾಗಿದ್ದು ದಂಡಕ್ಕೆ"ತೇಳ್ತಿದ್ದೊ. ಸ್ವಾತಿನ ನಗೆಯೇ ಅದ್‌ಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಆಗಿತ್ತು. ಹರ್ಷನೊಟ್ಟಿಗೆ ಕಳೆದ ಎರಡು ಮಧುರ ವರ್ಷಗಳೇ ಅವು ಜೀವಮಾನಕ್ಕೆ ಸಾಕ್‌ತೇಳ್ವ ಭಾವನೆ ಅವಳಲ್ಲಿತ್ತು.

* * * * *

ಸ್ವಾತಿಗೆ ಮಂಡ್ಯಕ್ಕೆ ವರ್ಗ ಆಗಿ ಹದಿನೈದು ದಿನ ಆಗಿತ್ತು. ಅವು ಒಳ್ಳೆ ಕೆಲ್ಸನ ಮೆಚ್ಚಿ ಅವಿಗೆ ಪ್ರಮೋಷನ್ ಕೊಟ್ಟು ವರ್ಗ ಮಾಡಿದ್ದೊ.

ಅಂದ್ ತುಂಬಾ ಸುಸ್ತಾಗಿ ಬಂದ್ ಮಲ್ಲಿತ್ತು. ಎಮರ್ಜೆನ್ಸಿ ಆಪರೇಷನ್ ಇದ್ದಂದ ಅವು ಮನೆಗೆ ಬಾಕನೇ ಗಂಟೆ ಎಂಟಾಗಿತ್ತು. ಮಲ್ಲಿಂದ ತಕ್ಷಣ ಅವಿಗೆ

ನಿದ್ದೆ ಬಂದಿತ್ತು.

ಮೊಬೈಲ್ ರಿಂಗ್ ಆಕನ ತಟ್ಟನೆ ಅವಿಗೆ ಎಚ್ಚರ ಆತ್.

"ಹಲೋ...."

"ಹಲೋ ಡಾಕ್ಟರ್, ಅಶ್ವಿತಾ ಹಿಯರ್ ಒಂದು ಎಮರ್ಜೆನ್ಸಿ ಕೇಸ್ ಬಂದುಟ್ಟು ಕಂಡೀಷನ್ ಸೀರಿಯಸ್"ತೇಳ್ತ್ ಡ್ಯೂಟಿ ಡಾಕ್ಟರ್ ಅಶ್ವಿತಾ.

"ಈಗ ಬಂದೆ"ತೇಳಿ ಫೋನ್ ಕಟ್ ಮಾಡ್ತ್ ಸ್ವಾತಿ. ವಾಚ್ ನೋಡ್ತ್.

ರಾತ್ರಿ ಎರಡ್ ಗಂಟೆ. ಎದ್ದ ಬೇಗ ಹೊರ್ಟ್ ಅಮ್ಮಿಗೆ ಹೇಳಿ ಕಾರ್ ತಕಂಡ್ ಹೊರ್ಟತ್. ಡ್ರೈವರ್ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿತ್. ಅಷ್ಟ್ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅವನ ಯಾಕೆ ಕರಿಯದುತೇಳಿ ತಾನೇ ಡ್ರೈವ್ ಮಾಡಿಕಂಡ್ ಹೊರ್ಟತ್. ಮನೆಂದ ಆಸ್ತೆಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಮಾತ್ರ ಇತ್.

ಸ್ವಾತಿನ ಕಂಡ ನರ್ಸ್ "ದೊಡ್ಡ ಡಾಕ್ಟರ್ ಬಂದು"ತೇಳಿ ಓಡಿ ಬಾತ್. ಅಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಅಶ್ವಿತಾ, "ಡೆಲಿವರಿ ಕೇಸು, ಕೂಸ್ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಬೆಳ್ಳು ಬಿಟ್ಟುಟ್ಟು. ಮದರ್ ತುಂಬಾ ವೀಕ್ ಉಟ್ಟು ಮೂರ್ ದಿನಂದ ಪೆಯಿನ್ ಇದ್ದರೂ ಈಗ ಜಸ್ತ್ ಕರ್ಕಂಡ್ ಬಂದೊಳೊ. ಓಟಲಿ ಎಲ್ಲಾ ರೆಡಿ ಮಾಡ್ಲೊಳೆ"ತೇಳ್ತ್ ಒಂದೇ ಉಸುರಿಗೆ.

ಸ್ವಾತಿ ಏನೂ ಮಾತಾಡದೆ ಸೀದಾ ಓಟಗೆ ಹೋಗಿ ಪೇಷೆಂಟ್‌ನ ಕೇಸ್ ಶೀಟ್ ಚೆಕ್ ಮಾಡ್.

"ಬ್ಲಡ್ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ಲಿ ಬ್ಲಡ್ ರೆಡಿ ಉಟ್ಟು"

"ಇವ್ರ ಗ್ರೂಪ್‌ಡ್ ಒಂದ್ ಬಾಟಲ್ ಮಾತ್ರ ಇತ್. ಅದ್ಕೆ ಇವ್ರ ಗಂಡ ಬೇರೆ ಕಡೆಂದ ಬ್ಲಡ್ ತನ್ನೆತ ಹೋಗುಟ್ಟು."

ಸಿಸೇರಿಯನ್ ಮಾಡಿ ಕೂಸ್‌ನ ಹೊರಗೆ ತೆಗಿಯಕನ ಗಂಟೆ ಮೂರಾಗಿತ್. ಕೂಸ್ ಬಾಳಾ ಮುದ್ದಾಗಿ ಗುಂಡು ಗುಂಡಾಗಿತ್. ಅವ್ವನ ಸ್ಥಿತಿ ಮಾತ್ರಾ ಗಂಭೀರ ಆಗಿತ್. ವಿಪರೀತ ರಕ್ತ ಸ್ರಾವ ಆಗಿದ್ದಂದ ಅವು ಬಾಳಾ ನಿಶ್ಚಾಣ ಆಗಿತ್. ಆಪರೇಶನ್ ಆದಂಗೆ ರಕ್ತ ಕೊಡಿಕೆ ಶುರು ಮಾಡ್ಲೊ.

ಸ್ವಾತಿ ತನ್ನ ಶಕ್ತಿ ಮೀರಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟತ್. ಪಲ್ಸ್ ಸ್ವಲ್ಪ ಸುಧಾರ್ಸಕನ ತಾನ್ ಇಲ್ಲೇ ಇರ್ದಾಗಿ ಹೇಳಿ ತನ್ನ ಕನ್ನಲ್ಲಿಂಗ್ ರೂಂಗೆ ಬಾತ್. ಹಂಗೇ ಚೇರ್‌ಲಿ ಕುದ್ದ ಕಣ್ಣ್ ಮುಚ್ಚಿತ್.

ಅವು ಮೈಮನಗ ದಣ್ಡ್ ಹೋಗಿದ್ದೊ. ಹಿಂದೆನ ರಾತ್ರಿ ಸಹ ಒಂದ್

ಎಮ್ಮರನ್ನಿ ಕೇಸ್ ಇದ್ದಂದ ಎರ್ ದಿನಂದ ನಿದ್ದೆ ಸರಿಯಾಗಿತ್ತಲೆ.

ಹಂಗೆ ನಿದ್ದೆ ಹತ್ತಿದಂಗೆ ಆಕನ, "ಡಾಕ್ಟರ್ ಬೇಗ ಬನ್ನಿ"ತೇಳಿ ನರ್ಸ್ ಓಡಿಬಾಕನ ದಡಬಡತಾ ಎದ್ದ ಓಡ್.

ಪೇಷಂಟ್ ಸ್ಥಿತಿ ತೀರಾ ಕೆಟ್ಟ ಹೋಗಿತ್. ಅವು ಶರೀರ ತಣ್ಣಗಾಕೆ ಶುರು ಆಗಿತ್. ಉಸಿರಾಟ ಮಂದವಾಗಿತ್. ಮೈಯಲ್ಲಾ ರಕ್ತ ಸೋರಿ ಹೋದಂಗೆ ಬಿಳ್ಳಿ ಹೋಗಿತ್. ಯಾವ ಇಂಜೆಕ್ಷನೂ ಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕೆ ಬಾತ್ಲೆ. ಆಕ್ಸಿಜನ್ ಕೊಡಿಕೆ ಶುರು ಮಾಡ್ಲೊ.

ಅಪ್ಪಿತಾ ಹೇಳ್ವ್ ಗ್ಯಾನ ಬಾತ್. ಪೇಷಂಟ್ನ ಅವ್ವನ ಮನೆ ಪಕ್ಕದ ಹಳ್ಳಿಲಿ ಇತ್. ಶುರುನ ಬಾಣಂತನ ಆದ್ರಂದ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಮಗಳ್ಳು ಕರ್ಕಂಡ್ ಹೋಗಿದ್ದೊ.

ಮೂರ್ ದಿನಂದ ಹಳ್ಳಲಿದ್ದ ಸಣ್ಣ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಸೆರಿದ್ದೊ. ಕಡೇಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಆದುಲೆತ ಹೇಳ್ವ ಮ್ಯಾಲೆ ಗಂಡಂಗೆ ತಿಳ್ಳಿದ್ದೊ. ಗಂಡ ಬಂದ್ ಇಲ್ಲಿ ಸೇರಿತ್. ಚೆ.... ಎಂತಾ ಕೆಲ್ಸ ಆತ್. ಇವು ಆಗಲೇ ಬಂದಿದ್ದರೆ ಎಷ್ಟು ಲಾಯ್ಕ ಇತ್ತತ ಗ್ಯಾನ ಮಾಡ್ತ್ ಮನ್.

ಸಾವು-ಬದುಕುಗಳ ನಡುಲಿ ಹೋರಾಡಿ ಹೆಸರಾಂತ ಗೈನೋಕಲಾಜಿಸ್ತ್ ಸ್ವಾತಿನ ಕೈ ಮೀರಿ ಆ ಎಳೆ ವಯಸ್ಸನ ಅವ್ವ ಇಹದ ಬಂಧನನ ಹರೈಂಡಿತ್.

ಸ್ವಾತಿಗೆ ಬಾಳಾ ಬ್ಯಾಜರ ಆಗಿತ್. ಅವು ಸರ್ವಿಸಾಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸಾವು-ನೋವುಗಳ್ಳು ಕಂಡಿತ್. ಆದರೆ ಇಂದ್ಯಾಕೂ ಅವು ಕಣ್ಣ್ ಮುಂದೆ ಆ ಎಳೆ ವಯಸ್ಸನ ಹೆಣ್ಣನ ಮುಖನೇ ಬಾತಿತ್.

ಎಳೆ ಕೂಸ್ಸನ ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡಿಕಣಿತೇಳಿ ಡ್ಯೂಟಿ ಡಾಕ್ಟರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಸ್ವಾತಿ ಮನೆಗೆ ಬಾತ್.

ಅವ್ಳಿಗೆ ನಿದ್ದೆ ಮಾಡಿಕೆ ಆತ್ಲೆ. ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚರೆ ಆ ಅವ್ವನ ಮುಖನೇ ಕಾಂಬತ್ತಿತ್. ಹುಟ್ಟುಕನೇ ಅವ್ವನ ಕಳ್ಳಂಡ ತಬ್ಬಲಿ ಕೂಸ್ಸನ ನೆನ್ನಿ ಮನಸ್ಸು ಮರುಗಿತ್. ತನ್ನ ಬಾಳು ಸರಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ತಾನೂ ಅಂತಹ ಮುದ್ದ ಕೂಸ್ಸನ ಅವ್ವ ಆಗಿದ್ದೆ. ತಟ್ಟನೆ ಹರ್ಷನ ನೆನಪಾತ್. ಅವ ಹೆಣ್ಣ್ ಮಕ್ಕಳೊಟ್ಟಿಗೆ ಸುಖವಾಗಿದ್ದುರ್ತ ಗ್ಯಾನ ಆತ್.

ಅವ್ಳಿಗೆ ಪೇಷಂಟ್ ಕಡೆಯವು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲದೆ ಇರು ನೆನಪಾತ್. "ಪೇಷಂಟ್ ಕಡೆಯವರಾರು ಇಲ್ಲೆನಾ"ತ ಕೇಳ್ವಕ್ಕೆ ಪೇಷಂಟ್ ಗಂಡ ಬ್ಲಡ್ ತಾಕೆ ಹೋಗುಟ್ಟು. ಅವಳ ಅತ್ತೆ ಪೇಷಂಟ್ ಮಲ್ಲಿದಲ್ಲೇ ಉಟ್ಟಂತೆ. ಅವು ತವರಾಲಿ ಅವು ಅವ್ವ

ಮಾತ್ರ ಇದ್ದಂತೆ ಅವು ಸಹ ಉಸಾರಿಲ್ಲದೆ ಮಲ್ಲಿವಳಂತೆ ತೇಳಿ ನರ್ಸ್ ಹೇಳಿತ್ತು. ಪಾಪ ಬ್ಲಡ್ ತಾಕಿ ಹೋದ ಗಂಡ ಬಾಕಿ ಮುಂದೆನೇ ಅವು ಮದುವೆ ಬಂಧನನ ಹರ್ದೆ ಕಂಡಿತ್ತು.

ಸ್ವಾತಿಗೆ ತಡವಾಗಿ ಬಂದ ನಿದ್ರೆಂದ ಎಚ್ಚರ ಆಕನ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಆಗಿತ್ತು ಎದ್ದ ಮುಖ ತೊಳ್ಳು ಬಂದ "ಅಮ್ಮ ಯಾಕೆ ಏಳಿತ್ತೆಲೆ ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಮಲ್ಲಿ ಬುಟ್ಟಿಲ್ಲಾ"

"ನೀನ್ ಸರಿಯಾಗಿ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡದೆ ಎಷ್ಟು ದಿನ ಆತ್. ಅದ್ಯೇ ಏಳಿಸ್ತಿಲ್ಲೆ"

"ಯಾಕೆ ಒಂತರಾ ವಳಲ್ಲಾ ಎಂತಾತ್" ಪ್ಲೇಟಿಗೆ ಅನ್ನ ಹಾಕತ ಕೇಳ್ಕೊ ಶಾರದ.

"ಏನಿಲ್ಲಮ್ಮಾ. ರಾತ್ರಿ ಹೋಗಿದ್ದೆಯಲ್ಲ ಎಮರ್ಜೆನ್ಸಿ ಕೇಸ್ ಆ ಪೇಷಂಟ್ ತೀರಿಕಣ್ಣಾ"ತೇಳಿ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷ್ಣು ಹೇಳ್ತಾ ಅಮ್ಮಂಗೆ.

ಊಟ ಮುಗ್ಗಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡ್ತಾ ಸ್ವಾತಿ. ಡ್ಯೂಟಿ ಡಾಕ್ಟರ್ ಮಾಲಿನಿ ಆದ್ರಂದ ಅವಳ ಮ್ಯಾಲೆ ನಂಬಿಕೆ ಇತ್ತು.

"ನೀವು ರೆಸ್ಪ್ ತಗಣಿ ಡಾಕ್ಟರ್ ನಾನ್ ಮ್ಯಾನೇಜ್ ಮಾಡ್ನ್ ಎಮರ್ಜೆನ್ಸಿ ಕೇಸ್ ಏನಾರ ಬಂದರೆ ಫೋನ್ ಮಾಡ್ತೆ" ಹೇಳ್ತಾ ಮಾಲಿನಿ.

"ಅಂದ ಹಂಗೆ ನಿನ್ನೆದ್ ಕೇಸ್ ಏನಾತ್ ಮಾಲಿನಿ"

"ಪೇಷಂಟ್ ಗಂಡ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಬ್ಲಡ್ ತಕಂಡ್ ಬಾತ್. ವಿಷ್ಣು ತಿಳ್ಳಿ ಅವಂಗೆ ಟ್ರೀಟಿಮೆಂಟ್ ಕೊಡಿಕಾತ್. ಡೆಡ್ ಬಾಡಿ ತಕಂಡ್ ಹೋದೊ. ಕೂಸುಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಟೆಂಪರೇಚರ್ ಇದ್ದದ್ರಂದ ಇಲ್ಲೇ ಇಟ್ಟುಕಂಡೊಳೊ."

"ರಿಯಲಿ ಪಿಟಿ. ನಾನ್ ಸಾಯಂಕಾಲ ಬನ್ನೆ"ತ ಫೋನ್ ಕಟ್ ಮಾಡ್ತಾ. ಕೂಸು ಆಸ್ಪತ್ರೆಲೇ ಉಳಿತ್ತು. ಸ್ವಾತಿಗೆ ಕೂಸ್‌ನ ಮೇಲೆ ಎಂತದೋ ಪ್ರೀತಿ. ಅದರ ಅಪ್ಪ ಒಂದ್ ವಾರ ಆದರೂ ಬಾರದಿರ್ಕನ ಆಸ್ಪತ್ರೆಲಿ ಗುಸು ಗುಸು ಶುರು ಆತ್.

ಮೇಲಿಂದ ಅಧಿಕಾರಿಗ ಈ ವಿಷ್ಣು ಬಗ್ಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಿದ್ದೊ. ಒಂದ್ ದಿನ ಸ್ವಾತಿ ಕೂಸುನ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಕರೆ್ಕೊಂಡೋಗಿ ಅಮ್ಮನ ಕೈಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿತ್. ಅವ್ವನ ಪ್ರೀತಿಂದ ವಂಚಿತ ಆಗಿ ಆರೈಕೆ ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದ ಕೂಸ್‌ನ ಅದರ ಅಪ್ಪ ಬಂದ್ ಕರ್ಕಂಡ್ ಹೋಕೆ ಮುಟ್ಟು ನೋಡಿಕತ ಅಮ್ಮಂಗೆ ಹೇಳ್ತಾ. ಆ ಕೂಸ್‌ನ ಕಂಡ್ ಅವಳಿ ಸುಪ್ತ ಆಗಿದ್ದ ಮಾತೃವಾತ್ಸಲ್ಯ ಜಾಗೃತ ಆತ್.

ಮತ್ತೆರಡ್ ದಿನಲಿ ಕೂಸನ ಅಪ್ಪ ಬಂದುಟ್ಟುತ ಡಾ. ಅಶ್ವಿತಾ ಹೇಳ್ತಾ. ಕೂಸನ ನೋಡಿಕಂಬಕೆ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲದ್ರಂದ ಒಂದ್ ವಾರಲಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿ ಕರ್ಕಂಡ್ ಹೋನತ ತಿಳ್ಳಿತ್ತ ಅಶ್ವಿತಾ ಹೇಳ್ತಾ.

ಇದೊಳ್ಳೆ ಗಿರಾಕಿ ಆತಲ್ಲಾತ ಸ್ವಾತಿಗೆ ಕಿರಿಕಿರಿ ಆತ್.

* * * * *

"ನಮಸ್ಕಾರ ಡಾಕ್ಟರ್"

ತಲೆತಗ್ಗಿಸಿ ಹಣೆ ಮೇಲೆ ಕೈ ಇಟ್ಟುಕಂಡ್ ಬರ್ಕಂಡ್ ಕುದ್ದಿದ್ದ ಸ್ವಾತಿ ತಲೆ ಎತ್ತಿ ನೋಡ್ತಾ.

ಮುಖದ ತುಂಬಾ ಬೆಳ್ಳ ಹದಿನೈದ್ ದಿನದ್ತ ಹೇಳ್ವಂತ ಕಳೆ, ಕೆದರಿದ ತಲೆ, ಮಾಸಿದ ಬಟ್ಟೆ, ಕಂದಿದ ಮುಖ. ಆದರೆ ಆ ಕಣ್ಣುಗಳ್ಳ ಎಲ್ಲೊ ನೋಡಿವಳಿತ ಅನ್ಸತ್ತಿತ್.

ಹರ್ಷ.. ಹೌದು ಅದೇ ತುಂಟ ಕಣ್ಣುಗ ಅಂದ್ ನಗಾಡ್ತಿದ್ಲೊ. ಇಂದ್... ಸ್ವಾತಿನ ಮೈ ಮೆಲ್ಲೆ ನಡುಗಿತ್.

ಆ ವ್ಯಕ್ತಿನ ಕಣ್ಣುಗ ಒಮ್ಮೆ ಅರಳಿ ಮತ್ತೆ ಹಂಗೇ ಮುದುಡಿದೊ.

"ಸ್ವಾತಿ.. ನೀನು...."

"ಸ್ವಾತಿ ಅಲ್ಲ ಡಾಕ್ಟರ್ ಸ್ವಾತಿ"

"ಹೌದು ನಾನಂದೊ ಆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ ಕಳ್ಳಂಡೆ ನಿಜ"ತೇಳ್ತಾ ಮುಖ ಬಾಡ್ಲಿ.

"ಕುದ್ದಕಣಿ"ತೇಳ್ತಾ ಸೌಜನ್ಯಕ್ಕೆ

ಮತ್ತೆ "ಏನಾಕಾಗಿತ್ತ್..ತ ಕೇಳ್ತಾ. ಎಷ್ಟು ಒರಟಾಗಿ ಕೇಳಕುತ ಗ್ಯಾನ ಮಾಡಿತ್ತೊ ಅಷ್ಟೇ ಮೆಲ್ಲೆ ಹೊರ್ದತ್ ಸ್ವರ.

"ಕೂಸನ ಕರ್ಕಂಡ್ ಹೋಕೆ ಬಂದೆ"

"ವಾಟ್! ಆ ಕೂಸು ನಿಮ್ಮದಾ"

"ಹೌದು ಸ್ವಾತಿ, ನನ್ನದೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಕತೆ"ತ ಹೇಳಿಕೆ ಶುರುಮಾಡ್ತಾ.

"ನಾನ್ ನಿಂಗ್ ತುಂಬಾ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡ್ಲೆ. ನಾನ್ ಮಾಡ್ಲೆ ತಪ್ಪಿಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಶಿಕ್ಷೆ ಅನುಭವಿವಳೆ. ನಿನ್ನಿಂದ ದೂರಾಗಿ ನೆಮ್ಮದಿ ಅರ್ಜಿದವಂಗ್ ಅದ್ ಮರೀಚಿಕೆ ಆತ್. ಅಮ್ಮನ ಬಲವಂತಕ್ಕೆ ಮತ್ತೆ ಮದ್ದೆಯಾದೆ. ಎಂಟು ವರ್ಷ ಕಳ್ಳರೂ ಮಕ್ಕ ಆತ್ಲೆತ ಕೊರ್ಗುತಿತ್. ಕಡಲಿ ಹಿಂಗಾತ್ ನೋಡ್.

ರಮ್ಯನ ಮಣ್ಣು ಮಾಡಿ ಮತ್ತೆ ಒಂದೇ ವಾರಲಿ ಅಮ್ಮನ ಮಣ್ಣು ಮಾಡಿ ಬಂದೆ. ಅದ್ಕೆ ಇಷ್ಟು ದಿನ ಕೂಸುನ ಹತ್ರ ಬಾತ್‌ಲೆ. ಇದ್ದೊಬ್ಬ ತಂಗಿನ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಕೆ ಮುಂದೆ ಆಕ್ಸಿಡೆಂಟ್‌ಲಿ ಕಳ್ಳಂಡೆ.

ನಾನೀಗ ಒಂಟಿ. ನೀನ್ ನಿನ್ನ ಹಟ ಸಾದ್ಲಿ ನೂರಾರ್ ಜನ್ರಿಗೆ ಜೀವ ಕೊಡ್ತ ದೇವತೆ ಆದೆ. ಅಂದ್ ನಿನ್ನ ಹೊರಗಿನ ರೂಪನ ಮಾತ್ರ ನೋಡಿ ನಿನ್ನ ಬುಟ್ಟ್ ನಾನ್ ನನ್ನ ಸರ್ವಸ್ವನ ಕಳ್ಳಂಡೆ."

ಹರ್ಷ ಹೇಳಿಕಂಡ್ ಹೋದಂಗೆ ಸ್ವಾತಿ ಮೂಕಳಾಗಿ ಕೇಳ್ತ. ಅವು ಕಣ್ಣಿಂದ ನೀರ್ ತಾನಾಗಿ ಇಳಿಯತಿತ್.

ಎಷ್ಟೋ ಹೊತ್ ಹಂಗೇ ಕುದ್ದಿತ್.

"ನಾನ್ ದುಡ್ಡೇನಾರ ಕಟ್ಟಿಕೆ ಬಾಕಿ ಉಟ್ಟಾ"

"ಅಂದರೆ ನಾನ್ ಮಾಡ್ಲೆಲ್ಲಾ ದುಡ್ಡಿಗಾಗಿತ ಗ್ಯಾನ ಮಾಡ್ಲೆರಾ? ರಮ್ಯ ಉಳ್ಳಿದ್ದರೆ ಬ್ಯಾರೆ ಮಾತ್. ಈಗ ದುಡ್ಡುನೂ ಕಳ್ಳಂಡೆತ ಹೇಳಿಕಾದಲ್ಲಾ"

"ಸ್ವಾತಿ ಪ್ಲೀಸ್, ಹಂಗೆ ಹೇಳ್‌ಬ್ಯಾಡ, ರಮ್ಯ ನಿನ್ನ ತೋರ್ಲಿ ತಾನ್ ಕಣ್ಮರೆ ಆತ್. ಇಲ್ಲರೆ ಅವು ಹಟಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಾತಿತ್‌ಲೆತ ಕಂಡೆ. ಅವುಗೆ ಬದ್ಲಿಕೆ ಬಾಳಾ ಆಸೆ ಇತ್. ಆದರೆ..." ಅವಂಗೆ ಮುಂದೆ ಮಾತಾಡಿಕೆ ಆತ್‌ಲೆ. ಅವನ ದೊಂಡೆ ಕಟ್ಟಿದಂಗೆ ಆತ್.

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಕಳ್ಳ ಮ್ಯಾಲೆ.

"ನಾನ್ ಕೂಸುನ ಕರ್ಕಂಡ್ ಹೋಗ್ಲಾ"ತ ಕೇಳ್ತ.

"ಸ್ವಾರಿ, ಕೂಸ್ ನನ್ನ ಮನೆಲಿ ಉಟ್ಟ್. ನಾಳೆ ಬನ್ನಿ"ತೇಳ್ತ ನಿರ್ಮಿಕಾರಲಿ. ಆದರೆ ಮನೋಳಿಗೆ ಸಂಕಟ ಆತ್. ಇಷ್ಟು ದಿನ ಆ ಕೂಸುನೊಟ್ಟಿಗೆ ಕಳ್ಳ ಸಮಯ ನೆನ್ದ ಮನ್ಸ್ ಹಗುರ ಆತ್.

"ಬನ್ನೆ..."ತೇಳಿ ನಿಧಾನಲಿ ಕಾಲ್ ಎಳ್ಳಂಡ್ ಹೊರ್ದ ಅವನ "ಹೋಗ್‌ಬಡಿ"ತೇಳಿ ಕಿರ್ಚಕುತ ಅನ್ನಿತ್. ಆದರೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಕುದ್ದಿತ್.

ಮಾರನೇ ದಿನ ಹರ್ಷ ಬಂದದೆತ ತಿಳ್ಳಿದ್ದ ಸ್ವಾತಿ ಅವುಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದಂಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಜಾಸ್ತಿ ಸಿಂಗಾರ ಮಾಡಿಕಣ್ತ. ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಬಾಕನ ಕೂಸುನ ಸಹ ಕರ್ಕಂಡ್ ಬಂದಿತ್.

ಹರ್ಷ ಬಾಕನ ಹಣ್ಣಿನ ಪ್ಯಾಕೆಟ್ ಹಿಡ್ಕಂಡ್ ಬಂದಿತ್. ಸ್ವಾತಿಗೆ ನಗೆ ಬಾತ್. ಅವು ನಗಾಡ್ತ. ಹರ್ಷ ಗಾಬರಿಲಿ ನೋಡ್ತಿತ್.

"ಅಲ್ಲ ಕೂಸ್ ಹಣ್ಣ್ ತಿಂದದೇತ ತಿಳ್ಕಂಡಿದ್ದಾ" ನಗಾಡಿಕೆ ಶುರು ಮಾಡ್ತಾ

"ಸಾರಿ ನಂಗೆ ಏನು ತರಕುತ ಗೊತ್ತಾತ್‌ಲೆ"ತೇಳ್ತಾ. ಪೆಚ್ಚು ಪೆಚ್ಚಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಕುದ್ದುಕಂಡ್ ಕೂಸ್‌ನೇ ನೋಡ್ತಿತ್ ಹರ್ಷ. ಅವನ ಕಣ್ಣಲಿ ನೀರಿಳಿಯತಿತ್. "ರಮ್ಯ ನನ್ಯಾಕೆ ಬುಟ್ಟು ಹೋದ, ಈ ಕೂಸ್‌ನ ನಾ ಹೆಂಗೆ ಸಾಕಲಿ"ತೇಳಿಕಣ್ಣ್ ಮನ್ಸಲಿ.

ಸ್ವಾತಿಗೆ ಅವನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಅರ್ಥ ಆಗಿ "ಈಗ ಬನ್ನೆತ" ಎದ್ದ ಒಳಗೆ ಹೋತ್. ಅವಿಗೆ ಬಾಳಾ ಬ್ಯಾಜಾರ್ ಆತ್.

ಕಾಲುಗಂಟೆ ಬುಟ್ಟು ಬಂದರೂ ಅವ ಇನ್ನೂ ಹಂಗೇ ಕುದ್ದಿತ್. ಯಾವ ರೀತಿಲಿ ಕೃತಜ್ಞತೆ ತಿಳ್ಕೊ ಗೊತ್ತಾಗ್ತಿಲ್ಲೆ"ತೇಳ್ತಾ

"ಕೂಸ್‌ನ ಎಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟಿ, ನೋಡಿಕಂಬಕೆ ಯಾರಾರ್ ವಳೊನಾ"?

"ಇಲ್ಲೆ ಅನಾಥಾಶ್ರಮಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಹೇಳಿ ರೆಡಿಮಾಡಿ ಬಂದೊಳೆ"ತೇಳಿ ತಲೆ ತಗ್ಗಿತ್.

"ವಾಟ್! ಈ ಲೋಕ ತಿಳಿಯದ ಕೂಸ್‌ನ ಅನಾಥಾಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಸೇರಿರಾ? ಅಂದ್ ನನ್ನ ಕೈ ಬುಟ್ಟ್ ಆತ್. ಇಂದ್ ಈ ಕೂಸ್‌ನ ಅಪ್ಪ ಇದ್ದೂ ತಬ್ಬಲಿ ಮಾಡ್ತಾವಳೆನಾ"

"ಇನ್ನೆಂತ ಮಾಡಲಿ ಹೇಳ್. ನಾನೇ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲದ ತಬ್ಬಲಿ ಆಗೊಳೆ. ನಂಗೆ ಕೂಸ್‌ನ ಹೆಂಗೆ ಸಾಕುದೇ ಗೊತ್ತಾಲೆ. ನನ್ನ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಈ ಕಂದ ಏನಾ ಸುಖ ಪಡ್ತು, ಅಪ್ಪ ಇದ್ದರೆ ಅಮ್ಮ ಇದ್ದಂಗೆ ಆದೇನಾ"

"ಯಾಕೆ ನಾ ಇಲೆನಾ" ಅವಳ ತುಟಿ ಮೀರಿ ಬಂದಿತ್ ಮಾತ್. ತಕ್ಷಣ ತುಟಿ ಕಚ್ಚಿಕಣ್ಣ್.

"ಸ್ವಾತಿ ನೀನ್ ನಿಜವಾಗಿ ದೇವತೆನೇ"

"ನೀವು ಹೇಳಿಕೆ ಮುಂದೆನೇ ಕೂಸು ನನ್ನ ಮನೆ ಸೇರಿಟ್ಟು"

"ನನಗಿಂತ ನನ್ನ ಕೂಸೇ ಅದೃಷ್ಟಶಾಲಿ"

ಸ್ವಾತಿ ಮಾತಾಡ್‌ತಲೆ. ಅಲ್ಲಿ ಮೌನ ತುಂಬಿತ್.

"ಹಂಗಾರೆ ನಾನ್ ಹೊರ್ದನೆ. ಮತ್ತೆ ಭಾನುವಾರ ಬನ್ನೆ"ತೇಳಿ ಕುಶಿಲಿ ಹೊರ್ದತ್.

"ಎಲ್ಲಿಗೆ"ತ ಕೇಳಿಕೆ ಮನಸ್ಸಾತ್. ಆದರೆ ಸ್ವಾಭಿಮಾನ ಅಡ್ಡ ಬಾತ್. ಮೌನಲಿ ತಲೆ ಆಡ್ತಿತ್.

ಮೆಟ್ಟ್ ಇಳ್ಳ ಹೊರ್ದ ಹರ್ಷನ ನೋಡಿ ಕರುಳು ಹಿಂಡಿದಂಗೆ ಆತ್. 'ಹೆಂಗಿದ್ದವ ಹೆಂಗಾವು' ತೇಳಿಕಣ್ಣ್. ಮರೆಯಾಕೆ ಮುಟ್ಟು ನೋಡ್‌ತ್ತಿದ್ದ ಒಳಗೆ

ಬಾತ್. ತನ್ನತನನೇ ಕಳ್ಳಂಡಂಗೆ ಅನ್ನಿತ್. ಆ ಕ್ಷಣಲಿ ಅವುಗೆ ತಾನ್ ಡಾಕ್ಟರ್, ಹರ್ಷ ತನ್ನ ಬುಟ್ಟಂವತೇಳ್ಳಿಲ್ಲಾ ಮರ್ತ್ ಹೋತ್.

ಡಾಕ್ಟರ್ ಮಾಲಿನಿಗೆ ಹೇಳಿ ಸೀದಾ ಮನೆಗೆ ಬಾತ್. ಕೂಸ್‌ನ ಆಗಲೇ ಆಯಾನ ಕೈಲಿ ಮನೆಗೆ ಕಳ್ಳಿತ್ತ.

* * * * *

ಐತ್‌ವಾರ ಬಂದೇ ಬುಡ್. ಡ್ಯೂಟಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಡ್ಯೂಟಿ ನೆಪಮಾಡಿಕಂಡ್ ಸ್ವಾತಿ ಆಸ್ತೆಗೆ ಬಂದಿತ್ತ.

ಹಂಗೇ ಎತ್ತಲೋ ನೋಡಿಕಂಡ್ ತನ್ನ ಹಿಂದನ ಜೀವನನ ನೆನ್ನಿಕಂಡ್ ಕುದ್ದಿತ್ತ.

"ಡಾಕ್ಟರ್ ಸ್ವಾತಿಯವರೇ..." ಆತ್ಮೀಯ ಕರೆ ಕೇಳ್ತೆ.

ತಿರಿದ ಸ್ವಾತಿ ಒಂದ್ ಗಳಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯಲಿ ಕಣ್ಣ್ ಅರಳಿಸಿತ್.

ನೀಟಾಗಿ ಡ್ರೆಸ್ ಮಾಡಿ ಶೇವ್ ಮಾಡಿ ಬಂದಿತ್ತ ಹರ್ಷ. ಸ್ವಾತಿಗೆ ಹಿಂದೆ ಹರ್ಷ ನೆನ್ನಿಗೆ ಬಾತ್.

"ಪ್ಲೀಸ್ ಸ್ವಾತಿತ ಕರೆಯನಿ ಸಾಕ್"

ಆಶ್ಚರ್ಯಂದ ಅವಳ್ಳೇ ನೋಡ್ತ್ ಹರ್ಷ.

"ಇದು ಕೂಸ್‌ಗೆ ಅಲ್ಲ, ಕೂಸ್‌ನ ಅಮ್ಮಂಗೆ"ತೇಳಿ ತನ್ನ ಕೈಲಿದ್ದ ಹೂ ಮತ್ತೆ ಹಣ್ಣುಗಳ್ಳನ ಕೊಟ್ಟತ್.

"ಥ್ಯಾಂಕ್ಸ್"ತ ಮಾತ್ರ ಹೇಳ್ತ್ ಸ್ವಾತಿ.

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಮಾತಾಡ್‌ದ ಮೇಲೆ ಹರ್ಷ "ಕೂಸ್‌ನ ನೋಡಕಾ"ತ ಕೇಳ್ತ್.

"ನಿಮ್ಮ ಕೂಸ್‌ನ ನೋಡಿಕೆ ಸಂಕೋಚ ಯಾಕೆ? ಆದರೆ ಕೂಸ್ ಮನೆಲಿ ಉಟ್ಟ್, ಇಂದ್ ನಾನ್ ಕರ್ಕಂಡ್ ಬಾತ್‌ಲೆ"

"ಹೌದಾ..." ಅವನ ಮುಖ ಬಾಡಿ ಹೋತ್.

"ಪರಾಾಗಿಲ್ಲಿ ಮನೆಗೆ ಬನ್ನಿ. ನಾನ್ ಅಮ್ಮಂಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಹೇಳಿವಳೆ."

ಹರ್ಷನ ಮನಸ್‌ಲಿ ಅಳುಕಿತ್. ಸ್ವಾತಿನ ಅಮ್ಮಂಗೆ ಹೆಂಗೆ ಮುಖ ತೋರುದುತ. ಅವರ್ಮ ಎದ್ದುಸೋ ಶಕ್ತಿ ಅವಂಗೆ ಇತ್ತಲೆ.

ಶಾರದ ಜೊತೆ ಜೊತೆಯಾಗಿ ಕಾರ್‌ಂದ ಇಳ್ಳ ಇಬ್ಬರ್‌ನ ನೋಡಿ ಸೆರಗಲಿ

ಕಣ್ಣೊರೆಕೊಂಡೊ. ಹಿಂದಿನಂಗೇ ಹರ್ಷನ ಮಾತಾಡ್ತಿದೊ. ಮುಖಲಿ ಯಾವುದೇ ಭಾವನೆಗಳ್ಳ ತೋರಿಕಣ್ತಲೆ.

ಅಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ಕೂಸು ಮರ್ದ ಸದ್ದ ಕೇಳಿ ರೂಂಗೆ ಹೋತ್ ಸ್ವಾತಿ. ಶಾರದನವು ಕಾಫೀ ಮಾಡಿಕೆ ಒಳಗೆ ಹೋದೊ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಕುದ್ದಿದ್ದ ಹರ್ಷ ಮೆಲ್ಲೆ ರೂಮಿಗೆ ಹೋತು.

"ನಿಮ್ಮ ಹಂಗೇ ಉಟ್ಟು ತುಂಟ"ತೇಳಿ ಮುದ್ದು ಮಾಡಿ ಕೂಸನ ಹರ್ಷನ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟತ್.

ಕೈಕೈ ಸೋಕುಕನ ಕಣ್ಣಾಗ ಒಂದಾದೊ.

ಕೂಸನ ಎತ್ತಿಕಣಿಕೆ ಬಾರದೆ ಅವಸ್ಥೆ ಪಡ್ತಿದ್ದ ಹರ್ಷನ ಕಂಡ್

"ಹಂಗೆ ಕೂಸನ ಎತ್ತಿ ಕಂಬದಾ ಕೂಡಿ ಇಲ್ಲಿ" ತೇಳ್ಳ ಸ್ವಾತಿ.

ಕೂಸನ ಅವು ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಹರ್ಷ" ನನ್ನ ಕೂಸಿಗೆ ಸ್ಥಾನ ಕೊಟ್ಟ ಹೃದಯಲಿ ಈ ತಬ್ಬಲಿಗೊಂದು ಸ್ಥಾನ ಸಿಕ್ಕುದಾ"ತ ಕೇಳ್ತ ಬಾಡಿದ ಮುಖಲಿ. ಅವನ ಸ್ವರ ಪಾತಾಳಂದ ಬಂದಂಗಿತ್.

ಸ್ವಾತಿ ಮೌನಲಿ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿ ಕುದ್ದತ್. ಅವು ಮನ್ನೊಳಗೆ ಯುದ್ಧನೇ ನಡಿಯತಿತ್.

ಹರ್ಷ ಎದ್ದು ಬಂದ್ ಅವು ಹತ್ರ ಕುದ್ದ ಅವು ಕೈ ಹಿಡ್ತ.

"ನೀನ್ ನನ್ನ ಕೈ ಬುಟ್ಟಿ, ನನ್ನ ನೀನೇ ಹುಚ್ಚಾಸ್ವತ್ತಿಗೆ ಸೇರಿಕಾದೆ"

ಸ್ವಾತಿ ತಲೆ ಎತ್ತಿ ಅವನನ್ನೆ ದಿಟ್ಟಿಸಿತ್.

ಅವಳ ಕೈಗ ಅಂದ್ ಹರ್ಷ ಕಟ್ಟಿದ್ದ ತಾಳಿಯೊಟ್ಟಿಗೆ ಆಡ್ತಿದ್ದೊ.

ಕಣ್ಣೊಂದ ಎರ್ದ ಹನಿ ನೀರ್ ಉದುರ್ದ.

ಹರ್ಷ ಅವಳ ತನ್ನ ಎದೆಗೆ ವರಿಸಿಕಂಡ್ ಅವು ಕಣ್ಣೀರ್ನ ವರಿಸ್ತ.

ಅವರಿಬ್ಬರ "ಅಪೂರ್ವ ಸಂಗಮ"ಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಕೈ ಕಾಲ್ ಬಡ್ಕಂಡ್ ಮಲ್ಲಿತ್ ಪುಟ್ಟ ಕೂಸು. ಕಾಫಿ ತಿಂಡಿ ತಕಂಡ್ ಬಂದ ಶಾರದನವು ಕುಶಿಲಿ ಮೂಕರಾದೊ. ದೇವ್ರೆ ಇನ್ನ ಮುಂದಾದರೂ ಇವು ಹಿಂಗೇ ಇಲ್ಲಿತ ದೇವರನ್ನ ಬೇಡಿಕಂಡೊ.

* * * * *

ಮಿಂಚಿದ ಕಾಲ

ಆಟ ತಿಂಗದ ಮಳೆಗಾಲ. ಮಳೆ-ಗಾಳಿನ ಆರ್ಭಟ ನಡ್ಡಿತ್ತು. ಎತ್ತ ನೋಡಿರೂ ಬರೀ ನೀರೇ ನೀರ್. ಪೇಪರ್ ತೆರರೆ, ಟಿ.ವಿ ಹಾಕಿರೆ ಬರೀ ಬರೆ ಕುಸಿತ, ರಸ್ತೆ ಬಿರುಕು, ಮರ ಬಿದ್ದ ಮನೆಗೆ ನಷ್ಟ ತೋಟ-ಗದ್ದೆಗ ಕೊಚ್ಚಿ ಹೋದ, ಲೈಟ್ ಕಂಬ ಬಿದ್ದ ಸುದ್ದಿ. ಕರೆಂಟ್ ಇಲ್ಲದೆ ಕತ್ತಲೆಲಿ ಮುಳ್ಳಿದ್ದ ಜನ, ಮೊಬೈಲ್ ಚಾರ್ಜ್ ಇಲ್ಲದೆ ಯಾವುದೇ ಸಮಾಚಾರ ಇಲ್ಲದೆ ಮೌನಕ್ಕೆ ಜಾರಿದ್ದ ಜನ. ಇಂತಹ ಮಳೆ-ಗಾಳಿನ ದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲ ಆಗಿತ್ತು.

"ಸಾವಿತ್ರಮ್ಮ ಒಳಗೆ ಬನ್ನಿ. ಈ ಗಾಳಿ ಮಳೆಗೆ ಕಿಟಕಿ ಹತ್ತ ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ನಿತ್ತರೆ, ನಿಮಿಗೆ ಉಸಾರಿಲ್ಲ ಬ್ಯಾರೆ. ನಿಮ್ಮ ಮಂಜ ನಾಳೆ ಬಾಡು, ಬನ್ನಿ ವಳಗೆ" ವೃದ್ಧಾಶ್ರಮದ ವಾರ್ಡನ್ ಕರ್ತ.

ನಿಟ್ಟುಸುರ್ ಬುಟ್ಟು ಒಳಗೆ ಬಾತ್ ಸಾವಿತ್ರಿ.

ಇದ್ ಸಾವಿತ್ರನ ದಿನಚರಿ ಆಗಿತ್ತು. ದಿನಾ ಮಂಜ ಬಂದದೆತ ಕಾಯದೇ ಆಗಿತ್ತು.

* * * *

ಸಾವಿತ್ರಿ-ಶಂಕರಂಗೆ ಹೇಮಂತ್ ಒಬ್ಬನೇ ಮಂಜ. ಶಂಕರ ಕಂದಾಯ ಇಲಾಖೆಲಿ ಗುಮಾಸ್ತ ಆಗಿ ಕೆಲ್ಲ

ಮಾಡುತ್ತೆ. ಬರಿದಿದ್ದ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಂಬಳಲಿ ಹಂಗೂ ಹಿಂಗೂ ಉಳ್ಳ ಒಂದ್ ಮನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೋ.

ಹೇಮಂತ್ ಬಾಳಾ ಚುರುಕಾಗಿತ್ತೆ. ಓದಲಿ ಮುಂದೆ ಇತ್ತೆ. ಇದ್ದ ಒಬ್ಬ ಮಂಜಂಗ ಒಳ್ಳೆ ವಿದ್ಯೆ ಕೊಡಕುತ ಅಪ್ಪ-ಅಮ್ಮನ ಆಶೆ ಆಗಿತ್ತೆ. ಹಂಗೆ ಹೇಮಂತ್ ಲಾಯ್ತು ಓದಿ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಆಗಿ ದೊಡ್ಡ ಕಂಪೆನಿಲಿ ಕೆಲ್ಸನೂ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತೆ.

ಹೇಮಂತನಿಗೆ ಚಾಕರಿ ಸಿಕ್ಕಿದೇ ತಡ ಅವಂಗ ಮದ್ದೆ ಮಾಡಿಕೆ ಹೆಣ್ಣು ಕೊಡವು ನಾ ಮುಂದೆ ತಾ ಮುಂದೆತ ಬಾಕೆ ಶುರು ಆಗಿದ್ದೋ.

ಸಮಾಜನೇ ಹಂಗೆ ಅಲಾ, ಹೈದಗಲ್ನ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟ ಸಾಕೆ ಓದ್ತಿ ಚಾಕ್ರಿಗೆ ಹೋದ ಮ್ಯಾಲೆ ಅವರ ಮ್ಯಾಲೆ ಅಧಿಕಾರ ಯಾರಿಗೂ! ಇನ್ನ ಮದ್ದೆ ಆದ ಮ್ಯಾಲೆ ಮುಗ್ಗೇ ಹೋತ್ ಅಪ್ಪ-ಅಮ್ಮ ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೇ ಇರುಲೆ!

ಹೇಮಂತನ ಕತೆನೂ ಹಂಗೇ ಆತ್. ಬೆಂಗ್ಲೂರಲಿ ಚಾಕ್ರಿಲಿ ಇದ್ದ ಅವಂಗ ಅಲ್ಲೆ. ಚಾಕ್ರಿಲಿ ಇದ್ದ ದೀಪಾನೊಟ್ಟಿಗೆ ಮದ್ದೆ ಆಗಿತ್ತೆ. ಅವ್ರ ಮನೆಯವು ಸಹ ಬೆಂಗ್ಲೂರಲೇ ಇದ್ದಂದ ಹೇಮಂತ್-ದೀಪಾ ಅಪರೂಪಕ್ಕೆ ಒಮ್ಮೆ ಇತ್ತ ಬಾತಿದ್ದೋ.

ಈ ನಡುಲಿ ಶಂಕರಂಗ ಕಾಯಿಲೆ ಬಂದ್ ಹಾಸಿಗೆ ಹಿಡ್ತೆ. ಹೇಮಂತ್ ಮತ್ತೆ ದೀಪಾ ಒಂದೆರಡ್ ದಪ ಬಂದ್ ನೋಡಿ ದುಡ್ಡ್ ಕಳ್ಸನೆತ ಹೇಳಿ ಹೋಗಿದ್ದೋ. ಮತ್ತೆ ತಿಂಗ ತಿಂಗ ದುಡ್ಡ್ ಕಳ್ಸತಿದ್ದೋ.

ದುಡ್ಡ್ ಕಳ್ಸರೆ ಎಲ್ಲಾ ಆತ್ತ ಅವ್ರ ಗ್ಯಾನ ಆಗಿತ್ತೆ. ಆದರೆ ಕಾಯಿಲೆ ಮನ್ನನ ನೋಡಿಕಂಬ ಕಷ್ಟ ನೋಡಿ ಕಂಬವಂಗೇ ಗೊತ್ತೆ.

ಶಂಕರನ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಸೇರ್ಪಿರೂ ಪ್ರಯೋಜನ ಆತ್ಲೆ. ಅವ ಆರು ತಿಂಗ ನರಳಿ ತೀರಿಕಣ್ತೆ.

ಹೇಮಂತ್-ದೀಪಾ ಹದಿನೈದ್ ದಿನ ರಜ ಹಾಕಿ ಬಂದ್ ಅಪ್ಪನ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಿ ಹೋಗಿದ್ದೋ. ಬಾಯಿ ಮಾತಿಗೂ ಅಮ್ಮನ ಮುಂದೆ ಎಂತ ಮಾಡಿಯಾತ ಕೇಳ್ತಲೆ.

ಶಂಕರನ ತಿಥಿ ಕಳೆಯಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟಿ ಅವು-ಇವುತ ಮಾತಾಡ್ನಿಕೆ ಬರವು ನೆಂಟರ್ ಮನೆಲಿ ಇದ್ದಂದ ಸಾವಿತ್ರಿಗೆ ಏನೂ ಗೊತ್ತಾಗಿತ್ತೆ. ಆದರೆ ತಿಥಿ ಕಳ್ಡ ಎಲ್ಲಾ ಹೋದ ಮ್ಯಾಲೆ ಅವುಗೆ ತಾನ್ ಒಂಟಿ ಅಸ್ಸಿತ್ತೆ.

ಹೇಮಂತ್-ದೀಪಾ ಅವ ಪ್ರಪಂಚಲೇ ಮುಳ್ಳಿ ಹೋಗಿದ್ದೋ. ವಾರಕ್ಕೆರಡ್ ದಪ ಫೋನ್ ಮಾಡಿ ವಿಚಾರಿಕಂಬತಿತ್ತೆ. ಹಂಗೆ ದುಡ್ಡುನೂ ಕಳ್ಸತಿತ್ತೆ.

ಮತ್ತೆ ಆಫೀಸ್-ಮನೆ, ಶನಿವಾರ-ಐತ್ವಾರ ವೀಕೆಂಡ್ ಪಾರ್ಟಿ-ಪಿಕ್ನಿಕ್ ಹಿಂಗೆ ಕಳ್ಡ್ ಹೋಗ್ತಿತ್. ದಿನಗ ಉರುಳಿ ಹೋಗಿದ್ದೊ.

* * * * *

ಅಂದ್ ದೀಪಾನ ಅಮ್ಮ. ಮನೆಗೆ ಬಂದವು, ನಮ್ಮ ಮನೆ ಹತ್ತ ಒಳ್ಳೆ ಫ್ಲಾಟ್ ಉಟ್, ತಕಣಿತ ಹೇಳ್ತ.

ದೀಪಂಗ ಅಮ್ಮನ ಮಾತೇ ವೇದವಾಕ್ಯ. ಅವು ಹೇಮಂತನ ಪೀಡಿಕೆ ಶುರು ಮಾಡ್ತ. ಆದರೆ ಹೇಮಂತನ ಹತ್ತ ದುಡ್ಡಿತಲೆ. ಅವಂಗೂ ತಿಂಗ ತಿಂಗ ಬಾಡಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಸಾಕಾಗಿತ್. ನೋಡೋನತೇಳಿ ಸುಮ್ಮನಾತ್.

ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನ ಕಳ್ಡ್ ಮತ್ತೆ ದೀಪನ ಅಮ್ಮ ಬಂದವು ಮನೆ ತಕಂಬ ವಿಷ್ಯ ಎಂತಾತ್ ಕೇಳ್ತ. ಆದರೆ, ದುಡ್ಡಿಗೆ ತೊಂದರೆತ ದೀಪಾ ಹೇಳ್ತ.

"ಅದ್ಲೆ ಯಾಕೆ ಚಿಂತೆ ಮಾಡ್ತೆ ಊರಲಿ ಇರ್ಲ ಮನೆ ಮಾರಿ ಬುಡಿ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಇನ್ನ್ ಹೋಗಿ ಬದ್ಲಿಕೆ ಆದನಾ"

ಅತ್ತನ ಮಾತ್ ಹೇಮಂತಗೂ ಸರಿ ಅನ್ಲಿತ್.

"ಸರಿ ಅತ್ತೆ ಈ ವೀಕೆಂಡ್ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅಮ್ಮನೊಟ್ಟಿಗೆ ಮಾತಾಡ್ತೆ"

"ಉದಾಸೀನ ಮಾಡ್ವಡ ಈ ವಾರನೇ ಹೋಗಿ ಬ್ರೋಕರ್‌ನ ಹಿಡ್ಡ್ ಮಾರಿ ಬಾ"

"ಸರಿ ಅತ್ತೆ"

ಹೇಮಂತ-ದೀಪಾ ಶುಕ್ರವಾರ ನೈಟ್ ಬಸ್ಸಲಿ ಊರಿಗೆ ಬಂದೊ. ಸಾವಿತ್ರಿಗೆ ಬಾಳ ಕುಶಿ ಆತ್. ಮಂಜು-ಸೊಸೆನ ನೋಡದೆ ಸುಮಾರ್ ದಿನ ಆಗಿತ್. ಹೇಮಂತ ಬನ್ನೆತ ಫೋನ್ ಮಾಡಿ ಹೇಳಿದ್ರಂದ ಗದ್ದಾಳ ಮಾಡಿ ಇಸಿತ್ ಸಾವಿತ್ರಿ.

ಮಾರನೆ ದಿನ ಹೇಮಂತ,

"ಅಮ್ಮ ನಾವು ನಾಳೆ ಹೊರ್ದು. ಸೋಮಾವರ ಆಫೀಸ್ ಉಟ್ಟಲ್ಲ"

"ಸರಿ ಅಪ್ಪ"

"ಅಮ್ಮ ನಾನ್ ಒಂದ್ ವಿಷ್ಯ ನಿನ್ನತ್ತ ಮಾತಾಡೋಕು. ನೀನ್ ನಮ್ಮೊಟ್ಟಿಗೆ ಬಂದ್ ಬುಡ್. ಇಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳೇ ಎಂತ ಮಾಡಿಯಾ"

ಸಾವಿತ್ರಿಗೆ ಬಾಳಾ ಕುಶಿ ಆತ್.

"ಆದರೆ ಮನೆ ಬುಟ್ಟಿ ಬಂದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಹಾಳಾದ್ಯಲ್ಲವ್ವಾ"

"ಅಮ್ಮ ಅದೇ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ನಾನು ಬಂದದ್ದು. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಮನೆ ಬಾಡಿಗೆ ಬಾಳಾ ಜಾಸ್ತಿ. ಬಾಡಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟು ಸಾಕಾದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದ್ ಮನೆ ತಕಣಕುತ ಗ್ಯಾನ ಮಾಡ್ಕೊಳ್ಳಿ"

"ಒಳ್ಳೆದವ್ವಾ ಹಂಗೇ ಮಾಡ್"

"ಆದರೆ ಅಮ್ಮಾ ನನ್ನ ಹತ್ತ ದುಡ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಅದ್ದೇ..."

"ಅದ್ದೆ ಎಂತ"

"ಅದ್ದೆ ಈ ಮನೆನ ಮಾರಿ ಬುಡ್ಕೊ. ನೀನ್ ನಮ್ಮೊಟ್ಟಿಗೆ ಒಂದ್ ಬುಡ್. ನಂಗಂತು ಇಲ್ಲಿ ಒಂದ್ ಇರಿಕೆ ಆದುಲೆ"

"ಇದ್ ನಿನ್ನ ಅಪ್ಪ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಮಾಡ್ ಆಸ್ತಿ. ಈಗ ಮಾರಿಕೆ ನಂಗಿ ಇಷ್ಟ ಇಲ್ಲೆ"

"ಅತ್ತೆ ನಿಮ್ಮೂ ವಯಸ್ಸಾತ್. ಇಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರೇ ಇದ್ದರೆ ನಮಿಗೂ ಕಷ್ಟ. ಆಗಾಗ ಬಂದು ನೋಡಿಕೆ ಸ ಆದುಲೆ" ಇಷ್ಟೊತ್ತ ಮಾತಾಡದೇ ಇದ್ದ ದೀಪ ಹೇಳ್ತಾ -

ಸಾವಿತ್ರಿ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲದ ಮನ್ಸಲಿ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಾತ್.

ಹೇಮಂತ್ ಅಂದೇ ಬ್ರೋಕರ್‌ನ ಕಂಡ್ ಮನೆ ಮಾರಿಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡ್ತಾ. ಅವಿಬ್ಬರೂ ಮಾರನೇ ದಿನ ಹೊರ್ಟ್ ಹೋದೊ. ಸಾವಿತ್ರಿ ಅಂದ್ ಕಣ್ಣೀರ್ ಹಾಕಂಡೇ ಕಾಲ ಕಳ್ತಾ.

ಮತ್ತೆ ಒಂದೆರಡ್ ತಿಂಗಳಿ, ಮನೆ ಮಾರಿ ಹೋತ್. ಮನೆ ತಕಂಡವು ಮನೆ ಖಾಲಿ ಮಾಡಿಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೊ. ಸಾವಿತ್ರಿಗೆ ತನ್ನ ಸರ್ವಸ್ವವೂ ಕಳ್ಳಂಡಂಗಿ ಆಗಿತ್. ಈಗ ತಾನ್ ನಿರ್ಗತಿಕಳಾದಂಗಿ ಅನ್ನಿಬುಡ್. ಗ್ಯಾನ ಮಾಡಿ ಮಾಡಿ ಕಣ್ಣೀರ್ ಹಾಕಿತ್. ತನ್ನ ಗಂಡ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಮಾಡ್ ಒಂದೇ ಒಂದ್ ಆಸ್ತಿತೇಳ್ಳಿ ಈ ಮನೆ. ಅದೂ ಈಗ ಇಲ್ಲದೆ ಆಗಿತ್.

ಹೇಮಂತ್ ಶನಿವಾರ ಬನ್ನೆ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ಯಾಕ್ ಮಾಡಿ ಮಡ್ಕ. ಬೆಂಗಳೂರ್‌ಗೆ ಕರ್ಕಂಡ್ ಹೋನೆತ ಫೋನ್ ಮಾಡಿತ್.

ಸಾವಿತ್ರಿ ಅದೇ ಊರಲಿ ಇದ್ದ ನೆಂಟರಿಷ್ಟರ್‌ಗೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿ ಬಾತ್. ಕಡೇಲಿ ತನ್ನ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಆಗ್ತಿದ್ದ ದೊಡ್ಡವ್ವನ ಮಂಜಿಗೆ ಹೇಳೂತ ಹೊರ್ಟ್.

"ಬಂದಾ ಸಾವಿತ್ರಿ, ಯಾಕೆ ಕೆಮ್ಮುತ್ತಾವಳಾ"

"ಎಂತದೋ ಗೊತ್ತಲೆ ಅಣ್ಣ ಸುಟ್ಟ ಕೆಮ್ಮುಲು ಹಿಡ್ವುಟ್ಟು"

"ಅಲ್ಲಾ, ಮನೆ ಮಾರಿ ಬುಟ್ಟಂತೆ ಮತ್ತೆ ಎಂತ ಮಾಡಿಯಾ" ಒಳಗಿಂದ ಬಂದ ಅತ್ತಿಗೆ ಕೇಳ್ತಾ.

"ಹೇಮಂತ್ ಹೊಸ ಮನೆ ತೆಗ್ಗುಟ್ಟಂತೆ, ಶನಿವಾರ ಬಂದ್ ಕರ್ಕಂಡ್ ಹೊನೆತ ಫೋನ್ ಮಾಡಿಟ್ಟು, ಅದ್ಕೆ ಹೇಳಿಬುಟ್ಟ್ ಪೋಯಿತ ಬಂದೆ"

"ವಳ್ಳದಾತ್ ಬುಡ್ ಇಷ್ಟ್ ವರ್ಷ ಬಾಳಾ ಕಷ್ಟ ಪಟ್ಟ್ ಮಂಜನ ಸಾಕ್ಕೊಳ. ಅವ ವಳ್ಳ ಕೆಲ್ಲಲಿ ಉಟ್ಟಲ್ಲಾ ಸಾಕಿದೆ ಬುಡ್"

"ಏನೋ ಅಣ್ಣ ನಂಗೆ ಒಂದೂ ಗೊತ್ತಾಗ್ತಾ ಇಲ್ಲೆ, ಅಲ್ಲಿ ಹೆಂಗೂ ಏನೂ."

"ಎಲ್ಲಾ ಸರಿಯಾದೆ ಬುಡ್. ಏನಾರ ತೊಂದರೆ ಆದರೆ ನಂಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡ್, ನಾನ್ ಏನಾರ ಸಹಾಯ ಮಾಡ್ತೆ"

"ಸರಿ ಅಣ್ಣ ಬನ್ನೆ"

"ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದು, ಊಟ ಮಾಡಿಕಂಡ್ ಹೋಗು"ತ ಅತ್ತಿಗೆ ವಳಗೆ ಕರ್ಕಂಡ್ ಹೋತು. ಸಾವಿತ್ರಿ ಊಟ ಮಾಡಿಕಂಡ್ ಹೊರ್ದತ್.

* * * * *

"ದೀಪಾ, ಅಮ್ಮಂಗೆ ಕೋಂಬರೆ ರೆಡಿ ಮಾಡ್ಕೊಳಾ? ನಮ್ಮ ಪಕ್ಕದ ಬೆಡ್ ರೂಂಲಿ ಇರ್ಲಿ ಅಲಾ"

"ಅಲ್ಲಿ ನೆಂಟರ್ ಬಂದರೆ ಬೇಕಾದೆತ ಸ್ಪೋರ್ ರೂಂನ ಕ್ಲೀನ್ ಮಾಡ್ಲಿ ಬೆಡ್ ಹಾಕಿವಳೆ"

"ನೆಂಟರ್ ಬಂದರೆ ಗೆಸ್ಟ್ ರೂಂ ಉಟ್ಟಲ್ಲ. ಸ್ಪೋರ್ ರೂಂ ಬಾಳಾ ಸಣ್ಣದುಟ್ಟು"

"ನಿಮ್ಮ ಅಮ್ಮ ಯಾಗೋಳೂ ಕೆಮ್ಮಿಕಂಡ್ ಪಕ್ಕದ ರೂಂಲಿ ಇದ್ದರೆ ನಂಗೆ ನಿದ್ದೆ ಬಾದುಲೆ. ಅದಲ್ಲದೆ ಅವ್ಕೆ ಅಂತಹ ರೂಂಲಿ ಇದ್ದ್ ಅಭ್ಯಾಸ್ ಉಟ್ಟಲ್ಲ."

"ಕೂಸೂ, ನೀವ್ಯಾಕೆ ಜಗಳ ಆಡ್ತೆಪ್ಪಾ, ನಂಗೆ ಎಲ್ಲಾರ ಒಂದ್ ಕಡೆ ಆದೆ"

"ಸರಿ ಅಮ್ಮಾ ಬಾ ಎಲ್ಲಾ ಸರಿ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟೆ. ನೀನ್ ಏನ್ ಗ್ಯಾನ ಮಾಡ್ತೆಡ"

"ನಂಗೆ ನಿನ್ನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಅರ್ಥ ಆದೆಪ್ಪಾ, ಅದ್ಕೆ ನಾನ್ ಬಾದುಲೆ ಅಲ್ಲೇ ಎಲ್ಲಾರ ಇದ್ದನೆತ ಹೇಳ್ತೆ."

"ನೀನ್ ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೆ ನಂಗೆ ನೆಮ್ಮದಿ ಇರ್ದುಲೆ ಅಮ್ಮಾ, ಹೆಂಗೋ ಒಟ್ಟಿಗೆ"

ಇರನ ಬುಡ್"

"ಸರಿ ಬುಡಪ್ಪಾ"

ಹೇಮಂತ್- ದೀಪಾ ಇಬ್ಬರ್ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೋದ ಮ್ಯಾಲೆ ಮನೆಲಿ ಸಾವಿತ್ರಿ ಒಂಟಿಯಾಗಿರತ್ತಿತ್ತ್.

ದೀಪಾನೆ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿ ಟೇಬಲ್‌ಲಿ ಮಡ್ಲಿ ಹೋಗಿತ್ತ್. ಮತ್ತೆ ಅವು ಮನೆಗೆ ಬಾದು ಸಾಯಂಕಾಲನೇ.

ಹೇಮಂತ್ ಇರ್ಚನ ಸಾವಿತ್ರನ ಲಾಯ್ಕ ನೋಡ್ಕಣ್‌ತ್ತಿದ್ದ ದೀಪಾ ಅವ ಇಲ್ಲದಿರ್ಚನ ಸಿಡಿ ಸಿಡಿ ಆಡ್ತಿತ್.

ವೀಕೆಂಡ್‌ತೇಳಿ ಮನೆಗೆ ಫ್ರೆಂಡ್‌ಗ ಬಾದು ಪಾರ್ಟಿ ಮಾಡ್ಲು ನಡಿಯತ್ತಿತ್ತ್. ಆಗೆಲ್ಲಾ ದೀಪಂಗೆ ಅತ್ತೆನ ಪರಿಚಯ ಮಾಡ್ನಿಕೇ ನಾಚಿಕೆ ಆಗ್ತಿತ್. ಒಂದೊಂದ್ ವಾರ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಫ್ರೆಂಡ್‌ಗಳ ಮನೆಲಿ ಪಾರ್ಟಿ ನಡಿಯತ್ತಿತ್.

ದೀಪಾನ ಅಪ್ಪ-ಅಮ್ಮ ಆಗಾಗ ಬಂದ್ ಹೋಗಿ ಮಾಡ್ತಿದ್ದೊ. ಆಗೆಲ್ಲಾ ಸಾವಿತ್ರಿಗೆ ಬಾಳಾ ಕಷ್ಟ ಆಗ್ತಿತ್.

ದೀಪಾನ ಅಮ್ಮ ಅಂತು "ನೀನ್ ಇವ್ವೆ ಭಾರ ಆಗೊಳ"ತೇಳ್ವಂಗೆ ಮಾತಾಡಿ ಹೋಗ್ತಿತ್.

ಬರ್ತಾ ಬರ್ತಾ ಹೇಮಂತಂಗೂ ಕಿರಿ ಕಿರಿ ಶುರು ಆಗಿತ್. ದೀಪ ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ಸಿಡ್ಲಿಕಂಡ್ ಆಡ್ಕನ ಮನೆಲಿ ನೆಮ್ಮದಿ ಇತ್ತಲೆ. ಸಾವಿತ್ರನ ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಖರ್ಚ್ ಅದ್-ಇದ್‌ತ ಅವಂಗೆ ಖರ್ಚ್ ಜಾಸ್ತಿ ಆಗಿತ್.

ಹಂಗೂ ಇಂಗೂ ವರ್ಷ ಕಳಿಯಕನ ಸಾವಿತ್ರಿ ತನಿಗೆ ಇನ್ನ್ ಇಲ್ಲಿ ಇರ್ಚು ಸಾಧ್ಯ ಇಲ್ಲೆತೇಳ್ವ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬಂದಿತ್. ಅವು ಹೇಮಂತ್‌ಗೆ ತನ್ನನ್ನ ಉರಿಗೆ ಕಳ್ಳಿಬುಡ್‌ತ ಹೇಳಿಕೆ ಶುರು ಮಾಡ್.

ಅವಂಗೆ ದಾರಿ ಕಾಣದಾತ್. ಒಂದಿನ ಅಮ್ಮನ ಕರೊಂಡೋಗಿ ವೃದ್ಧಾಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಸೇರ್ಚಿ ಆಗಾಗ ಬನ್ನೆತ ಹೇಳಿ ನೆಮ್ಮದಿಲಿ ಹೊರ್ಚು ಹೋಗಿತ್. ದೀಪಾ ಅಂತು ಪೀಡೆ ಕಳ್ಳತೇಳ್ವಂಗೆ ಉಸುರ್ ಬುಟ್ಟತ್. ಮತ್ತೆ ಆಗೊಮ್ಮೆ-ಈಗೊಮ್ಮೆ ಫೋನ್ ಮಾಡ್ಲು ದುಡ್ಡು ಕಳ್ಳುದ್ ಬುಟ್ಟರೆ ನೋಡಿಕೆ ಹೋತ್‌ಲೆ.

* * * * *

ಅಂದ್ ಹೇಮಂತ್‌ನ ಫ್ರೆಂಡ್ ಭರತ್ ಮನೆಲಿ ವೀಕೆಂಡ್ ಪಾರ್ಟಿ ಇತ್.

ಹೇಮಂತ್-ದೀಪಾ ಇಬ್ಬರೂ ಹೋಗಿದ್ದೊ. ಭರತ್-ಹೇಮಂತ್ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹೋಕಾಕನೇ ಫ್ರೆಂಡ್ಸ್ ಆಗಿದ್ದವು.

ಹೇಮಂತ್‌ನ ಕಂಡ್ ಅವ ಕುಶಿಂದ ಒಳಗೆ ಕರ್ಕಂಡ್ ಹೋಗಿ ಮನೆಯವು ಪರಿಚಯ ಮಾಡ್ಲಿತ್. ಅಂದ್ ಅವನ ದೊಡ್ಡವ್ವ ಊರ್‌ಂದ ಬಂದಿದ್ದೊ.

"ಮೀಟ್ ಮೈ ಡಾರ್ಲಿಂಗ್"ತೇಳಿ ತನ್ನ ದೊಡ್ಡವ್ವನ ಪರಿಚಯ ಮಾಡ್ಲಿತ್. ಅವನ ಅಮ್ಮನ ಅಕ್ಕಂಗೆ ಭರತ್‌ತೇಳೆ ಬಾಳಾ ಪ್ರೀತಿ. ಅವು ಮಕ್ಕ ಇತ್ತಾಲೆ. ಹಂಗಾಗಿ ಭರತ್‌ನ ಮಂಜನಂಗೆ ಪ್ರೀತಿ ಮಾಡ್ತಿದ್ದೊ.

"ದೊಡ್ಡವ್ವ, ಇಂವ ಹೇಮಂತ್‌ನ ನನ್ನ ಫ್ರೆಂಡ್ ಮಡಿಕೇರಿಯಂವ"

"ಮಡಿಕೇರಿಯವನಾ.. ನಾನ್ ಅಲ್ಲಿ ವಾರ್ಡನ್ ಆಗಿ ಕೆಲ್ ಮಾಡ್ಲೊಳಿ. ಅಲ್ಲಿ ಯಾರ ಮಂಜ"

"ಶಂಕರತ ಕಂದಾಯ ಇಲಾಖೆಲಿ ಇದ್ದೊ. ಅಪ್ಪ ಈಗ ಇಲ್ಲೆ"

"ಶಂಕರತೇಳೆ.. ಅಮ್ಮನ ಹೆಸ್ರ ಸಾವಿತ್ರಿನಾ"

"ಹೌದು ನಿಮಿಗೆ ಹೆಂಗೆ ಗೊತ್ತ"

"ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೆ ಏನ್ ನಾನ್ ಅಲ್ಲಿ ಅನಾಥಾಶ್ರಮಲಿ ಕೆಲ್ ಮಾಡ್ತಿದ್ದದ್. ಅದ್ದರಿ ಅಮ್ಮ ಈಗ ಹೆಂಗೊಳೊ?"

ಹೇಮಂತ್ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿ ಹೇಳ್ತ್, "ಅಮ್ಮ ಈಗ ನಮ್ಮೊಟ್ಟಿಗೆ ಇಲ್ಲೆ, ಮಡಿಕೇರಲಿ ಇದ್ದನೆತ ಹಟ ಮಾಡ್ತ. ನನ್ನ ಹೆಣ್ಣಿಗೂ ಅಮ್ಮಂಗೂ ಸರಿ ಬಾತ್‌ಲೆ."

"ಓ.. ಮನೆಲಿ ಒಬ್ಬಳೇ ಉಟ್ಟಾ"

ಹೇಮಂತ್‌ನ ಮುಖ ಬಾಡಿ ಹೋತ್, "ಇಲ್ಲೆ ಆ ಮನೆ ಮಾರಿ ಇಲ್ಲಿ ನಾನ್ ಮನೆ ತಕಂಡೆ. ಅಮ್ಮ ಈಗ ವೃದ್ಧಾಶ್ರಮಲಿ ಉಟ್ಟು"ತೇಳ್ತ ಮೆಲ್ಲೆ.

"ಜೆ, ಪಾಪ ಸಾವಿತ್ರಿಗೆ ಎಂತಾ ಸ್ಥಿತಿ ಬಾತ್, ನೀನ್ ಮನ್ನನಾ ಎಂತ. ಅಮ್ಮನ ನೋಡ್ಕಣಿಕೆ ಯೋಗ್ಯತೆ ಇಲ್ಲದ ಮ್ಯಾಲೆ ಅವರ ಮನೆ ಮೇಲೆ ನಿಂಗೆ ಎಂತ ಹಕ್ಕು ಉಟ್ಟು. ಅದ್ಕೆ ಹೇಳ್ತು ಸ್ವಂತ ಮಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳೆತ"

"ಅಂದರೆ, ನೀನ್ ಎಂತ ಹೇಳ್ತು ದೊಡ್ಡವ್ವ" ಕೇಳ್ತ ಭರತ್ ಆಶ್ಚರ್ಯಲಿ

"ಪಾಪ ಶಂಕರ-ಸಾವಿತ್ರಿಗೆ ಮಕ್ಕ ಇತ್ತಾಲೆ. ನಾನ್ ಅಲ್ಲಿ ವಾರ್ಡನ್ ಆಗಿರ್ಕನ.. ಇಂವನ ದತ್ತ ತಗಂಡದ್. ಹೊಟ್ಟೆ ಬಟ್ಟೆ ಕಟ್ಟಿ ಇವನ ಓದ್ತಿದೊ. ಈಗ ನೋಡು ಇಂವ ಇರಕಾದ ಜಾಗಲಿ ಅಮ್ಮನ ಬುಟ್ಟುಟ್ಟು ಸ್ವಂತ ಮಂಜ ಆದರೆ ಹಿಂಗೆ ಮಾಡಿದಾರ್.. ಥೂ ಪಾಪಿ"

ಹೇಮಂತ್ ಕುಸ್ತ್ ಹೋತು. ಒಟ್ಟಿಗೆ ಇದ್ದ ದೀಪಾನು ತಲೆ ತಗ್ಗಿತು.

ಇಬ್ಬರೂ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಲಿ ಬೆಂದ್ ಹೋದೊ.

"ಆಂಟಿ ದಯವಿಟ್ಟು ನಮ್ಮನ್ನ ಕ್ಷಮಿಸಿ ಬುಡಿ. ನಮ್ಮಿಂದ ಬಾಳಾ ದೊಡ್ಡ ತಪ್ಪು ಆಗುಟ್ಟು. ನಾಳೆನೇ ಹೋಗಿ ಅಮ್ಮನ ಕಠ್ಕಂಡ್ ಬನ್ನೆ. ಇನ್ನೆಂದೂ ಅಮ್ಮನ ದೂರ ಮಾಡ್ಕಲೆ"ತ ಗೋಳಾಡ್ತ್. ನಾನಂತಾ ಪಾಪಿತ ತಲೆ ಚಚ್ಚಿ ಕಣ್ಣ್.

* * * * *

ಹೇಮಂತ್-ದೀಪಾ ವೃದ್ಧಾಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಬಾಕನ ಎದುಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ವಾರ್ಡನ್ ಕೆಕ್ಕರ್‌ಸಿ ನೋಡಿ ಒಳಗೆ ಹೋತು. ಮೆಲ್ಲೆ ಒಳಗೆ ಹೋದೊ. ಅಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಕಾಂಬಕೆ ಸಿಕ್ಕಿತಲೆ. ಕಡಲಿ ಒಂದ್ ಕೋಂಬರೆಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಗುಡ್ಡೆ ಸೇರಿದ್ದೊ.

ಹೌದು ಸಾವಿತ್ರಿ ಜೀವಚ್ಚವವಾಗಿ ಮಲ್ಲಿತ್. ಆದರೆ ಆ ಕಣ್ಣ್ ಯಾರನ್ನೋ ಹುಡ್ಕುವಾಂಗೆ ಕಾಂಬತಿತ್.

ಹೇಮಂತ್ ಹತ್ರ ಹೋದಂವ ಸಾವಿತ್ರನ ಕಾಲ್ ಮ್ಯಾಲೆ ಬಿದ್ದ ಗೋಳಾಡ್ತ್.

ಮಂಜನ ಕಾದ್ ಕಾದ್ ಜೀವ ಸೋತು ಹೋಗಿತ್. ಹೇಮಂತ್‌ನ ಸ್ವರ ಕೇಳಿ ಅವಳ ಮುಖ ಅರಳಿತ್. ಹತ್ರ ಬಾ ತ ಕೈಭಾಷೆ ಮಾಡ್ತ್.

"ಅಮ್ಮಾ ನನ್ನ ಕ್ಷಮಿಸಿ ಬುಡಮ್ಮಾ ನಾನ್ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿಬುಟ್ಟಿ. ನಾನ್ ನಿನ್ನ ಬೆಂಗ್ಕೂರಿಗೆ ಕರ್ಕೊಂಡ್ ಹೋಗಿ ಲಾಯ್ಕ ನೋಡಿಕಣೆ. ನೀನ್ ಉಸಾರಾದಿಯಾ ನಾನ್ ಬಂದೊಳೆ ನೋಡ್"ತೇಳಿ ಸಾವಿತ್ರನ ಮುಖ ಹಿಡ್ಡ್ ಹೇಳ್ತ್ ಹೇಮಂತ್. ಸಾವಿತ್ರನ ಮುಖಲಿ ಕಿರುನಗೆ ಮೂಡ್ತ್. ಮತ್ತೆ ಒಂದ್ ಗಳಿಗೆಲಿ ಹೇಮಂತ್ ಹಿಡ್ಡಿದ್ದ ಕೈ ಜಾರಿ ಬಿದ್ದೊತ್. ಮಂಜನ ಕಾದ್‌ಕಂಡಿದ್ದ ಸಾವಿತ್ರನ ಪ್ರಾಣ ಪಕ್ಷಿ ಹಾರಿ ಹೋಗಿತ್. ಕಾಲ ಮಿಂಚಿ ಹೋಗಿತ್.

ಅಂದ್ ವಯಸ್ ಕಾಲಲಿ ಆಸರೆ ಆದತ ಅನಾಥ ಕೂಸ್‌ನ ಸಾಕಿ ಬೆಳ್ಳಿದ್ದೊ. ಆದರೆ ನೀರ್ ನೀರೆ ರಕ್ತ ರಕ್ತನೆತೇಳ್ವ ಮಾತ್ ನಿಜ ಆಗಿತ್.

* * * * *

ಮೂಲ ನಕ್ಷತ್ರ

ಧಾರಕಾರವಾಗಿ ಮಳೆ ಸುರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಹೊರಗೆ ವೆರಾಂಡಲಿ ಕುರ್ಚಿಗೆ ವರಿ ಕುದ್ದ "ಮತ್ತೆ ಸಿಕ್ಕಿತ್ ಕುಂಕುಮ" ಕಾದಂಬರಿ ಓದ್ತಿದ್ದ ರಮ್ಯ ಒಂದ್ ಗಳಿಗೆ ಮಳೆನೇ ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡ್ತ. ಹಂಚಿನ ಸೆರೆಂದ ಸುರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಮಳೆಯ ಮಾಲೆ, ಮಧ್ಯಂದ ಬೀಳ್ತಿದ್ದ ಮುತ್ತಿನಂತ ಹನಿಗ ಹೊಳೆವ ಬಲ್ಬಿನಂಗೆ ಕಾಂಬತಿದ್ದೊ.

ಕಲಾದೃಷ್ಟಿಂದ ನೋಡಿರೆ ಎಲ್ಲಾ ವಸ್ತುವೂ ಕಲಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಕಂಡವೆತ ನಿನ್ನೆ ತಾನೆ ಹೇಳಿದ್ದ ಅಣ್ಣನ ಮಾತಿಗೆ ಅವು ನಗಾಡಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇಂದ್ ನಿಜ ಅನ್ನಿತ್. ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ನೋಡಿರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದ್ ವಸ್ತುನ ಆ ದ್ಯಾವು ಕಲಾತ್ಮಕವಾಗಿಯೇ ಸೃಷ್ಟಿಸಿಟ್ಟು ಅನ್ನಿದೆ. ಮಳೆಯ ರಭಸ ಜಾಸ್ತಿ ಆಗ್ತಾನೇ ಇತ್. ಹಂಚಿಂದ ಸುರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಧಾರೆ ವರುಣನ ತಾಳಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂಗೆ ಕೊಣ್ಣಂಗೆ ಕಾಂಬತಿತ್. ಮಳೆ ಒಮ್ಮೆಗೆ ನಿಲ್ಲ್ಕನ ಪಡುವಲಿ ರವಿ ಇಣ್ಣಿತ್. ಅವನ ರಶ್ಮಿಗೆ ಹೊಳ್ಳ ನೀರ್ ಹನಿ ಮೂಡಲಿ ಸಪ್ತ ರಾಗ ರಂಜಿತ ಕಮಾನನ ರಚಿಸಿತ್. ರಮ್ಯ ತನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದಂಗೆ ಭಾವ ತುಂಬಿ "ಅಮ್ಮಾ" ತೇಳ್ವ ಸ್ವರ ಹೊರ್ದತ್. "ಎಂತ ರಮ್ಯಾ? ಕರ್ದಾ?"ತೇಳಿ ಚೋಂದವ್ವ ಹೊರಗೆ ಬಂದೊ.

"ಅಲ್ಲಿ ನೋಡಮ್ಮ, ಎಷ್ಟ್ ಪೊರ್ಲು!"

"ಅಲ್ಲಿ ಎಂತ ಉಟ್ಟು ಕಾಮನಬಿಲ್ಲ. ನೀನೆಂತಾ ಯಾಗೋಳು ಹಿಂಗೆ? ಶರೀರ ಬೇಳ್ತರು ಮನ್ಸ್ ಮಾತ್ರ ಕೂಸ್‌ನಂಗಿ. ಆ ಭಗವಂತ ಯಾಗ ಕಣ್ಣ್ ತೆರ್ದದೆನೊ ಏನೊ. ನಿನ್ನ ಸೌಭಾಗ್ಯದ ಬಾಗ್ಲ ಯಾಗ ತೆರ್ದದೆನೊ ಏನೊ"ತ ನಿಟ್ಟುಸಿರ್ ಬುಟ್ಟತ್.

"ಛೇ, ಇಂತ ರಸಗಳಿಗೆಲಿ ನಿನ್ನ ಪುರಾಣ ತೆಗ್ಗ ರಸಭಂಗ ಮಾಡ್ ಬೇಡಮ್ಮ. ನಾನೇನಾರ ಕಲಾವಿದೆ ಆಗಿದ್ದರೆ, ಈ ಪೊರ್ಲಿನ ಹಂಗೇ ಬುಡ್ಡಿ ಬುಡ್ಡಿದ್ದೆ."

"ಒಳಗೆ ನಡಿ. ಮಳೆನೆಂದ್ ಮತ್ತೆ ಮಲ್ಲಿ ಬುಡ್‌ಬಾಡಾ. ನಿನ್ನ ತಲೆ ನೋಡ್, ಕೆದ್ರಿ ಹೋಗುಟ್ಟು. ಸರಿ ಮಾಡಿಕಂಡ್ ಬಂದ್ ತಿಂಡಿ ತಿನ್ನ್. ಲಾಯ್ಕ ಹಲ್ಲಿನ ಹಣ್ಣ್ ಇತ್ತ್. ಮಾಂಬಳ ತೆಗ್ಗ ಕೂಗಲೆ ಹಿಟ್ತ್ ಮಾಡೋಳೆ. ಮರ್ರೆಬುಟ್ಟಿದ್ದೆ ನೋಡ್. ಶಾಂತಿದ್ ಫೋನ್ ಬಂದಿತ್ತ್. ಈಗ ಬನ್ನೆತ ಹೇಳ್ತ್. ಅವು ಬಂದ ಮ್ಯಾಲೆ ಇಬ್ಬರು ಒಟ್ಟಿಗೆ ತಿನ್ನಿ."

"ಸರಿ ಅಮ್ಮ. ಇಬ್ಬರು ಒಟ್ಟಿಗೆ ತಿಂದವೆ. ಸರಿಯಾ?".

"ಸರಿ ಬುಡ್". ಚೋಂದವ್ವ ಒಳಗೆ ನಡ್ತೊ.

ರಮ್ಯ ಹಾರಿಕಂಡ್ ಹಾರಿಕಂಡ್ ತನ್ನ ರೂಮಿಗೆ ಹೋಗಿ ಡ್ರೆಸ್ಸಿಂಗ್ ಟೇಬಲ್ ಮುಂದೆ ಕುದ್ದತ್. ತಲೆ ಬಾಚಿಕಂಡ್ ಮುಕಕ್ಕೆ ಕ್ರೀಮ್ ಹಾಕಿ ಹೊರಗೆ ಬಾಕನ ಕಾಲಿಂಗ್ ಬೆಲ್ ಆತ್. ಒಂದೇ ಹಾರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಾಗ್ಲ ತೆಗ್ಗರೆ ಎದುರಿಗೆ ಶಾಂತಿ ನಿಂತಿತ್.

ಅವು ಕೈ ಹಿಡ್ಡ್ ಎಳ್ಳಂಡ್ ಚೋಂದವ್ವ ಇದ್ದಲ್ಲಿಗೆ ಬಾತ್. ಅಲ್ಲೇ ಕುದ್ಡ್ ಅವರ ಮಾತ್‌ನ ಹೊಳೆ ಹರಿಯಕ್ಕೆ ಶುರು ಆತ್. ಶಾಂತಿ ಆಗಾಗ ಅವ ಮನೆಗೆ ಬರ್ದಿದ್ದಂದ ಅವಿಗೆ ಮನೇಲಿ ಎಲ್ಲರೊಟ್ಟಿಗೆ ಸಲಿಗೆ ಇತ್.

ರಮ್ಯ ಮತ್ತೆ ಶಾಂತಿನ ಮಾತ್‌ಕತೆ ಕಾದಂಬರಿ, ಸಿನಿಮಾ, ಫೇಸ್‌ಬುಕ್, ವಾಟ್ಸಪ್... ಹಿಂಗೆ ಎತ್ತೆತ್ತಲೋ ಸಾಗ್ತಿತ್. ಮಾತ್‌ನ ನಡುಲಿ ಸಮಯ ಜಾರ್ದೇ ಗೊತಾತ್. ಶಾಂತಿ ಹೊತ್ತಾತ್‌ತ ಹೊರ್ದತ್.

ಅವಳ್ಳ ಗೇಟಿಗೆ ಮುಟ್ಟ ಕಳ್ಳಿ ಬಾಕನ ಸಿನಿಮಾ ಹಾಡ್ ಹೇಳಿಕಂಡ್ ರತನ್ ಒಳಗೆ ಬಾತ್.

"ಏನಣ್ಣಾ ಬಾಳಾ ಕುಶಿಲಿ ಇದ್ದಂಗಿ ಉಟ್ಟಲ್ಲ. ಎನಿ ಗುಡ್ ನ್ಯೂಸ್?"ತೇಳಿ ಕಣ್ಣ್ ಮಿಟುಕಿಸಿತ್.

ಬಾಳಾ ಸಮಿಂದ ಬೆಟ್ಟನೇ ತಲೆ ಮ್ಯಾಲೆ ಕಳ್ಳಿ ಬಿದ್ದಂಗೆ ಇರಿದ್ದ ಅಣ್ಣ, ಇಂದ್ ಕುಶಿಲಿ ಇರ್ರು ಕಂಡ್ ಅವುಗೆ ಕುಶಿ ಆತ್.

"ರಮ್ಮ, ಬಾ ಇಲ್ಲಿ. ಒಂದ್ ಸಮಾಚಾರ ಹೇಳ್ವೆ".

"ಬೇಗ ಹೇಳಪ್ಪ, ಒಳ್ಳೆ ದಿಗ್ವಿಜಯ ಮಾಡಿ ಬಂದಂಗೆ ಆಡಿಯಾ".

"ಹಂಗೇ ತಿಳ್ಳ. ಇಂದ್ ನಂಗೆ ಯುದ್ಧನ ಗೆದ್ದಷ್ಟ್ ಕುಶಿ ಆಗುಟ್ಟು."

"ಅದೆಂತಾ ಹೇಳಿಯಾ? ಇಲ್ಲಿ ನಾನ್ ಒಳಗೆ ಹೋನೆ ಈಗ".

"ಪ್ಲೀಸ್ ಹೇಳ್ವೆ. ನೋಡು ನಾಳೆ ಇಂಟರ್ವ್ಯೂ ಉಟ್ಟು ಗೊತ್ತಾತ!"

"ಏನಾರಾ ಆಗಲಿ. ನಿಂಗೆ ಈ ಸಲ ಕೆಲ್ಸ ಸಿಕ್ಕಿಬುಟ್ಟಿ ನಂಗೆ ಭರ್ಜರಿ ಟ್ರೀಟ್ ಕೊಡಕು".

"ಅಯ್ಯೋ ಪೆದ್ಲಿ! ಇಂಟರ್ವ್ಯೂ ನಂಗಲ್ಲ. ನಿಂಗ".

"ಅಂದರೆ..." ಎಂತದೋ ಹೇಳಿಕೆ ಹೊರ್ದವಳ ಮುಕ ಬಾಡಿ ಹೋತ್.

"ಏನ್ ಅಣ್ಣ-ತಂಗೆಂದ್ ಗಲಾಟೆ ತಿಂಡಿ ತಿಂಬ ಗ್ಯಾನ ಉಟ್ಟ ಹೆಂಗ?"

"ಅಮ್ಮಾ, ನನ್ನ ಫ್ರೆಂಡ್ ಶೇಖರ್ ಉಟ್ಟಲ್ಲ. ಅವನ ಕಡೆಂದ ಯಾರೊ ನೆಂಟರ್ನ ರಮ್ಮನ ನೋಡಿಕೆ ಕರ್ಕಂಡ್ ಬನ್ನೇತ ಫೋನ್ ಮಾಡಿತ್. ನಾಳೆಗೆ ಎಲ್ಲಾ ರೆಡಿ ಮಾಡಿಕಮ್ಮ. ಹಂಗೆ ರಮ್ಮ ನೀನ್ ನಾಳೆ ಎಲ್ಲಿಗೂ ಹೋದು ಬ್ಯಾಡ."

"ನಾನಂತು ನಾಳೆ ಖಂಡಿತ ಇರ್ರುಲೆ. ನಾನೇನ್ ಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಮಡ್ಗಿದ ಗೊಂಜೆನ? ವಿಷ್ಯ ತಿಳ್ಳ ನನ್ನ ಯಾರೊ ಮದ್ದೆ ಮಾಡಿಕಂಬಲೆತ ತಿಳ್ಳೊ ನನ್ನ ಯಾಕೆ ಹಿಂಸೆ ಮಾಡ್ತೆ? ನಾನ್ ಕಳ್ಳ ಸಲನೇ ಹೇಳ್ಕೊಳೆ, ಇನ್ನ್ ಮುಂದೆ ಇದ್ದೆಲ್ಲ ಬ್ಯಾಡತ. ಇಂತ ಒಣ ಆಡಂಬರಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ನಾನ್ ಕಳ್ಳ ಸಲಕ್ಕೆ ಮುಕ್ತಾಯ ಹೇಳ್ಕೊಳೆ."

ಸಮಾಜದ ಮೌಢ್ಯಗಳಿಗೆ ಬಲಿಯಾಗಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬನ ಆಶಾ ಸೌಧದ ಮ್ಯಾಲೆ ಮೂಢನಂಬಿಕೆನ ಕಟ್ಟಪಾಡ್‌ಗಳ ಗೋರಿಕಟ್ಟಿ ಹೆದರ್‌ಪುಕ್ಕ ಆಗಿ ನೆಪಮಾತ್ರದ ಜೀವನ ನಡ್ಸುವ ಮನ್ನ ವಿಧಿಬರಹ, ದೇವನ ಬಯ್ಯದೆ.

ಆದರೆ ಇದೆಲ್ಲಾ ನರಮನ್ಸರ್ ಮಾಡಿಕಂಡ ಕಟ್ಟಪಾಡ್‌ಗ. ನಾನ್ ನಿಮಿಗೆ ಭಾರ ಆಗಿದ್ದೆ ನಂಗೆ ವಿದ್ಯೆ ಉಟ್ಟು, ನನ್ನ ಕಾಲ್‌ಮ್ಯಾಲೆ ನಿತ್ ದುಡ್ಡ್ ಬದ್ಕಿನೆ". ಸಿಡ್ಲ್ ಹೊಡ್ಡಂಗೆ ಅವು ಬಾಯಿಂದ ಮಾತ್‌ಗ ಹೊರ್ದೊ, ಅಷ್ಟ್ ಹೇಳಿ ಅವು ಸರಸರತ ತನ್ನ ಕೋಂಬರೆಗೆ ಹೊರ್ದು ಹೋತ್.

ಒಂದ್ ಗಳಿಗೆ ಚೋಂದವ್ವ ಮತ್ತೆ ರನತ್ಗೆ ಶಾಕ್ ಹೊಡ್ಡಂಗ್ ಆದರೂ ಅವು ತಕ್ಷಣ ಚೇತರಿಸಿಕಂಡೊ.

"ಯಾರಪ್ಪ ಬರ್ತಾ ಇರ್ತು? ಈ ಸಲನಾರ ಸರಿಯಾದೆನೊ ಏನೊ".

"ಅಮ್ಮ, ಏನಾರ ಆಗಲಿ. ಈ ಸಲ ಮಾತ್ರ ಅವ್ವ ಮುಂದೆನೇ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷ್ಯ ತಿಳ್ಳಿ ಬುಡೋಕು. ಎಲ್ಲ ಆಗಿ ಕಡೆಗೆ ಅವ್ವ ತಿಳ್ಳಿ ಬ್ಯಾಡತೇಳಿ ಬುಟ್ಟಿ, ರಮ್ಯನ ಮನ್ನಿಗೆ ಬಾಳಾ ಬ್ಯಾಜಾರಾದೆ".

"ಏನೋಪ್ಪಾ. ನನ್ನ ಹಣೆಬರಹನೇ ಸರಿ ಇಲ್ಲೆ. ಅಪ್ಪ ನೋಡ್ತೆ ಹಾಸಿಗೆ ಹಿಡ್ತೊಳ್ಳೊ. ಇದ್ದೊಬ್ಬ ಮಗಳ ಸ್ಥಿತಿ ಹಿಂಗಾತ್. ಇನ್ನ ನೀನ್ ಒಬ್ಬ ಎಂತ ಮಾಡಿಯ".

"ಹಂಗ್ಯಾಕೆ ಬೇಜಾರ್ ಮಾಡಿಕಂಡಿಯಮ್ಮ. ಆ ದೇವ್ರು ಕಣ್ಣ್ ಬುಟ್ಟಿ ಎಲ್ಲಾ ಸರಿಯಾದೆ ಬುಡ್. ಅಪ್ಪ ಈಗ ಮುಂದೆಗಿಂತ ಪರ್ವಾಗಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲಾ? ದಿನ ಕಳ್ಳಂಗ್ಗೆ ಸರಿಯಾದವೆತ ಡಾಕ್ಟರ್ ಹೇಳಿಯೊಳ್ಳಲ್ಲ. ಇನ್ನ ರಮ್ಯನ ವಿಷ್ಯಲಿ ನೀನ್ ಎಂತಾರ ಮಾತಾಡಿ ಅವ್ವ ಮನ್ನೆ ಕೆಡ್ಬ್ಯಾಡ. ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಅವ್ವ ತಪ್ಪು ಎಂತ ಉಟ್ಟು? ಮೂಲ ನಕ್ಷತ್ರಲಿ ಹುಟ್ಟೋಕುತ ಅವೇನಾರಾ ಕೇಳಿಕಂಡಿತ್ತಾ? ಅಲ್ಲಾ ನೀನೇನಾರ ಹರೈ ಮಾಡಿಕಂಡಿದ್ದಾ? ಎಂತಸ ಗ್ಯಾನ ಮಾಡ್ಬಡಮ್ಮ. ಈ ಸಲ ನನ್ನ ಫ್ರೆಂಡ್ ಶೇಖರ್‌ನ ಸೆಲೆಕ್ಷನ್.

ಅವಂಗ್ಗೆ ಹಿಂದೆನೇ ವಿಷ್ಯ ಎಲ್ಲ ತಿಳ್ಳಿವಳೆ. ಅವಂಗ್ಗೆ ಯಾರಾರ ಇದ್ದರೆ ಹೇಳ್ತ ಹೇಳಿದ್ದೆ. ಅದ್ಕೆ ಅವ್ವ ಅವನ ಕಡೆ ನೆಂಟರನ್ನ ಕರ್ಕಂಡ್ ಬನ್ನೆತ ಫೋನ್ ಮಾಡುಟ್ಟು."

"ಸರೀಪಾ" ತೇಳಿ ಮುತ್ತಣ್ಣನವ್ವ ವಿಷಯ ತಿಳ್ಳಿಕೆ ಹೋದೊ ಚೋಂದವ್ವ ಮುತ್ತಣ್ಣನವ್ವ ಪಾರ್ಶ್ವವಾಯು ಆಗಿ ಹಾಸಿಗೆ ಹಿಡ್ತಿದ್ಲೊ.

ಕೋಂಬರೆ ಸೇರ್ದ ರಮ್ಯ ಸುಮ್ಮನೆ ಕುದ್ದ ಬುಡ್. ಅವ್ವ ಮನ್ನಲಿ ಯೋಚನೆಗಳ ಮಹಾಪೂರವೇ ಹರಿಯತಿತ್ತ. ಇದ್ದೆ ಮುಂದೆ ಸುಮಾರ್ ದಪ ನಡ್ಡ ಘಟನೆಗೆ ಅವ್ವ ಮನ್ನಲಿ ಮೂಡಿಬಂದೊ.

ಒಮ್ಮೆ ರಮ್ಯಂಗ್ಗೆ ಒಂದ್ ನೆಂಟಸ್ತನ ಬಂದಿತ್ತ. ಮಾತ್ಕತೆ ಮುಗ್ದ ಇನ್ನ ಹತ್ತ ದಿನಲಿ ಲಗ್ನಪತ್ರಿಕೆಗೆ ಬನ್ನೆತೇಳಿ ಹೋದವು ಎರ್ದೆ ದಿನಲಿ ಫೋನ್ ಮಾಡಿ, ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದಂಗ್ಗೆ ಮಾತಾಡಿದ್ದೊ. ಮೂಲ ನಕ್ಷತ್ರದ ಮಗಳ್ಳ ತಮ್ಮ ಕೊರಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಿಕೆ ಹೊರ್ದ ವಂಚಕರ್ತೇಳಿ ಎಲ್ಲರ ಎದೆಗೆ ಬರೆ ಹಾಕಿದ್ದೊ. ಅದ್ಕೆ

ಮುಟ್ಟಿ ಇಂತಹ ಮೂಢನಂಬಿಕೆಗಳನ್ನೆ ನಂಬದೆ ಇದ್ದ ಇವಳು ಮೂಲ ನಕ್ಷತ್ರಲಿ ಹುಟ್ಟಿದುದು ಒಂದು ಅಪರಾಧತೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಆಧುನಿಕ ಯುಗಲಿ ಇಂತ ವರ್ತಮಾನ ಆಶ್ಚರ್ಯ ತರಿಸಿತ್ತು. ಮತ್ತೆ ಒಂದೆರಡು ಕಡೆಂದನೂ ಇಂತದೇ ಉತ್ತರ ಬಂದಿತ್ತು.

ಜಗತ್ತೆ ಎಷ್ಟು ಮುಂದುವರಿದರೂ ಇಂತ ಕಂದಾಚಾರಗಳನ್ನೆ ಅಷ್ಟು ಸುಲಭಲಿ ಬದಲಾಯಿಸಿಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಇಲ್ಲ. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತಮ್ಮ ಭವಿಷ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಚಿಂತೆ ಇದ್ದೇ ಇದ್ದದೆ.

ರಮ್ಯನ ಮನಸ್ಸಲಿ ನಿರ್ವಿಕಾರ, ಭಾವರಹಿತ ಮನೋಭಾವ ತಾನೇ ತಾನಾಗಿ ಬೆಳೆದ ಬಂದಿತ್ತು. ಅವಳಿಗೆ ತಟ್ಟನೆ ಎಂತದೂ ಗ್ಯಾನ ಆಗಿ ಅವಳು ತಲೆ ಎತ್ತಿ ಎದುರಿಗೆ ಇದ್ದ ಕನ್ನಡಿಲಿ ತನ್ನ ಪ್ರತಿಬಿಂಬನ ನೋಡಿಕಣ್ಣೆ. ಇಷ್ಟು ದಿನ ಎಲ್ಲವೂ ನೀನ್ ಬಾಳ ಲಾಯವಳಾತ ಹೇಳ್ತೆ ಇದ್ದೊ. ಇಂದ್ ಕನ್ನಡಿನೂ ಅದೇ ಮಾತೆ ಹೇಳ್ತಾ ಉಟ್ಟುತ ಅನಿಸ್ತೆ.

ಆದರೆ, ಪಾರ್ಶ್ವವಾಯುಂದ ಹಾಸಿಗೆ ಹಿಡ್ಡಿರ್ದ ಅಪ್ಪ, ಪ್ರೀತಿನ ಅಮ್ಮ, ಅಕ್ಕರೆಯ ಅಣ್ಣ-ಇವೆರೆಲ್ಲರ ನಿಟ್ಟುಸಿರಿಗೆ ಕಾರಣವಾದವು ತಾನೆತ ಗ್ಯಾನ ಮಾಡಿ ಎರಡು ಹನಿ ಕಣ್ಣೀರ್ ಉದುರ್ದ. ಎದ್ದ ಅಪ್ಪನ ಕೋಂಬರೆಗೆ ಹೊರ್ದತೆ.

ಆಗಲೇ ಚೋಂದವ್ವಂದ ವಿಷ್ಯ ತಿಳಿದಿದ್ದ ಮುತ್ತಣ್ಣನವು ಮುಖಲಿ ಸಂತೋಷ ಕಾಂಬತಿತ್ತು. ರಮ್ಯ ಅಪ್ಪನ ಹತ್ತ ಕುದ್ದ ಮಾತಾಡಿಕೆ ಸುರು ಮಾಡ್ತೆ. ಚೋಂದವ್ವನವು ತಿಂಡಿ ಕಾಫಿನ ಅಲ್ಲಿಗೆ ತಕಂಡ್ ಬಂದೊ. ಅಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ರತನ್ ಸ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಾತೆ.

ರಮ್ಯನ ಬುಟ್ಟು ಎಲ್ಲವೂ ಕುಶೀಲಿ ಮಾತಾಡ್ಲೊ. ಆದರೂ ಎಲ್ಲರ ಮನಸ್ ದೇವರಿಗೆ ಮೊರೆಯಿಡ್ತಿತ್ತು. ರಮ್ಯನ ಮನಸ್ ನಿರ್ಲಿಪ್ತ ಆಗಿತ್ತು.

ಇವೆಲ್ಲಾ 'ಮದುವೆ'ತೇಳ್ವ ಮೂರಕ್ಷರಕ್ಕಾಗಿ. ಯಾಕೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಮಹತ್ವ ಕೊಟ್ಟವೆತ ಅರ್ಥ ಆತ್ಮೆ. ಒಂದ್ ಹೆಣ್ಣಿನ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯನ ಕಿತ್ತಕಂಡ್ ದಾಸ್ಯದ ಸಂಕೋಲೆಂದ ಬಿಗಿವ ಈ ಕಾರ್ಯ ಅನಿವಾರ್ಯವಾ? ಅದೊಂದೇ ಬಾಳ್ವ ಗುರಿಯಾ? ಮದುವೆಂದ ಎಲ್ಲಾರ ಬಾಳ್ ಸುಖಮಯವಾದೆನಾ?

ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದಷ್ಟು ಪರಿಹಾರ ಸಿಕ್ಕದಾತೆ. ಆದರೆ ತನ್ನ ರಕ್ಷಣೆ, ಒಳಿತೆ-ಕೆಡಕೆ, ನೋವು-ನಲಿವುಲಿ ಸಹ ಭಾಗಿಯಾಗುವಂತೆ ಒಬ್ಬ ಹೃದಯದವಂತನ ಪ್ರೇಮ, ಆಶ್ರಯ ಅನಿವಾರ್ಯ ಅನಿಸ್ತೆ. "ಎಂತನೇ ಗ್ಯಾನ ಮಾಡಿಯಾ? ವಿಷ್ ಯು ಬೆಸ್ಟ್ ಆಫ್ ಲಕ್!"ತೇಳಿ ದವಡೆಗೆ ಜಿಂಟಿ ರತನ್ ಹೊರಗೆ ಹೋತೆ. ತಿಂಡಿ ತಿಂದ ತಟ್ಟೆಗಳನ್ನೆ ತಕಂಡ್ ಚೋಂದವ್ವ ಅಡಿಗೆ ಮನೆಗೆ ಹೋದೊ.

ಫ್ರೆಂಡ್ ಮನೆಗೆ ಹೊರಿದ್ದ ರಮ್ಯನ ನಿಲ್ಲಿಕಂಬಕೆ ಚೋಂದವ್ವ ಮತ್ತೆ ರತನ್‌ಗೆ ಸಾಕ್ ಸಾಕಾತ್. ಅಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ಮನೆ ಮುಂದೆ ಕಾರ್ ನಿತ್ತ ಸದ್ದ ಕೇಳಿ ರತನ್ ಗೇಟ್ ಕಡೆಗೆ ಓಡ್.

ಶೇಖರ್ ಕಾರ್‌ಂದ ಇಳ್ಳ ತನ್ನ ಅಪ್ಪ, ಅಪ್ಪ ಮತ್ತೆ ರಮ್ಯನ ನೋಡಿಕೆ ಬಂದ ಹೈದ, ಅಪ್ಪ ಅಪ್ಪ, ಅಪ್ಪನ ಇಲ್ಲಿಕಣ್. ರತನ್ ಎಲ್ಲಾರ್ನು ಸ್ವಾಗತ ಮಾಡಿ ಒಳಗೆ ಕರ್ಕಂಡ್ ಬಾತ್. ಚೋಂದವ್ವ ನೀರು, ಟವಲು ಕೊಟ್ಟು ಮಾತಾಡ್ತಿದ್ದೊ. ಭಾವನೆ ಇಲ್ಲದ ಮುಖ ಹೊತ್ತಾಕಂಡ್ ರಮ್ಯ ಎಲ್ಲವು ಕಾಲ್ ಹಿಡ್ ಒಳಗೆ ಹೋತ್.

ಕಾಫಿ, ತಿಂಡಿ ಆದ ಮ್ಯಾಲೆ ಎಲ್ಲವೂ ಮುತ್ತಣ್ಣನವು ರೂಮ್‌ಲೇ ಮಾತಿಗೆ ಕುದ್ತೊ. ರಮ್ಯ ಎಲ್ಲವು ಒಪ್ಪಿಗೆ ಆತ್. ಮತ್ತೆ ಮದ್ದೆ ಲೆಕ್ಕಚಾರದ ಮಾತ್ ಬರ್ತಿದ್ದ ಹಂಗೆ ರತನ್, ಶೇಖರ್‌ನ ಕಡೆ ತಿರ್ಗಿ ವಿಷ್ಯ ತಿಳಿವಳಾತೇಳುವಂಗೆ ಕಣ್ಣ್ ಮಿಟುಕಿಸಿತ್.

ಶೇಖರ್ 'ನೀನ್ ಹೇಳಿ ಬುಡ್'ತ ಸನ್ನೆ ಮಾಡ್.

ಚೋಂದವ್ವ ಮತ್ತೆ ಮುತ್ತಣ್ಣನವು ಎದೆ ಹೊಡ್ಕಣಿಕೆ ಶುರ್ ಆತ್.

ಕಡೇಲಿ ಶೇಖರ್, ರಮ್ಯನ ವಿಷ್ಯ ಹೇಳ್ತನ ಎಲ್ಲವೂ ಹಾವು ಮೆಟ್ಟಿದಂಗೆ ಬೆಚ್ಚಿಬಿದ್ದೊ. ಚೋಂದವ್ವ, ರತನ್ ತಲೆ ತಗ್ಗಿದೊ.

"ನಮಗ್ಯಾಕೆ ಹೇಳ್ತಲೆ"ತ ಶೇಖರ್‌ನ ಅಪ್ಪ-ಅಪ್ಪ ಅಸಮಾಧಾನಲಿ ಹೇಳ್ತೊ. "ಇದ್ದಾಗಿ ಇಷ್ಟು ದೂರ ಬಾಕಾಯ್ತಲೆ"ತೇಳ್ವಂಗೆ ಎಲ್ಲರ ಮಾತಿನ ಧಾಟಿ ಬದಲಾತ್. ಮುಖಲಿ ನಗೆ ಬರ್ತಿಕಂಡ್ ಅದ್-ಇದ್ ಮಾತಾಡಿ ಹೊರ್ದುವ ಆತುರ ತೋರ್ಪ್ತಿದ್ದೊ. ಯಾರು ಬಲತ್ಕಾರ ಮಾಡ್ತಲೆ.

ಹೊಸ ನೆಂಟರೊಟ್ಟಿಗೆ ಶೇಖರ್ ಮತ್ತೆ ಮನೆಯವು ಹೊರ್ದು ನಿತ್ತೊ. ಗೆಳೆಯತೇಳ್ವ ಅಭಿಮಾನಂದ ರತನ್ ಶೇಖರ್‌ಗೆ ನಾಳೆ ಹೋಗುತ ಬಲತ್ಕಾರ ಮಾಡ್. ಒಳಗಿಂದ ಬಂದ ರಮ್ಯ ಸ ಶೇಖರ್‌ನ ಅಮ್ಮನೊಟ್ಟಿಗೆ ಇಂದ್ ಇದ್ದ ಹೋಗಿತ ಬಾಳ ಕೇಳಿಕಣ್.

ಅವಳ ಸೌಜನ್ಯಪೂರ್ಣ ಮಾತ್, ನಡತೆ ಅವು ಪೊರ್ಲುಗೆ ಅವು ಮಾರು ಹೋದೊ. ಶೇಖರಂಗೆ ಬಾಳ ಬೇಜಾರಾತ್. ಆದರು ಬಂದವು ತಪ್ಪು ತಿಳ್ಕಂಡ್ ಬುಡುವೋತೇಳಿ ಹೊರ್ದು ಹೋದೊ.

ಮನೇಲಿ ಸದ್ದೆ ಇಲ್ಲದೆ ನಿಶಬ್ದ ಆತ್. ರತನ್ ಗೇಟ್‌ವರೆಗೆ ಹೋಗಿ

ಎಲ್ಲಾರ್ನ ಕಳ್ಳಿಬಾತ್. ಸಾಯಂಕಾಲ ನಾಕ್ ಗಂಟೆ ಆಗಿತ್ತ್. ರತನ್ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿ ಬನ್ನೆತ ಹೋತ್. ರಮ್ಯ ಪೀಡೆ ಕಳ್ಳತೇಳುವಂಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಿಂಗಾರ ಮಾಡಿಕಂಡ್ ಫ್ರೆಂಡ್ ಮನೆಗೆ ಹೊರ್ದತ್. ಬೆಳ್ಳಂದ ಮನ್ನಿಗೆ ಬಾರಿ ಮುಜುಗರ ಆಗಿದ್ದಂದ ಅವಿಗೆ ಬದಲಾವಣೆನ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇತ್ತ್.

ರತನ್, ರಮ್ಯ ವಾಪಾಸ್ ಬಾಕನ ಗಂಟೆ ಆರಾಗಿತ್ತ್. ಮನೆ ಮುಂದೆ ಕಾರ್ ನಿಂತಿತ್ತ್. ನಿಶಬ್ದ ಇರಕಾಗಿದ್ದ ಮನೆಲಿ ಮಾತ್ ಕೇಳ್ಳನ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಆತ್. ನೋಡಿರೆ ಶೇಖರ್ ಮತ್ತೆ ಅವನ ಅಪ್ಪ-ಅವ್ವ ವಾಪಾಸ್ ಬಂದಿದ್ದೋ.

"ಅರೆ ಶೇಖರ್..."ತೇಳ್ವ ರತನ್ ಆಶ್ಚರ್ಯಲಿ.

"ಹೌದಪ್ಪ. ಯಾಕೋ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿನ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ ಆ ಹೆಣ್ಣು ಕೂಸ್‌ನ ಮನ್ನಿಗೆ ಬ್ಯಾನೆ ಮಾಡಿ ಹೋಕೆ ಮನ್ನೇ ಬಾತ್ಲೆ. ನೆಂಟ್ರನ್ನ ಬಸ್ಸು ಹತ್ತಿ ವಾಪಾಸ್ ಬಂದು ಬುಟ್ಟಿ"ತೇಳ್ವೊ ಶೇಖರ್‌ನ ಅಪ್ಪ.

"ಒಳ್ಳೆದಾತ್ ಬುಡಿ"ತೇಳಿ ರತನ್ ಶೇಖರ್‌ನ ಎಳ್ಳಂಡ್ ತನ್ನ ರೂಮಿಗೆ ಹೋತ್.

ಎಲ್ಲವು ಬಾಳಾ ಕುಶಿ ಆಗಿತ್ತ್. ಚೋಂದವ್ವ ಶೇಖರ್‌ನ ಅಪ್ಪನ ಕರ್ಮಂಡ್ ಅಡುಗೆ ಮನೆಗೆ ಹೋದೋ.

ಇಬ್ಬರು ಮಾತಾಡಿಕಂಡ್ ರಾತ್ರಿಗೆ ಅಡುಗೆ ಶುರು ಮಾಡ್ಲೊ. ರಮ್ಯನು ಅವರೊಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಕಂಡ್ ಸಹಾಯ ಮಾಡ್ತ್. ಶೇಖರ್‌ನ ಅಪ್ಪ ರತನ್ ಅಪ್ಪನ ರೂಮಿಗೆ ಹೋಗಿ ತಮ್ಮ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಸಹಜವಾದ ಲೋಕರೂಢಿನ ಮಾತಾಡಿಕೆ ಶುರು ಮಾಡ್ಲೊ.

ಚೋಂದವ್ವ ರಾತ್ರಿ ಗದ್ದಳ ಊಟ ತಯಾರ್ ಮಾಡ್ಲೊ. ಹಂದಿಗೈಪು-ಕಡಂಬಿಟ್, ಕೋಳಿಸಾರ್-ನೂಪಿಟ್, ರೊಟ್ಟಿ, ಪಾಯಸ ಎಲ್ಲಾ ಗೌಜಿಲಿ ಉಂಡ್ ಮಾರನೆ ದಿನ ಎಲ್ಲವೂ ಹೊರ್ಪು ಹೋದೋ. ಸಂತೋಷಂದ ಇದ್ದ ಮನೆ ಮತ್ತೆ ಬಿಕೊತೇಳ್ತ್.

ಮತ್ತೆ ಎಲ್ಲವೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕೆಲ್ಸಗಳಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಂಡೋ. ಮಾರನೆ ದಿನ ಶೇಖರ್‌ನ ಫೋನ್ ಬಾತ್.

"ರತನ್ ನಾವ್ ಮೊನ್ನೆ ವಾಪಾಸ್ ಬರದೆ ನಿಮ್ಮನೇಲಿ ಉಳ್ಳದ್ ದೇವರ ಕೃಪೆ. ನಿಮ್ಮೊಟ್ಟಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ನೆಂಟರ್ ಹೋದ ಬಸ್, ಆಕ್ಸಿಡೆಂಟ್ ಆಗಿ ಎಲ್ಲಾ

ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಸೇರಿವಳೊ. ಮತ್ತೆ ಒಂದ್ ಗುಡ್ ನ್ಯೂಸ್! ನಾವ್ ವಾಪಾಸ್ ಬಾಕನ ನನ್ನ ಅಪಾಯಿಂಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಆರ್ಡರ್ ಬಂದಿತ್. ನಂಗ್ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ಲಿ ಕೆಲ್ಸ ಸಿಕ್ಕುಟ್ಟು."

"ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷ ಶೇಖರ್".

"ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಎಂತ ಕಾರಣಗೊತ್ತಾ?"

"ಇಲ್ಲೆ... ಹೇಳಪ್ಪ.."

"ಅಪ್ಪ, ಅವ್ವ ಎಲ್ಲಾ ಹೇಳ್ತಾವಳೊ. ಇದ್ ರಮ್ಯನ ಮೂಲ ನಕ್ಷತ್ರದ ಪ್ರಭಾವತ. ಅಪರಾಧಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಅವ್ವಿಗೆ ಆಕು ಅಲ್ಲಾ. ಅದ್ವೈ ರಮ್ಯಂಗ್ ಒಂದು ಪನಿಶ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೊಡಕುತ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿವಳೊ."

"ಅದೆಂತಪ್ಪಾ" ಗಾಬರಿಲಿ ರತನ್ ಕೇಳ್ತೆ.

"ಹೇಯ್ ಗಾಬರಿ ಆಗ್‌ಬ್ಯಾಡ. ರಮ್ಯನ ಆದಷ್ಟ್ ಬ್ಯಾಗ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಸೇರ್ದಕುತ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿವಳೊ."

ಶೇಖರ್‌ನ ಮಾತ್ ಕೇಳಿ ರತನ್‌ನ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ನೀರ್ ಬಾತ್.

"ನೀನ್ ತಮಾಸೆ ಮಾಡ್ತಾ ಇಲ್ಲೆ ತಾನೆ?"

"ಇದ್ರಲ್ಲಿ ತಮಾಸೆ ಮಾಡ್ತು ಎಂತ? ಅಪ್ಪ ನಿಮ್ಮ ಅಪ್ಪನೊಟ್ಟಿಗೆ ಮಾತಾಡ್ವೇತ ಹೇಳಿವಳೊ".

"ಶೇಖರ್, ನೀನ್ ರಿಯಲಿ ಗ್ರೇಟ್."

"ಸರಿಯಪ್ಪಾ. ರಮ್ಯನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ತಿಳ್ಳೊ ಫೋನ್ ಮಾಡ್".

ರತನ್ ಕುಶಿಲಿ ಅಪ್ಪ ಅವ್ವಂಗ್ ವಿಷ್ಣು ತಿಳ್ಳಿಕೆ ಒಳಗೆ ಓಡ್ತ. ಶೇಖರ್ ಮತ್ತೆ ಅವನ ಅಪ್ಪ ಅವ್ವನ ದೊಡ್ಡ ಮನ್ಸನ ಗ್ಯಾನ ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲವೂ ಮೂಕರಾದೊ. ರತನ್‌ಗೆ ತನ್ನ ಗೆಳೆತನ ಸಾರ್ಥಕ ಆತ್ಮ ಅನ್ನಿತ್. ಒಂದ್ ಮನೆಲಿ ಬೆಳಕ್ ಹೊತ್ತಿಸಿದ ದೇವರಂತವುಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲವೂ ಮನಸ್ಸಲೇ ವಂದಿಸಿದೊ. ರಮ್ಯನ ಮುಖ ಕುಶಿಲಿ ಅರಳಿದ ತಾವರೆನಂಗ್ ಆಗಿತ್. ಶೇಖರ್ ಮೂಢನಂಬಿಕೆಗೆ ಸವಾಲಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿತ್.

* * * * *

ಅನುಬಂಧ

ಬಸ್ಸಲಿ ಸೀಟಿಗೆ ವರ್ಗಿ ಕುದ್ದ ರಶ್ಮಿಗೆ ತೂಕಡಿಕೆ ಬಾಕೆ ಸುರು ಆತ್. ಆದರೆ ಏನ್ ಮಾಡ್ತು ಅವು ಒಂದು ಗಳಿಗೆ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡ ಬಸ್ಸ ಕಿರ್...ತ ಸದ್ದು ಮಾಡಿ ದಡಕತ್ ನಿಲ್ಲತಿತ್. ಈ ಹಾಳ್ ಸೆಟ್ಲೆ ಬಸ್ಸ ಹಿಂಗೆತ ಮನಸ್ಸಲೇ ಬೈಕಂಡತ್. ಒಂದ್ ಕಡೆ ಕುದ್ದ ಸೀಟ್ ಒತ್ತತಿತ್. ಹಿಂಗಾಗಿ ಅವಿಗೆ ಬಾತಿದ್ವ ನಿದ್ದೆ ದೂರ ಓಡ್ತಿತ್. ಆಗ ಅವಿಗೆ ಆತಿತ್ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಈ ಬಸ್ ಒಂದೇತಾ. ಆ ಹರ್ಕಲ್ ಚೇರಿ ಸೀಟ್, ಆ ಬಸ್ಸಲಿದ್ದ ಜನ ಸ್ವಂತ ಬಸ್ಸನಂಗೇ ಕಾಲು ನೀಂಡಿ ಕುದ್ದಾಕಂಡ್ ಬೀಡಿ ಎಳೆಯದು, ಹೆಂಗಸ್ಗ ಎಲೆ ಅಡಿಕೆ ತಿಂದು ಅಲ್ಲೇ ಕರೇಲಿ ಉಗಿಯದು, ಮಕ್ಕ ಎಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲೆ ಗಲೀಜು ಮಾಡುದು, ಅದಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಆ ಬಸ್ಸನ ಕಿವಿಚಂಡೆ ವಡ್ತು ಹೋಗ್ವಂತ ಸಂಗಿತ (ಸದ್ದು). ಬ್ಯಾಡ ಇಂತ ಸರಕಾರಿ ಬಸ್ಸಲಿ ಒಂದು ದಿನ ಇಡೀ ಕುದ್ದರೆ ಅದೂ ಮೈಸೂರು ಕಡೆ ನೀವೇ ಗ್ಯಾನ ಮಾಡಕು. ಆದರೆ ಏನ್ ಮಾಡ್ತು, ನಾನ್ ಅರ್ಜೆಂಟ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದ ಬಸ್ಸ ಹತ್ತಿ ಕುದ್ದಾಗಿತ್, ಇನ್ನು ಅನುಭವ್ವದೊಂದೆ ಬಾಕಿ.

ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಮನೆಂದ ಅಪ್ಪ ಕೂಡಲೇ ಹೊರಟು ಬಾತ ಫೋನ್ ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲಾ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಹೇಳ್ವೆತ ಹೇಳ್ವೆನ ಹಂಗೇ ತಮ್ಮ ನವೀನ್ ಕೈಲಿ ಆಫೀಸಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಬಾಂತ ಒಂದು ವಾರಕ್ಕೆ ರಜೆ ಬರ್ನ್ ಬೆಂಗ್ಲೂರ್‌ಂದ ಮಡಿಕೇರಿಗೆ ಹೊರಟಾಗಿತ್ತ್. ಅಪ್ಪ ಯಾಕೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಿದುರ್, ಅವ್ವಂಗೇನಾರು ಹುಷಾರಿಲ್ಲದೆ ಆತೇನೋತಾ ಜೀವ ಹೊಡ್ಕಣಿಕೆ ಸುರಾತ್, ಅಂತು ಯಾರಿಗೂ ಏನು ಆದು ಬೇಡಾತ ದೇವರ್ನ್ ಮನ್‌ಸ್‌ಲೇ ಗ್ಯಾನ ಮಾಡಿಕಂಡ್ ಹೊರ್ಟ್ ಬಂದಾಗಿತ್ತ್. ಯಾಕೋ ಮನ್‌ಸ್‌ಲೇ ಸರಿ ಇಲ್ಲದೆ ಏನೇನೋ ಗ್ಯಾನ ಬಾಕೆ ಸುರು ಆತ್. ಮನ್‌ಸ್ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಓಡ್ತ್.

* * * * *

ನಮ್ಮ ಮನೆಂದ ಮಡಿಕೇರಿಗೆ ಮೂರು ನಾಕ್ ಮೈಲು ದೂರ ಇತ್ತ್. ನಾನು ಮಡಿಕೇರಿಲೇ ಪಿ.ಯು.ಸಿ. ಮುಟ್ಟ ಓದಿದೆ. ನನ್ನ ಅಪ್ಪಂಗ ನಾನ್, ನನ್ನ ಅಕ್ಕ ಮತ್ತೆ ನನ್ನ ತಮ್ಮ ಹಿಂಗೆ ಮೂರು ಮಕ್ಕ. ಅಕ್ಕನ ಮದ್ದೆ ಆಗಿತ್ತ್. ನಾನುತೇಳ್ವರೆ ಅಪ್ಪ ಅವ್ವಂಗೆ ಭಾರಿ ಕುಶಿ. ನನ್ನ ಬಾಳ ಪ್ರೀತಿಲೇ ಸಾಕಿದೋ. ನಾನು ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ರಜ ಬಿಡ್ಕನ್ನೆಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಅತ್ತೆಗೆ ಮನೆಗೆ ಹೋತಿದ್ದೆ. ಅತ್ತೆತೇಳ್ವರೆ ನನ್ನ ಅಪ್ಪನ ತಂಗೆ. ಅತ್ತೆಗೆ ಸಹ ನಾನುತೇಳ್ವರೆ ಬಹಳ ಇಷ್ಟ. ಯಾಕೆತೇಳ್ವರೆ ನನ್ನ ಅತ್ತೆಗೆ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕ ಇತ್ತ್ಲೆ, ಅತ್ತೆ ಇದ್ದವು ಇಬ್ಬರು ಗಂಡು ಮಕ್ಕ. ದೊಡ್ಡಂವ ರಘು ನನ್ನಕ್ಕಿಂತ ಏಳೆಂಟ್ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ದೊಡ್ಡಂವ. ಎರಡನೆಯವ ರವಿ, ನಂಗೆ 2 ವರ್ಷಕ್ಕೆ ದೊಡ್ಡಂವ. ನಂಗು ರವಿಗೂ ಸಾಧಾರಣ ವಯಸ್‌ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಇತ್ತ್ಲೆ, ಆದಂದರ್ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಯಾಗಲೂ ಜೊತೆ ಜೊತೆಯಾಗೇ ಆಟ ಆಡ್ತು, ಓದುದು ಮಾಡ್ತಿದ್ದೋ, ರವಿ ಮತ್ತೆ ನಾನು ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ರಜ ಸಿಕ್ಕಾಕನ ಒಂದು ರಜಲಿ ಅವ ನಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ಬಾದು, ಇನ್ನೊಂದು ರಜಲಿ ನಾನು ಅವರ ಮನೆಗೆ ಹೋದು, ಹಿಂಗೇ ಮಾಡ್ತಿದ್ದೋ. ಹಿಂಗಾಗಿ ನಮ್ಮ ಇಬ್ಬರ್ನ್ ಎಲ್ಲವೂ ಇವ್ವೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಕೂತೇಳಿ ತಮಾಷೆ ಮಾಡ್ತಿದ್ದೋ. ನಾವು ಸಣ್ಣದಿರ್ಕನ ಹಂಗೆತೇಳ್ವೆ ಅವರೊಟ್ಟಿಗೆ ಜಗಳ ಮಾಡ್ತಿದ್ದೋ.

ಆದರೆ ನಾವು ದೊಡ್ಡವಾದಂಗೇ ನಮ್ಮ ಮನ್‌ಸ್‌ಲೇ ಅಂತ ಭಾವನೆ ಬಾಕೆ ಸುರು ಆತ್. ನಾವಿಬ್ಬರು ನಿಜವಾಗೂ ಮದುವೆಯಾಗವೂತ ತಿಕ್ಕಂಡಿದ್ದೋ.

ಇದ್ದೆ ನಮ್ಮ ಮನೆಲೂ ರವಿ ಮನೆಲೂ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೋ,

ಹಂಗಾಗಿ ನಾವು ಬೆಳ್ಳಂಗೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಸಹಾ ಬೆಳ್ಳಂಡೇ ಹೋತು.

ರವಿ ನನ್ನಕ್ಕಿಂತ ಎರಡು ವರ್ಷ ದೊಡ್ಡವಾದ್ದರಿಂದ ಅವ ನನ್ನಕ್ಕಿಂತ ಎರಡು ಕ್ಲಾಸ್ ಮುಂದೆ ಇತ್ತ. ನಾನ್ ಪಿ.ಯು.ಸಿಗೆ ಬಾಕನ ರವಿ ಬಿ.ಕಾಂ.ಗೆ ಸೇರ್ತ. ಅವ ಮಂಗಳೂರು ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಸೇರ್ದಂದ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆನಂಗೆ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಕೆ ಆತಿತ್ಲೆತ ನಾವು ಫೋನ್ ಮಾಡಿಕೆ ಸುರು ಮಾಡ್ತೊ.

ನಾನು ಪಿ.ಯು.ಸಿ.ಲಿ ಪಾಸಾಗದೇ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಕ್ಲಾಸಿಗೆ ಹೋಕಂಡ್ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಓದ್ತಿದ್ದೆ, ರವಿ ಈಗ ಫೈನಲ್ ಬಿ. ಕಾಂಲಿ ಇತ್ತ. ಅವ ಓದಲಿ ಬಾಳ ಉಸಾರ್ ನನ್ನಂಗೆ ಅಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಅತ್ತೆ ಮನೆಲಿ ಅತ್ತೆಗೆ ಕೆಲ್ ಮಾಡಿಕೆ ಆದುಲೆತ ದೊಡ್ಡವ ರಘುಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಕೂತ ಹೆಣ್ಣು ಹುಡ್ಕುತ್ತಿದ್ದೋ, ಅವ ಮಾವ ತೀರಿಹೋದ ಮೇಲೆ ಬಿ.ಎ.ವರೆಗೆ ಓದಿ ಮನೆ ಕೆಲ್ ನೋಡಿಕಂಡೇ ಮನೇಲೇ ಇತ್ತ. ನಂಗೆ ರಘುನ ಕಂಡರೆ ರವಿನಷ್ಟು ಸಲಿಗೆ ಇತ್ತಲೇ, ರಘು ಯಾಗಲೂ ಎಷ್ಟು ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟೇ, ಮಾತ್ ಕಮ್ಮಿ.

ಮತ್ತೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮೆಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ರಜೆ ಸಿಕ್ಕುದು ನೋಡಿಕೊಂಡ್ ಮದುವೆ ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡ್ತೊ. ನಂಗೆ ಬಾರಿ ಕುಷಿ, ರವಿಗೆ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಒಂದು ತಿಂಗ ರಜೆ ಇತ್ತ. ಮದುವೆತೇಳಿ ಹೆಂಗೂ ನನ್ನ ಅತ್ತೆ ಬುಡ್ಡಲೇ ನಂಗೆ ರವಿನೊಟ್ಟಿಗೆ ಮಾತಾಡಿಕೆ ಒಳ್ಳೆದಾತ್. ಹಾಂಗೇ ಅತ್ತೆ ಮನೆಗೆ ಬಂದ್ ಅಪ್ಪ ಅವ್ವಂಗೆಲ್ಲ ವೀಳ್ಯಕೊಟ್ಟು ನನ್ನ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕರ್ಕಂಡ್ ಹೋದೊ. ಅಪ್ಪ ಅವ್ವಂಗೆ ಜಂಬರ ನಡ್ವು ಇತ್ತೇತಾ ಎಲ್ಲಾ 4 ದಿನ ಮುಂದೆ ಬಂದ್ ನಡ್ಕೊಡಕೂತ ಕೇಳಿಕೊಂಡೋ ನನ್ನ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಪರೀಕ್ಷೆ ಆಗಿತ್ತ, ಮದುವೆಲಿ ಎಲ್ಲಾ ನಂದ್ ರವೀದೇ ಓಡಾಟ, ನಮ್ಮ ನೋಡಿ ಎಲ್ಲವೂ ಒಳ್ಳೆ ಜೋಡೀತ ಹೇಳ್ಕುಂತಿದ್ದೋತ ನಂಗೆ ಮತ್ತೆ ಗೊತ್ತಾತ್.

ಆದರೆ ಈ ಮದುವೆಲಿ ನಾವ್ ಎಷ್ಟು ಕುಶೀಲಿ ಇದ್ದೋನೊ ಅಷ್ಟೇ ಬೇಜಾರ್ ಆಗುವಂತ ಸಂಗತಿ ನಡ್ಕು ಹೋತ್, ರವಿನ ಮನೆಯವು ಸುಮಾರು ಜನ ಹೆಂಡ ಕುಡ್ಕಂಡ್ ಯಾವುದೋ ಸಣ್ಣ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಅಪ್ಪನೊಟ್ಟಿಗೆ ಜಗಳಕ್ಕೆ ಸುರು ಮಾಡ್ತೊ. ಸಣ್ಣ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸುರಾದ ಜಗಳ ಬಾರಿ ಜೋರಾಗೋತ್. ನಂಗೆ ಅವ್ವಂಗೆಲ್ಲಾ ಏನು ಮಾಡಕೂತ ಗೊತ್ತಾತ್ಲೆ, ನಿಜ ಹೇಳಕೂತೇಳ್ಳೆ ಒಳಗಿದ್ದ ನಂಗೆ ಯಾವ ಕಾರಣಕೆ ಜಗಳ ಆದ್ತೆ ಗೊತ್ತಾತ್ಲೆ. ನಮ್ಮ ಅವ್ವಂಗೆ ಮುಂದೇ ಸಿಟ್ ಜಾಸ್ತಿ.

ಇನ್ನೂ ಜಗಳತೇಳ್ವಮೇಲೆ ಕೇಳೋಕಾ, ನಂಗೆ ಬಾಳ ಹೆದರಿಕೆ ಆತ್. ನಾನ್ ಮರ್ರಿಕೆ ಸುರು ಮಾಡ್ಲೆ, ಜಗಳಲಿ ಅತ್ತೆ ಮಧ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಪ್ಪಂಗೆ ಸುಮ್ಮನಿರ್ಕೆ ಹೇಳ್ತನ ಅಪ್ಪನ ಸಿಟ್ಟು ಅತ್ತೆ ಮ್ಯಾಲೆ ತಿರ್ಗಿತ್. ಅಪ್ಪಂದಾಗಿ ಮದುವೆ ಹಾಳಾತ್ ಅತ್ತೆ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟೋ, ಅಪ್ಪನ ಸ್ವಾಭಿಮಾನಕ್ಕೆ ಬಾಳ ಪೆಟ್ಟಾತ್. ಅಪ್ಪ ತಕ್ಷಣ ನಂಗೆ ಮತ್ತೆ ಅಪ್ಪಂಗೆ ಆ ಗಳಿಗೆಲಿ ಹೊರ್ಡಿಕೆ ಹೇಳ್ತೊ. ರವಿ ರಘು ಹೋದು ಬ್ಯಾಡತ ಎಷ್ಟೆ ತಡ್ಡರೂ ಕೇಳದೆ ಅಪ್ಪ ಹೊರಗೆ ನಡ್ಲೇ ಬುಡ್ತ್. ನಾವು ಮರ್ಚೆಕಂಡೇ ಅಪ್ಪನ ಹಿಂದೆ ಹೋದೋ. ಅತ್ತೆಗೆ ಬಾಳಾ ಬೇಜಾರ್ ಆತ್. ಅವ್ವೆ ಅಪ್ಪನ ಬುಡುವಂಗೆ ಅಲ್ಲ, ಮನೆಯವರ ಬುಡುವಂಗೆ ಅಲ್ಲಾತ ಆಗಿ ಬುಟ್ಟಿತ್.

ನಾವು ಒಂದ್ ಗ್ಯಾನ ಮಾಡ್ಲೆ, ದೇವ್ರು ಒಂದು ಗ್ಯಾನ ಮಾಡ್ಲೆತೇಳ್ವಂಗೆ ನನ್ನ ಸ್ಥಿತಿ. ಮದುವೆ ಕಳ್ಳ ಮ್ಯಾಲೆ ಅಪ್ಪರವರೆಗೆ ಲಾಯ್ಕ ಇದ್ದ. ನಮ್ಮ ಮತ್ತೆ ಅತ್ತೆ ಮನೆ ಸಂಬಂಧ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಆದಂಗಾತ್. ಅಪ್ಪಂಗೆ ಬಾಳ ಸಿಟ್ಟಿತ್. ರವಿಗೆ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಿಕಾದ್ ಕಾಗದ ಬರೆಯಕಾದ್ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟೋ, ಕಾಗದ ಬಂದರೆ ನಂಗೆ ಕಾಣದಂಗೆ ಹರ್ಡ್ ಹಾಕ್ತಿದ್ದೋ. ಮುಂದೆ ಎರ್ದೇ ತಿಂಗಲಿ ಅಪ್ಪ ನನ್ನ ಮದುವೆ ಬೇರೆ ಹೈದನೊಟ್ಟಿಗೆ ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿಬುಟ್ಟೊ ನಂಗೆ ಬ್ಯಾರೆಯವರ್ ಕಣ್ಣೆತ್ತಿ ನೋಡಿಕೆ ಸಹ ಮನ್ ಇತ್ಲೆ. ಅವ್ವನೊಟ್ಟಿಗೆ ನಂಗೆ ಮದುವೆ ಬೇಡತ ಹೇಳಿ ಮರ್ಚೆ. ಆದರೆ ಅಪ್ಪನ ಸಿಟ್ಟಿಗೆ ಹೆದ್ರಿ, ಅವ್ವನೊಟ್ಟಿಗೆ ಮಾತಾಡಿಕೇ ಆತ್ಲೆ.

ನಾನು ಮರ್ಚೆಕಂಡ್ ಇದ್ದಂಗೆ ಮದುವೆ ಹತ್ತರ ಬಾತ್. ಇನ್ನು ಮದುವೆಗೆ ಎರ್ದು ದಿನ ಉಟ್ಟುತ ಹೇಳ್ತನ ಹೆಂಗೋ ವಿಷಯ ರವಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿ ಓಡಿ ಬಾತ್. ಅಂದರೆ ಅವಂಗೆ ಮದುವೆ ಉಟ್ಟುತ ಗೊತ್ತಾಗಿತ್ತಲ್ಲದೆ ಯಾಗ ಏನಾತ ಗೊತ್ತಿತ್ತಲೆ. ಗೊತ್ತಾದಂಗೆ ಅವ ಓಡಿ ಬಂದಿತ್. ಬಂದವಂಗೆ ಮನೆ ಮುಂದೆ ಹಾಕಿದ ಚಪ್ಪರ ಮುಖಕ್ಕೆ ಬಡ್ಲಂಗಾತ್. ರವಿ ಬಾಕನ ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪ ಇತ್ಲೆ, ರವಿನ ಕಂಡ್ ನಾನು ತಡಿಯಕಾಗದೆ ಮರ್ಚೆಬುಟ್ಟಿ, ರವಿ ಸಹ ಮರ್ಚೆಬುಡ್ತ್. ರವಿ ಬಂದಂಗೆ ನಂಗೆ, 'ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯವರೊಳಗ ಸಂಬಂಧ ಸರಿ ಇಲ್ಲಿತೇಳರೆ, ನನ್ನ ನಿನ್ನ ಸಂಬಂಧ ಸಹ ನೀನು ಹಂಗೇತ ಗ್ಯಾನ ಮಾಡಿಬುಟ್ಟತೇಳಿ ಮರ್ಚೆಬುಡ್ತ್, ಕಡೆಗೆ ಹೊರ್ಡಿಕೆ ಎದ್ದೇಬುಡ್ತ್, ಹೋಕನ 'ನನ್ನ ಮರ್ಚೆ ಎಲ್ಲಾರ ಲಾಯ್ಕ ಇರ್, ಆದರೆ ನಾನ್ ಮಾತ್ರ ಇನ್ನ ಮುಂದೆ ಮದುವೆ ಆದಲೆ'ತ

ಹೇಳಿ ಅಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲದೆ ಹೋಗಿಬುಡ್ತೆ. ರವಿ ಬಂದ ವಿಷ್ಣು ಕೇಳಿ ಅಪ್ಪ ಬಾಳ ಹಾರಾಡ್ತೆ. ನಂಗೆ ಬದುಕಿಕೇ ಮನ್ ಇತ್ತೆಲೆ. ಆದರೆ ಸಾಯಕೂ ಬುಡದಂಗೆ ನನ್ನ ಒಬ್ಬ ಅಲ್ಲ ಒಬ್ಬ ಪಾರ ಕಾಯ್ದಿದ್ದೋ.

ಅಂತು ಅಪ್ಪನ ಸಿಟ್ಟಿಗೆ ಹೆದ್ರಿ ಬಾಯಿ ಬುಡಿಕಾಗದೆ ಯಾವನೋ ಕಟ್ಟಿದ ತಾಳಿಗೆ ಕುತ್ತಿಗೆ ಒಡ್ಡಿದ್ದೆ. ನಂಗೆ ಅವನ ಮುಖ ನೋಡಿಕೆ ಸಹ ಮನ್ನಾತ್ತೆಲೆ. ಅಪ್ಪ ಮಾತ್ರ ಕುಶೀಲಿ ಮೀಸೆ ತಿರ್ಗಿಸ್ಕಂಡ್ ನಿತ್ತಿದ್ದದ್ ಕಂಡ್ ಹಲ್ಲು ಕಚ್ಚಿಕಂಡೆ ನಂಗೆ ಬೇರೇನ್ ಮಾಡಿಕೆ ನನ್ನ ಕೈಲಿ ಆದುಲೇತ ಗೊತ್ತೆಟ್ಟು. ಎಲ್ಲವೂ ಮದುವೆತೇಳಿ ಅಷ್ಟು ಕುಶೀಲಿ ಸಂಭ್ರಮಪಟ್ಟವೇತ ಕತೆ ಪುಸ್ತಕಲಿ ಓದಿದವಳಿಗೆ ಮದುವೆ ಮನೆ ಸಾವು ಮನೆನಂಗೆ ಕಾಂಬತ್ತಿತ್ತೆ. ಜನರ ಕುಶಿ ನಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಕಾಂಬಕನ ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆ ಉರ್ದು ಸಂಕಟ ಆತಿತ್ತೆ. ಅದೇ ರವಿನೊಟ್ಟಿಗೆ ನನ್ನ ಮದುವೆ ಆಗಿದ್ದರೆ, ನನ್ನ ಭಾಗ್ಯ ನೆನೆದ್ ನಾನು ರವಿನ ಗ್ಯಾನ ಮಾಡಿಕೆಸ ಆಗದಾತ ಸುಮ್ಮನೆ ತುಟಿ ಕಚ್ಚಿ ಕಣ್ಣೀರ್ ನುಂಗಿದೆ. ಮದುವೆಲಿ ರಘು ಮಾತ್ರ ಒಂದು ಗಳಿಗೆ ಬಂದಂಗೆ ಕಂಡೆ. ಅತ್ತೆ ಬಾದುಲೆತ ನಂಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತೆ.

ನನ್ನ ಜೀವನ ಒಂದು ಮಿಷನ್‌ನಂಗೆ ಇತ್ತೆ. ಮನೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುದು, ಊಟ ಮಾಡ್ತು, ಮಲ್ಲುದು ದಿನಾ ಇದೇ. ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಬದಲಾವಣೆ ಇಲ್ಲೆ, ನಂಗೆ ಇಷ್ಟ ಮನ್ನನ ಜೀವಮಾನತ ಆತಿತ್ತೆ. ಆ ಮನೇಲಿ ಯಾರೂ ನನ್ನ ಎಂತ ಸಹಾ ಕೇಳ್ತೆಲೆ. ಯಾರಿಗೂ ನನ್ನ ಹಿಂದಿನ ಕತೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತಲೆತ ಕಂಡದೆ. ಜನತೇಳ್ತೆ ನಾವಿಬ್ಬರು, ಅತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಒಬ್ಬ ನಾದಿನಿ ಇಷ್ಟ ಜನ, ಮಾವ ಇತ್ತೆಲೆ. ಎಲ್ಲವೂ ನನ್ನೊಟ್ಟಿಗೆ ಕುಶೀಲಿ ಇರ್ದಿದ್ದೋ, ಆದರೆ ನಂಗೆ ಮಾತ್ರ ಕುದ್ದಲ್ಲಿ ನಿತ್ತಲ್ಲಿ ರವಿನ ಗ್ಯಾನ ಆತಿತ್. ಮದುವೆಗೆ ಮುಂದೆ, ರವಿನ ಮದುವೆ ಆಗಿ ರವಿನೊಟ್ಟಿಗೆ ಹಂಗೆ ಇರಕು ಹಿಂಗೆ ಇರಕುತೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿ ಕಟ್ಟಿದ್ದ ಕನಸಿನ ಮನೆ ಬಿದ್ದು ಪುಡಿ ಪುಡಿಯಾಗಿತ್ತೆ. ಮದುವೆತ ಕಳ್ಳ ಮೇಲೆ ನಾನ್ ಮನೆಗೇ ಹೋಗಿತ್ತೆಲೆ. ನಂಗೆ ಈಗ ಎಲ್ಲಾ ಒಂದೇ. ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದರು ಒಂದೇ, ಇಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೂ ಒಂದೆ. ಮನೆಗೆ ಬಾಕೆ ಹೇಳಿ ಕಳ್ಳರೂ ಹೋತ್‌ಲೆ ಬಹುಶಃ ಎಲ್ಲವೂ ಗಂಡನ ಮ್ಯಾಲೆ ಪ್ರೀತಿಗಾಗಿ ಹೋತ್‌ಲೆತ ತಿಳ್ಕಂಡಿದ್ದೋತ ಕಂಡದೆ. ಯಾರೂ ಬಲಾತ್ಕಾರ ಮಾಡ್ತಿತ್ತಲೆ.

ನನ್ನ ಮದುವೆ ಆಗಿ ಆರ್ ತಿಂಗ ಆಗಿತ್ತೆ, ಆಗ ಬೇಸಿಗೆ, ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ರಜ ಇತ್ತೆತ ನನ್ನ ಅತ್ತಿಗೆ ಮಕ್ಕ ಎಲ್ಲಾ ಬಂದಿದ್ದೋ, ಎಲ್ಲಾ ಕೂಡಿಕಂಡು ಯಾಗೋಳು ಹೊಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಈಜಿಕೆ ಕಲಿಯತ್ತಿದ್ದೋ. ಸುಮಾರ್ ಸಲ ನಾನು ಸಹ ಒಟ್ಟಿಗೆ

ಹೋತಿದ್ದೆ. ದಿನಾ ಹೋಗಿ ಹೋಗಿ ಬೇಜಾರ್ತ ನಾನು ಅಂದು ಹೋತಾಲೆ. ಅಂದ್ ಅವೆಲ್ಲಾ ತೋಟ ಎಲ್ಲಾ ಸುತ್ತಿ ಹೊಳೆಗೆ ಹೋದವು ಎಷ್ಟೋತ್ತಾರೂ ಬಾರದಿರ್ಕನ ನಂಗ ಹೆದ್ರಿಕೆ ಆತ್. ನಾನು ಅತ್ತೆಗೆ ಹೇಳ್ತನ ಅವ ಹಂಗ ಹೊಳೆಗೆ ಹೋದರೆ ಅವಂಗ ಹೊತ್ತೇ ಗೊತ್ತಾದುಲೆ ಮತ್ತೆ ಅಲ್ಲೇ ದೊಡ್ಡ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿದುರ್ ಮಕ್ಕಳ ಕರ್ಕಂಡ್ತ ಹೇಳ್ತೊ. ಮೂರು ಗಂಟೆಯಾದರೂ ಬಾರದಿರ್ಕನ ನಂಗ ಮನ್ಸ್ ಕೇಳ್ತಾಲೆ. ನನ್ನ ನಾದಿನಿನ ನೋಡಿ ಬಾಕೆ ಕಳ್ಳಿದೆ. ಅವು ಹೋದ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಾಲಿ ಅವರ ಜೀವ ಇಲ್ಲದ ಶರೀರಾನ ಜನ ತಕ್ಕಂಡ್ ಬಾಕನ ನಾನು ಬುಡ ಕಡ್ಡ ಬಾಳೆನಂಗ ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದೆ ಮತ್ತೆ ಏನಾತ್ತ ಗೊತ್ತಾತ್ಲೆ.

ನಂಗ ಸ್ವಯ ಬಾಕನ ಮನೆಲಿ ಜನ ಕೂಡಿದ್ದೋ, ನಂಗ ಒಮ್ಮೆ ಅರ್ಥ ಆತ್ಲೆ ಮತ್ತೆ ಗ್ಯಾನ ಬಂದ್, ಹೋಗಿ ಅವರ ಮ್ಯಾಲೆ ಬಿದ್ದೆ. ನಾನು ರವಿನ ಮರೈಕೂತ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟೆಕಂಡ್ ಇರ್ಕನೇ ಹಿಂಗೇ ಆಗಿತ್ತ್. ಅವರ ಒಳ್ಳೆತನಲಿ ನಾನ್ ನಿಜವಾಗಿ ಸುಖಲಿ ಇದ್ದೆತೇಳ್ತೆ ಸುಳ್ಳಲ್ಲ. ರವಿನ ಗ್ಯಾನ ಒಂದು ಇಲ್ಲದಿದ್ದೆ ನಾನು ಬಹಳ ಕುಶಿಯಾಗಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಹಣೆಲಿ ಎಂತೆಲ್ಲಾ ಬರುಟ್ಟೋತ ಮರೈ. ಅಪ್ಪ ಅವ್ವ ಬಾಕನ ನಂಗ ತಡ್ಕಣಿಕೆ ಆತ್ಲೆ. ಅವ್ವನ ತಬ್ಬಿ ಮರೈ. ಈಗ ಅಪ್ಪಂಗ ನಿಜವಾಗಿ ಬ್ಯಾಸರ ಆಗಿತ್ತ್ತ ಮುಖ ನೋಡ್ಕನೇ ಗೊತ್ತಾತ್.

ನಿನ್ನ ರವಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಸುಖಲೀ ಇರ್ತಿದ್ದ, ಏನೋ ನನ್ನ ಸಿಟ್ಟಾಲಿ ನಿನ್ನ ಜೀವಮಾನ ಹಾಳ್ ಮಾಡಿಬುಟ್ಟೇತ ಹೇಳಿ ಅಪ್ಪ ಮರ್ದಾಕನ ನಾನ್ ಅವರ ಮುಖ ನೋಡ್ತೆ. ಅವು ನಿದ್ದೆ ಮಾಡ್ಕಂಗ ಮುಖಲಿ ನಗೆ ಇತ್ತ್. ಅಂದ್ ಅವು ನನ್ನ ಶನಿಗೆ ಹೊಳೆಗೆ ಹೋಗದೆ ಹೊಸದಾಗಿ ತೋಂಡಿದ್ದ ಕೆರೆಗೆ ಮೀಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಆಳ ಗೊತ್ತಾಗದೆ ನನ್ನ ಬಾಳೆನ ಕತ್ತಲೆಗೆ ದೂಡಿದ್ದೊ. ಏನ್ ಮಾಡ್ತು ನನ್ನ ವಯಸ್ಸಿನವು ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟೋ ಜನಕೆ ಮದುವೆನೇ ಆಗಿತ್ತ್ಲೆ. ಅವು ಇಲ್ಲದ ಮನೆಲಿ ಇರೈ ಆಗದೆ ಮತ್ತೆ ಒಂದು ತಿಂಗಳಾಲಿ ಅಪ್ಪನ ಮನೆಗೆ ಬಂದುಬುಟ್ಟೆ.

* * * * *

ಮತ್ತೆ ನಾನ್ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಸೇರಿ ಬಿ.ಎ. ಮಾಡ್ಕಂಡೆ, ಒಟ್ಟಿಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಕೋರ್ಸ್ ಮಾಡ್ಕಂಡೆ. ಮತ್ತೆ ಅಪ್ಪಂಗ ಭಾರ ಆಗಿರೈ ಮನ್ಸ್ ಬಾತ್ಲೆ, ನಾನ್ ಕೆಲ್ಸಕ್ಕೆ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿಕೆ ಸುರು ಮಾಡ್ತೆ. ನಾನ್ ಅಪ್ಪನ ಮನೆಗೆ

ಬಂದ ಸುರೂಲಿ ರವಿ ಅಪ್ಪಗೆ ಕಾಗದ ಬರ್ದೆ 'ರಶ್ಮಿಗೆ ಹಿಂಗೆ ಆದು ಬ್ಯಾಡಾಗಿತ್ತ್'ತ ಬರ್ದಿತ್. ಮುಂದೆಲ್ಲಾಗಿದ್ದರೆ ಅಪ್ಪಗೆ ಹಿಂಗೆ ರವಿ ಕಾಗದ ಬರ್ದಿದ್ದರೆ ಸಿಟ್ಲೆಲಿ ಹರ್ದ್ ಹಾಕ್‌ತಿದ್ದೋ. ಆದರೆ ಅಳಿಯನ ಸಾವು ಅಪ್ಪನ ಹಣ್ಣ್ ಮಾಡಿತ್ತ್. ತಾವ್ ತಪ್ಪಿತಸ್ಥನಂಗೆ ನನ್ನ ಮುಖ ಕಂಡರೆ ಮುಖ ತಗ್ಗಿಸ್ತಿದ್ದೋ. ಅಂದ್ ಆ ಕಾಗದನ ನನ್ನ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೋ. ಆದರೆ ನಾನ್ ಕಾಗದ ಓದಿ ಹಂಗೇ ವಾಪಸ್ಸ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆ. ನಾನ್ ಇನ್ಸ್ ರವಿನ ಗ್ಯಾನ ಮಾಡ್ತು ತಪ್ಪಿತ ನಂಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತ್.

ಮತ್ತೆ ಮೂರ್ ವರ್ಷಲಿ ರವಿನ ವಿಷಯ ಒಂದೂ ಗೊತ್ತಾತ್‌ಲೆ. ಅವಂಗೆ ಮೈಸೂರಾಲಿ ಕೆಲ್ ಆಗುಟ್ಟುತ್ತ ಯಾರೋ ಹೇಳಿದ್ದೋ. ನನ್ನ ಬಿ. ಎ. ಆಗಿ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಆಗಿದ್ದರಿಂದ ನಂಗೆ ಬೆಂಗ್ಲೂರ್ ಕಂಪೆನಿಲಿ ಕೆಲ್ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತ್. ಅಷ್ಟು ದೂರ ಕಳ್ಳಿಕೆ ಅವ್ವ ಅಪ್ಪಗೆ ಇಷ್ಟ ಇತ್ತ್‌ಲೆ. ನಾನ್ ತಮ್ಮ ನವೀನನ ಕರ್ಮಂಡ್ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲೇ ರೂಮ್ ಮಾಡಿಕಂಡ್ ಅವನ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಸೇರಿದೆ. ಹಿಂಗೇ ಒಂದು ವರ್ಷ ಕಟ್ಟಿತ್ತ್. ಹಂಗೇ ಇರ್ಕನ ಅಪ್ಪನ ಫೋನ್ ಬಂದ್ ಈಗ ಹೊರ್ಟು ಬಂದಿದ್ದೆ. ನವೀನಂಗೆ ರಜಾ ಇಲ್ಲಿತಾ ಅವ ಬಾತ್‌ಲೆ.

ನಾನ್ ಮಡಿಕೇರಿಲಿ ಇಳ್ಳ ಬ್ಯಾಗ್ ಮನೆ ಸೇರಕೂತೇಳ್ಳಂಡ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ ಮಾಡ್ಕಂಡೇ ಹೋದೆ. ದೂರಂದ ನೋಡ್ಕನ ಎಲ್ಲಾ ಮಾಮೂಲ್‌ನಂಗೆ ಕಾಂಬತಿತ್ತ್. ನಾನು ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅವ್ವಾತ ಕರ್ಮಕನ ಹೊರಗೆ ಬಂದ ಅವ್ವ ಭಾರಿ ಕುಶೀಲಿ ಇದ್ದಂಗೆ ಕಾಂಬತಿತ್ತ್. ನಂಗೆ ಹೋದ ಜೀವ ಬಂದಂಗಾತ್. ಯಾಕೆ ತೇಳ್ಳೆ ನಾನು ಸುರೂಂದೆ ಜೀವನಲಿ ಪೆಟ್ಟು ತಿಂದವ್ವು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ನನ್ನ ಮನ್ಸ್ ಪೆಟ್ಟುನ ಸಹಿಸ್ಕಂಬಕ್ಕೆ ತಯಾರಿತ್‌ಲೆ. 'ಅವ್ವಾ ಉಸಾರೊಳ, ಅಪ್ಪ ಹೆಂಗುಟ್ಟುತ' ಒಂದೇ ಉಸ್ತಿಗೆ ಕೇಳ್ಳೆ. 'ಎಲ್ಲಾವೂ ಉಸಾರೊಳ, ಕಾಲು ತೊಳ್ಳಂಡ್ ಒಳಗೆ ಬಾತ್' ಅವ್ವ ನನ್ನ ಬ್ಯಾಗ್ ತಕಂಡ್ ಒಳಗೆ ಹೋತ್, ನಾನ್ ಕಾಲು ತೊಳ್ಳಂಡ್ ಒಳಗೆ ಹೋಕನ ನನ್ನ ಕಣ್ಣನೇ ನಂಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಆತ್‌ಲೆ. ಅತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ರವಿ ಕುದ್ದಿದ್ದೋ ರೂಮ್‌ಲಿ! ನಂಗೆ ಏನ್ ಮಾತಾಡೋಕುತೇ ಗೊತ್ತಾತ್‌ಲೆ. ಅವೇ ನನ್ನ ಮಾತಾಡ್ತಿದೋ. ಅಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ಅವ್ವ ಕಾಫಿ ತಕಂಡು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಾತ್. ಮತ್ತೆ ಎಲ್ಲಾ ಕುದ್ದುಕಂಡ್ ಅಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡ್ತೊ. ನಂಗೆ ಮಾತ್ರ ರವಿನ ಮುಖ ನೋಡಿಕೇ ಆತ್‌ಲೆ. ಅವ ಬಾಳ ಲಾಚಾರ್ ಆಗಿತ್ತ್. ಅದ್ ನನ್ನಂದಾಗೇತ ನಂಗೆ ಆತಿತ್ತ್. ಅಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ತೋಟಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದ ಅಪ್ಪಸ ಬಾತ್. ನಂಗೆ ಯಾಕೋ ಈಗ ಅಪ್ಪನೊಟ್ಟಿಗೆ ಸೀದಾ ಮಾತಾಡಿಕೆ ಒಂತರ ಆತಿತ್ತ್. ಮುಂದೆನ ಸಿಟ್ಲೆನ ಅಪ್ಪ

ಆಗಿದ್ದರೆ ಅತ್ತನ ರವಿನ ಸೇರಿಕಿತ್ತಲೇನೋ. ಆದರೆ ಈಗ ಅಪ್ಪ ಅಳಿಯ ಸತ್ತ ಮೇಲೆ ಬಾಳ ಬದಲಾಗಿಬುಟ್ಟಿತ್.

ಅಂದ್ ಸಾಯಂಕಾಲ ಎಲ್ಲಾ ಊಟ ಮಾಡ್ಕನ ಅತ್ತೆ ಸುರುಲಿ ಮಾತಿಗೆ ಸುರು ಮಾಡ್ಕೊ. ಆಗ ನಂಗ್ ಗೊತ್ತಾದ್ ಅವು ಯಾಕೆ ಬಂದದ್, ನನ್ನ ಯಾಕೆ ಕರಿದ್ತ. ರವಿ ಪುನಃ ನನ್ನ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕಣಿಕೆ ಹೇಳ್ಕನ ನಂಗ್ ಏನು ಮಾತಾಡುಕುತೇ ಗೊತ್ತಾತ್ಲೇ. ಈ ವಿಷಯತ ಗೊತ್ತಿದ್ದರೆ ನಾನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಾಕೆ ಇತ್ತಲೆತ ಹೇಳಿ ಅರ್ಧ ಊಟ ಮಾಡಿ ಎದ್ದಬುಟ್ಟಿ, ರವಿ ರಶ್ಮಿನಲ್ಲದೆ ಬ್ಯಾರೆಯರ್ನ ಮದುವೆ ಆದುಲೆತ ಹಟ ಹಿಡ್ವಾರಂದ ಅವನ ಹಟಕ್ಕಾಗಿ ಅತ್ತನವು ಮತ್ತೆ ಮಂಜಗಾಗಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದೊ. ನಂಗ್ ಕಣ್ಣೀರ್ ಬಾತ್. ನಾನ್ ಅತ್ತೆಗೆ ಹೇಳ್ಕಿ, ರವಿಗೆ ಬೇರೆಲ್ಲಾರ್ ಒಳ್ಳೆ ಕಡೆ ನೋಡಿ ಮದುವೆ ಮಾಡಿ ಅತ್ತೆ. ನಂಗ್ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಮದುವೆ ಆಕೆ ಇಷ್ಟ ಇಲ್ಲೆ. ನಂದೆಲ್ಲಾ ಕಳ್ಳ ಹೋತ್ತ ಹೇಳಿ ರೂಮಿಗೆ ಹೋಗಿ ಮಲ್ಲಿಬುಟ್ಟಿ.

ನಾನ್ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಎಳ್ಳನ ರವಿ ಇನ್ನು ಎದ್ದಿತ್ತಲೆ. ನೆನ್ನೆ ಕುಶೀಲಿ ಇದ್ದ ಎಲ್ಲರ ಮುಖ ಇಂದ್ ಬಾಡಿಕಂಡಿತ್. ಅತ್ತೆ ನನ್ನ ಕಂಡ್ ಸುಮ್ಮನೆ ಅತ್ತ ಹೋಕನ ನಂಗ್ ಒಂತರಾ ಆತ್. ಎಷ್ಟೂ ಹೊತ್ತಾದರೂ ರವಿ ಎಳದಿಕನ ನಂಗ್ ಮನ್ ಕೇಳ್ತಲೆ. ಮುಂದೆ ಆಗಿದ್ದರೆ ಓಡಿ ಅವನ ಎಳ್ಳ ಅವನ ಕೈಂದ ಬೈಸಿಕಂಬತ್ತಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಹಂಗ್ ಹೋಕೆ ಆದೋ? ಮತ್ತೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆ ರೂಮಿಗೆ ಹೋದ ಅತ್ತೆ ರವಿಗೆ ಒಳ್ಳೆ ಜ್ವರ ಬಂದ್ ಬುಟ್ಟುತ್ತಾ ಹೇಳಿಕಂಡ್ ಕಣ್ಣುಜ್ಜಿಕಂಡ್ ಬಂದೊ. ನಂಗ್ ಯಾರೋ ನನ್ನ ಕರುಳ್ಳನ ಕಿತ್ತಂಗ್ ಆತ್. ರವಿನ ಸುಖಕ್ಕಾಗಿ ನಾನ್ ಮದುವೆ ಆದಲೆತ ಹೇಳ್ಕರೂ ಆ ಪ್ರೀತಿನ ಮರ್ಯಕಾದೋ? ರವಿ ಎಲ್ಲರೂ ಲಾಯ್ಕ ಇರಕುತ ನನ್ನ ಆಸೆ, ಆದರೆ ನನ್ನಂದಾಗಿ ಅವಂಗ್ ಜ್ವರ ಬಂದದ್ ನೋಡಿ ಹೆದ್ರಿಕೆ. ಅಪ್ಪ ಬೇಗ ಡಾಕ್ಟರ್‌ನ ಕಠಂಡ್ ಬಾಕೆ ಮಡಿಕೇರಿಗೆ ಓಡ್ಕೊ.

ನಂಗ್ ತಡಿಯಕಾಗದೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಆಕನ ಮೆಲ್ಲೆ ರವಿನ ರೂಮಿಗೆ ಹೋದೆ. ಅವನ ಹತ್ತ ಕುದ್ದಿದ್ದ ಅತ್ತೆ ನನ್ನ ಕಂಡ್ ಸ್ವಲ್ಪ ನೋಡಿಕವ್ವಾ ಬನ್ನೇತ ಹೇಳಿ ಹೊರಗೆ ಹೋದೋ.

ರವಿ ಹಾಸಿಗೆಲಿ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಮಲ್ಲಿತ್. ನಾನ್ ಮೆಲ್ಲೆ ರವಿನ ಹಣೆಗೆ ಕೈ ಮಡ್ಕಿದೆ. ಅದು ಸುಡ್ತಿತ್. ರವಿ ನಾನ್ ಕೈಯಿಡ್ಕನ ಒಮ್ಮೆ ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟು ನೋಡಿ ನನ್ನ ಕೈಯಿನ ಹಿಡ್ಕಂಡು ಹಂಗೇ ಕಣ್ಣ್ ಮುಚ್ಚಿತ್. ಅವನ ಕಣ್ಣಿಂದ

ಎರ್ಡ್ ಹನಿ ನೀರ್ ಬಾತ್. ನಂಗೆ ಅದು ನೋಡಿ ತಡೆಯಕಾತ್ಲೆ. ಅವನ ಕಣ್ಣೀರ್ ವರ್ದಿದೆ. ಅಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ಅತ್ತೆ ಪ್ಲೇಟ್‌ಲಿ ರೊಟ್ಟಿ ಮತ್ತೆ ಕಾಫಿ ತಕಂಡು ಬಂದ್ 'ಯಾರು ಹೇಳ್ತಾರೊ ಬೆಳಿಗ್ಗೆಂದ ಒಂದು ಚೂರ್ ತಿಂತ್ಲೆ. ನೀನಾರ್ ಹೇಳಿ ತಿನ್ಸತ ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಹೋದೋ. ನಂಗೆ ಒಮ್ಮೆ ಒಂತರಾ ಆತ್. ಆಗಲಿ ರವಿ ಉಸಾರಾದರೆ ಸಾಕುತೇಳಿ ರವಿನ ಮೆಲ್ಲೆ ಕರ್ತೆ.

ರವಿ 'ನಂಗೆ ಏನೂ ಬ್ಯಾಡ ನಾನ್ ಯಾಕೆತ ತಿನ್ನಕು'ತೇಳಿ ತಿರಿ ಮಲ್ಲಿ ಬುಡ್ತೆ.

'ಪ್ಲೀಸ್ ಎದ್ದ ತಿನ್ನ ರವಿ. ತಿನ್ನದಿದ್ದರೆ ವೀಕ್‌ನೆಸ್ ಬಂದದೆ. ನೀನು ಒಮ್ಮೆ ಉಸಾರಾಗ್ ಮತ್ತೆ ಮಾತಾಡ್ತೊತ ಹೇಳಿ ಅವನ ಇತ್ತ ತಿರಿಸಿ ಅವನ ಕೈ ಹಿಡ್ತೆ ಕೂರ್ದೆ.

ಮತ್ತೆ ಅವ ಮಾತಾಡದೆ ಕುದ್‌ಕಂಡ್ ನಾನ್ ಕೊಟ್ಟಂಗೆ ಒಂದು ರೊಟ್ಟಿತಿಂತ್. ಮತ್ತೆ ಕಾಫಿ ಕುಡ್ತಿ ಮಲ್ಲಿಸಿ ಕಂಬಳಿ ಹೊದ್ತಿ ಅಲ್ಲೆ ಕುದ್ತೆ. ಈಗ ಅವನ ಮುಖ ಸ್ವಲ್ಪ ಗೆಲುವಾದಂಗೆ ಕಂಡೆ. ಅಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ಡಾಕ್ಟರ್ ಬಂದ್ ಅವನ ಟೆಸ್ಟ್ ಮಾಡಿ ಒಂದು ಇಂಜೆಕ್ಷನ್ ಕುತ್ತಿ ಹೋತ್. ಮತ್ತೆ ಅಪ್ಪನ ಕರ್ತೆ ಅವಂಗೆ ಮೆಂಟಲ್ ಶಾಕ್ ಆಗುಟ್ಟು. ಅದ್‌ಕೆ ಜ್ವರ ಬಂದುಟ್ಟುತ ಹೇಳಿ ವಿಷಯ ಎಂತತ ಗೊತ್ತಿದ್ದರೆ ಸರಿ ಮಾಡಿತ ಹೇಳಿ ಹೋದೋ. ನಂಗೆ ಚುಚ್ಚಿದಂಗಾತ್.

ಮತ್ತೆ ಎರ್ಡ್ ದಿನ ಬುಡದೆ ಜ್ವರ ಇತ್ತ. ಮೂರನೆ ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಅವಂಗೆ ಜ್ವರ ಜೋರಾಗಿ ರಶ್ಮಿ ರಶ್ಮಿತ ಹೇಳಿಕೆ ಸುರು ಮಾಡ್ತೆ. ನಂಗೆ ಹೆದ್ರಿಕೆ ಆತ್. ಅಂದು ರಾತ್ರಿ ಯಾರಿಗೂ ನಿದ್ರೆ ಇಲ್ಲೆ. ನಾನ್ ರೂಮ್‌ಲಿ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿ ಕುದ್ದಿದ್ತೆ. ಒಳಗೆ ಬಂದ ಅತ್ತೆ ನನ್ನ ಕೈ ಹಿಡ್ತೆ. ರಶ್ಮಿ ನಿನ್ನ ದಮ್ಮಯ್ಯತೇಳ್ಳೆ. ಮದುವೆಗೆ ಒಪ್ಪಿ ನನ್ನ ರವಿನ ಉಳ್ಳಿಕೊಡು. ನಿಂಗ್ ಯಾವ್ನೆ ತೊಂದರೆ ಆಗದಂಗೆ ನೋಡಿಕಂಡವೇತ ಹೇಳಿ ವಳ್ಳ ಮರ್ದು ಬುಟ್ಟೊ. ನಂಗೆ ತಡೆಯಕಾತ್ಲೆ. ಹಂಗೆ ಹೇಳ್ವೆಡಿ ಅತ್ತೆ ರವಿನ ಮೇಲೆ ನಂಗೆಸ ಪ್ರೀತಿ ಉಟ್ಟು. ರವಿಗಾಗಿ ಏನ್ ಬೇಕಾರೊ ಮಾಡ್ತೆತ ಹೇಳ್ತೆ. ಅತ್ತೆಗೆ ಕುತಿ ಆಗಿ ನನ್ನ ಕೈ ಹಿಡ್ಕಂಡೇ ರವಿನ ಹತ್ತ ಕರ್ಕಂಡ್ ಹೋದೋ.

'ರವಿ ನೋಡ್ ರಶ್ಮಿ ಒಪ್ಪಿ ಬುಡ್ತೆ' ಹೇಳ್ತನ ರವಿ ಕಣ್ಣು ಬುಟ್ಟತ್. ಅವನ ಕಣ್ಣ್ ಆ ಜ್ವರಾಲೂ ನಂಗೆ ಹೊಳ್ಳೆಂಗೆ ಆತ್.

'ನಾನ್ ನೋಡ್ಕಣೆ ಅತ್ತೆ ನೀವು ಮಲ್ಲಿತ ಹೇಳಿ, ನಾನ್ ಅತ್ತನ ಕಳ್ಳ ರವಿನ

ಹತ್ತ ಕುದ್ಡಕಂಡೆ'

ರವಿ ನನ್ನ ಕೈನ ಹಿಡ್ಕಂಡ್ ವಳ್ಳೆ ನಿದ್ವೆ ಮಾಡ್ತ್. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಆಕನ ಅವನ ಜ್ವರ ಎಲ್ಲಾ ಬುಟ್ಟಿತ್. ನಿಶಕ್ತಿ ಇದ್ದರೂ ಮುಖ ಗೆಲುವಾಗಿತ್.

ನಂಗೆ ಹೋದ ಜೀವ ಬಂದಂಗಾತ್. ನಾನ್ ಮತ್ತೆ ಒಂದು ವಾರ ರಜೆ ತಕಂಡಿದ್ದೆ. ರವಿ ಸಹ ಮತ್ತೆ ಒಂದು ವಾರ ರಜೆ ಜಾಸ್ತಿ ಹಾಕಿತ್. ನಾಕ್ ದಿನಲಿ ರವಿ ಉಸಾರಾಗಿ ಮುಂದೆನಂಗೆ ಆತ್.

ನಾನು ಮತ್ತೆ ರವಿ ಹೊರ್ದಿಕೆ ಒಂದಿನ ಮುಂದೆ ಇನ್ನು ಒಂದು ತಿಂಗಲಿ ನಮ್ಮ ಮದುವೆತ ತೀರ್ಮಾನ ಆತ್. ಮತ್ತೆ ಹತ್ತೆ ದಿನಲಿ ರವಿಗೆ ಮೈಸೂರಿಂದ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ವರ್ಗ ಆತ್. ರವಿ ತನ್ನ ಜೀವನಲಿ ಮತ್ತೆ ಹೊಸ ಬೆಳಕು ಮೂಡ್ಲಿತ್.

* * * * *

ಸೇಡು

ಜೈಲ್‌ನ ಗೋಡೆಗೆ ತಲೆ ತಾಂಗಿಕುದ್ದ ಬಿಕ್ಕಿ ಬಿಕ್ಕಿ ಮರ್ದಾತಿತ್ ಕಿಶನ್. ಶ್ರುತಿನ ಗ್ಯಾನ ಅವನ ಕುತ್ತಿ ಕುತ್ತಿ ಹಿಂಸೆ ಮಾಡ್ತಿತ್.

ತನ್ನ ಮುಂದೆ ಬೂಟ್‌ನ ಸದ್ದಾಕನ ತಲೆಯೆತ್ತಿ ದಿಟ್ಟಿಸಿತ್. ಸಬ್ ಇನ್‌ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ ಪ್ರಸಾದ್ ದಾಟಿ ಹೋಗ್ತಿತ್. ಒಟ್ಟಿಗೆ ಇದ್ದ ಮನ್ನನ ಕಂಡ್ ಕಿಶನ್ ರೋಷಂದ 'ಥೂ...' ತೇಳಿ ಉಗ್ಗು ಕಟಕಟಾತ ಹಲ್ಲ್ ಕಚ್ಚಿತ್.

ಆ ಮನ್ನ ಹುಸಿನಗೆಂದ "ಪೂವರ್ ಫೆಲೋ, ಮಾಡ್‌ಬಾರ್ಡ್ ಮಾಡಿ ಈಗ ಅನುಭವಿಸ್ತಾ ಉಟ್ ಹುಚ್ಚ"ತೇಳ್ತ್ ಎಸ್.ಐ.ನೊಟ್ಟಿಗೆ. ಎಸ್.ಐ. ಪ್ರಸಾದ್ ತಿರಸ್ಕಾರಂದ ಕಿಶನ್‌ನ ದುರುಗುಟ್ಟಿ ನೋಡ್ತ್.

"ಹುಚ್ಚ.... ಹುಚ್ಚ.. ಹಹಹಹಾ... ನಾನಾ ಹುಚ್ಚನಾಗಿದ್ದರೆ ಲಾಯ್ಡ್ ಇತ್, ಅಯ್ಯೋ ಶ್ರುತಿ ನೀನಾರೆ ಬಂದ್ ಸತ್ಯ ಸಂಗತಿ ಹೇಳಿಯಾ" ನೀನ್ ಎಲ್ಲಿ ವಳ... ನಿಂಗಿ ಎಂತ ಆಗುಟ್ಟೋ..."ತೇಳಿ ಮುಖ ಮುಚ್ಚಿ ಮರ್ದಿಕೆ ಶುರು ಮಾಡ್ತ್.

* * * * *

ಕಮಲ ಸಿದ್ಧಾಪುರದ ಬಡ ಹೆಂಗಸ್. ಸಣ್ಣ ವಯಸ್ಸೇ ತನ್ನ ಗಂಡನ ಕಳ್ಳಂಡ್ ನಾಕ್ ವರ್ಷದ ಮಂಜ ಕಿಶನ್‌ನೊಟ್ಟಿಗೆ ಅವರಿವರ ಮನೆ ಕೆಲ್ವ ಮಾಡಿ ಮಂಜನ ಸಾಕಿಕಂಡ್ ಬದ್ಕತ್ತಿತ್. ಕಿಶನ್‌ನ ಅಪ್ಪ ಸಾಯಕನ ಅವ್ವ ಯಾವ್ವೇ ಆಸ್ತಿ ಮಾಡಿ ಇಟ್ಟಿತ್‌ಲೆ. ಅವ್ವೆ ಇದ್ದ ಸಣ್ಣ ಚಾಕರಿಲಿ ಹೆಣ್ಣ್ ಮತ್ತೆ ಮಂಜನ ಸಾಕತ್ತಿದ್ಲೊ. ಆದರೆ, ಈಗ ಕಮಲಂಗೆ ಬ್ಯಾರೆ ದಾರಿನೇ ಇತ್ತ್‌ಲೆ.

ದೂರದ ನೆಂಟ ನಂಜಪ್ಪನವು ಕಿಶನ್‌ನ ಓದಿಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡ್ತಿದ್ಲೊ. ನಂಜಪ್ಪನವು ಹೆಣ್ಣ್ ಕುಸುಮ, ಕಮಲನ ಪ್ರೀತಿಂದ ಕಾಂಬತ್ತಿದ್ಲೊ. ಅವ್ವೆ ಅವು ಮ್ಯಾಲೆ ಕನಿಕರನೂ ಇತ್ತ್. ಅವು ಸಹ ಅವ್ವೆ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಲಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡ್ತಿದ್ಲೊ. ಕಮಲಂಗೆ ಅವು ಸಹಾಯ ಪಡ್ಕಣಿಕೆ ಇಷ್ಟ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಬ್ಯಾರೆ ದಾರಿ ಇತ್ತ್‌ಲೆ. ಅದ್ಯಾಗಿ ಕಮಲ ಅವು ಮನೆ ಕೆಲ್ವಲಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿಕಂಡ್ ಆದಷ್ಟ್ ಅವು ಯುಣನ ಕಮ್ಮಿ ಮಾಡಿಕಂಬತ್ತಿತ್.

ಕಮಲನ ಮಮತೆಂದ, ನಂಜಪ್ಪನವು ಸಹಾಯಂದ, ಕುಸುಮನವು ಪ್ರೀತಿಂದ ಕಿಶನ್ ದಿನಂದ ದಿನಕ್ಕೆ ಬೆಳ್ಳಂಡ್ ಬಂದ್ ಮುನ್ನಡೆಯತ್ತಿತ್.

ಕಿಶನ್ ನಂಜಪ್ಪನವು ಮನೆ ಮಂಜನಂಗೆ ಆಗಿ ಹೋಗಿತ್. ಅವನೂ ಅವ್ವೆ ಬಹಳ ಸಹಾಯ ಮಾಡ್ತಿತ್.

ನಂಜಪ್ಪನವು ಒಬ್ಬಳೇ ಮಗ್ಗು ಶ್ರುತಿ ಮತ್ತೆ ಕಿಶನ್ ಒಂದೇ ಕ್ಲಾಸ್‌ಲಿ ಇದ್ಲೊ. ನಂಜಪ್ಪನವು ಶಾಲೆಲಿ ಫೀಸ್ ಕಟ್ಟಕನ ಕಿಶನ್‌ನ ಫೀಸ್ ಸಹ ಕಟ್ಟತ್ತಿದ್ಲೊ. ಮಗಳಿಗೆ ಬಟ್ಟೆ ಮಾಡ್ಕನ ಕಿಶನ್‌ಗೂ ಬಟ್ಟೆ ಕೊಡ್ತಿದ್ಲೊ.

ಆದರೆ, ಸ್ವಾಭಿಮಾನಿ ಕಮಲ ಬ್ಯಾಡತೇಳ್ ಕುಸುಮ ಪ್ರೀತಿಂದ ಗದರಿ ತಾವ್ ಕಿಶನ್‌ಂದ ಒಮ್ಮೆಗೆ ಬಡ್ಡಿ ಸಮೇತ ವಸೂಲಿ ಮಾಡ್ತೆ ಹೇಳ್ತಿದ್ಲೊ.

ಕಿಶನ್ ಮತ್ತೆ ಶ್ರುತಿ ಯಾವ್ವೇ ಕ್ಲಾಸ್‌ಲಿ ಎಡ್ಗದೆ ಹೈಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ಲೊ. ಇಷ್ಟರವರೆಗೆ ಒಟ್ಟೊಟ್ಟಿಗೆ ಆಡಿ ಬೆಳ್ಳಿದ್ಲ ಶ್ರುತಿಗೆ ಮುಂದೆನಂಗೆ ಕಿಶನ್‌ನೊಟ್ಟಿಗೆ ಇರಿಕೆ ಸಂಕೋಚ ಆಗ್ತಿತ್. ವಯಸ್ ಬೆಳ್ಳಂಗೆ ಅವು ಬಣ್ಣದ ಬದ್ಕನತ್ತ ವಾಲ್ತ್. ಬಡತನ-ಸಿರಿತನತೇಳ್ವ ಭೇದ ತೋರಿಕೆ ಶುರು ಮಾಡ್ತ್.

ಇದ್ದಂದ ನಿರಾಶನಾತ್ ಕಿಶನ್. ಬಡವ ಕಿಶನ್‌ನ ಗೆಳೆತನ ಅವುಗೆ ಹಿತ ಆತ್‌ಲೆ. ಆದರೆ ಹಿರಿಯವು ಯಾವುದೇ ಬದಲಾವಣೆ ಇಲ್ಲದೆ ಮುಂದೆನಂಗೇ ಇದ್ಲೊ.

ಶ್ರುತಿಗೆ ಓದ್‌ಲಿ ಇದ್ದ ಆಸಕ್ತಿ ಕಮ್ಮಿಯಾಗಿತ್. ಆದರೆ ಕಿಶನಂಗೆ ಲಾಯ್ಕ

ಓದಿ ವಳ್ಳ ಚಾಕರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಮ್ಮನ ಸುಖವಾಗಿಡಕುತೇಳ್ಳು ಅವನ ಒಂದೇ ಉದ್ದೇಶ ಆಗಿತ್ತು. ಅದ್ಲೆ ಅವ ಹಗಲ್ ಇರ್‌ಳ್ ಕಷ್ಟ ಪಡ್‌ತಿತ್ತು.

ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ. ಪರೀಕ್ಷೆಲಿ ಕಿಶನ್ ನೂರಕ್ಕೆ ತೊಂಬತ್ತೆರಡ್ ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ತೆಗ್ಗ್ ಪಾಸಾದರೆ ಶೃತಿ ಸೆಕೆಂಡ್ ಕ್ಲಾಸ್‌ಲಿ ಪಾಸಾಗಿತ್ತು.

ನಂಜಪ್ಪನವು ನಿರ್ವಂಚನೆಂದ ಇಬ್ಬನೂ ಮಡಿಕೇರಿ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಸೇರಿಸಿದ್ದೊ. ಕಮಲ ತಾನ್ ಕೂಡ್ಲಿ ಮಡ್ಲಿದ್ದ ಪುಟ್ಟ ಗಂಟ್‌ನ ನಂಜಪ್ಪನವರ ಕೈಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೊ.

ಕಾಲೇಜ್‌ಲಿ ಕಿಶನ್‌ಗೆ, ಜಾಸ್ತಿ ಗೆಳೆಯರ್ ಇತ್ತಲೆ. ಇದ್ದ ಕೆಲವು ಗೆಳೆಯರೂ ಬಡವರೇ ಆಗಿದ್ದೊ. ಕಾಲೇಜ್‌ಲಿ ಬಡತನ ಸಿರಿತನಗಳ ಮೇಳವೇ ನಡ್ಲಿತ್ತು.

ಶ್ರೀಮಂತ ವರ್ಗದವು ಕೇವಲ ಟೈಮ್‌ಪಾಸ್‌ಗಾಗಿ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಬರ್ದೊ. ಅಪ್ಪಂದರ್ ಕೂಡ್ಲಿ ಮಡ್ಲಿದ್ದ ಗಂಟ್‌ನ ಕರ್ಗಸುದೇ ಅವರ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿತ್ತು.

ಹಣಂದನೇ, ಅವು ಡಿಗ್ರಿನ ಕೊಂಡ್‌ಕೊಂಬತಿದ್ಲೊ. ಹಿಂದಿನವ್ಕ ಶಾಲೆ-ಕಾಲೇಜ್‌ತೇಳೆ ಅದೊಂದು ದೇವಸ್ಥಾನತೇಳ್ವಂಗೆ ಕಾಂಬತಿದ್ಲೊ. ಆದರೆ ಇಂದ್! ಅದೊಂದು ಡಿಗ್ರಿ ನೀಡ್ಲ ಯಂತ್ರ. ಇಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಭಿಮಾನಕ್ಕೆ ನೆಲೆ ಇಲ್ಲೆ. ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಗೆ ಬೆಲೆ ಇಲ್ಲೆ. ಆಡ್ಲೇ ಆಟ ಹೇಳ್ಲೇ ವೇದ ವಾಕ್ಯ. ಲೆಕ್ಷರರ್‌ಗಳ ಜುಟ್ಟು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಕೈಯಿಲಿ.

ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಲಿ ನಡ್ಲ ಒಂದ್ ಗಲಾಟೆಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ವೃಂದ ಎರ್ಡ್ ಹೋಳಾಗಿ ವಡ್ಲ.

ಒಂದ್ ಅಹಿಂಸಾ ಪ್ರತಿಪಾದಕರ್. ಇದ್ಲೆ ನಾಯಕ ಕಿಶನ್. ಇನ್ನೊಂದ್ ಗುಂಪಿಗೆ ಹಿಂಸೆಯೇ ಪ್ರಿಯ. ಅದಕ್ಕೆ ನಾಯಕ ಮಧುಕರ್. ಮಧುಕರ್ ಶ್ರೀಮಂತ ಹಂಗೇ ಗರ್ವಿಷ್ಟ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿತ್ತು.

ಹಿಪ್ಪಿ ತಲೆ, ಕಪ್ಪು ಕನ್ನಡ್‌ಕ, ದೊಡ್ಡ ಮೀಸೆ ಬುಟ್ ಬಾಯಿಲಿ ಯಾಗೋಳು ಚುಯಿಂಗಮ್ ಅಗ್ಗಡ್‌ಕಂಡ್ ಸಿನಿಮಾದ ವಿಲನ್‌ನಂಗೆ ಕಾಣ್ವ ಮಧುಕರತೇಳೆ. ಒಂದು ಕೆಟ್ಟ ಸ್ವಪ್ನ ಒಳ್ಳೆಯವು ಪಾಲಿಗೆ.

ಅಂವನ ಕೈಂದ ಸಿಕ್ಕತಿದ್ಲ ತಿಂಡಿ-ತೀರ್ಥಗಳಿಗೆ ಒಂದ್ ಹಿಂಡೇ ಅಂವನ ಹಿಂದೆ ಸುತ್ತುತಿದ್ಲೊ.

ಪರಸ್ಪರ ತದ್ವಿರುದ್ಧ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಇದ್ದ ಎರ್ಡ್ ಗುಂಪುಗಳ ನಡುಲಿ. ಆಗಾಗ ಘರ್ಷಣೆ ಆಗ್‌ತಿತ್ತು.

ಆದರೆ ಕಿಶನ್‌ನ ಮನ್‌ನ ಕಲ್ಪಿದ ವಿಷ್ಯತೇಳೈ ಶ್ರುತಿ ಮಧುಕರನ ಗೆಳೆತನ ಬೆಳ್ಳಿದ್. ಶ್ರುತಿಗೆ ಕಿಶನ್‌ತೇಳೈ ತಿರಸ್ಕಾರ. ತಮ್ಮ ಮನೆ ಕೆಲ್ಲದವನಂಗಿ ಅವನ ಕಾಂಬತಿತ್ತ. ಕಿಶನ್ ಒಮ್ಮೆ ಮಧುಕರನ ವಿಷ್ಯಲಿ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಹೇಳ್ಳನ ಶ್ರುತಿ ಕಿಶನ್‌ಗೇ ಅವಮಾನ ಮಾಡಿತ್ತ. ಅಂದ್‌ಂದ ಕಿಶನ್ ಶ್ರುತಿನ ವಿಷ್ಯಲಿ ತಲೆ ಕೆಡ್ತಿಕಂಬದ್ ಬುಟ್ಟುಬುಟ್ಟಿತ್ತ.

* * * * *

ಅಂದ್ ಕಾಲೇಜ್‌ಡೇ ಸಮಾರಂಭ ಮುಗ್ಯಕನ ರಾತ್ರಿ ಆಗಿತ್ತ. ಎಲ್ಲವು ಹೊರ್ದು ಹೋಗಿದ್ದರೂ, ಸ್ಟುಡೆಂಟ್ ಯೂನಿಯನ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಆಗಿದ್ದಂದ ಕಿಶನ್‌ಗೆ ಹೋಕೆ ಆಗಿತ್ತಲೆ.

ಕಾಲೇಜ್‌ಂದ ಲಾಸ್ ಬಸ್‌ಲಿ ಸಿದ್ಧಾಪುರಕ್ಕೆ ಬಾತ್. ಸಿದ್ಧಾಪುರಂದ ಮನೆಗೆ ಎರ್ಡ್ ಮೈಲ್ ಇತ್ತ. ಒಂದ್ ಮೈಲ್ ಅಲ್ಲೊಂದ್ ಇಲ್ಲೊಂದ್ ಮನೆ ಬುಟ್ಟಿ ಮತ್ತೆ ಕಾಫಿ ತೋಟದ ಒಳಗೆ ನಡೆಯಕಾಗಿತ್ತ.

ಬೆಳದಿಂಗಳ್ ಹರ್ದಿತ್ತ. ಕಿಶನ್ ಅವಸರಲಿ ಬರ್ರಾ ಇತ್ತ. ಮನೆಗೆ ಇನ್ನೇನ್ ಅರ್ಧ ಮೈಲ್ ಉಟ್ಟತೇಳ್ಳನ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರಲಿ ಒಬ್ಬ ಹೆಂಗ್ಸ್ ಓಡಿಕಂಡ್ ಬಾತಿತ್ತ. ಹಿಂದೆಂದ ಎರ್ಡ್ ಹೈದಗ ಓಡ್ತಿಕಂಡ್ ಬಾತಿದ್ದೊ.

ಕಿಶನ್ ಓಡಿಕಂಡ್ ಆ ಹೆಂಗ್ಸ್‌ನ ಹತ್ತಕ್ಕೆ ಹೋತ್. ಶ್ರುತಿನ ಕಂಡ್ ಬೆಚ್ಚಿ ಬೀತ್. ಒಟ್ಟಿಗೆ ತಾನ್ ಸರಿಯಾದ ಸಮೆಲಿ ಬಂದೆತೇಳ್ಳ ಕುಷಿನೂ ಆತ್.

ಅಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ಓಡಿಕಂಡ್ ಬಂದ ಮಧುಕರ ಮತ್ತೆ ಅವನ ಗೆಳೆಯ ಪ್ರಸಾದ್‌ನ ಕಂಡ್ ರೋಷಲಿ ಹಲ್ಲ್ ಕಚ್ಚಿತ್.

"ಶ್ರುತಿ, ನೀನ್ ಯಾಕೆ ಇವರೊಟ್ಟಿಗೆ ಬಂದ"

"ಇಲ್ಲ, ನಾನ್ ಬಸ್‌ಲೇ ಬಂದೆ, ಇವು ನನ್ನ ಫಾಲೋ ಮಾಡ್ಕಂಡ್ ಬಂದೊತ ಕಂಡದೆ, ನಾನ್ ಅರ್ಧ ದಾರಿಲಿ ಹೋಕನ ಮುಂದೆಂದ ಇವು ಬರ್ದಿದ್ದೊ, ನಂಗಿಂತ ಮುಂದೆ ಬಂದಿದ್ದೊತ ಕಂಡದೆ. ನಾನ್ ತೋಟದೊಳಗೆ ಓಡಿ ಓಡಿ ತಪ್ಪಿಕಂಡ್ ಇಷ್ಟ್ ಹೊತ್ ಆತ್. ನೀನ್ ದೇವ್ರಂಗಿ ಬಂದ"ತೇಳಿ ಕಿಶನ್‌ನ ತಬ್ಬಕಣ್.

ಮಧುಕರ ಶ್ರುತಿನ ಹತ್ತಕ್ಕೆ ಹೋತ್. ಶ್ರುತಿ "ಕಿಶನ್..."ತೇಳಿ ಕಿರ್ದಿತ್.

ಕಿಶನ್ ಮಧುಕರನ ದವಡೆಗೆ ಬಾರ್ಲಿ, ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಜಾಡಿ ವದ್ದತ್. ಮಧುಕರ

ಒಮ್ಮೆ ತತ್ತರಿತ. ಒಟ್ಟಿಗೆ ಇದ್ದ ಪ್ರಸಾದ್ ಅವನ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಹೋತ್. ಮೂರು ಜನ ಮದ್ಯ ಹೊಡ್ಡಾಟ ನಡತ್. ಶೃತಿ ಮೂಕಳಾಗಿ ನೋಡಿಕಂಡ್ ನಿತ್ತಿತ್. ಅವಿಗೆ ಏನು ಮಾಡ್ತ ಗೊತ್ತಾತ್ಲೆ.

ಕಿಶನ್ ಬಾರದಿದ್ದಿದ್ದರೆ ತನ್ನ ಸ್ಥಿತಿ ಎಂತಾಗ್ತಿತ್ತೋತ ನೆನ್ನಿ ಶೃತಿಗೆ ಶಾಕ್ ಹೊಡ್ಡಂಗೆ ಆಗಿತ್.

ಕಿಶನ್ ಒಬ್ಬನೇ ಆದರೂ ಶಕ್ತಿ ಮೀರಿ ಹೋರಾಡ್. ಇನ್ನೇನ್ ಅವ ಕೆಳಗೆ ಉರುಳುಕುತೇಳುವಸ್ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಎದ್ರಂದ ಬಂದ ಕಾರ್ನ ಕಂಡ್ ಮಧುಕರ್ ಮತ್ತೆ ಪ್ರಸಾದ್ ಪರಾರಿಯಾದೊ.

ಸುಸ್ತಾಗಿದ್ದ ಕಿಶನ್ ಅಲ್ಲಿ ಕುಸ್ ಬೀತ್. ಶೃತಿಗೆ ಎಂತ ಮಾಡ್ತ ಗೊತ್ತಾಗದೆ ಚಡಪಡಿಸ್ತಿತ್. ಕಾರ್ ಇವು ಹತ್ತಲೇ ಬಂದ್ ನಿಲ್ಕಕನ ಶೃತಿ ತಮ್ಮ ಕಾರ್ನ ಗುರಿಸಿತ್. ಇವು ಕರ್ಕಂಡ್ ಬಾಕೆ ಹೊರ್ದ ನಂಜಪ್ಪನವು ಕಾರ್ ರಿಪೇರಿ ಆದ್ರಂದ ಅವು ಬಾಕೆ ತಡ ಆಗಿತ್. ಕಾರು ಬಾರದಿರ್ಕನ ಶೃತಿ ಬಸ್ ಹತ್ತಿ ಬಂದಿತ್.

ಕಾರ್ಂದ ಇಳ್ಳ ನಂಜಪ್ಪನವು ಗಾಬರಿಲಿ ಓಡಿ ಬಂದೊ. ವಿಷಯ ತಿಳ್ಳ ಅವು ತಡಮಾಡದೆ ಕಿಶನ್ನ ಕರ್ಕಂಡ್ ಹೋಗಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಸೇರಿದೊ. ನಂಜಪ್ಪನವು ಪ್ರಭಾವಂದ ಪೋಲೀಸರ್ ಮಧುಕರ್ ಮತ್ತೆ ಪ್ರಸಾದನ ಅರೆಸ್ ಮಾಡಿ ಸರಿಯಾಗಿ ವದೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೊ. ಕೇಸ್ ದಾಖಲಾಗಿತ್.

ಇದ್ರಂದಾಗಿ ಮಧುಕರ್ ಮತ್ತೆ ಪ್ರಸಾದ್ನಲ್ಲಿ ಸೇಡ್ನ ಕಿಡಿ ಹೊತ್ತಿತ್. ಅವಿಬ್ಬರೂ ಸರಿಯಾದ ಸಮಯಕ್ಕಾಗಿ ಹಲ್ಲು ಕಚ್ಚಿ ಕಾದ್ಕೊಂಡಿದ್ದೊ.

ಆಸ್ಪತ್ರೆಲಿ ಕಿಶನ್ ಎರ್ದ ದಿನ ಇತ್. ಶೃತಿನೇ ಕಿಶನ್ನೊಟ್ಟಿಗೆ ಇದ್ದ ಅವನ ಉಪಚಾರ ಮಾಡ್. ಅವಿಗೆ ಕಿಶನ್ನೊಟ್ಟಿಗೆ ಇದ್ದ ಹಿಂದೆನ ವರ್ತನೆಗೆ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಆಗಿತ್. ಅಂದ್ ತನ್ನ ಜೀವದ ಹಂಗ್ ತೊರ್ದ್ ತನ್ನ ಶೀಲ ಕಾಪಾಡ್ ದೇವರ್ತ ಅವು ಕಿಶನ್ಗೆ ಮನಸ್ಲೇ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡ್.

* * * * *

ವರ್ಷಗ ಉರುಳಿ ಹೋಗಿದ್ದೊ. ಕಿಶನ್ನ ಓದ್ ಮುಗ್ಡ್ ಅವಂಗ್ ಬ್ಯಾಂಕೊಂದರಿ ಚಾಕರಿ ಸಿಕ್ಕಿತ್. ನಂಜಪ್ಪನವು ತಮ್ಮ ಮಗಳ್ ಶೃತಿನ ಕಿಶನ್ಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಮದ್ದೆ ಮಾಡಿದ್ದೊ.

ಕಿಶನ್-ಶೃತಿನ ಜೀವ್ ಸುಖವಾಗಿ ನಡ್ತಿತ್. ಹಾಲ್‌ಜೇನ್‌ನಂಗ್ ಬೆರ್ತ್

ಜೀವ್ಯ ಮಧುರವಾಗಿತ್ತು. ಕಮಲ ತಮ್ಮ ಮಂಜನೊಟ್ಟಿಗೆ ಆರಾಮಾಗಿ ನೆಲಿದ್ದೊ.

ಮತ್ತೆ ಒಂದೆರಡ್ ವರ್ಷಲಿ ಕಿಶನ್‌ಗೆ ಬ್ಯಾರೆ ಊರಿಗೆ ವರ್ಗ ಆಗಿತ್ತು. ಕಮಲ ಮತ್ತೆ ಶ್ರುತಿನ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕರೊಂಡ್ ಹೋಗಿತ್ತು ಕಿಶನ್. ಶ್ರುತಿ ಆಗಾಗ ತವುರು ಮನೆಗೆ ಬಂದ್ ಹೋಗಿ ಮಾಡ್ತಿತ್ತು. ಅವು ತವುರಾಲಿ ಸಹ ಅವು ಬುಟ್ಟಿ ಬ್ಯಾರೆ ಮಕ್ಕ ಇತ್ತಲೆ. ಹಂಗಾಗಿ ಅವು ಅಪ್ಪನ ನೋಡಿಕಂಬ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಅವುಗೆ ಇತ್ತು.

ಕಿಶನ್ ಫೀಲ್ಡ್ ಆಫೀಸರ್ ಆಗಿದ್ದಂದ ಕೆಲವು ಸಲ ಮನೆಗೆ ಬಾಕಿ ಆಗ್ತಿತ್ತು. ರಜಾ ದಿನಗಳಾಲಿ ಮಾತ್ರ ಇಬ್ಬರೂ ಹೊರಗೆ ಸುತ್ತಾಡಿಕೆ ಹೋಗ್ತಿದ್ದೊ.

ಒಂದ್ ಐತ್‌ವಾರ ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ಲಿ ತರಕಾರಿ ತೆಗ್ಗೊಂಡ್ ಇರ್ಕನ ಎದ್ರ ಅಂಗಡಲಿ ನಿತ್ತಿದ್ದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ್ ಕಂಡ್ ದೆವ್ವನ ಕಂಡಂಗ್ ಬೆಚ್ಚಿ ಬೀತ್ ಶ್ರುತಿ. ಬಾಳ ವರ್ಷಗಳ ಮ್ಯಾಲೆ ಕಂಡ ಮಧುಕರನ ಕಣ್ಣಿನ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಅವು ತತ್ತರಿಸಿ ಹೋತ್. ಕಿಶನ್ ಉದಾಸೀನಂದ ಮುಂದೆ ನಡ್ಯಕನ ಶ್ರುತಿ ಅವನೊಟ್ಟಿಗೆ ಸರಸರತ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಿತ್. ದಿನಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟ ಅವನ ಆ ಕಣ್ಣಿನ ದೃಷ್ಟಿ ಅವು ನೆನಪ್‌ನ ಆಳಲಿ ಕುತ್ತುತ್ತಿದ್ದರೂ ಮತ್ತೆ ದಿನ ಕಳ್ಳಂಗ್ ಅದ್ ಮರ್ತ್ ಹೋತ್.

* * * * *

ಅಂದ್ ಕಿಶನ್ ಸಾಲ ವಸೂಲಾತಿಗಾಗಿ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ಂದ ಫೀಲ್ಡ್‌ಗೆ ಹೋನೆತ ತಿಲ್ಲಿತ್ತು. ಕಿಶನ್ ಹೋಗಿ ಅರ್ಧ ಗಂಟೆಲಿ ಫೋನ್ ಬಾಕನ ಕಿಶನ್ ಎಂತದೊ ಮರುಟ್ಟೇನೋತ ಹೇಳ್ಕಂಡ್ ಫೋನ್ ರಿಸೀವ್ ಮಾಡ್ತ್.

ಅತ್ತಂದ ಬ್ಯಾರೆ ಯಾರೊ ಸ್ವರ ಕೇಳ್ಕನ ಗಾಬರಿ ಆತ್.

"ಹಲೋ, ಮೇಡಂ ನಾನ್ ಡ್ರೈವರ್ ರಾಜುಂತ. ಸಿದ್ಧಾಪುರಂದ ಮಾತಾಡ್ತಾ ಇದ್ದು. ಯಜ್‌ಮಾನ್ಸ್ ನಿಮ್ಮ ಫೋನ್ ಮಾಡಿಕೆ ಹೇಳಿ ನಂಬರ್ ಕೊಟ್ಟೊಳೊ"

"ರಾಜುನಾ ನೀನ್ ಯಾರ್"

"ನಾನ್ ಹೊಸ ಡ್ರೈವರ್ ಈಗಾಗಿ ಕೆಲ್ಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿವಳೆ. ನಿಮ್ಮ ಅಮ್ಮಂಗ್ ಉಸಾರಿಲ್ಲೆ ಯಜ್‌ಮಾನ್ಸ್, ಅವುನ್ ಆಸ್ತೆಗೆ ಸೇರಿವಳೊ. ಅವು ಡಾಕ್ಟ್ರ ಹತ್ರ ಹೋಗೊಳೊ. ನಿಮ್ಮ ತಿಲ್ಲಿಕೆ ಹೇಳ್ತೊ. ನೀವ್ ಸಿದ್ಧಾಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದ್ ಫೋನ್ ಮಾಡ್ತೆ ನಾನ್ ಕರ್ಕಂಡ್ ಹೋನೆ"ತ ಹೇಳ್ತ್.

ಶ್ರುತಿಗೆ ಬಾಳಾ ಗಾಬರಿ ಆತ್. ಅವು ಎದೆ ಬಡ್ತ ಜಾಸ್ತಿ ಆತ್. ಅವುಗೆ ಏನ್ ಮಾಡ್ತುತ ಗೊತ್ತಾತ್ಲೆ.

ಕಿಶನ್ ಮೊಬೈಲ್ ಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡ್. ಕಿಶನ್ ಫೀಲ್ಡ್ ಗೆ ಹೋಗಿ ಬುಟ್ಟಿತ್.

"ಶ್ರುತಿ ಗಾಬರಿ ಆಗ್ತದೆ. ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರಲಿ ವಳೆ. ನೀನ್ ಬೇಗ ಹೊರ್ದು ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಎಂತ ವಿಷ್ಕತ ಫೋನ್ ಮಾಡ್. ಅಗತ್ಯ ಇದ್ದರೆ ನಾನ್ ತಕ್ಷಣ ಬನ್ನೆ"ತ ಹೇಳ್ತೆ.

ಶ್ರುತಿ ಅತ್ತೆಗೆ ಹೇಳಿ ಒಂದೆರಡ್ ಬಟ್ಟೆ ಬ್ಯಾಗಿಗೆ ಹಾಕಿಕಂಡ್ ಬಸ್ ಸ್ಟಾಂಡಿಗೆ ಬಾತ್. ಹೊರ್ದ್ ನಿತ್ತಿದ್ದ ಬಸ್ಸಿಗೆ ಹತ್ತಿ ಕುದ್ದ ಕಾರ್ ಡ್ರೈವರ್ ಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡ್.

ಊರಿಗೆ ಬಂದ್ ಬಸ್ ಇಳಿಯಕನ ಯಾರೂ ಕಂಡತ್ಲೆ. ಅಪ್ಪಂಗ ಫೋನ್ ಮಾಡ್ ಸ್ವಿಚ್ ಆಫ್ ಬಾತ್. ಅವುಗೆ ಗಾಬರಿ ಆತ್. ಕತ್ತಲೆ ಬ್ಯಾರೆ ಆಗಿತ್. ಮನ್ಸಿಗೆ ನೂರೆಂಟ್ ಗ್ಯಾನಗ ಬಂದ್ ಹೋದೊ.

ಅಮ್ಮಂಗ ಏನಾರ ಆತ. ಅಪ್ಪ ಯಾಕೆ ಫೋನ್ ತಕಣ್ ತಲೆ. ಡ್ರೈವರ್ ಬ್ಯಾರೆ ಕಾಂಬಲೆ. ಹೊಸ ಡ್ರೈವರ್ ತೇಳ್ತೆ. ಅವನ ಹೆಗೆ ನಂಗಿ ಗೊತ್ತಾದೆ. ನಾನ್ ಅರ್ಜೆಂಟ್ಲಿ ಯಾವ ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಕೇಳ್ತಲೆ. ಅವುಗೆ ಹೆದ್ರಿಕೆ ಆತ್. ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ಗ್ಯಾನ ಮಾಡದೆ ಹೊರ್ದ್ ಬಂದಾಗಿತ್.

ಅಮ್ಮ ಮನೆಲಿ ಇರ್ಲ್ಯೊ ಇಲ್ಯೊ ನೋಡನ ಯಾವ್ವಕ್ಕೂ ಮನೆಗೆ ಪೋಯಿತ ಗ್ಯಾನ ಮಾಡ್. ಮತ್ತೆ ಅಪ್ಪಂಗ ಫೋನ್ ಮಾಡ್ ಸ್ವಿಚ್ ಆಫ್ ಬಾತ್. ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ ಮಾಡಿಕಂಡ್ ಪೋಯಿತ ಗ್ಯಾನ ಮಾಡಿ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿನ ಕರ್.

ಅಪ್ಪೊತ್ತಿಗೆ ಅವು ಹತ್ರಲೇ ಒಂದ್ ಕಾರ್ ಬಂದ್ ನಿತ್ತತ್. ಕಾರಲಿ ಇದ್ದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಇವು ಮಾತಾಡ್ಸಕನ ಅವುಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಧೈರ್ಯ ಬಾತ್.

"ನೀವು ಶ್ರುತಿ ಅಮ್ಮ ಅಲ್ಲಾ"

"ಹೌದು..."

"ನಾನ್ ಕಾರ್ ಡ್ರೈವರ್ ರಾಜು. ಸ್ವಲ್ಪ ತಡ ಆಗೋತು ಯೆಜ್ ಮಾನ್ರು ಮತ್ತೆ ಅಮ್ಮನ ಈಗ ಮನೆಗೆ ಬುಟ್ಟ್ ಬಂದೆ. ಬನ್ನಿ ಮನೆಗೆ ಪೋಯಿತ" ಕರ್.

"ಇದ್ ಯಾವ ಕಾರ್. ನಮ್ಮ ಕಾರ್ ಅಲ್ಲ ಅಲಾ"

"ಕಾರ್ನ ಸರ್ವಿಸ್ ಗೆ ಬುಟ್ಟೊಳೊ. ಇದ್ ನನ್ನ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ"

"ಮತ್ತೆ ಅಪ್ಪ ಫೋನ್ ಮಾಡ್ ತೆಗ್ತಲೆ"

ಯಜಮಾನ್ವ ಫೋನ್ ಚಾರ್ಜ್ ಇಲ್ಲದೆ ಸ್ವಿಚ್ ಆಫ್ ಆಗುಟ್ಟು ಇಲ್ಲಿ ಮಳೆ ಗಾಳಿಂದಾಗಿ ಎರಡು ದಿನದ ಕರೆಂಟ್ ಇಲ್ಲ. ಇಂದ್ ಮಳೆ ಬುಟ್ಟುಟ್ಟು ಅಷ್ಟೆ.

"ಸರಿ"

ಶ್ರುತಿನ ಬ್ಯಾಗ್‌ನ ಕೇಳಿಕಂಡ್ ಡ್ರೈವರ್ ಕಾರಲಿ ಇಸಿತ್. ಶ್ರುತಿಗೆ ಯಾಕೋ ಏನೊ ಸರಿ ಇಲ್ಲೆತ ಅನಿಕೆ ಶುರು ಆತ್.

ಕಾರ್ ಮನೆ ಕಡೆ ಹೊರ್ದತ್. ಸುಮಾರ್ ಒಂದ್ ಮೈಲು ಹೋಕನ ದಾರಿಲಿ ಕಂಡ ಎರಡ್ ಜನದ ಹತ್ರ ಕಾರ್ ನಿತ್ತತ್.

ಆ ಎರಡ್ ಜನನ ಕಂಡ್ ಶ್ರುತಿ ಹೆದ್ರಿ ಕಿರ್ದಿತ್. ಡ್ರೈವರ್‌ಗೆ ಕಾರ್ ನಿಲ್ಸತ ಹೇಳ್ತ್. ಆದರೆ ಡ್ರೈವರ್‌ಂದ ಯಾವುದೇ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಬಾತ್‌ಲೆ.

ಆ ಇಬ್ಬರೂ ಮುಂದೆನ ಸೀಟ್‌ಲಿ ಕಷ್ಟಲಿ ಕುದ್ದಿದ್ದೊ. ಶ್ರುತಿ ಹಿಂದೆನ ಸೀಟ್‌ಲಿ ಕುದ್ದಿತ್. ಅವು ಮುಖಿಂದ ಬೆವರ್ ಇಳಿಯತಿತ್.

ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಂದೆ ಹೋಕನ ಕಾರ್‌ನ ದಾರಿ ಬದಲಾತ್. ಶ್ರುತಿ ಡ್ರೈವರ್‌ನ ಕೇಳಿನ ಮುಂದೆ ಕುದ್ದಿದ್ದವ್‌ಂದ ಬಾತ್ ಅಟ್ಟಹಾಸದ ನಗೆ.

ಮುಂದೆ ಕುದ್ದಿದ್ದವ ತನ್ನ ಜೋಬುಂದ ಕೈ ವಸ್ತ್ರ ತೆಗ್ಗ್ ಶ್ರುತಿನ ಹತ್ರ ಬಗ್ಗಕನ ಶ್ರುತಿ ಹೆದ್ರಿ ಕಿರ್ದಿತ್. ಕ್ಷಣಲಿ ಅವು ಸ್ವಯ ತಪ್ಪಿ ಕಾರ್‌ನ ಸೀಟಿಗೆ ವರಿತ್.

* * * * *

ಬ್ಯಾಂಕ್‌ಲಿ ಅಕೌಂಟ್ಸ್ ಮಾಡಿಕಂಡ್ ಕುದ್ದಿದ್ದ ಕಿಶನ್ ಫೋನ್ ಕಾಲ್ ಬಾಕನ ಬಹುಶಃ ಅತ್ತೆಗೇನಾರ ಆತೇನೊ ಅದ್ಕೆ ಶ್ರುತಿ ಇಲ್ಲರೆ ಮಾವ ಫೋನ್ ಮಾಡಿರೊತ ಗ್ಯಾನ ಮಾಡಿ ಫೋನ್ ತಕಣ್.

ಅತ್ತಂದ ಯಾವ್ದೋ ಅಪರಿಚಿತ ಸ್ವರ ಕೇಳಿ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಆತ್.

"ಏನ್ ಮರಿ ಶ್ರುತಿಕ ಗ್ಯಾನ ಮಾಡ್. ನಿನ್ನ ಶ್ರುತಿ ಈಗ ನನ್ನ ಹತ್ರ ಉಟ್ಟು ಈಗ ನಿನ್ನ ಆಟ ತೋರ್ನ್ ನೋಡನ. ಪೊಲೀಸ್‌ಗೆ ಏನಾರ ತಿಳ್ಸರೆ ನೀನ್ ಶ್ರುತಿನ ಹೆಣ ಕಾಂಬಕಾದೆ. ನೀನ್ ಅವು ಕಾಣೋಕುತಾದರೆ ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 10.00 ಗಂಟೆಗೆ "ಬೆಟ್ಟದ ಮನೆಗೆ" ಬಾ ತೇಳಿ ಮುಂದೆ ಮಾತಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡದೆ ಫೋನ್ ಕಟ್ ಮಾಡ್.

ಕಿಶನ್ ಹುಚ್ಚನಂಗೆ ಆಗಿತ್ತು. ಆಗಲೇ ರಜೆ ಬರ್ಬ ಮನೆಗೆ ಓಡ್ತ.

"ಅಯ್ಯೋ ಶೃತಿ"ತ ಅವನ ಮನ್ಸ್ ಮರ್ಡಾತಿತ್ತು.

"ಬೆಟ್ಟದ ಮನೆ"ತ ಕೇಳನ ಅವನ ಮೈ ರೋಷಂದ ಕೊಡ್ಬಾ ಹೋತ್. ಅದ್ ಅವಂಗೆ ಚಿರಪರಿಚಿತ ಹೆಸರ್. ಅವನ ಕಡುವೈರಿ ಮಧುಕರನ ಮನೆ ಅದ್.

ಬಸ್ಸಂದ ಇಳ್ಳ ಕಿಶನ್ ಸೀದಾ "ಬೆಟ್ಟದ ಮನೆ" ಕಡೆ ಓಡ್ತ. ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಓಡ್ಚನ ಮುಂದೆಂದ ಬಂದ ಹಳ್ಳಿಯಂವ.

"ಯಾಕ್ಪದ್ದಿ ಓಡ್ತೊಳ್ಳಿ, ಅಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಬಿದ್ದೊಳೊ ನೋಡಿಕೆ ಓಡ್ತೊಳ್ಳಿಯಾ"

"ಏನ್ ಯಾರೊ ಬಿದ್ದೊಳೊನಾ"

ಕಿಶನ್ ಅತ್ತ ಓಡ್ತ. ಅವನ ಮನ್ಸ್ಲಿ ಶೃತಿ ಸುಳಿದಾಡ್ತ.

ಇಂವ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಓಡ್ತಕು ಎದುರ್ಂದ ಪೊಲೀಸ್ ಜೀಪು ಬರೋದಿಕ್ಕು ಸರಿಯಾತ್. ಕಿಶನ್ಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಆತ್. ಪೊಲೀಸ್ ಸಮವಸ್ತ್ರಲಿ ಇದ್ದ ಪ್ರಸಾದ್! ಒಟ್ಟಿಗೆ ಇದ್ದ ಮಧುಕರ್!!

ಮಧುಕರ ಪ್ರಸಾದನ ಕಡೆಗೆ ಕಣ್ಣನ್ನೆ ಮಾಡ್ತ. ಪ್ರಸಾದ್ ಸಬ್ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ ಗತ್ತಂದ ಗದ್ದರಿತ್. ಆ ವ್ಯಕ್ತಿನ ಕೊಲೆ ಮಾಡ್ತಕ್ಕಾಗಿ ನಿನ್ನ ಅರೆಸ್ಟ್ ಮಾಡ್ತಾವಳೆತೇಳ್ತ. ಮುಂದೆನೇ ಮನಸ್ಸನ ಸ್ಥಿಮಿತ ಕಳ್ಳಂಡಿದ್ದ ಕಿಶನ್‌ನ ಕೈಯಿಂದ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಹಾಕಿದ್ದ ಚಾಕುನ ಬಲಾತ್ಕಾರಂದ ತೆಗ್ಗಿದೊ.

ಕಿಶನ್ ತಾನ್ ನಿರಪರಾಧಿತ ಕಿರಿಕೊಂಡರೂ ಕೇಳದೆ ಸ್ವೇಷನ್ನಿಗೆ ಕರೊಂಡ್ ಹೋದೊ. ಕಿಶನ್ ಏನೊಂದೂ ಅರ್ಥ ಆಗದೆ ದಿಗ್ಭ್ರಾಂತನಂಗೆ ಕುದ್ದಿತ್ತು. ಅವನ ಸ್ಥಿತಿ ಕಟುಕನ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಕುರಿನಂಗೆ ಆಗಿತ್ತು. ಇದ್ ಉದ್ದೇಶ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಬೀಸಿದ ಬಲೆತ ಅವಂಗೆ ತಿಳ್ಳೊಹೋತ್. ಆದರೆ ಅವ ನಿಸ್ಸಹಾಯಕ ಆಗಿತ್ತು.

* * * * *

ಕೋರ್ಟ್‌ಲಿ ಕಿಶನ್ ಕೊಲೆ ಮಾಡ್ತನ ತಾನ್ ನೋಡ್ತೆತ ಮಧುಕರ್ ಸಾಕ್ಷಿ ಹೇಳ್ತ. ಚಾಕುನ ಮ್ಯಾಲೆ ಇದ್ದ ಕಿಶನ್‌ನ ಬೆರಳ ಗುರ್ತು ಅದ್‌ನ ಸಾಬೀತ್ ಪಡ್ತಿತ್ತು.

ಕಿಶನ್ ತನಿಗೆ ಏನೂ ಸಂಬಂಧ ಇಲ್ಲದಂಗೆ ನಿರ್ವಿಕಾರಂದ ನಿತ್ತಿತ್ತು.

ನಂಜಪ್ಪನವು ಅವನ ಕೊಲೆ ಕೇಸಿನಿಂದ ತಪ್ಪಿಕೆ ಬಾಳ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟು ಅವು ನೇಮಿಸಿದ್ದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಲಾಯರ್‌ಂದಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಅವನ ಸೌಜನ್ಯ ನಿಷ್ಕಳಂಕ ವರ್ತನೆಂದಾಗಿಯೂ ನ್ಯಾಯಧೀಶರ್ ಅವನಿಗೆ ಏಳು ವರ್ಷಗಳ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸಿದ್ದೂ ಕಿಶನ್ ನಾಕ್ ಗೋಡೆಗಳೊಳಗೆ ಬಂದಿ ಆತ್.

* * * * *

ಮಧುಕರ ಕಿಶನ್‌ನ ಮ್ಯಾಲೆ ಸೇಡ್ ತೀರಿಕಂಡಿತ್ತ್. ಅವನ ಕಡೆ ಡ್ರೈವರ್‌ನ ಹೆದರಿ ಬೆದರಿ ಶ್ರುತಿಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡ್ತಿ ಅವು ಕರಿಕಂಡಿತ್ತ್. ಇದ್ಯಾವುದೂ ತಿಳಿಯದೆ ಶ್ರುತಿ ಹೊರ್ದು ಬಂದಿತ್ತ್. ನಂಜಪ್ಪನವರ ಹೊಸ ಡ್ರೈವರ್ ಅವನೇ ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಿತ್ತ್. ತನ್ನ ಕಡೆಯವನಾದ ಡ್ರೈವರ್‌ಗೆ ಶ್ರುತಿನ ತನ್ನ ನೆಂಟಿತಿತ ಹೇಳಿ ಕರ್ಪಂಡ್ ಬಾಕೆ ಮಾಡಿತ್ತ್.

ಮಧುಕರ ಕಾರಾಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಕ್ಲೋರೋಫಾರಂದಾಗಿ ದಿನ ಇಡೀ ಸ್ವಯ ಇಲ್ಲದೆ ಮಲ್ಗಿದ್ದ ಶ್ರುತಿನ ಕಂಡ್ ಡ್ರೈವರ್‌ಗೆ ಕ್ರಮೇಣ ಕರುಣೆ ಉಕ್ಕಿತ್. ಅವಂಗಿ ಅವಳ ವಯಸ್‌ನ ಮಗಳ್ ಇತ್ತ್. ಮಾರನೇ ದಿನ ಅವ್ವಿಗೆ ಸ್ವಯ ಬಂದ್ ನರಳಾಡ್‌ಕ್ಕನ ತಾನೇ ಅವಳಿಗೆ ಉಪಚಾರ ಮಾಡ್ತ್. ಅವ್ವಿಗೆ ಹಾಲು ಬಿಸ್ಕೆಟ್ ಕೊಟ್ಟತ್.

ನಿರ್ವಿಕಾರಂದ ಸಣ್ಣ ಕೂಸ್‌ನಂಗಿ ಕೊಟ್ಟದೆಲ್ಲಾ ತಿಂಬಕನ ಡ್ರೈವರ್‌ಗೆ ಕರುಣೆ ಉಕ್ಕಿ ಬಾತ್. ಮೆಲ್ಲೆ ಅವು ತಲೆ ಸವಿತ್.

ಅಂವ ಸಂಸಾರಿಯೇ. ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೆ ಇವರ ಜಾಲಲಿ ಸಿಲುಕಿತ್. ಮಧುಕರನ ವಿಷ್ಯ ತಿಳಿತ್. ಅವನ ಬಗ್ಗೆ ಅಸಹ್ಯ ಹುಟ್ಟಿತ್. ಶ್ರುತಿಗೆ ಪೂರ ಎಚ್ಚರ ಆತ್. ಎದುರಿಗೆ ಇದ್ದ ಇವನ ಕೇಳ್ತ್.

"ನೀನ್ ಯಾರ್."

"ನಿನ್ನ ಅಣ್ಣ"ತೇಳ್ತ್ ಅಂವ.

"ಅಣ್ಣ..."ತೇಳಿ ಮತ್ತೆ ಹೇಳ್ತ್ ಶ್ರುತಿ.

ಆಗಲೇ ಅವಳ ವಿಷ್ಯ ಎಲ್ಲಾ ತಿಳ್ಕಂಡಿದ್ದ ಅಂವ ಹೆಂಗಾರ ಮಾಡಿ ಮಧುಕರಂಗಿ ಗೊತ್ತಾಗದಂಗಿ ಅವನ ಮನೆ ತಲಿಸಕುತೇಳಿ ಮೆಲ್ಲೆ ಹೊರಗೆ ಕರ್ಕೊಂಡ್ ಹೋತ್.

ಮಧುಕರ ಪ್ರಸಾದನ ಜೀಪಾಲಿ ಬೆಳಿಗ್ಗೆನೇ ಎಲ್ಲಿಗೋ ಹೋಗಿತ್. ಶ್ರುತಿನ ಎಚ್ಚರಲಿ ಕಾಯೋಕುತ ತಿಳ್ಳಿ ಹೋಗಿತ್.

ಮಧುಕರನ ಅಪ್ಪ-ಅಮ್ಮ ನಾಲ್ಕು ದಿನದ ಹಿಂದೆ ಮಗಳ ಮನೆ ಚೆನ್ನಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೊ. ಅವು ಇದ್ದಿದರೆ ಈ ರೀತಿ ಆಗ್ತಿತ್ತಲೆತ ಕಂಡದೆ.

ರಭಸಲಿ ಓಡ್ಡ ಕಾರ್ ನಂಜಪ್ಪನವರ ಮನೆ ತಲ್ವಕನ ನಂಜಪ್ಪನವು ಮನೆಲಿ ಇತ್ತಲೆ. ಕುಸುಮ ಕುರ್ಚಿಲಿ ಕುದ್ದಿದ್ದವು ಎದ್ದ ಬಂದೊ. ಶೃತಿನ ಇಲ್ಲಿದ ಡ್ರೈವರ್ ಬಂದ ರಭಸಲೇ ವಾಪಾಸ್ ಹೊರ್ಪು ಹೋತು.

ಕುಸುಮ "ಬಂದಾ ಶೃತಿ. ಯಾಕೆ ಹಿಂಗೊಳ. ಉಸಾರಿಲ್ಲೆನಾ ಕಿಶನ್ ಎಲ್ಲಿ" ಒಂದೇ ಉಸುರಿಗೆ ಕೇಳ್ತೊ ಗಾಬರಿಲಿ.

ಶೃತಿ ಅವರನ್ನ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ನೋಡ್ತ. ಮಾತಾಡ್ತೆ. ಕುಸುಮ ಅವಳ್ಳ ವಳಗೆ ಕರೊಂಡೋಗಿ ಕೂರಿದೊ.

ಅವ್ವೆ ಹೆದ್ರಿಕೆ ಆತ್. ಶೃತಿ ಯಾಕೆ ಬಾತ್? ಯಾರ್ ಕರೊಂಡ್ ಬಂದೊ? ಒಂದೂ ಗೊತ್ತಾತ್.

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಬಂದ ನಂಜಪ್ಪನವು ವಿಷ್ಯ ತಿಳ್ಳಿ ಗಾಬರಿಯಾದೊ. ಶೃತಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಮರ್ತ್ ಹೋಗಿತ್.

ನಂಜಪ್ಪನವು ತಡಮಾಡದೆ ಅವಳ್ಳ ಡಾಕ್ಟರ ಹತ್ರ ಕರೊಂಡ್ ಹೋದೊ. ಕಿಶನ್‌ನ ವಿಚಾರ್ನಿರೆ ಅವ್ನ ಪತ್ತೆ ಇಲ್ಲವಾಗಿತ್.

ಮದ್ದ, ಇಂಜೆಕ್ಷನ್‌ಂದ ಪ್ರಯೋಜನ ಆತ್ಲೆ. ಯಾವುದೊಂದು ತಿಳಿಯದೆ ಚಿಂತೆ ಶುರು ಆತ್.

ಡಾಕ್ಟರ್ ಅವಳ್ಳ ಮನೋವೈದ್ಯರಲ್ಲಿಗೆ ಕರೊಂಡ್ ಹೋಕೆ ತಿಳ್ಳಿದೊ. ಮನೋವೈದ್ಯರ್ ಅವಳ್ಳ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಘಟನೆಂದ ಅವ್ವ ಮೆದುಳಿಗೆ ಶಾಕ್ ಆಗುಟ್ಟುತ ತಮ್ಮ ಉಪಚಾರ ಶುರು ಮಾಡ್ತೊ.

* * * * *

ಶೃತಿನ ಮನೆಗೆ ಬುಟ್ಟ ಬರುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮಧುಕರ್ ಶತಪಥ ಹಾಕ್ತಿತ್. ಡ್ರೈವರ್‌ನ ಕಂಡ್ ಅವನ ರೋಷ ಉಕ್ಕಿತ್.

ಅವನ ಕಾಂಬಕನೇ "ನನ್ನ ಉಪ್ಪು ಉಂಡ್, ನಂಗಿ ಮೋಸ ಮಾಡಿಯಾ"ತೇಳಿ ಜಾಡ್ತಿ ಒದ್ದತ್.

ಡ್ರೈವರ್‌ನ ಸಹನೆ ತಪ್ಪಿತ್. ಒಂದ್ ಹೆಣ್ಣ್ ಮಗಳ್ಳ ಕಾಪಾಡ್ತ ಕುಶಿ ಎಲ್ಲಾ ಹಾರಿ ಹೋತ್. ಕೈ ಕೈ ಮಿಲಾಯ್ತಿತ್. ಮಧುಕರ ವಳಗೆ ಓಡ್ತ. ಅವನ

ಹಿಂದೆ ಓಡ್ಡ ದೈವರ್ ಮರುಕ್ಷಣಲಿ "ಅಮ್ಮಾ"ತೇಳಿ ಕೆಳಗೆ ಉರಿತ್.

ಮಧುಕರ ಅವನ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಚಾಕುಲಿ ತಿವಿದಿತ್ತು. ಅವನ ಹೆಣನ ಕಾರ್ ಡಿಕ್ಕಿಲಿ ಹಾಕಂಡ್ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ತಕೊಂಡ್ ಹೋಗಿ ಬಿಸಾಡಿ ಬಾತ್. ತನ್ನ ಗೆಳೆಯ ಪ್ರಸಾದ್ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರಾಗಿದ್ದಂದ ಅವನ ಕೆಲ್ಲಗಳೆಲ್ಲಾ ಸಲೀಸಾಗಿ ನಡೆಯತಿತ್ತು.

ಪ್ರಸಾದನ ಬೆಂಬಲ ಅವಂಗ ಇತ್ತು. ಅಲ್ಲದೆ ಪ್ರಸಾದಂಗೂ ಕಿಶನ್‌ನ ಮ್ಯಾಲೆ ಹಗೆ ಇದ್ದಂದ ಇಬ್ಬರೂ ಕೂಡಿ ರಚಿಸಿದ ಷಡ್ಯಂತ್ರಲಿ ಕಿಶನ್‌ನ ಸಿಲುಕಿ ನಲುಗಿ ಹೋಗಿತ್ತು.

ನಂಜಪ್ಪನವ್ವ ಪೊಲೀಸ್ ಸ್ಟೇಷನ್‌ಂದ ಕರೆ ಬಾಕನ ಗಾಬರಿಯಾತ್. ವಿಷ್ಯ ಎಂತತ ಗೊತ್ತಾತ್‌ಲೆ. ಅಲ್ಲಿ ಹೋದ ಮ್ಯಾಲೆ ವಿಷ್ಯ ತಿಳ್ತೆ ತಲೆ ಮ್ಯಾಲೆ ಆಕಾಶನೇ ಬಿದ್ದಂಗ ಆತ್.

ಒಂದ್ ಕಡೆ ಕೊಲೆ ಆಪಾದನೆಗೆ ಒಳಗಾದ ಅಳಿಯ ಇನ್ನೊಂದ್ ಕಡೆ ಮತಿಹೀನ ಮಗಳ್. ಪೂರ್ವ ಜನ್ಮದ ಕರ್ಮದ ಫಲತೇಳಿ ಅವು ರೋಧಿಸ್‌ತಿದ್ಲೊ. ಅವು ಮಾಡ್ಲ ಪ್ರಯತ್ನಗ ಎಲ್ಲಾ ವಿಫಲ ಆಗಿ ಕಿಶನ್ ಜೈಲ್ ಸೇರಿತ್ತು. ಶ್ರುತಿಗೆ ಕಿಶನ್‌ನ ವಿಷ್ಯ ಹಂಗ ಕಿಶನ್‌ಗೆ ಶ್ರುತಿನ ವಿಷ್ಯ ತಿಳ್ತೆ‌ಲೆ.

ಇದೇ ಕೊರಗ್‌ಲೇ ಕುಸುಮ ತೀರಿಕೊಂಡಿದ್ಲೊ. ಕಮಲ ನಂಜಪ್ಪನವು ಮನೆಲಿ ಇದ್ದಾಕಂಡ್ ಕಣ್ಣೀರಾಲಿ ದಿನ ಕಳೆಯತಿದ್ಲೊ. ಅವು ಹಾಕ್‌ತಿದ್ದ ಶಾಪ ಎದೆ ನಡುಗಿಸುವಂಗ ಇತ್ತು.

ನಂಜಪ್ಪನವ್ವ ಕಿಶನ್ ನಿರಪರಾಧಿತ ತಿಳ್ತಿದ್ದರೂ ಅದ್ಲೆ ಯಾವುದೇ ಸಾಕ್ಷಿ ಇತ್ತ್‌ಲೆ.

ಇನ್ನೊಂದ್ ಕಡೆ ಮಧುಕರ ಅಟ್ಟಹಾಸಲಿ ಮೆರಿಯತಿತ್ತು. ಅವನ ಸೇಡ್ ಮುಗ್ಗಂಗ ಕಾಂಬತಿತ್ತೆ.

ಶ್ರುತಿನ ಮನಸ್ಥಿತಲಿ ಯಾವುದೇ ಬದಲಾವಣೆ ಕಾಂಬತಿಲ್ಲೆ.

ಕಿಶನ್-ಶ್ರುತಿ ಲಾಯ್ಕ ಇರ್ದನ ಯಾಗೋಳೂ ಮನೆಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರಲಿ ಇರ್ದ ಕೆರೆ ಹತ್ರ ಸಾಯಂಕಾಲದ ಹೊತ್ತು, ಕುದ್ದ ಕಾಲ ಕಳೆಯುತಿದ್ಲೊ. ಶ್ರುತಿ ಈಗಲೂ ಎಷ್ಟೊ ಹೊತ್ ಶೂನ್ಯದತ್ತ ದೃಷ್ಟಿ ನೆಟ್ ಕುದ್ದಿರ್‌ತಿತ್ತು. ಕಡೆಗೆ ನಂಜಪ್ಪನವೊ, ಕಮಲನವೋ ಕರ್ಮಂಡ್ ಬಾಕಾಗಿತ್ತು.

ಅಂದ್ ಕಿಶನ್‌ನ ಬಿಡುಗಡೆ ದಿನ. ನಂಜಪ್ಪನವು ಕಾರ್ ತಕಂಡ್ ಹೋಗಿದ್ಲೊ. ಆದರೆ ಅವು ತಲೆಕೆ ಮುಂದೆನೇ ಕಿಶನ್ ಹೊರ್ದು ಹೋಗಿತ್ತು. ನಿರಾಶೆಂದ

ನಂಜಪ್ಪನವು ಅವ್ವ ಹುಡುಕಿಂಡ್ ಹೊರ್ದೊ.

ಕಿಶನ್ ಮನಸ್ ಬಂದ ಕಡೆ ಕಾಲೆಳೆದಾಕಂಡ್ ನಡ್ವಿತ್ತ. ಅವಂಗ್ ಗೊತ್ತು ಗುರಿ ಇಲ್ಲದಾಗಿತ್ತ. ಶ್ರುತಿ ಸತ್ತು ಹೋಗುಟ್ಟುತ ಅವನ ನಂಬಿಕೆಯಾಗಿತ್ತ. ಅವ ನಂಜಪ್ಪನವರ ಕೇಳಿನ ಅವು ತಲೆ ಬಗ್ಗಿಸಿದ್ದೊ.

ರಸ್ತೆ ಬದಿಲಿ ನಡ್ವಂಡ್ ಹೋಗ್ತಿದ್ದ ಕಿಶನ್ ಸಾಯಂಕಾಲದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕಿರಿಯ ಕಡೆ ಯಾಂತ್ರಿಕತೆಂದ ನಡ್ವಿತ್ತ.

ಅವನ ಕಡೆಗೆ ರಭಸಲಿ ಬೈಕೊಂದು ನುಗ್ಗಿ ಬಾಕನ ಅವ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಹಾರಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕಣ್ಣ್. ಬೈಕ್ ನೆಟ್ಟಂಗ್ ಹೋಗಿ ಮುಂದೆ ಇದ್ದ ಮರಕ್ಕೆ ಡಿಕ್ಕಿ ಹೊಡ್ದು ಕೆಳಗೆ ಉರ್ದಿತ್. ಅದೇ ಸಮಲಿ ಎದುರಿಂದ ಬರ್ದಿದ್ದ ಹೆಂಗಸ್ ಜೋರಾಗಿ ಕಿರ್ರಿ ಕೆಳಗೆ ಬೀಳ್ದನ ಕಿಶನ್ ಅತ್ತ ಧಾವಿಸಿತ್. ಅವಂಗ್ ತನ್ನ ಕಣ್ಣಿನ ತಾನೇ ನಂಬಿಕೆ ಆತ್ರೆ.

"ಶ್ರುತಿ..."ತೇಳಿ ಓಡಿ ಅವಳ ಹತ್ತ ಹೋತ್. ಅವಿಗೆ ಸ್ವಯ ಇತ್ತಲೆ. ಪಕ್ಕದ ಕಿರಂದ ನೀರ್ ತಂದ್ ತಟ್ಟಿ ಉಪಚರಿಸಿತ್. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅವಿಗೆ ಎಚ್ಚರ ಆತ್.

"ನಾನ್ ಎಲ್ಲಿ ವಳಿ"ತೇಳಿ ಎದ್ದತ್. ಕಣ್ಣ್ ತೆರ್ದೆ ನೋಡ್ಕನ ಎಲ್ಲಾ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ಕಂಡತವಳಿಗೆ. ತಾನ್ ಇಲ್ಲಿಗ್ಯಾಕೆ ಬಂದೆತ ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡ್ತ್. ಎಲ್ಲಾ ಘಟನೆಗೆ ಮನಪಟಲಲಿ ಹಾದುಹೋದೊ.

ಕಿಶನ್ ಬೈಕ್ ಬಿದ್ದಲ್ಲಿಗೆ ನಡ್ತ್. ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಬಾಳಾ ಪೆಟ್ಟಾಗಿ ಕೆಳಗೆ ಉರ್ದಿತ್. ಮಧುಕರ! ತನ್ನ ಬಾಳಲಿ ಬೀಸಿಬಂದ ಚಂಡಮಾರುತ! ಆದರೂ ಮಾನವೀಯತೆ ಮೂಡಿ ನೀರ್ ಕುಡ್ಲಿ ಗಾಳಿ ಹಾಕಿತ್. ಅಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ಶ್ರುತಿನೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಾತ್.

ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯ ಕಳಿಯಕನ ಅವ ಕಷ್ಟಲಿ ಕಣ್ಣ್ ಬುಟ್ಟ್ ನೋಡ್ತ್. ಆ ನೋಟಲಿ ಕ್ರೌರ್ಯ ಕರಗಿ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಮೂಡಿತ್. ತಾನ್ ಇಷ್ಟ ಕಷ್ಟ ಕೊಟ್ಟರೂ ತನ್ನ ವೈರನ ಮರ್ದ ತನ್ನ ತೊಡೆ ಮ್ಯಾಲೆ ತಲೆ ಇಟ್ಟ್ಕಂಡ್ ಉಪಚಾರ ಮಾಡ್ತಿರ್ಪ ಕಿಶನ್.

"ಕಿಶನ್..."ತೇಳಿ ಏನೋ ಹೇಳಿಕೆ ಹೋಗಿ ಕಣ್ಣಲಿ ನೀರ್ ತುಂಬ್ತಿತ್. ಇತ್ತ ತಿರ್ಗ್ಗಕನ ಶ್ರುತಿನ ಕಂಡ್ ಕುಶಿಲಿ ಕಣ್ಣ್ ಅರಳಿತ್.

ನನ್ನ ಪಾಪಕ್ಕೆ... ತಕ್ಕ... ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ ಆತ್... ದೇವರೇ ನಂಗ್ ಸರಿಯಾದ ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಡ್ತ್. ಶ್ರುತಿ.... ನಿರಪರಾಧಿ... ಅವಳ ಕೈ ಬುಡ್ಬಡ... ನನ್ನ.. ಕ್ಷಮಿಸಿ

ಬುಡ್... "ತೇಳುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ.. ಅವ ಮೂಕನಾಗಿತ್ತ್.

ಅಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ಹುಡ್ಕಿಕಂಡ್ ಬಂದ ನಂಜಪ್ಪನವ್ಗೆ ಕಿಶನ್-ಶೃತಿನ ಕಂಡ್ ಆನಂದಲಿ ಮಾತೇ ಬಾತ್‌ಲೆ. ಅವರನ್ನ ಬಾಚಿ ತಬ್ಬಿಕಂಡೊ.

ಮಧುಕರನ ಮನೆಯವ್ಗೆ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಿಕೆ ನಂಜಪ್ಪನವು ಅತ್ತ ಹೊರ್ದೊ. ಕಿಶನ್-ಶೃತಿ ಮನೆ ಕಡೆ ಹೊರ್ದೊ. ಅದು ಮನೆ ಕಡೆತ ಅನ್ನದೆ ಹೊಸ ಬಾಳೆನ ಕಡೆತ ಅನ್ನಿತ್ತ್. ಕಿಶನ್ ನಿನ್ನ ಇನ್ನೊ ಎಂದಿಗೂ ಬುಡ್‌ದುಲೆತೇಳ್ವಂಗೆ ಅವಳ್ಳ ಎದೆಗೊತ್ತಿ ನಡ್ಡಿತ್ತ್.

ಮಾರನೆ ದಿನ ಪೇಪರ್‌ಲಿ ಇನ್‌ಸಪೆಕ್ಟರ್ ಪ್ರಸಾದ್ ಅಪಘಾತಲಿ ಕೈ-ಕಾಲ್ ಕಳ್ಳಂಡ ಸುದ್ದಿ ಮುಖಪುಟಲಿ ಇತ್ತ್.

* * * * *

ಹುಚ್ಚ

ಸಾಯಂಕಾಲ ನಾಕ್ ಗಂಟೆ ಆಗಿತ್ತು. ಶಾಲೆಲಿ ಗಂಟೆ ಹೊಡ್ಡಂಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕ ಹೊರಗೆ ಬಂದ್ ಅವರವರ ಮನೆಗೆ ಹೊರ್ದೊ. ಒಂದ್ ಮಕ್ಕಳ ಗುಂಪ್ ದಾರಿಲಿ ಹೋಗ್ತಿದ್ದ ಹುಚ್ಚನೊಬ್ಬನ ಹಿಂದೆ ಕುತೂಹಲಂದ ತಿರ್ಗ್ತಿತ್ತು. ಹುಚ್ಚನ ಅತಿರೇಕದ ವರ್ತನೆಗೆ ಅವುಕೆ ಕುಶಿ ಕೊಡ್ತಿದ್ಲೊ. ಎಂತೆಂತೊ ಬಡಬಡಿಸಿಕಂಡ್, ಒಮ್ಮೆ ನಡ್ಕಂಡ್ ಒಮ್ಮೆ ಓಡಿಕಂಡ್ ಹೋಗ್ವ ಹುಚ್ಚನ ಹಿಂದೆನೇ ಮಕ್ಕ ಹೋಗ್ತಿದ್ಲೊ.

ಹರ್ದ, ಕೊಳಕಾದ, ಮಾಸಿದ ಬಟ್ಟೆ, ಕೆದರ್ದ ತಲೆ ಕೂದಲ್, ಕಂಕುಳಲಿ ಒಂದ್ ಸಣ್ಣ ಬಟ್ಟೆ ಗಂಟ್, ಆ ಬಟ್ಟೆ ಗಂಟ್‌ನ ತನ್ನ ಸರ್ವಸ್ವತೇಳ್ವಂಗೆ ಜೋಪಾನಲಿ ಎದೆಗೆ ಒತ್ತಿ ಹಿಡ್ಕಂಡಿತ್ತು. ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ನಡ್ಲೊ, ಓಡಿಯೊ ಹೋಗಿ ಒಂದ್ ಕಡೆ ಕುದ್ದ ಆ ಬಟ್ಟೆ ಗಂಟ್‌ನ ಬಿಚ್ಚಿ ಹುಡ್ಕಿ ಎಂತನೋ ತೆಗ್ಗ್ ಕಣ್ಣ್ ಅರ್‌ಳಿಸಿ ನೋಡ್ತಿತ್ತು. ಕೈಯಿಂದ ಅದ್ನ ಪೂಜಿ ಅದ್ಕೆ ಮುತ್ ಕೊಟ್ಟ್ ಮತ್ತೆ ಮೊದ್ಲಾನಂಗೆ ಬಟ್ಟೆ ಗಂಟ್‌ಲಿ ಇಸಿಕಂಡ್ ಮತ್ತೆ ನಡಿಯಕೆ ಸುರು ಮಾಡ್ತಿತ್ತು. ಮುಖಲಿ ಎಂತದೊ ಹೆದ್ರಿಕೆ, ಗಾಬರಿ ಎಲ್ಲಾ ಇತ್ತು.

ಅವಂಗಿ ಬೀದಿಲಿ ಇದ್ದ ನಲ್ಲಿ ನೀರೇ ಪಾನೀಯ. ಕರುಣಾಮಯಿಗ ಯಾರಾದ್ ಕೊಡ್ತ ತಂಗಳನ್ನನೇ ಭೋಜನ, ಮರದ ಕೆಳಗೊ, ಯಾರೊ ಇಲ್ಲದಿದ್ದ ಪಾಳುಬಿದ್ದ ಗುಡುಗೊ, ಬಸ್ ಸ್ಟಾಂಡ್‌ಲೊ ಅವನಾ ವಾಸ, ಅದೇ ಅವನ ಮನೆ! ಗೊತ್ತಾಗುರಿ ಇಲ್ಲದ ಬಾಳ್, ಹುಚ್ಚಗೆಂತ ದಿನಚರಿ!!

ಪಕ್ಕದ ಮೋರಿ ಮ್ಯಾಲೆ ಕುದ್‌ಕಂಡ್ ಇದ್ದಂವ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂಗಿ ಓಡಿಕೆ ಸುರ್ ಮಾಡ್ತ. ಉವನ ಹಿಂದೆ ಬರಿದ್ದ ಮಕ್ಕಳ ಗುಂಪ್ ಇದನ ಕಂಡ್ ಆಶ್ಚರ್ಯಲಿ ನೋಡ್‌ತಿದ್ದಂಗಿ, ಶಾಲೆಂದ ಮನೆಗೆ ಹೊರ್ದಿದ್ದ ಪೊರ್ಲುನ ಸಣ್ಣ ಗೂಡೆನ ಹತ್ರ ಹೋಗಿ,

"ಶಾಲಿನಿ, ನನ್ನ ಶಾಲಿನಿ, ನೋಡ್ ಬಾ ಇಲ್ಲಿ, ನಾನ್ ಯಾರ್‌ತ ಗೊತ್ತಾತಲೆನ ಬಾ ಮನೆಗೆ ಪೋಯಿ"ತ ಅವಳ ಬಾಚಿ ತಬ್ಬಿಕಣ್.

ಆ ಗೂಡೆ ಹೆದ್ರಿ ಜೋರಾಗಿ ಕಿರ್ಚ್‌ಕನ ಜನ ಗುಡ್ಡೆ ಸೇರ್ದೊ. ಶಾಲೆ ಮಕ್ಕ ಅವಂಗಿ ಕಲ್ಲ್ ಹೊಡ್ತೊ. ಮಣ್ಣ್ ಬಿಸಾಕಿದೊ. ಗೂಡೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕಂಡ್ ಓಡ್ತ. ಹುಚ್ಚನ ಮೈಯಿಂದ ರಕ್ತ ಹರಿಯಕೆ ಸುರು ಆತ್. ಅವ ಅಲ್ಲಿಂದ ಎಂತದೋ ಹೇಳಿಕಂಡ್ ಓಡಿಹೋತ್.

* * * * *

ಚಂಗಪ್ಪ ಮತ್ತೆ ವಿಮಲ ಇವರ್ಡ್ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಬಟ್ಟೆಗೆ ತೊಂದರೆ ಇಲ್ಲೆತೇಳ್ವಂತ ಸಂಸಾರ. ಇವರ ಸುಖ ಸಂಸಾರದ ಬಳ್ಳಿಲಿ ಅರಳಿದ ಪೊರ್ಲುನ ಎರ್ಡ್ ಹೂಗ ಸಾಗರ್ ಮತ್ತೆ ಶಾಲಿನಿ. ಸಾಗರ್ ಮತ್ತೆ ಶಾಲಿನಿ ನಡುಲಿ ಎಂಟು ವರ್ಷ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಇತ್. ಇದ್ದ ನಾಕ್ ಎಕ್ರೆ ಕಾಫಿ ತೋಟನ ಬಾಳಾ ಲಾಯ್ಕ ಇಟ್ಟಿದ್ದೊ ಚಂಗಪ್ಪನವು. ಅವ್ರ ಬದ್ಕೆಗೆ ದಾರಿ ಕಾಫಿ ತೋಟ ಮತ್ತೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಗದ್ದೆ ಮಾತ್ರ ಉಂಬಕೆ ಉಡಿಕೆ ಸಾಕಾಗಿತ್.

ಚಂಗಪ್ಪನವರ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮಯ್ಯ ಸಹ ಅವರ ಮನೆನ ಇನ್ನೊಂದ್ ಭಾಗಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದೊ. ಅವರ ಅಪ್ಪ ಇಬ್ಬರ್ ಗಂಡ್ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಒಂದೇ ಮನೆಲಿ ಎರಡ್ ಭಾಗ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದೊ. ತಮ್ಮಯ್ಯನವ್ವಾ ಇವರಪ್ಪೇ ಆಸ್ತಿ ಇತ್. ಇಬ್ಬರೂ ಪಾಲ್ ತಕಂಡ್ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಾಸ ಮಾಡ್ತಿದ್ದೊ.

ಆದರೆ ಚಂಗಪ್ಪನವ್ವೆ ಅಣ್ಣತೇಳ್ವ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ತಮ್ಮಂಗಿಂತ ಅರ್ಧ ಎಕರೆ ಜಾಗ ಜಾಸ್ತಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೊ. ಇದ್ ತಮ್ಮಯ್ಯನವ್ರ ಅಸಮಾಧಾನಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಆಗಿತ್.

ಮ್ಯಾಲೇ ಎಷ್ಟೇ ಲಾಯ್ಕ ಇದ್ದರೂ ಕಂಡರೂ ಅಣ್ಣನೊಟ್ಟಿಗೆ ಆಗೊಮ್ಮೆ ಈಗೊಮ್ಮೆ ಜಗಳ ಆಗಿತ್ತು. ಇದಕ್ಕೆ ತಮ್ಮಯ್ಯನ ಹೆಣ್ಣು ಕಮಲ ಕುಮ್ಮಕ್ಕು ಕೊಡುತ್ತಿತ್ತು.

ವಿಮಲನವ್ರ ಅಕ್ಕನ ಮಗಳ ಮದ್ದೆ ಇತ್ತು. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಪರೀಕ್ಷೆ ಇದ್ದರೂ ಮಕ್ಕಳು ಶಾಲೆಗೆ ಕಲ್ಲಿ ಚಂಗಪ್ಪ ಮತ್ತೆ ವಿಮಲ ಇಬ್ಬರು ಹೋಗಿ ಬಾದುತ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡ್ತೊ. ಹಂಗೆ ಮಾರನೆ ದಿನ ಹೊತ್ತಾರೆ ಮಕ್ಕಳು ಶಾಲೆಗೆ ಕಲ್ಲಿ ಬೇಗ ಬಂದು ಬುಟ್ಟಿವೆತೇಳಿ, ಇಬ್ಬರು ಕಾರ್ಲಿ ಹೊರ್ದೊ.

ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಆಕನ ಶಾಲೆ ಹತ್ತ ಬಂದ ಸೋದರ ಮಾವ ರಾಮಪ್ಪನ ಕಂಡ್ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಆತ್. ಅವರ ಮುಖ ಬಾಡಿತ್ತು. ಟೀಚರ್ ಇಬ್ಬರನ್ನ ಹೋಗಿತ ಕಳ್ಳಿದೊ. ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಏನೋ ಸಂಕಟ, ಗಾಬರಿ.

ಮನೆ ಹತ್ತ ಬಾಕನ ಮನೆ ಮುಂದೆ ಜನ ಸಾಗರವೇ ಸೇರಿತ್ತು. ವಳಗೆ ಬಂದ್ ನೋಡ್ತೆ.... ಮದ್ದೆಗತ ಹೋಗಿದ್ದ ಅಪ್ಪ-ಅಮ್ಮ ಹೆಣವಾಗಿ ಮಲ್ಲಿದ್ದೊ. ಹೊತ್ತಾರೆ ಮದ್ದೆಗತ ಇವು ಹೊರ್ದಿದ್ದ ಕಾರ್, ಲಾರಿಗೆ ಕುಟ್ಟಿ ಮದ್ದೆಗೆ ಹೊರ್ದವು ಮಸಣ ಸೇರಿದ್ತೊ.

ಮಕ್ಕ ಇಬ್ಬರೂ ಬುಡ ಕಡ್ಡ ಬಾಳೆನಂಗೆ ಅಪ್ಪ-ಅಮ್ಮನ ಮೈಮೇಲೆ ಬಿದ್ದ್ ಗೋಳಾಡ್ತೊ. ಯಾರ ಸಮಾಧಾನದ ಮಾತೂ ಅವರ ಸಮಾಧಾನ ಪಡಿಸಿತಲೆ. ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ-ಚಿಕ್ಕವ್ವ ಇಬ್ಬರೂ ಜನರ ಕಣ್ಣೆ ಕಟ್ಟಿಕೆ ನಾವ್ ವಳೋತೇಳಿ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳ್ತೊ. ಬಂದವೆಲ್ಲಾ, 'ಅಯ್ಯೋ ಪಾಪ...'ತೇಳಿ ಹೋಗ್ತಿದ್ತೊ.

ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಗ ಮುಗಿಯಕೆ ಮುಟ್ಟ ಮಾವ ಇದ್ದ್, ಮಕ್ಕಳು ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿ ತಮ್ಮೊಟ್ಟಿಗೆ ಕರ್ಕಂಡ್ ಹೋದೊ. ಸ್ವಲ್ಪನೇ ದಿನಲಿ ಮಾವನ ಮನೆಲಿ ಕತ್ತೆ ಚಾಕರಿ ಅವರ ಪಾಲಿಗೆ ಬಾತ್. ಒಂದ್ ಕಡೆ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗದೆ ಬಾಳ ದಿನಾ ಆಗಿತ್ತು. ಮಾವ ನಮ್ಮವ ಆದರೂ ಅತ್ತೆ ನಮ್ಮವಳಾತೇಳ್ವಂಗೆ ಆಗಿತ್ತು.

ಸಾಗರ್ ಬಾಳಾ ಸ್ವಾಭಿಮಾನಿಯಾಗಿತ್ತು. ಅವಂಗ್ಗೆ ತನ್ನ ಮನೆ ಮತ್ತೆ ಶಾಲೆನ ಗ್ಯಾನ ಬಾಕೆ ಶುರ್ ಆತ್. ಅವ ಮಾವಂಗೆ ಹೇಳಿ ಮನೆಗೆ ಬಾಕನ ಆಗಲೇ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಆ ಮನೆನ ವಾರಸುದಾರ ಆಗಿ ಮೆರ್ದಿತ್ತು. ಇವ್ವೆ ಮಾವನ ಮನೆನ ಅನುಭವನೇ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಆತ್. ತಬ್ಬಲಿ ಮಕ್ಕಳಾದ ಸಾಗರ್-ಶಾಲಿನಿಯರ್ ಕಷ್ಟ ಪರಂಪರೆನ ಹುಟ್ಟುಕನೇ ಪಡ್ಡದ್ ಬಂದಿದ್ತೊ ಏನೋ!

ಸಾಗರ್-ಶಾಲಿನಿಗೆ ಓದಿಕೆ ದುಡ್ಡಿಗೆ ಕಷ್ಟ ಆತ್. ಸಾಗರ್ಗೆ ಶಾಲೆಗೆ ಫೀಸ್ ಕಟ್ಟಿಕೆ ಆಗದೆ ಅವನ ಓದ್ ಇತಿಶ್ರೀ ಆತ್. ಪುಟ್ಟ ಶಾಲಿನಿನ ಸಹ ಶಾಲೆ ಬಿಡ್ತಿ

ಮನೆ ಕೆಲಕ್ಕೆ ಹಾಕನೋತೇಳ್ವ ಚಿಕ್ಕವನ ಮಾತ್ ಕೇಳಿ ಸಾಗರ್‌ನ ಎಳೆ ಹೃದಯ ರೋಷದ ಕುದ್ದಾ ಹೋತ್. ತನ್ನ ಜೀವನ ಮುಡ್ವಾಗಿಟ್ಟ ತನ್ನ ಪ್ರಾಣ ಪದಕದಂಗೆ ಇರ್ವ ಶಾಲಿನಿನ ಓದಿ ಮುಂದೆ ತನ್ನೆತ ಪಣ ತೊಟ್ಟತ್. ಹಂಗೆತ ಸಾಯಂಕಾಲ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನೊಟ್ಟಿಗೆ ಈ ವಿಷ್ಯ ಹೇಳನ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ, ಚಿಕ್ಕವ್ವಂಗೆ ಈ ಹೈದನ ಧೈರ್ಯ ಕಂಡ್ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಆದರೂ, "ಓದಿದೆಯಂತೆ, ಓದಿದೆ ಎಷ್ಟ್ ಮಾಡಿ ಇಟ್ಟುಟ್ಟ್ ನಿಮ್ಮ ಅಪ್ಪ. ಇದ್ದದೆಲ್ಲಾ ಇವರ ಅಪ್ಪ-ಅಮ್ಮನ ಸಾವು, ಶುದ್ಧ, ತಿಥಿ ತೇಳಿ ಖರ್ಚಾತ್. ತಬ್ಬಲಿ ಮಕ್ಕ ತೇಳಿ ನಾಕ್ ತುತ್ ಅನ್ನ ಹಾಕಿರೆ ಇವಂಗೆ ಮೈಯೆಲ್ಲಾ ಸೊಕ್ಕು. ನಿನ್ನ ತಂಗೆನ ಕರ್ಕಂಡ್ ಎಲ್ಲಾರ ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗ್ ಇನ್ನ್ ನಿನ್ನಾ ಮುಖ ತೋರ್ಬಡ"ತೇಳಿ ಗರ್ಜಿಸಿತ್.

ಸಾಗರ್‌ಗೆ ಮುಂದೆನ ದಾರಿ ಕಾಣದಾತ್. ಮನೆಯವು, ನೆಂಟ್ರಗ ಎಲ್ಲಿ ತಮಿಗೆ ದೆಶ ಬಾದೊತ ಆದಷ್ಟ್ ದೂರ ಇದ್ದೊ. ಆಸ್ತಿ, ಮನೆ ಇದ್ದರೂ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನ ದುರಾಶೆಂದ ಗತಿ ಇಲ್ಲದಂಗೆ ಆಗಿ ಬುಟ್ಟೊ ಮಕ್ಕ. ಆದರೂ ಹೆಂಗಾರೂ ಬದ್ಧಕುತ ಹೇಳ್ವ ಚಲ ಸಾಗರ್‌ಗೆ ಮೂಡ್. ಬೆಳಗ್ಗೆ ಎದ್ದ ಊರ್‌ನ ಮನೆಮನೆಗೆ ಅಲ್ದೆ ಕೆಲ್ ಕೇಳ್ತ್. ಎಲ್ಲಾ ಮನೆಯವು ಒಂದಲ್ಲ ಇನ್ನೊಂದ್ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಅವಂಗೆ ಕೆಲ್ ಕೊಡಿಕೆ ಒಪ್ಪಿತ್ತೆ. ಕಡೇಲಿ ಒಂದ್ ಮನೆಯವು ಇವಂಗೆ ಕೆಲ್ ಕೊಡಿಕೆ ಒಪ್ಪಿದ್ದೊ. ಮನೆ ಕೆಲ್ದದ ಒಟ್ಟಿಗೆ ತೋಟದ ಕೆಲ್ನೂ ಅವನ ಪಾಲಿಗಿತ್. ತಮ್ಮ ಮನೆಲಿ ಒಂದ್ ಸಣ್ಣ ಕೋಂಬರೆನ ಸಾಗರ್ ಮತ್ತೆ ಶಾಲಿನಿಗೆ ಬುಟ್ಟ್ಕೊಟ್ಟೊ. ಸಾಗರ್ ಬಾಳಾ ನಿಷ್ಠೆಲಿ ಕೆಲ್ ಮಾಡಿ ಮನೆಯವ ಮೆಚ್ಚಿಗೆ ಗಳ್ಳಿತ್. ಮನೆವು ಇಬ್ಬರ್‌ನ ಪ್ರೀತಿಂದ ನೋಡಿಕಂಬತಿದ್ದೊ.

ಶಾಲಿನಿನ ಮನೆ ಹತ್ರ ಇರ್ವ ಶಾಲೆಗೆ ಸೇರಿತ್ ಸಾಗರ್. ಅವು ದಿನಾ ತನ್ನ ಗೆಳತಿಗಳೊಟ್ಟಿಗೆ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬಾತಿತ್. ಸುಖಲಿ ಬೆಳ್ಳಿದ್ದರೂ ಅವು ಈಗಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಅವುಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಹೋಗ್ವ ಗುಣನ ಕಲ್ಬಿಟ್ಟಿತ್. ಅವ್ಕೆ ಕೆಲ್ ಮಾಡ್ ಮನೆಲೇ ಊಟ ಸಿಕ್ಕ್ತಿತ್. ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕುವ ಸ್ವಲ್ಪ ದುಡ್ಡಾಲಿ ಪುಸ್ತಕ ಮತ್ತೆ ಬೇರೆ ಖರ್ಚೆಗೆ ಹಣ ಕೊಡುತಿತ್. ಮನೆಯವ ಮಕ್ಕಳ ಹಳೇ ಪುಸ್ತಕ ಸಿಕ್ಕ್ತಿತ್.

ಇವು ಇದ್ದ ಮನೆನ ಎದುರನ ಮನೆ ಶಾಲಿನಿನ ಗೆಳತಿ ಪ್ರೀತಿನ ಮನೆ. ಪ್ರೀತಿನ ಅಕ್ಕ ಗಾಯತ್ರಿ. ದಿನಾ ಇಬ್ಬರೂ ಇವು ಇರ್ವ ಮನೆಗೆ ಮಕ್ಕಳೊಟ್ಟಿಗೆ ಆಡಿಕೆ ಬಂದ್ ಹೋಗ್ತಿದ್ದೊ. ಹಂಗೆ ಹೋಕನ ಸಾಗರ್‌ನೊಟ್ಟಿಗೆ ಅನುಕಂಪದ ನಾಕ್ ಮಾತಾಡಿ ಹೋಗ್ತಿತ್. ಗಾಯತ್ರಿ 'ಹಾಂ, ಹೂಂ'ಲೇ ಮುಕ್ತಾಯ

ಆಗತ್ತಿತ್ತ ಸಾಗರ್‌ನ ಮಾತ್. ದಿನ ಕಳ್ಳಂಗೆ ಇವ್ರ ಮಧ್ಯೆ ಸಲಿಗೆ ಬೆಳ್ಳಿತ್ತ.

ಹಗಲಿಡೀ ದುಡ್ಡ್ ದಣ್‌ದ ಸಾಗರ್‌ಗೆ ಗಾಯತ್ರನ ಮುಖ ಕಂಡರೆ ಅವನ ದಣಿವೆಲ್ಲಾ ಮಾಯವಾಗತ್ತಿತ್ತ. ಇವರ ಪರ್ದೆಯದ ರೀತಿ ಬದಲಾಗತ್ತಿತ್ತ. ಇವರಿಬ್ಬರ ಪ್ರೇಮ ವಾಹಿನಿ ಗುಪ್ತವಾಗಿ ಹರಿಯತ್ತಿತ್ತ.

ಸಾಗರ್-ಶಾಲಿನಿಯರ್ ಕುಶಿಲಿ ತಮ್ಮ ಕಷ್ಟಗಳ್ಳ ಮರ್‌ತಿದ್ಲೊ. ಸಾಗರ್-ತಂಗನ ಅಂಗೈಲಿಟ್ಟ ನೋಡಿಕಂಬತ್ತಿತ್ತ.

ಮತ್ತೆ ಇವರ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಇವರ ಮನೆಗೆ ಬನ್ನಿತ ಕರಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ಲೊ. ಅಣ್ಣನ ಆಸ್ತಿ ನುಂಗಿ ಮಕ್ಕಳನ ಬೀದಿಗೆ ಹಾಕಿದತ ಜನ ಹೀಯಾಳಿಸ್ತಿದ್ಲೊ. ಅವ್ವ ಪಾಪ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಕಾಡಿಕೆ ಸುರು ಆಗಿತ್ತ. ಆದರೆ ಇವಿಬ್ಬರೂ ಹೋಕೆ ಒಪ್ಪಿತ್ತೆ.

* * * * *

ಅಂದ್ ಎಂದ್‌ನಂಗೆ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದ ಶಾಲಿನಿ ಸಾಯಂಕಾಲ ಆದರೂ ಮನೆಗೆ ಬಾರದೆ ಇರ್ಕನ ಸಾಗರ್‌ಗೆ ಗಾಬರಿ ಆತ್. ಈಗ ಬಂದದೆ. ಶಾಲೆಲಿ ಇರ್ದು, ಇಲ್ಲ ಯಾರೊ ಗೆಳತಿ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಿರ್ದುತ ಎಷ್ಟು ಹೇಳ್ತರೂ ಕೇಳದೆ ತಾನೇ ಹುಡುಕಂಡ್ ಹೊರಟತ್. ಎಲ್ಲವೂ ಒಂದೊಂದ್ ಕಡೆ ಹೊರ್ದೊ. ಗಾಯತ್ರಿ ಸಾಗರ್‌ನೊಟ್ಟಿಗೆ ಹೊರ್ದತ್.

ಎಲ್ಲಿ ಹುಡುಕರೂ ಶಾಲಿನಿನ ಸುಳಿವೇ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತೆ. ಸಾಗರನ ದುಃಖ ಬತ್ತದ ತೊರೆಯಾಗಿತ್ತ. ಶಾಲಿನಿಗಾಗಿ ನಡ್ಡ ನಡ್ಡ ಬಳಲಿತ್. ನೆನ್ದ ನೆನ್ದ ಕೊರಗಿತ್. ಅನ್ನ ನಿದ್ರೆ ಇಲ್ಲದೆ ಸೊರಗಿತ್.

ದಿನಗ, ವಾರಗ, ತಿಂಗಳ್‌ಗ ಉರ್ದಿ ಹೋದೊ. ಶಾಲಿನಿನ ಸುಳಿವೇ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತೆ. ಸಾಗರ್ ಅರೆ ಮರುಳ ಆಗಿತ್ತ. ತನ್ನ ಬಾಳನ ಗುರಿಯೇ ಇನ್ನಿಲ್ಲದ ಮ್ಯಾಲೆ ಅವಂಗೆ ಪ್ರಪಂಚನೇ ಬೇಡವಾತ್. ಆದರೂ ಪ್ರತಿ ದಿನನೂ ಕಾದತ್. 'ಹನ್ನೆರಡ್ ವರ್ಷದ ಪುಟ್ಟ ಗೂಡೆ ಏನಾತ್‌ತೇಳ್ವೇ ಬಿಡ್ನಿಕೆ ಆಗದ ಒಗಟಾತ್.

ಸಾಗರ್ ದಾರಿಲಿ ಹೋಗ್ವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗೂಡೆಗಳ ಮುಖನ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡತ್ತಿತ್ತ, ನಿಟ್ಟುಸಿರ್ ಬುಡತ್ತಿತ್ತ. ತನ್ನ ದುಃಖದ ಪರಮಾವಧಿಲಿ ಅವಂಗೆ ಸಿಕ್ಕತ್ತಿದ್ದ ಒಂದೇ ಒಂದು ಸಮಾಧಾನದ ಮಾತ್‌ತೇಳ್ತೆ ಅದ್ ಗಾಯತ್ರಿದ್. ಅವು ದಿನಾ ಅವಂಗೆ ಅವ್ವ ಕೆಲ್ಲದ ಕಡೆಗೆ ಗಮನ ಹರ್ದಿ ಶಾಲಿನಿನ ಮರೆವಂಗೆ ಮಾಡಿಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡತ್ತಿತ್ತ. ಸಾಗರ್ ನಿಧಾನಲಿ ಶಾಲಿನಿನ ಮರೈಕೆ ಶುರು

ಮಾಡ್ತೆ. ಅವು ಮರ್ತ್ ಅವನ ಮಾಮೂಲ್ ಕೆಲ್ಲಲಿ ತೊಡ್ಗಿಕೆ ಅವಂಗಿ ಬಾಳಾ ತಿಂಗಗಳೇ ಬೇಕಾತ್.

ಸಾಗರ್‌ಗೆ ಎಂತದೊ ಕಳವಳ ಕಾತರ, ಗಾಯತ್ರೀನ ನೋಡದೆ ಸುಮಾರ್ ದಿನ ಆಗಿ ಹೋಗಿತ್. ಆದರೆ ವಿಚಾರ್ನಿಕೆ ಒಂತರಾ ಆಗ್ತಿತ್. ದಿನಾ ಬರಿದ್ದವ್ವಿಗೆ ಎಂತಾತೋತ ಒಂದ್ ಕಡೆ ಹೆದ್ರಿಕೆ. ಕಡೆಗೆ ಒಂದ್ ದಿನ ಚವ್ವೆ ಮುಖ ಹಾಕಿಕಂಡ್ ಗಾಯತ್ರಿ ಬಾತ್. ಮಾತ್‌ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಇಲ್ಲೆ. ಮೊದ್ಲಿನ ಸಲಿಗೆ ಇಲ್ಲೆ, ಸಾಗರನ ಕಂಡ್ ಬಿಕ್ಕಿ ಬಿಕ್ಕಿ ಮರ್ದತ್. ಮರ್ದ್‌ಕಂಡೇ ತನಿಗೆ ಮದ್ದೆ ನಿಶ್ಚಯ ಆದ ವಿಷ್ಣುನ ತಿಳ್ಳನ ಸಾಗರಂಗಿ ಆಘಾತ ಆತ್. ತನಿಗೆ ಇದ್ದ ಒಂದೇ ಒಂದ್ ಆತ್ಮೀಯ ಬಂಧುವೂ ಇನ್ನಿಲ್ಲೆತ ದುಃಖಿಸಿತ್. ಅವ ಎಷ್ಟ್ ಹೊತ್ ಹಂಗೇ ಮರ್ದ್‌ಕಂಡ್ ಕುದ್ದಿತ್ತೊ, ಅವಂಗಿ ಎಚ್ಚರ ಆಕನ ಗಾಯತ್ರಿ ಇತ್ತಲೆ. ಸುತ್ತೆಲ್ಲಾ ಕತ್ತಲೆ ತುಂಬಿತ್. ಮಾರನೇ ದಿನ ಸಾಗರ್ ಕಾಂಬಲೆತೇಳ್ವ ಸುದ್ದಿ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ಹರ್ದಿತ್.

* * * * *

"ನಮಸ್ತೆ ಡಾಕ್ಟರ್"

"ನಮಸ್ತೆ ಬನ್ನಿ ಎಂತ ಆಕಾಯ್"

"ಡಾಕ್ಟ್ರೆ, ನಾನ್ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪತ, ಲಾಯರ್. ನಮ್ಮ ಕಡೆಂದ ಒಬ್ಬ ಪೇಷಂಟ್‌ನ ಕರ್ಮಂಡ್ ಬಂದೊಳೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಎಮರ್ಜೆನ್ಸಿ ಕೇಸ್. ಸ್ವಲ್ಪ ಬೇಗ ನೋಡೊಕಾಗಿತ್."

"ಆಗಲಿ ಈಗಲೇ ಬನ್ನೆ"ತ ಡಾಕ್ಟರ್ ಹೊರ್ದು ಬಂದೊ.

ಸಣ್ಣ ಗೂಡೆ ಸೊಯ ಇಲ್ಲದೆ ಮಲ್ಲಿಗಿತ್. ಮಡಿಯಾಗಿದ್ದ ಬಟ್ಟೆ ನಾಕೈದ್ ಕಡೆ ಹರ್ದಿತ್. ಗೂಡೆನ ಮ್ಯಾಲೆ ಬಲವಾದ ಆಘಾತ ಆಗುಟ್ಟುತೇಳಿಕಂಡ್ ಡಾಕ್ಟರ್ ತಕ್ಷಣ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಆರಂಭಿಸಿದೊ.

"ನೋಡಿ, ಈ ಗೂಡೆ ನಿಮಿಗೆ ಏನಾಕು?"

"ಈ ಗೂಡೆ ಯಾರೊ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲೆ ಡಾಕ್ಟ್ರೆ. ನಾನ್ ಕಾರ್‌ಲಿ ಬಾಕನ ಪಕ್ಕದ ಹಳ್ಳಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರಲಿ ಯಾರೊ ಇಲ್ಲದ ನಿರ್ಜನ ಜಾಗೆಲಿ ಹಿಂಗಿ ಬಿದ್ದಿತ್. ಸಂಶಯ ಬಂದ್ ಹೋಗಿ.. ನೋಡ್ತೆ ಸೊಯನೇ ಇತ್ತಲೆ. ಹಂಗಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಕರ್ಮಂಡ್ ಬಂದೆ"

"ಸರಿ, ವಳ್ಳದಾತ್, ಅಂದಂಗಿ ಇವಳ ನೀವೇ ನೋಡ್ಕಂಡ್ ಹೆಂಗಿ?"

"ಆಗಲಿ ಡಾಕ್ಟ್ರೆ ಎಷ್ಟ್ ಖರ್ಚಾದರೂ ಬೇಜಾರ್ ಇಲ್ಲೆ. ಬೇಗ ಉಸಾರ್

ಆದರೆ ಸಾಕ್. ಆ ಗೂಡೆನ ಕಂಡರೆ ಎಂತದೊ ಒಂತರ ಮಮತೆ ಹುಟ್ಟಿದೆ. ಮಕ್ಕ ಇಲ್ಲದ ನಂಗೆ ದೇವರೇ ಇವಳ್ಳ ಕೊಟ್ಟಾತ ತಿಳ್ಳಣೆ"

"ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷ. ಈ ಕಾಲಲಿ ನಿಮ್ಮಂತವು ಇದ್ದು ಅಪರೂಪ. ಗೂಡೆಗೆ ಸೊಯ ಬಂದ ಮ್ಯಾಲೆ ವಿಚಾರ್ನನ"

"ಹಂಗೇ ಆಗಲಿ ಡಾಕ್ಟರ್"

ಇವರ ಮಾತ್ ಸಾಗ್ತಿದ್ದಂಗೆ ಮಲ್ಗಿದ್ದ ಗೂಡೆ ಮಿಸುಕಾಡಿ ನರಳಿಕಂಡ್ ಕಣ್ಣ್ ತೆರ್ತ"

"ನೀರೂ..." ನರ್ಸ್ ಬಂದ್ ನೀರ್ ಕುಡ್ತೆತ್.

"ನಿನ್ನ ಹೆಸ್ರೆಂತಮ್ಮ"

ಗೂಡೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲೆತ.. ತಲೆ ಆಡ್ತೆತ್. ಕಣ್ಣ್ ಪಿಳಿ ಪಿಳಿ ಬುಟ್ಟ್

"ನಿನ್ನ ಮನೆ ಎಲ್ಲಿ"

"ಗೊತ್ತಲೆ"

"ನೀನ್ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗ್ತಾವಳಾ, ಯಾವ ಸ್ಕೂಲ್"

"ಗೊತ್ತಲೆ"

"ಗೊತ್ತಲೆ, ಗೊತ್ತಲೆ, ಮತ್ತೆಂತಮ್ಮ ಗೊತ್ತ ನಿಂಗೆ"

ನಂಗೆ ಎಂತನೂ ಗೊತ್ತಲೆ, ನಂಗೆ ಒಂದೂ ಗ್ಯಾನ ಇಲ್ಲೆ"

"ಐ ಯಾಮ್ ವೆರಿ ಸಾರಿ ಸಾರ್. ಆ ಗೂಡೆಗೆ ಬಹುಶಃ ಹಿಂದೆದ್ ಎಲ್ಲಾ ಮರ್ದ್ ಹೋಗುಟ್ಟತ ಕಂಡದೆ. ಅವು ಮೆದುಳಿಗೆ ಆಗಿದ್ದ ಶಾಕ್ಂದ ಅವು ನೆನಪ್ನನ ಶಕ್ತಿ ಹೋಗಿದೇ ಇದ್ದೆ ಕಾರಣ. ಒಂದ್ ರೀತಿಲಿ ಇದ್ ನೀವ್ಗೆ ಸಹಾಯಾನೂ ಆದು"

* * * * *

ರಮ್ಯ ತನ್ನ ಗೆಳತಿಯರೊಟ್ಟಿಗೆ ಶಾಲೆಗೆ ವಾಪಾಸ್ ಬರ್ತಾ ಇತ್ತ್. ಗೂಡೆಗಳ ಕೈಲಿದ್ದ ಕಡ್ಲೆಕಾಯಿ ಅವರ ಸಂತೋಷನ ಎರಡ್ ಪಟ್ಟ್ ಮಾಡಿತ್ತ್. ಆಗ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂಗೆ ಹುಚ್ಚನೊಬ್ಬ ಇವರ ಹತ್ತ ಬಾಕನ ಎಲ್ಲವೂ ಬಾಳ ಗಾಬರಿ ಆತ್. ಇವರ ಮುಖಗಳ್ಲೇ ಅವ ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿ ಎಂತನೋ ಗೊಣಗ್ತಿತ್. ರಮ್ಯ ನಗೆ ತಡಿಯಕೆ ಆಗದೆ,

"ನೋಡ್, ಜಯ ಅದೆಂತೋ ಶಾಲಿನಿ, ಶಾಲಿನಿತ ಹೇಳ್ವೆ. ಹುಚ್ಚಂಗೂ

ಲವ್ವರ್ ಉಟ್ಟುತ ಕಂಡದೇಳಿ ನಗಾಡಿ ಅವನ ಕಡೆಗೆ ಕಡ್ಲೆಕಾಯಿನ ಬಿಸಾಕಿತ್. ಅಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಅಪ್ಪನ ಕಾರ್ ಹತ್ತಿ ಹೊರ್ದು ಹೋತ್.

* * * * *

ಮದುವೆ ಮನೆ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುತಿತ್. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನವು ತಮ್ಮ ಸಾಕು ಮಗಳ್ ರಮ್ಯನ ಮದ್ದನ ಗೌಜಿಲಿ ಮಾಡಿಕೆ ತಯಾರಿ ನಡ್ಲಿದ್ಲೊ. ತಮ್ಮ ತಂಗೆ ಮಂಜ ಶ್ರೀಹರಿ ಮದ್ದೆ ಗಂಡ್ ಆಗಿದ್ರಂದ ಅವ್ವೆ ಹೆಚ್ಚ್ ಕುಶಿ ಆಗಿತ್. ಮದ್ದೆ ಕಾರ್ಬಾರೆಲ್ಲಾ ಮುಗ್ದ್ ಹೆಣ್ಣ್ ಇಳ್ಳವ ಕಾರ್ಯ ಬಾಕಿ ಇತ್. ಮದ್ದೆ ಬಾಳಾ ಲಾಯ್ಕ ಆತ್ ತ ಎಲ್ಲವೂ ಹೊಗ್ಗಿಕಂಡ್ ಹೋದೊ. ಅಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ಮದ್ದೆ ಮನೆಲಿ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂಗ್ ಗಲಾಟೆ ಶುರ್ ಆತ್.

ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂಗ್ ಹುಚ್ಚನೊಬ್ಬ ಮದ್ದೆ ಮನೆಗೆ ನುಗ್ಗಿತ್. ಯಾರ್ ಎಷ್ಟ್ ತಡ್ಲರೂ ಭೀಮನ ಬಲ ಬಂದವನಂಗ್ ನುಗ್ಗಿ ಬಾತಿತ್. ಜನ ಎಲ್ಲಾ ಗುಡ್ಡೆ ಸೇರ್ದೊ. ಕೆಲವು ಜನ ಕಲ್ಲ್ ಎಸ್ದೊ. ಇನ್ಯಾರೋ ನಾಯಿನ ಬುಟ್ಟೊ ಹುಚ್ಚನ ಮೈಯಿಂದ ರಕ್ತದ ಹೊಳೆ ಹರ್ತ್. ಅಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನವು ಎಲ್ಲರ್ದ ತಡ್ಲ ಅವಂಗ್ ಕರ್ಕೊಂಡೋಗಿ ಊಟ ಹಾಕಿತ್ ಹೇಳ್ಲೊ.

ಎಲ್ಲವೂ ನೋಡುತಿರ್ಲನ ಕುತೂಹಲ ತಡಿಯಕೆ ಆಗದೆ ಮದುಮಗ್ಗು ರಮ್ಯ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಾತ್. ಹುಚ್ಚನ ಕೈಲಿ ಒಂದ್ ಹಳೆದಾದ ಫೋಟೋ ಇತ್. ಅದ್ ಗೂಡೆನ ಫೋಟೋ, ಅದನ್ನ ಅವ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಿಡ್ಕಂಡಿತ್. ಬಟ್ಟೆನ ಸಣ್ಣ ಗಂಟ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಣ್ಣ ಕೂಸನ ಬಟ್ಟೆ ಇದ್ದೊ. ಬಾಯಿಂದ 'ಶಾಲಿನಿ' ಶಾಲಿನಿತೇಳ್ವ ಹೆಸ್ರ ಮಾತ್ರ ಕೇಳ್ತತ್.

ರಮ್ಯ ಅವನ ಕೈಲಿದ್ದ ಫೋಟೋ, ಬಟ್ಟೆ ಎಲ್ಲಾ ನೋಡ್ತಿದ್ದಂಗ್ ಹಂಗೇ ನಿತ್ತೆ ಬುಡ್ತ್.

"ಶಾಲಿನಿ..." ಎಲ್ಲೋ ಯಾರೋ ಕರ್ದಂಗ್ ಆಗ್ತಿತ್. ಹತ್ರ ಹೋಗಿ ನೋಡ್ತ್. ಎಲ್ಲೋ ನೋಡ್ಲ ಮುಖತ ಅನ್ಸತ್ತಿತ್. ಬಟ್ಟೆಗಳ್ಳ ಮುಟ್ಟಿ ನೋಡ್ತ್. ಅವ್ವಿಗೆ ಮಸ್ಕ ಮಸ್ಕ ಆಗಿ ಅವು ಕಣ್ಣ್ ಮುಂದೆ ತೇಲಿಹೋತ್ ನೆನಪುಗ.

"ಅಣ್ಣಾ..." ತೇಳಿ ಕಿರ್ದಿ ರಮ್ಯ ಹುಚ್ಚನ ಮ್ಯಾಲೆ ಬೀತ್.

"ಶಾಲಿನಿ... ಶಾಲಿನಿ"ತ ಹುಚ್ಚ ಅವಳ್ಳ ಜೋರಾಗಿ ತಬ್ಬಿಕಣ್ತ್. ಎಲ್ಲವೂ ಆಶ್ಚರ್ಯಲಿ ಮೂಕರಾಗಿ ಏನೂ ಅರ್ಥವಾಗದಂಗ್ ನೋಡ್ತಿದ್ದನ ರಮ್ಯನ

ನೆನಪ್ಪನ ಶಕ್ತಿ ವಾಪಾಸ್ ಬಂದ್ ಅವು ಸಾಗರ್‌ನ ಗುರ್ತಿಸಿತ್.

ಪರಿಸ್ಥಿತಿನ ಅರ್ತಕಂಡ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನವು ಅವರ್ನ್ ಸಮಾಧಾನ ಪಡ್ತಿದೊ. ಹುಚ್ಚನ ಮುಖಲಿ ತೃಪ್ತಿ ತುಂಬಿತ್. ಮುಖಲಿ ಮಾಸದ ನಗೆ ಮೂಡಿತ್. ಇದ್‌ಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಇಷ್ಟರವರೆಗೆ ಕಾದಿದ್ದಂಗೆ ಜನರ ದಾಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಜರ್ಝರಿತವಾಗಿದ್ದ ಅವನ ಶರೀರಂದ ಪ್ರಾಣ ಪಕ್ಷಿ ಹಾರಿ ಹೋಕೆ ತಯಾರಿ ನಡ್ತಿತ್. 'ಶಾಲಿನಿ ಲಾಯ್ಕ ಇರ್...'ತೇಳ್ವಂಗೆ ಅವ ಎತ್ತಿದ ಕೈ ದಪ್ಪತ ಕೆಳಗೆ ಬೀತ್. ಅಣ್ಣನ ಮ್ಯಾಲೆ ಬಿದ್ದ ಮರ್ದಾತಿದ್ದ ರಮ್ಯನ ಎತ್ತಿ ಆಸರೆಯಾಗಿ ನಾನೊಳೆತೇಳುವಾಂಗೆ ಶ್ರೀಹರಿ ತನ್ನ ಎದೆಗೆ ವರಿಸಿಕಂಡ್ ಸಮಾಧಾನ್ ಮಾಡ್ತ್.

* * * * *

ವಿಪರ್ಯಾಸ

ನಿನ್ನೆವರೆಗೆ ಪಾದರಸನಿಗೆ ಚುರುಕಾಗಿ ಓಡಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಸೋಮಯ್ಯನವು ಇಂದ್ ನೆರೆಕರೆಯವುಕೊಂದು ಒಗಟಾಗಿದ್ದೊ. ಶ್ರೀಮಂತರಾಗಿದ್ದ ಅವು ವಯಸ್ಸು ಅರವತ್ತೆ ಆಗಿದ್ದರೂ ಎಂದು ಸೋಮಾರಿಯಾಗಿ ಕುದ್ದವೇ ಅಲ್ಲ. ಬೆಳ್ಳಿನ ಜಾವಕ್ಕೆ ಎದ್ದು ತಮ್ಮ ದಿನಚರಿಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗುತ್ತಿದ್ದೊ. ಇಂದ್ ಅವು ಮಂಕಾಗಿರ್‌ದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಇಲ್ಲದೆ ಇತ್ತೆ. ತಮ್ಮ ಸೊಸೆನ ಸ್ಥಿತಿ ಚಿಂತಾಜನಕವಾಗುಟ್ಟುತ ಮಂಜಂದ ರಾತ್ರಿ ತಾನೆ ಬಂದ ಫೋನ್ ಅವು ದುಃಖಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಆಗಿತ್ತೆ.

* * * * *

ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿದವಳೊಟ್ಟಿಗೆ ಮದುವೆ ಆಗಿದ್ದ ಅವು ಸುಖದ ಸುಪ್ಪತ್ತಿಗೆಲಿ ತೇಲಾಡ್‌ಕಂಡ್ ಇರ್ದನೆ 10 ವರ್ಷದ ಮಂಜು ಅನಂತನ ಅವ್ವೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಸೀತಮ್ಮ ವೆಂಕಟರಮಣನ ಪಾದ ಸೇರ್ದಂಡಿದ್ದೊ. ಅಂದ್‌ಂದ ಅವು ಅವ್ವ ಎಡೂರ್ ಆಗಿ ಅಂಗೈಲಿ ಇಟ್ಟುಕಂಡ್ ಮಂಜನ ಬೆಳ್ಳಿದ್ದೊ. ತಮ್ಮ ಜೀವಕ್ಕೆ ಜೀವ ಆಗಿದ್ದ ಸೀತನ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಯಾರ್‌ನ ತಾಕೆ ಹಾಂಗೇ ಮಂಜಗೆ ಚಿಕ್ಕವ್ವನ ತಾಕೆ ಇಷ್ಟ

ಇಲ್ಲದೆ ವಿಧುರ ಆಗಿಯೆ ಇದ್ದೊ ಅವು. ಅನಂತ ಬೆಂಗಳೂರಲಿ ಹಾಸ್ಟೆಲಲಿ ಇದ್ದಾಕಂಡ್ ಓದಾತಿತ್. ಬುದ್ಧಿವಂತನಾದ ಮಂಜ ಬ್ಯಾರೆ ಮಕ್ಕಳಂಗಿ ಆಗದೆ ಲಾಯ್ಕ ಓದಿ ಬಾಳಲಿ ಮುಂದೆ ಬರಕುತೇಳಿ ಹಳ್ಳಿಯ ವಾತಾವರಣಂದ ದೂರ ಇಟ್ಪ್ ಸೋಮಯ್ಯನವು ಮಂಜನ ಓದಿಸ್ತಿದ್ಲೊ. ಅಪ್ಪನ ಆಸೆನಂಗಿ ಅನಂತನು ಯಾವುದೇ ಕ್ಲಾಸ್ಸು ಮುಗ್ಗರಿಸದೆ ಲಾಯ್ಕ ಓದಿ ಮುಗ್ಗಿಸ್ತ್.

ಆದರೆ ಒಟ್ಟಿಗೆ ತನ್ನ ಬಾಳ ಸಂಗಾತಿನೊ ಆರಿಸಿಕಂಡಿತ್. ಇದ್ದಂದ ಸೋಮಯ್ಯನವುಕೈ ಬಾಳ ನಿರಾಶೆಯಾಗಿತ್. ಸಣ್ಣದ್ದಂದೇ ತಮ್ಮ ವಿಧವೆ ತಂಗೈನ ಮಗ್ಯ ರಾಧಿಕನೊಟ್ಟಿಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡ್ತುತ ಹಿರಿಯವೆ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದ್ಲೊ.

ಆದರೆ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟ ಹತ್ತನೆ ಕ್ಲಾಸ್ ಪಾಸು ಮಾಡಿಕೆ ಆಗದ ರಾಧಿಕನ ಬುದ್ಧಿಮಟ್ಟ ಮತ್ತೆ ತನ್ನ ಬುದ್ಧಿಮಟ್ಟಕ್ಕಿರ್ಲ ಒಂದು ಅಂತರ ಅನಂತನ ರಾಧಿಕಂದ ದೂರ ಮಾಡಿತ್. ಹಂಗಿ ಅವ ತನ್ನ ಕಾಲೇಜ್‌ನ ಗೆಳತಿ ನಳಿನಿಯೊಟ್ಟಿಗೆ ಮದುವೆ ಆಗಿತ್.

ಇಂದಿನ ಕಾಲದ ಹಂಗಿ ಮಂಜನ ಆಸೆಗೆ ಸಂತೋಷಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿ ಮಾಡದೇ ಸೋಮಯ್ಯನವು ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೂ ರಾಧಿಕ ಅವ ಮನ್ಸಲೇ ಉಳ್ಳಬಿಟ್ಟಿತ್.

ಅನಂತ ಮತ್ತು ನಳಿನಿನವು ಹಳ್ಳಿನ ನಿಸರ್ಗದ ಸವಿನ ಅಲೆದಲೆದು ಸವಿದೊ. ಪಟ್ಟಣದ ವಾತಾವರಣಲಿ ಬೆಳ್ಳಿದ್ಲ ನಳಿನಿಗೆ ಹಳ್ಳಿನ ಪೊರ್ದು ಹುಚ್ಚ ಹಿಡ್ಲವಂಗಿ ಇತ್. ಬರ್ತಾ ಬರ್ತಾ ದಿನ ಕಳ್ಳಂಗಿ ನಳಿನಿ ಸೋಮಯ್ಯನವರ ಮನ್‌ಸಾನ ಗೆದ್ದಿತ್. ಅವರ ಅಸಮಾಧಾನ ದೂರವಾಗಿತ್. ಸೋಮಯ್ಯನವು ಅವನ ಮಗಳಾಂಗಿ ಆಧರಿಸ್ತಿದ್ಲೊ. ತಮಗೆ ಸಂಗಾತಿಯಾಗಿ ಮೊಮ್ಮಂಜ ಶ್ಯಾಂ ಬಾಕನ ಅವರ ಖುಸಿಗೆ ಪಾರವೇ ಇತ್ಲೆ. ಕೂಸ್‌ನೊಟ್ಟಿಗೆ ಅವು ಕೂಸಾಗಿ ತಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಬ್ಯಾನೆಗಳ್ಳ ಮರ್ದೊ.

ಎರಡ್ನೇ ಕೂಸ್‌ನ ಹೆರಿಕೆ ತವರಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದ ನಳಿನಿನ ಸ್ಥಿತಿ ಚಿಂತಾಜನಕವಾಗುಟ್ಟುತ ಕೇಳಿ ಸೋಮಯ್ಯನವು ಆಕಾಶವೇ ಕಳ್ಳಿ ಬಿದ್ದಂಗಿ ಕುಸ್ಸು ಹೋದೊ.

* * * * *

ಮಂಜ ಸೊಸೆ ಮತ್ತೆ ಹೊಸ ಕೂಸ್‌ನ ಪಾರ ಕಾಯ್ತಿದ್ದ ಸೋಮಯ್ಯನವು ಹೆಣ್ಣ ಮತ್ತೆ ಕೂಸ್‌ನ ಕಳ್ಳಂಡ್ ಶ್ಯಾಂನೊಟ್ಟಿಗೆ ಬಂದ ಅನಂತನ ನೋಡಿ ಸಣ್ಣ

ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮರ್ಬುಟ್ಟೊ, ಅನಂತು ಹುಚ್ಚನಿಗೆ ಆಗಿ ಹೋಗಿತ್ತ. ಶ್ಯಾಂನ ನೋಡಿಕಂಬವೇ ಇಲ್ಲವಾಗಿದ್ದೊ.

ಇದೇ ಸಮಲಿ ಸೋಮಯ್ಯನವರ ತಂಗೆ ಮತ್ತೆ ರಾಧಿಕ ಬಂದಿಲ್ಲೊ. ದಿನ ಕಳ್ಳಗೆ ಮನೆನ ಎಲ್ಲಾ ಜವಾಬ್ದಾರಿನೂ ತಕಂಡೊ. ಹೆಣ್ಣೆ ದಿಕ್ಕು ಇಲ್ಲದ ಮನೆಲಿ ಇವರ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಸುರು ಆತ್.

ರಾಧಿಕ ಶ್ಯಾಂನ ಬಾಳಾ ಕುಶಿಲಿ ಪ್ರೀತಿಂದ ನೋಡಿಕಂಡಂಗೆ ನಾಟಕ ಮಾಡ್ತಿತ್ತ. ಇದ್ದಿಂದ ಸೋಮಯ್ಯನವ್ವ ಬಹಳ ಕುಶಿ ಆತ್. ಅವ್ರ ಮನ್ಸಲಿ ಮಧುರವಾದ ಭಾವನೆಯೊಂದ್ ಸುಳಿದಾಡ್ತಿತ್ತ.

ರಾಧಿಕಾನ ಮನ್ಸಲಿ ಅನಂತನ ಕಡೆ ಮುರುಟಿ ಹೋಗಿದ್ದ ಕನಸಾನ ಬಳ್ಳಿ ಚಿಗುರಿಕೆ ಶುರು ಆಗಿತ್ತ. ಅವು ಅನಂತನ ತನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಸೆಳೆಯಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡ್ತಾ ಇತ್ತ. ಆದರೆ ಅನಂತ ಮಾತ್ರ ಸ್ಥಿರ ಪ್ರಜ್ಞನಿಗೆ ಇತ್ತ.

ಸೋಮಯ್ಯನವು ದಿನಂದ ದಿನಕ್ಕೆ ರಾಧಿಕಂಗೆ ಬಾಳ ಹೊಂದಿಕೊಂಡೊ. ಬರ್ರಾ ಬರ್ರಾ ಅನಂತಂಗೂ ರಾಧಿಕ ತನಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಶ್ಯಾಂಗೆ ಮಾಡ್ತಿದ್ದ ಆರೈಕೆಗೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಂಬಕ್ಕೆ ಸುರು ಆತ್.

ಸೋಮಯ್ಯನವು ಮಂಜಾಗಿಯಾದ್ರೂ ರಾಧಿಕಾನ ಮದ್ದೆ ಆಗುತ ಅನಂತಂಗೆ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡ್ತಿದ್ದೊ. ಅನಂತು ಸ್ವಪ್ನವಾಗಿ ತನ್ನ ನಿರ್ಧಾರ ತಿಳಿಸದೇ ನಿಮ್ಮಿಷ್ಟತೇಳ್ತ. ಅಷ್ಟೇ ಸಾಕುತ ಕಾದಿದ್ದ ಅಪ್ಪ ತಂಗೆನೊಟ್ಟಿಗೆ ಮದ್ದೆ ವಿಷ್ಯ ಮಾತಾಡ್ತೊ.

ಅಣ್ಣನ ಆಸ್ತಿನ ಮ್ಯಾಲೆ ಕಣ್ಣೆ ಮಡ್ಗಿದ್ದ ತಂಗೆ ಜಾನಕಿ ಕುಸಿಲೇ ಒಪ್ಪಿಕಂಡತ್.

* * * * *

ಮದ್ದೆ ಆದ ಮ್ಯಾಲೆ ರಾಧಿಕಾನ ನಿಜರೂಪ ಬಯಲಾಕೆ ಸುರು ಆತ್. ಶ್ಯಾಂ ಮ್ಯಾಲೆ ಇದ್ದ ಕೃತಕ ಪ್ರೀತಿ ಕಮ್ಮಿಯಾತ್. ಅವಿಗೆ ತಾನು ತನ್ನ ಗಂಡ, ಮನೆ ಇಷ್ಟೆ ಇರಕೂತ ಬಾಳ ಆಸೆ ಇತ್ತ. ಶ್ಯಾಂನ ತುಂಟಾಟ ಅವು ಕೈಲಿ ಸಹಿಸಿಕೆ ಆಗ್ತಿತ್ತ.

ಅನಂತ ಆಸ್ತಿನ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ವಹಿಸಿಕಂಡ ಮ್ಯಾಲೆ ಅವ ತೋಟ ಗದ್ದೆತ ಜಾಸ್ತಿ ಹೊರಗೆ ಕಳಿಯತಿತ್ತ. ಅದಲ್ಲದೇ ಅವಂಗೆ ಮನೆ ವಿಚಾರಲಿ ಮುಂದೆನ ಆಸಕ್ತಿ ಇತ್ತಲೆ.

ಒಂದೆರ್ದೆ ವರ್ಷ ಕಳಿಯಕನ ತನಿಗೆ ಒಂದು ಕೂಸು ಆಕನ ರಾಧಿಕಂಗೆ

ಶ್ಯಾನ ಮ್ಯಾಲೆ ಇದ್ದ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರೀತಿ ಸಹ ಇಲ್ಲದಾತ್. ಮನೆನ ಪೂರ್ತಿ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಅವಳೇ ತಕಂಡ್‌ಬುಡ್. ಅವ್ವೀಗ ಮನೇಲಿ ಮಹಾರಾಣಿನಂಗ್ಗೆ ಮೆರಿತ್ತಿತ್.

ಸೋಮಯ್ಯನವು ಮೂಕರಾಗಿ ಬ್ಯಾನೆ ಪಡ್ತಿದ್ವೊ. ತಾವಾಗಿ ತಂದ್‌ಕಂಡ ಗಂಡಾಂತರ ಇದ್ ಆಗಿತ್. ತಾವಾಗಲೀ ಅನಂತು ಆಗಲೀ ಏನಾರೆ ಮಾತಾಡ್ತೆ ಮನೇಲಿ ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರ ನಡ್ತಿತ್.

ಶ್ಯಾಂಗ್ ಈಗ ಹನ್ನೆರಡ್ ವರ್ಷ, ಅರುಣಂಗ್ ಆರು ವರ್ಷ ಆಗಿತ್. ಅರುಣಂಗ್ ಶ್ಯಾಮಣ್ಣತೇಳ್ತೆ ಬಹಳ ಇಷ್ಟ. ಅವಂಗ್ ಅವ ಒಂದು ನಿಧಿ ಆಗಿತ್. ತನ್ನ ಸಮಯನೆಲ್ಲಾ ಅವ ಅಣ್ಣನೊಟ್ಟಿಗೆ ಕಳಿಯಿತ್ತಿತ್. ತನ್ನ ಅಮ್ಮ, ಅಣ್ಣಂಗ್ಗೆ ಸದಾ ಬೈಯ್ಕಂಡ್, ಹೊಡ್ಕಂಡ್ ಇರ್ಪಿನ ಕಂಡ್ ಅವ್ನ್ ಮನ್ಸ್ ಬಾಳಾ ದುಕ್ಕ ಪಡ್ತಿತ್.

ಅರುಣ, ಶ್ಯಾಮಣ್ಣ ಅಳ್ಳಡ ನಾನ್ ಅಮ್ಮಂಗ್ ನಿಂಗ್ಗೆ ಹೊಡಿಬ್ಯಾಡತ ಹೆಳ್ಳೆತೇಳಿ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡ್ತಿತ್. ಇದರ್‌ಂದ ಶ್ಯಾನ ಕಣ್ಣೀರ್ ಜಾಸ್ತಿ ಆಗ್ತಿತ್ತೆ ಹೊರತು ಕಮ್ಮಿ ಆಗ್ತಿತ್‌ಲೆ. ದಿನ ಕಳ್ಳೆಂಗ್ಗೆ ಒಣಗಿಕಂಡ್ ಬರ್ಪಿದ್ದ ಶ್ಯಾನ ಕಂಡ್ ಸೋಮಯ್ಯನವು ಬಾಳಾ ಮರುಗುತ್ತಿದ್ವೊ. ಇದೇ ಗ್ಯಾನಲಿ ಅವು ಹಾಸಿಗೆ ಹಿಡ್ವೊ. ತನ್ನ ಗೆಳೆಯ ಲಾಯರ್ ಭೀಮಯ್ಯನ ಕರ್ದ ತಮ್ಮ ಆಸ್ತಿನ ಹೆಚ್ಚ್ ಪಾಲ್‌ನ ಶ್ಯಾನ ಹೆಸರ್‌ಗೆ ಮಾಡ್ವೊ. ಇದಾದ ಮ್ಯಾಲೆ ಅವು ಹೆಚ್ಚು ದಿನ ಬದಿಕಿತ್ತೆ.

ತಾತ ಸತ್ತ ಮ್ಯಾಲೆ ಶ್ಯಾಂಗ್ ಇದ್ದ ಒಂದ್ ಆಧಾರಸ್ಥಂಬ ಸಹ ಕಳ್ಳಿ ಬಿದ್ದಹೋತ್. ಚಿಕ್ಕವನ ಅಟ್ಟಹಾಸಕ್ಕೆ ಮಿತಿ ಇತ್‌ಲೆ. ಅನಂತು ಮನೇಲಿ ಇರ್ದನ ಅವು ಬಾರಿ ಮೆತ್ತಂಗ್ಗೆ ಇರಿತ್. ಇದ್ರಂದ ಅವಂಗ್ ಅಷ್ಟೇನೂ ಗೊತ್ತಾಗ್ತಿತ್ತೆ.

ಮಾವ ಆಸ್ತಿನ ಹೆಚ್ಚ್ ಪಾಲ್ ಶ್ಯಾನ ಹೆಸರ್‌ಗೆ ಮಾಡ್ತ್ ಗೊತ್ತಾದ ಮ್ಯಾಲೆ ಅವು ಸಿಟ್ಟಿಗೆ ತುಪ್ಪ ಸುರ್ದಂಗ್ಗೆ ಆಗಿತ್. ಶ್ಯಾನ ಪಾಲಿಗೆ ಮನೆ ನರಕದಂಗ್ಗೆ ಆಗಿತ್. ಮನೇಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೆಲ್ಸ ಎಲ್ಲಾ ಅವನ ಪಾಲಿಗೆ ಇತ್. ಮನೆ ಕೆಲ್ಸದವಳ್ಳ ರಾಧಿಕಾ ಜಗಳ ಮಾಡಿ ಕಳ್ಳಿಬುಟ್ಟಿತ್. ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬ ಊಟ ಸಹ ಹಾಕ್ತಿತ್‌ಲೆ. ಅವ ಅನಂತನೊಟ್ಟಿಗೆ ಇರ್ದನ ಸ್ವಲ್ಪ ಜಾಸ್ತಿ ತಿಂದ್‌ಬುಟ್ಟರೆ ಅನಂತ ಅತ್ತ ಹೋಕನ ರಂಪ ಸುರು ಆಗಿತ್.

ಅವು ಸಂಪಾದ್ನೆ ಮಾಡ್ಲೆಲ್ಲಾ ನಿನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಆತ್. ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳ ಕೆಲ್ಸನೇ

ನೂರೆಂಟ್ ಇದ್ದದೆ. ಅದರೊಟ್ಟಿಗೆ ನಿನ್ನ ಚಾಕರಿ ಬೇರೆ ಮಾಡಕು. ಎಲ್ಲಾರ್ ಹೋಗಿ ಸಾಯಕೇನ್. ಇಡೀ ಮನೆಗೆ ತಾನೇ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರಿಣಿತೇಳ್ವೆಂಗೆ ಈ ಆಸ್ತಿ ಪೂರ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮಾತ್ರತೇಳ್ವೆಂಗೆ ಅವು ಚುಚ್ಚು ಮಾತ್ ಆಡ್ತಿತ್ತ.

ಇದೆಲ್ಲಾ ತಮ್ಮ ಅರುಣಂಗೆ ಸಹಿಸಿಕೆ ಆಗ್ತಿತ್ಲೆ. ಆದರೆ ಅಮ್ಮನ ಎದ್ದು ಬಾಯಿಬುಟ್ಟ್ ಹೇಳಿಕೆ ಆದಲೆ. ಅವ ತನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ತಿಂಡಿನ ಕದ್ದಮುಚ್ಚಿ ತಂದ್ ಶ್ಯಾಂಗ್ ಕೊಡ್ತಿತ್ತ. ತಂಗೆ ಮಾತ್ರ ಅಮ್ಮನ ಪಡಿಯಚ್ಚ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಮ್ಮಂಗೆ ವರದಿ ಒಪ್ಪಿಸ್ತಿತ್ತ.

ಅರುಣ, "ಅಮ್ಮ ಶ್ಯಾಮಣ್ಣಂಗೆ ಹೋಡಿಬೇಡಮ್ಮ"ತ ಮರ್ದತಿತ್ತ.

"ಆ ಪರದೇಶಿನ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಶ್ಯಾಮಣ್ಣತ ಕರ್ದರೆ ನಿನ್ನ ನಾಲಿಗೆ ಸೀಳಿ ಬುಟ್ಟಿತ ಕಟ್ಟಪ್ಪಣೆ ಮಾಡ್. ಆ ಮೇಲಿಂದ ಅಮ್ಮನ ಎದುರ್ ಶ್ಯಾಮಣ್ಣತ ಕರಿಯುವ ಸಂತುಷ್ಟಿನೂ ಅರುಣಂಗೆ ಇಲ್ಲವಾತ್.

ಒಂದ್ ದಿನ ಆರಾಮಾಗಿ ಕುರ್ಚಿಲಿ ಕುದ್ದಿದ್ದ ಅಪ್ಪನ ಹತ್ರ ಬಂದ ಅರುಣ, "ಅಪ್ಪ ನಾನೊಂದ್ ಕೇಳ್ವೆ"ತೇಳ್ತ.

"ಕೇಳ್ ಮರಿ, ಅದೆಂತಪ್ಪ" ಅನಂತ ಕೇಳ್ತ.

"ನೀನ್ ನಂಗೆ ಹೊಡೆಯಲೆ, ಅಣ್ಣಂಗೆ ಮಾತ್ರ ಯಾಕಪ್ಪ ಹೊಡ್ಡಿಯಾ, ಮೊನ್ನೆ ತುಪ್ಪದ ಬಾಟ್ಲೆ ನಾನ್ ಒಡ್ಡದ್, ಅಮ್ಮ ಅವನ ಮ್ಯಾಲೆ ಹಾಕಿತ್ ತ ನೀನ್ ಪಾಪ ಅಣ್ಣಂಗೆ ಹೊಡ್ಡ"

"ಹೌದು ಅರುಣ ತಪ್ಪಾತ್, ನಂಗೆ ಮತ್ತೆ ಗೊತ್ತಾತ್"

"ಇನ್ನ ಮುಂದೆ ಅಣ್ಣಂಗೆ ಹೊಡಿಬ್ಯಾಡಪ್ಪ"

"ಆತಪ್ಪ"

"ನಂಗೆ ಶ್ಯಾಮಣ್ಣನ ಕಂಡರೆ ಬಾಳ ಇಷ್ಟ ಅಪ್ಪಾ, ನಿಂಗೆ ಯಾಕೆ ಇಲ್ಲೆ."

"ಹೌದು ಕಂದಾ ಇನ್ನ ಮುಂದೆ ಅವಂಗೆ ಹೊಡಿಯಲೆ" ಅನಂತನ ಕಣ್ಣೊಂದ ಹನಿ ಜಾರಿತ್.

"ಅಪ್ಪ, ಅಮ್ಮಂಗೆ ಅವನ ಕಂಡರೆ ಆದಲೆ, ಯಾಗೊಳೂ ಹೊಡ್ಡವೆ. ಅಪ್ಪ, ಅಮ್ಮ ಬರೀ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳ್ತೆ, ನೀನ್ ಅಮ್ಮನ ಮಾತ್ ನ ನಂಬುಬ್ಯಾಡಪ್ಪ"

"ಹೌದು ಕೂಸು, "ಆದರೆ ಏನ್ ಮಾಡ್ಬ ಹೇಳ್"

"ಅಮ್ಮ ನನ್ನ ಮಾತಾಡ್ತಿದಂಗೆ ಅಣ್ಣನ ಯಾಕೆ ಮಾತಾಡ್ತುದುಲೆ ಅಪ್ಪಾ,"

"ಶ್ಯಾಮಣ್ಣ ಅವಳ ಮಂಜ ಅಲ್ಲಪ್ಪ, ಅವನ ಅಮ್ಮ ದೇವರತ್ತ ಹೋಗುಟ್ಟು.

ಅರುಣಿಗೆ ದುಃಖ ತಡಿಯಕೆ ಆಗದೆ ಬಿಕ್ಕಿ ಬಿಕ್ಕಿ ಮರ್ದತ್"

ಅನಂತ ಸಹ ಕಣ್ಣೀರ್ ವರಿಕಂಡ್ ಒಳಗೆ ಹೋತ್. ಅಂವಂಗಿ ರಾಧಿಕಾನ ಎದ್ದು ವಾದಿಸೋಕ್ಕೆ ಆಗತಿತ್ತೆ. ಅವು ಆ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಮನೆಲಿ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡಿತ್ತ. ಅನಂತ ಅವು ಕೈಗೊಂಬೆ ಆಗಿ ಬುಟ್ಟಿತ್ತ.

* * * * *

ಒಮ್ಮೆ ವ್ಯವಹಾರದ ಮ್ಯಾಲೆ ಅನಂತಂಗಿ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಹೋಕಾಗಿತ್ತ ನಾಲ್ಕೈದು ದಿನಲಿ ಬನ್ನೆತ ಹೇಳಿ ಅಂವ ಹೊರ್ದತ್. ಶ್ಯಾಂ ಮತ್ತೆ ಅರುಣನ ಕರ್ದೆ ಲಾಯ್ಕಲಿ ಇರಿತ ಹೇಳಿ ಅಂವ ಹೊರ್ದತ್. ಶ್ಯಾಂಗಿ ಬಾಳ ದುಃಖ ಆತ್. ಇನ್ನ ಚಿಕ್ಕವ್ವನ ಕೈಲಿ ಏನೆಲ್ಲಾ ಅನುಭವಿಸಕೂತ ಹೇಳಿ ಅವನ ಕಣ್ಣೊಂದ ನೀರ್ ಬಾತ್.

ಅನಂತ ಅತ್ತ ಹೋದ್ದೇ ತಡ ಶ್ಯಾಂನ ಮ್ಯಾಲೆ ಹಲ್ಲೆ ಕಚ್ಚಿತ್ತಿದ್ದ ಚಿಕ್ಕವ್ವ ಒಂದರ ಮ್ಯಾಲೆ ಇನ್ನೊಂದುತ ಕೆಲ್ಗಳ್ಳ ಹೇಳಿಕೆ ಸುರು ಮಾಡ್ತ. ಅರುಣನ ಶ್ಯಾಮಣ್ಣ ಬಾಳಾ ದೀನನಾಗಿತ್ತ. ಮನೆ ಕೆಲ್ಗ ಮಾಡಿ ಅವನ ಕೈ ಸೋತ್ ಹೋಗಿತ್ತ. ಅವನ ಅಮ್ಮ ಬ್ಯಾರೆ ಜಾತಿಯವಳಾಗಿದ್ದಂದ ಅವಳ ಕಡೆಯವು ಯಾರ್ ಇತ್ತ ಸುಳಿಯಕೆ ರಾಧಿಕಾ ಬುಡ್ತಿತ್ತೆ.

ಅದ್ದೇ ಹೇಳ್ತು ವಯಸ್ಸಲಿ ಲಾಯ್ಕ ಇರ್ದನ ಮಾತ್ರ ಎಲ್ಲಾ ನಡ್ದದೆ. ಅವುಕವುಕೆ ಅವರವರ ಜಾತಿಲಿ ಮದ್ದೆ ಆದೇ ಒಳ್ಳೆದ್. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮಕ್ಕಳ ಬಾಳ್ ನರಕ ಆಗಿ ಹೋದೆ. ಅಪ್ಪ, ಅಪ್ಪ ಇದ್ದರೂ ಮದ್ದೆ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಬಾಕನ ಜಾತಿ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಂದೇ ಬಂದದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನು ಮದ್ದೆಗೆ ಹೆಣ್ಣ್ ಗಂಡ್ ನೋಡ್ಕನ ಅವ್ವನ ಹಿನ್ನೆಲೆನ ಮೊದ್ಲು ನೋಡಿವೆ. ಹಂಗತೇ "ಜಲ ನೋಡಿ ಬಾವಿ ತೆಗಿ ಕುಲ ನೋಡಿ ಹೆಣ್ಣು ತರಕುತ" ಗಾದೆ ಉಟ್ಟು.

ಸಣ್ಣ ವಯಸ್ಸಿನ ಮಕ್ಕಳಲಿ ಇರ್ದ ಎಲ್ಲಾ ಚಟುವಟಿಕೆಗ ಶ್ಯಾಂನಲ್ಲೂ ಇದ್ದೊ. ಈ ಚಟುವಟಿಕೆ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ತಂಟೆಯಾಗಿ ಕಾಂಬಿತ್ತ. ಹನ್ನೆರಡ್ ವರ್ಷದ ಮಕ್ಕಳಲಿ ಇರ್ದ ಎಲ್ಲಾ ಗುಣಗ ಹಂಗೇ ದೋಷಗ ಸಹ ಅವನಲಿ ಇದ್ದೊ. ಇದ್ ಚಿಕ್ಕವ್ವಂಗಿ ಸಹಿಸಿಕೆ ಆಗ್ತಿತ್ಲೆ. ಪ್ರಾಯ ಹನ್ನೆರಡ್ ಆದರೂ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಇರಕುತ ಅವು ಕಟ್ಟಪಣೆ ಮಾಡಿತ್ತ. ಹಿಂಗಾಗಿ ಅಪ್ಪ ಅತ್ತ ಹೋದ ಮ್ಯಾಲೆ ಅಂವಂಗಿ ಕಿರುಕುಳ ತಪ್ಪಿತ್ಲೆ.

ರಾಧಿಕಾನ ಮಕ್ಕ ಅರುಣ ಮತ್ತೆ ಕಾಂತಿ ಸಮೃದ್ಧಿಲಿ ತಿಂದ್ ಉಂಡ್ ಬೆಳಿತ್ತಿದ್ದೊ. ಆಗಾಗ್ಗೆ ಅರುಣ ಕದ್ದ ಮುಚ್ಚಿ ತಂದ್ ಕೊಡ್ತಿದ್ದ ತಿಂಡಿ ಬುಟ್ಟಿ ಶ್ಯಾಂ ತಿಂಡಿ ಕಾಂಬದೆ ಬಾಳಾ ಸಮಯ ಆಗಿತ್ತ.

ನಾಳೆ ಅನಂತ ವಾಪಾಸ್ ಬನ್ನೆತ ಫೋನ್ ಮಾಡಿತ್ತ. ಅಂದ್ ಶ್ಯಾಂಗ್ ಇಸ್ಕೂಲೆಲಿ ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವ ಇತ್ತ. ಅವನ ಪ್ರೋಗ್ರಾಮ್ ಮುಗಿಯಕನ ಕತ್ತಲೆ ಆಗಿ ಬುಟ್ಟಿತ್ತ. ಸಣ್ಣ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ರಜೆ ಇದ್ದಂದ ಇಂವ ಒಬ್ಬನೇ ಆಗಿತ್ತ.

ಚಿಕ್ಕವ್ವ ಇವನ ದಾರಿ ಕಾದ್‌ಕಂಡ್ ನಿತ್ತಿತ್ತ. "ಬಂದಾ ಮಂಜತಾ ಮುದ್ದು ಮಾಡಿಕೆ ಅಲ್ಲ, ರಾಶಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಕೆಲ್ಲ ಮಾಡಿಕೆ!!

ಅರುಣನ ಉಂಬಕೆ ಕದ್ದರೆ, ಶ್ಯಾಮಣ್ಣ ಬಂದ ಮ್ಯಾಲೆ ಉಂಡನೆತ ಅವ ಊಟಕೆ ಬಾತ್‌ಲೆ. ಅವನ ಎಳ್ಳಂಡ್ ಬಂದ್ ಅವನ ಬಾಯಿಗೆ ಅನ್ನ ತುರುಕಿತ್ತ. ಅರುಣಂಗ್ ಅನ್ನ ಇಳ್ತಲೆ, ಮರ್ದ್‌ಕಂಡೇ ಎರುಬಾಯಿ ತಿಂದತ್, ಒಟ್ಟಿಗೆ ಅಮ್ಮನ ಪೆಟ್ಟ.

ಕಡೆಗೆ ತಾನ್ ಉಂಡ್, ಆ ಮಾರಿ ಬಾರದಿದ್ದರೆ ಸಾಯಲೀತ ಬಾಗ್ಲ ಹಾಕಿ ಮಲ್ಲಿತ್. ನಾಡ್‌ಕಡೆ ಏಳುವರೆ ಗಂಟೆಗೆಲ್ಲಾ ಉಂಡ್ ಮಲ್ಲಿ ಬುಟ್ಟವೆಲ್ಲಾ, ಇವ್ವೂ ಅದೇ ಅಭ್ಯಾಸ ಆಗಿತ್ತ.

ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವಲಿ ಶ್ಯಾಂ ಒಂದ್ ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಸೇರಿತ್ತ. ಅದನ್ನು ಕಡಲಿ ಮಡ್ಗಿದ್ದಂದ ಅವ ಮನೆಗೆ ಬಾಕನ ಗಂಟೆ ಎಂಟ್ ಆಗಿಬುಟ್ಟಿತ್. ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳೊಟ್ಟಿಗೆ ಅವ ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮಂದರ್ ಸಹ ಶಾಲೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದೊ. ಇವಂಗ್ ಆ ಭಾಗ್ಯ ಇತ್ಲಲೆ. ಅವನ ನೆರೆಮನೆ ಮಕ್ಕ ಇದ್ದಂದ ಅವರೊಟ್ಟಿಗೆ ಇಂವ ಮನೆಗೆ ಬಾತ್.

ಚಿಕ್ಕವ್ವ ಏನ್ ಹೇಳ್ವೇನೋತ ಹೆದ್ರಿಕೆಲಿ ಗಡಗಡ ನಡ್‌ಗಿಕಂಡ್ ಮನೆ ಬಾಗ್ಲವರೆಗೆ ಬಂದವಂಗ್ ಬಾಗ್ಲ ಬಡಿಯಕೆ ಧೈರ್ಯನೆ ಬಾತ್‌ಲೆ. ಹೊರಗೆ ಮಲ್ಲನೋತೇಳ್ವೆ ಹೊಟ್ಟೆ ಹಸ್ತ್ ಪ್ರಾಣ ಹೋದಂಗ್ ಆಗಿತ್ತ. ಕಡೆಗೆ ಎದೆ ಗಟ್ಟಿಮಾಡಿಕಂಡ್ ಬಾಗ್ಲ ತಟ್ಟಿತ್ತ.

ಅರ್ಧಗಂಟೆ ಕಳ್ಳ ಮ್ಯಾಲೆ "ಯಾರದ್"ತೇಳ್ವ - ಕೆಮಿ ಒಡ್ಡು ಹೋದಂಗ್ ಸ್ವರ ಕೇಳ್ತ. ಸ್ವರಕಿಂತ ಹುಲಿನಂಗ್ ಗರ್ಜನೆ ಮಾಡ್ತ. "ನಿಂಗ್ ಇಷ್ಟ ಬಂದಂಗ್ ಬಾಕೆ ಇದೇನ್ ಧರ್ಮಭತ್ತರ ಗ್ಯಾನ ಮಾಡ್"

"ಇಲ್ಲೆ ಚಿಕ್ಕವ್ವ, ಶಾಲೆಲಿ ನಾಟಕ ಇತ್ತ. ನಾನ್ ಬ್ಯಾಡತೇಳ್ವು ಟೀಚರ್ ನನ್ನು

ಬುಟ್ಟತ್‌ಲೆ. ಚಿಕ್ಕವ್ವಂಗೆ ತೊಂದರೆ ಆದತ ನಾನ್ ಹೇಳ್ತೆ"

"ಹಂಗಾರೆ ಆ ಟೀಚರ್ ಮನೆಗೆ ಹೋಗ್ ತಿಂಬಕೆ ಇಲ್ಲಿಗ್ಯಾಕೆ ಬಂದ"

"ಕ್ಷಮಿಸಿ, ಚಿಕ್ಕವ್ವ ಇನ್ನೊಂದು ಮುಂದೆ ಹಿಂಗೆ ಮಾಡ್ತಲೆ"

"ನಿನ್ನ ಅಪ್ಪಂಗೆ ಮುಂದನೇ ಹೇಳಿದ್ದೆ. ನಿಮ್ಮ ಮಂಜುತೇಳ್ತೆ ನಂಗೆ ಹಿಡ್ಡ ಪೀಡೆತ, ಒಂದೋ ನಾನ್ ಇರಕು, ಇಲ್ಲಾ ನೀನ್ ಇರಕುತ ಎಂತದೋ ಗ್ಯಾನ ಮಾಡಿಕಂಡ್ ಮೆಲ್ಲೆ ಗೊಣ್ಣಿಕಂಡ್ ಬಾಗ್ಲೆ ತೆಗ್ತೆ."

ಒಳಗೆ ಬಾಕೆ ಜಾಗ ಸಿಕ್ಕಿದೇ ತಡ ಹೊಟ್ಟೆ ಹಸ್ತ್ ಕಣ್ಣ ಕಾಣದಿದ್ದು "ನಂಗೆ ಹಸಿವು ಇಲ್ಲೆ. ಊಟ ಬ್ಯಾಡಂತ" ಹೇಳ್ತೆ. "ನಂಗೆ ಮಡ್ಗಿದ ಅನ್ನ ತಂಗ್ಕ ಮಾಡಿ ಯಾರ್ ತಿಂಬದ್ ಕೈ ಕಾಲ್ ತೊಳ್ಳಂಡ್ ಬಾ ಇಕ್ಕಿನೆ, ಸೇರ್ದಸ್ತ್ ಉಂಡ್ ಮಲ್ಗ"ತೇಳ್ತೆ. ಶ್ಯಾಂಗೆ ಊಟ ಸಿಕ್ಕಿದಕ್ಕಿಂತ ಚಿಕ್ಕವ್ವನ ಮೃದುವಾದ ಮಾತೆಂದ ಬಾಳಾ ಸಂತೋಷ ಆತ್. ಆದರೆ, ಎಂದೂ ಇಲ್ಲದ ಚಿಕ್ಕವ್ವನ ಮಮತೆಗೆ ಕಾರಣ ಎಂತಂತ ಗೊತ್ತಾತ್‌ಲೆ. ಚಿಕ್ಕವ್ವನ ಪ್ರೀತಿ ಸಂಪಾದನೆ ಅವನ ಧೈಯ ಆಗಿತ್. ಕುಶಿಂದ ಅವ ಎಂತ ಊಟ ಮಾಡ್ತೊ ಗೊತ್ತಾತ್‌ಲೆ. ಊಟ ಮಾಡಿ ಬಂದ್ ಮಲ್ಗಿತ್. ಆ ರಾತ್ರಿ ಅವಂಗೆ ಒಳ್ಳೆ ನಿದ್ರೆ!

ಮಾರನೆ ದಿನ ಎಲ್ಲವು ಎದ್ದರೂ ಅರುಣ ಎದ್ದತ್‌ಲೆ. ತಡ ಮಾಡಿ ಏಳ್ಳು ಅವನ ಪದ್ಧತಿ. ಆದರೆ, ಪ್ರತಿದಿನ ಎಲ್ಲವು ಏಳಿಕೆ ಮುಂದೆ ಎದ್ದ ದಿನಚರಿನ ತೊಡಗುವ ಶ್ಯಾಮನ ಕೋಣೆ ನಿಶಬ್ಧವಾಗಿತ್. ಚಿಕ್ಕವ್ವ ಆ ಕಡೆ ಸುಳಿಯಕೇ ಹೋತ್‌ಲೆ.

ಅನಂತ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಶ್ಯಾನ ಏಳಿಸ್‌ತಿದ್ದೊ. ಆದರೆ, ಇಂದು ಅವು ಮನೆಲಿ ಇಲ್ಲದ್ರಂದ ಅವನ ವಿಚಾರಿಸುವವೇ ಇತ್‌ಲೆ. ಅರುಣ ಹಾಸಿಗೆಲಿ ಅತ್ತ ಇತ್ತ ಹೊರಳಾಡಿ ಒಮ್ಮೆಗೆ 'ಶ್ಯಾಮಣ್ಣ'ತ ಕಿರ್ರಿತ್.

ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎದ್ದಂಗೆ ಅವ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷನ ನೋಡ್ತಿತ್. ಆದರೆ, ಅವನ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ ತೆಂಗಿನ ಮರ ಅಲ್ಲ 'ಶ್ಯಾಮಣ್ಣ'

ಅಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಅವನ ಅಮ್ಮ "ನಿನ್ನ ಶ್ಯಾಮಣ್ಣಂಗೆ ಏಳಿಕೆ ಇನ್ನೂ ಹೊತ್ತಾತ್‌ಲೆ. ಗಂಟೆ ಎಂಟಾತ್"ತೇಳ್ತೆ.

"ನಾನು ಏಳಿನೆ"ತೇಳಿ ಅರುಣ ಶ್ಯಾನ ರೂಮಿಗೆ ಹೋತ್. ಬಂದವನೆ ಅವನ ಹಾಸಿಗೆಗೆ ಹತ್ತಿ" ಶ್ಯಾಮಣ್ಣ, ಶ್ಯಾಮಣ್ಣ ಏಳ್, ಏಳ್" ತೇಳಿ ಅವನ ಕುಲಿತ್.

ಶ್ಯಾಂ ಏಳುವ ಲಕ್ಷಣ ಕಂಡತಲೆ. ಅವನ ಕೈ ಹಿಡ್ಡ ಎಳ್ತ. ಅವ ಅಲ್ಲಾಡ್ತಲೆ.

"ಶ್ಯಾಮಣ್ಣ, ಶ್ಯಾಮಣ್ಣ"ತೇಳಿ ಅಂವಂಗೆ ಶಕ್ತಿ ಇದ್ದಷ್ಟ ಬೊಬ್ಬೆ ಹಾಕಿತ್. ಶ್ಯಾಮಣ್ಣನ ಕಿವಿ ಕಿವುಡಾಗಿತ್. ಅವನ ಮೈ ಮಂಜುಗಡ್ಡೆನಂಗ ತಣ್ಣಗೆ ಆಗಿತ್.

"ಅಮ್ಮಾ, ಅಮ್ಮಾ ಶ್ಯಾಮಣ್ಣಗೇನಾತ್ ನೋಡ್ ಬಾ"ತೇಳಿ ಮರ್ದಿಕೆ ಶುರು ಮಾಡ್.

ಹೆದರಿ ಹೆದರಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ರಾಧಿಕಾ ಶ್ಯಾಂನ ಶರೀರನ ಒಮ್ಮೆ ಮುಟ್ಟಿ ನೋಡಿ ಮುಸುಕು ತೆಗ್ಗ ಬಾರದ ಉದ್ದೇಗಂದ ಮುಂದೇನೋತೇಳ್ವ ಹೆದ್ರಿಕೇಂದ "ಅಯ್ಯೋ ನಮ್ಮ ಶ್ಯಾಂ ಮಾತಾಡ್ತಾ ಇಲ್ಲೆ" ಎಲ್ಲಾ ಬನ್ನಿ ಬನ್ನಿತೇಳಿ ಬೊಬ್ಬೆ ಹಾಕಿತ್. ಅಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ನೆರೆಹೊರೆಯವರನ್ನ ನೋಡಿ ಅವಳ ದುಃಖ ಜಾಸ್ತಿ ಆತ್.

ಇವರೆಲ್ಲರ ಶೋಕಾಭಿನಯ ಮುಗಿಯಕನ ಅನಂತನವು ಬಂದ್ ತಲ್ಪಿದೋ. ಅವರನ್ನ ಕಂಡ್ ಕೇಳ್ವ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡದೆ ಬದ್ಲಿಗೆ.

"ನಿನ್ನೆ ರಾತ್ರಿವರೆಗೆ ಲಾಯ್ಕ ಇತ್ತಲ್ಲಪ್ಪ" ಬಾಕನ ರಾತ್ರಿ ಬೇರೆ ಆಗಿತ್. ಏನ್ ಮಾಡ್ಕಂಡ ಕಂದ, ನಿಂಗೇ ಎಂತಾತ್ ಮಗನೇ, ಅವ್ವ ಇಲ್ಲದ ಕೂಸು ನನ್ನ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಕನ ಅಂಬೆಕಾಲಿನ ಕೂಸಾಗಿತ್. ಇದುವರೆಗೆ ಅಂಗೈಲಿ ಇಟ್ಕೊಂಡ್ ಸಾಕಿದೆ. ಇನ್ನ ನೋಡುವ ಪುಣ್ಯ ಇಲ್ಲದಾತಲ್ಲಪ್ಪ"ತೇಳಿ ಗೋಳಾಡಿಕೆ ಶುರು ಮಾಡ್.

ಇವೆಲ್ಲಾ ಗೋಳಿಟ್ಕೊಂಡ್ ಇರಕ್ಕನೇ ನೆರೆಮನೆಯವು ಡಾಕ್ಟರಿಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಿ ಕರೆದ್ಲೊ. ಡಾಕ್ಟರು ರಾಧಿಕಾನ ಹಲವು ರೀತಿಲಿ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡ್ಲೊ ಅನಂತು ರಾಧಿಕಾನ ದುರುಗುಟ್ಟಿ ನೊಡ್ತ. ಅವ್ವ ಮನ್ಸಲಿ ರಾಧಿಕಾ ಆಗಲೇ ಅಪರಾಧಿ ಆಗಿತ್. ಅನಂತ "ಡಾಕ್ಟರೇ, ದಯವಿಟ್ಟು ನನ್ನ ಕೂಸುನ ಬದ್ಲಿಸಿ ಕೊಡಿ ಪ್ಲೀಸ್, ನಳಿನಿ ನೆನಪಿಗೆ ಇರ್ತು ಅವನೊಬ್ಬನೆ, ಇನ್ನ ಮುಂದೆ ಲಾಯ್ಕ ನೋಡಿಕಣೆ"ತೇಳಿ ಗೋಳಾಡ್.

ಡಾಕ್ಟರ್ 'ಇನ್ನೇನ್ ಪ್ರಯೋಜನ ಇಲ್ಲೆ'ತೇಳ್ವಂಗೆ ತಲೆಯಾಡ್ನಿಬುಟ್ಟೊ ತಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತನೂ ಆಗಿದ್ದ ಅನಂತುನ ಹೊರಗೆ ಕರ್. "ಅನಂತು, ನಾನ್ ಹೇಳುವಂತದ್ದು ಹೇಳೊಕಲ್ಲ, ಹೈದಂಗ ವಿಷ ಪ್ರಯೋಗವಾಗುಟ್ಟು, ಮುಂದೆನ ಕೆಲ್ವ ಬ್ಯಾಗ ಮುಗ್ಗಿ ಬುಡಿ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ತೊಂದರೆ ಅದು. ಅಥವಾ ನಿಂಗೇ ಯಾರಾರ ಮ್ಯಾಲೆ ಸಂಶಯ ಇದ್ದರೆ ಪೊಲೀಸ್ ಕೇಸ್ ಕೊಡು" ತೇಳಿ ಹೊರ್ಪ್ ಹೋದೊ. ಅನಂತಗೆ

ಗೋಳಾಡ್ತು ಬುಟ್ಟರೆ ಬೇರೆ ದಾರಿ ಇತ್ತಲೆ. ದೇವ್ರೇ ನೀನೇ ಗತಿತ ಯಾರಿಗೂ ಅನುಮಾನ ಬಾರದಂಗೆ ಮುಂದೆನ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡ್ತೆ.

ಅರುಣಂಗೆ ಬಾಳಾ ಜ್ವರ ಅನಂತನ ಮನೆ ಶೂನ್ಯ, ಮನೆಲಿ ಭಯಂಕರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ. ಈಗ ಎಂದಿನಂಗೆ ಸಾಯಂಕಾಲ ಸ್ಕೂಲಿಂದ ಮನೆಗೆ ಬರ್ದ ಶ್ಯಾಂ ಇಲ್ಲೆ. ಅರುಣನ ಸಂತೋಷದ ಬೊಬ್ಬೆ ಇಲ್ಲೆ. ರಾಧಿಕಾನ ಅಬ್ಬರದ ಮಾತಿಲ್ಲೆ. ಮನೆಲಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಶಾಂತಿ, ನೀರವ ಮೌನ.

ಅನಂತುಂದ ಆಗೊಮ್ಮೆ ಈಗೊಮ್ಮೆ ಬರ್ದ ನಿಟ್ಟುಸುರ್, ರಾಧಿಕಾನ ಕಾರಣವಿಲ್ಲದ ಸಿಟ್ಟು, ಸಿಟ್ಟುತೇಳೆ ಈಗ ಅನಂತುನ ಮ್ಯಾಲೆ ಬ್ಯಾರೆ ಬ್ಯಾರೆ ಡಾಕ್ಟರ್‌ನ ಕರ್ನಕಾಗಿತ್ತ. ಆ ಮದ್ದ ಸರಿಯಾತ್‌ಲೆ ಹಂಗೆ ಹಿಂಗೆತೇಳಿ. ನಡುಲಿ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ.

ಕೆಲವು ಸಲ ಶ್ಯಾಂನ ಭೀಕರಾಕಾರ ಕಣ್ಣೆ ಮುಂದೆ ನಿತ್ತಂಗೆ ಆಗ್ತಿತ್ತ. ಅವನ ದೀನ ಸ್ವರ ಕೇಳ್ತಂಗೆ ಆಗ್ತಿತ್ತ. "ಹೊಡಿಬ್ಯಾಡ ಚಿಕ್ಕವ್ವ, ಇನ್ ಯಾಗೊಳು ಹಂಗೆ ಮಾಡ್ತಲೆ, ತೇಳ್ವ ಮಾತ್ ಬಾಣದ ಮೊನೆನಂಗೆ ಎದೆಗೆ ಕುತ್ತಿತ್ತ.

ಜೆ, ಒಂದ್ ನಿಮ್ಮ ತನ್ನ ಕ್ಕೂರ ಮನ್ಸನ ಬಿಗಿ ಹಿಡ್ತಿದ್ದರೆ ಇಂದ್ ಶ್ಯಾಂ ಕಣ್ಣೆ ಮುಂದೆ ಇರ್ತಿತ್ತ. ಅರುಣ ಸಂತೋಷದ ಇರ್ತಿತ್ತ. ಇಂತಹ ಅವಸ್ಥೆಗೆ ತಾನೇ ಕಾರಣ ತಾನೆ?

ಮಾರನೆ ದಿನ ಅರುಣನ ಆಸ್ತತ್ರೆಗೆ ಸೇರಿದೋ, ಡಾಕ್ಟರ್ ಮದ್ದ ಕೆಲ್ವ ಮಾಡ್ತಿತ್ತಲೆ. ಅರುಣನ ಬಾಯಿಂದ 'ಶ್ಯಾಮಣ್ಣ, ಶ್ಯಾಮಣ್ಣ'ತೇಳ್ವ ಸ್ವರ ಬುಟ್ಟಿ ಅವ ಎನ್ ಮಾತಾಡ್ತಿತ್ತಲೆ. ಒಂದ್ ವಾರಂದ ಊಟ ಮಾಡ್ತಿತ್ತಲೆ. ದಿನಂದ ದಿನಕ್ಕೆ ಜ್ವರ ಏರ್ತಿತ್ತ.

ಡಾಕ್ಟರ್, "ಯಾರ್ ಶ್ಯಾಮಣ್ಣ ತೇಳೆ ಅವರ್ದ ಕರ್ನಿ. ಇವಂಗೆ ಯಾವ ಮದ್ದ ಹಿಡಿಸ್ತಾ ಇಲ್ಲೆ, ಮನೋರೋಗಕ್ಕೆ ಮದ್ದ ಇಲ್ಲೆತ ಹೇಳಿಬುಟ್ಟು.

ಅರುಣ ಹುಚ್ಚುಚ್ಚಾಗಿ ಮಾತಾಡಿಕೆ ಸುರು ಮಾಡ್ತಿತ್ತ.

"ಅಪ್ಪಾ, ನೋಡು ಶ್ಯಾಮಣ್ಣ ನಿಂಗೆ ಕಾಣ್ತಾ ಉಟ್ಟ"

"ಇಲ್ಲೆಪ್ಪ ಶ್ಯಾಮಣ್ಣ ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಹೋಗುಟ್ಟು ಈಗ ಬಂದದೆ"

"ಸುಳ್ಳು ಅಪ್ಪ, ನೋಡು ನನ್ನ ಕಣ್ಣೆ ಮುಂದೆ ನಿತ್ತುಟ್ಟು, ಒಟ್ಟಿಗೆ ಅವನ ಅಮ್ಮ ಸಹ ಉಟ್ಟು, ಅಣ್ಣ ಮಾತಾಡ್ತಾ ಇಲ್ಲೆ ಅವ ಚಿಕ್ಕವ್ವಂಗೆ ಹೆದ್ರಿಟ್ಟುತೇಳಿ ಬಡಬಡಿಸಿತ್.

ರಾಧಿಕಾನ ನಿಟ್ಟುಸಿರ್ ಈಗ ರೋಧನವಾತ್.

"ಅಮ್ಮಾ ಅಣ್ಣಂಗೆ ಇನ್ನ ಮುಂದೆ ಹೊಡ್ಡಿಯಾ"

"ಇಲ್ಲೆಪ್ಪಾ ಅವನ ನಿನ್ನ ಅಣ್ಣಾ ಅಲ್ಲಾ"

"ಹಂಗಾರೆ ನಾನ್ ಅವನ ಕರ್ಕಂಡ್ ಬನ್ನೆ. ಇಲ್ಲೆ ದೂರಲಿ ನಿತ್ತುಟ್ಟು, ನನ್ನ ನೋಡಿ ನಗಾಡ್ತಾ ಉಟ್ಟು,

ಅರುಣ ಬಾತ ಕರೀತಾ ಉಟ್ಟು"ತ್ತೇಳಿ ಕೈಚಾಚಿತ್.

ಅನಂತ ಮತ್ತೆ ರಾಧಿಕಾನ ಎದೆ ಒಡ್ಡು ಹೋತ್.

"ಅಪ್ಪಾ, ನೀವೆಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲೇ ಇರಿ, ನಾನ್ ಅಣ್ಣನ ಕರ್ಕಂಡ್ ಬನ್ನೆ"

"ರಾಧಿಕಾ, ಬ್ಯಾಡಪ್ಪಾ ನನ್ನ ಬುಟ್ಟ್ ಹೋಬಡ"ತ ಚೀರಿತ್.

"ಅಣ್ಣಾ ನಗಾಡಿಕಂಡಿದ್ದೂ ಅವನ ಮುಖಲಿ ಸಿಟ್ ಬುಟ್ಟು ಉಟ್ಟು, ನಾನ್ ಹೋಗದಿದ್ದರೆ ಸಿಟ್ ಮಾಡಿಕಂಡದೆ"ತೇಳಿ ಆಯಾಸದಿಂದ ಕಣ್ಣ್ ಮುಚ್ಚಿತ್.

"ಅಯ್ಯೋ, ನಿಂಗೆ ಎಂತ ಆಗ್ತಾ ಉಟ್ಟು ಕಂದ"ತೇಳಿ ರಾಧಿಕಾ ಎದೆ ಬಡ್ಕಂಣ್ತ"

ಅರುಣನ ಮುಕವಿಕೃತ ಆತ್. ಅವ ಅರ್ಥ ಆಗದಂಗೆ ಏನೋ ಹೇಳ್ತಿತ್. ಅನಂತ ಅವನ ತಲೆ ತನ್ನ ತೊಡೆ ಮ್ಯಾಲೆ ಇಸಿಕಣ್.

'ಶ್ಯಾ....ಮ....ಣ್ಣಾ'ತೇಳಿ ಅವನ ಮುಕ ಒಂದ್ ಕಡೆ ಜೋತ್ ಹೋತ್. ಅವನ ಶ್ವಾಸ ನಿಶ್ತ್ ಹೋತ್. ಅನಂತ-ರಾಧಿಕಾ ಇನ್ನಿಲ್ಲದಂಗೆ ಗೋಳಾಡ್ಲೋ. ಶ್ಯಾಮಣ್ಣನ ಕರ್ಕಂಡ್ ಬಾಕೆ ಹೋದ ಅರುಣ ಮತ್ತೆಂದೂ ಬಾತ್ಲೆ.

* * * * *

ಸಂಶಯದ ಸುಳಿಲಿ

ಅಂದ್ ರಾತ್ರಿ ಊಟ ಮಾಡಿದ್ದ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ ಆನಂದ್‌ಗೆ ಪೊಲೀಸ್ ಸ್ಟೇಷನ್‌ಂದ ಅರ್ಜಿಂಟಾಗಿ ಯಾವುದೋ ಕೇಸ್ ವಿಚಾರಲಿ ಬರಕುತ ಫೋನ್ ಬಾತ್. ಆನಂದ್ ಆತುರಾತುರಾಗಿ ಊಟ ಮಾಡಿ ಹೊರಬಿ ಹೋಗಿತ್.

ದಿವ್ಯ ಆನಂದ್ ಬೇಗ ಬಾದುತ ಸುಮ್ಮನೆ ಬಾಗ್ಲ ಮುಂದೆ ಮಾಡಿ ಬಂದ್ ಊಟ ಮುಗಿ ಪಾತ್ರೆ ತೊಳ್ಳಿ ಬಂದ್ ಮಲ್ಗಿದ್ದ ಕೂಸು ಆದಿತ್ಯನ ಹತ್ತ ಕುದ್ದ ಅರ್ಧ ಓದಿ ಮಡ್ಗಿದ್ದ ಪುಸ್ತಕ ತಕಂಡ್ ಓದಿಕೆ ಶುರು ಮಾಡ್.

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮನೆ ಎದುರ್ ಹೆಜ್ಜೆ ಸದ್ದ್ ಕೇಳ್ತ. ಆನಂದ್ ಬಂದಿರುತ್ತ ಕೆಮಿನಿಮಿರ್ನಿ ಕುದ್ದತ್. ಎದ್ದ ನೋಡನತ ಅಂದ್‌ಕಂಡರೂ ಪುಸ್ತಕನ ಬುಟ್ಟ್ ಏಳಿಕೆ ಮನ್ನಾತ್‌ಲೆ. ಪುಸ್ತಕ ಅಷ್ಟ್ ಇಂಟ್ರಿಸ್ಟಾಗಿತ್.

ಮರುಕ್ಷಣಲಿ ಬಾಗ್ಲ ದೂಡಿಕಂಡ್ ಒಬ್ಬ ಮನ್ನ ಒಳಗೆ ಬಂದಿತ್. ಏದುಸುರ್ ಬುಡ್ಗಿದ್ದ ಆ ಮನ್ನ ಬಾಳ ದೂರಂದ ಓಡಿ ಬಂದಂಗೆ ಕಾಂಬತಿತ್. ದಿವ್ಯ ಬೆಚ್ಚಿ ಬೀತ್. ಜೋರಾಗಿ ಕಿರ್ದಿಕೆ ಬಾಯಿ ತೆರ್. ಆದರೆ ಅವು ಸ್ವರ ಗಂಟಲ್‌ಲೇ ಉಳ್ಳ ಹೋತ್. ಅವುಗೇ ಅದ್ ಕೇಳ್ತಲೆ.

ಗಟ್ಟಿಮುಟ್ಟಾದ ಒಬ್ಬ ಮನ್ಸ ಕರಿಯ ಮುಸುಕು ಹಾಕಿ ನಿತ್ತಿತ್ತು. ಒಳಗೆ ಬಂದ ಮನ್ಸ ತಾನೇ ಬಾಗ್ಲ ಹಾಕಿ ಸಮಾಧಾನಲಿ ಉಸಿರಾಡ್ತ.

ಅಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ಧೈರ್ಯ ತಂದ್‌ಕಂಡ್ ದಿವ್ಯ ಗಾಬರಿಲಿ ಕೇಳ್ತ. "ಯಾರ್ ನೀನ್ ಇಲ್ಲಿಗ್ಯಾಕೆ ಬಂದ"

ಆ ಸ್ವರ ಕೇಳಿ ಬೆಚ್ಚಿ ಬಿದ್ದ ಆ ಮನ್ಸ ದಿವ್ಯನ ಮುಖನೇ ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡ್ತ. ಕೂಡಲೇ ತನ್ನ ಮುಸುಕುನ ತೆಗ್ಗ್ ಹಾಕಿತ್. ದಿವ್ಯ ಒಂದ್ ಕ್ಷಣ ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿ ಅವನ ಗುರ್ತು ಹಿಡ್ತ.

"ಅಯ್ಯೋ... ನೀನಾ" ಮುಂದಕ್ಕೆ ಅವ್ಯಂದ ಮಾತೇ ಹೊರ್ದುತ್ಲೆ. ಓಡ್ತಿಕಂಡ್ ಬಂದಿದ್ದ ಪೊಲೀಸ್ರಂದ ತಪ್ಪಿಸಿ ಕಣಿಕೆ ಬಾಗ್ಲ ತೆರ್ದಿದ್ದ ಮನೆಗೆ ನುಗ್ಗಿತ್ ಆ ಮನ್ಸ.

ಅಂವ ಹೊರ್ದುವ ಆತುರ ತೋರ್ನಿತ್. ದಿವ್ಯ ಅವನ ತಡ್ತ. ಆದರೆ ಇದ್ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ ಆನಂದ್‌ನ ಮನೆತ ತಿಳ್ತ ಆ ಮನ್ಸ ಬೆಚ್ಚಿ ಬೀತ್.

ದಿವ್ಯ ಅವಂಗೇ ಊಟಕ್ಕೆ ಹಾಕಿತ್. ಅಂವ ಅನ್ನ ಕಲ್ಪಿ ಬಾಯಿಗೆ ಹಾಕುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಬಾಗ್ಲ ಬಡ್ತ ಸದ್ದಾತ್. ದಿವ್ಯ ಅವನ ಹಿಂದೆನ ಬಾಗ್ಲಂದ ಕಳ್ಳಿ ಬಂದ್ ಬಾಗ್ಲ ತೆರ್ತ. ಬಾಗ್ಲ ತೆಗಿಯಕೆ ತಡ ಆದಕ್ಕೆ ಹಂಗೆ ಒಳಗಿಂದ ಗಂಡಸ್‌ನ ಸ್ವರ ಕೇಳಿಕಂಡಿದ್ದ ಆನಂದ್ ಯಾರ್ ಬಂದಿದ್ದೊತ ವಿಚಾರ್ನಿತ್. ದಿವ್ಯನ ತೊದಲ್ ಉತ್ತರ ಅವಂಗೇ ಸಂಶಯ ಹುಟ್ಟಿಸಿತ್. ಸಿಟ್ಟೆಲಿ ಮಾತಾಡದೆ ಹೋಗಿ ಮಲ್ಪಿತ್. ತಲೆಲಿ ನೂರೆಂಟ್ ಯೋಚನೆಗ ಸುಳಿದಾಡ್ತಿದ್ದೊ.

ಮತ್ತೊಂದ್ ದಿನ ಹಗ್ಗ್ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಬಂದಿತ್. ಅಂವ ಬಂದ್ ವಾಪಾಸ್ ಹೊರ್ದುಕನ ಆನಂದನೂ ಬಂದಿತ್. ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಗೇಟು ದಾಟುದ್ಯೂ ಆನಂದ್ ಬರೊದಕ್ಕೂ ಸರಿ ಆಗಿತ್. ಆದರೆ ದಿವ್ಯ ಇದನ್ನ ಗಮನಿಸಿತ್ಲೆ.

ಆನಂದ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿನ ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡ್ತ. ಪರಿಚಯ ಮುಖತ ಅನ್ನಿತ್ಲೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಆ ಅಪರಿಚಿತ ವ್ಯಕ್ತಿನ ಸಂಬಂಧ ಎಂತತ ದಿವ್ಯನೂ ಹೇಳಿತ್ಲೆ. ಇದ್ರಿಂದಾಗಿ ಆನಂದನ ತಲೆಗೆ ಮುಂದೆನೇ ಹೊಕ್ಕಿದ್ದ ಸಂಶಯದ ಹುಳು ಜಾಸ್ತಿ ಕೊರಿಯಕೆ ಶುರು ಮಾಡಿತ್. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತ್ ಮನೆ ಹೊರಗೇನೇ ಸುತ್ತಾಡಿ ಒಳಗೆ ಬಾತ್. ಸಿಡ್ಡಿಕಂಡೇ ಒಳಗೆ ಬಂದ ಆನಂದ ಊಟ ಮಾಡಿಕಂಡೇ

"ಇಂದ್ ಮನೆಗೆ ಯಾರ್ ಬಂದಿದ್ದೊ"ತ ಕೇಳ್ತ.

"ಯಾರೂ ಬಾತ್‌ಲೆಲಾ"ತೇಳ್ಳನ ಆನಂದನ ಸಿಟ್ಟು ನೆತ್ತಿಗೇರ್ತ. ಅಂವ ಬಾಯಿಗೆ

ಬಂದಂಗೆ ಕಿರ್ಪಾಡ್.

ದಿವ್ಯ ತುಟಿ ಎರ್ಡ್ ಮಾಡ್ತಲೆ. ಆ ವ್ಯಕ್ತಿನ ಬಂದಿತ್ತತ ಹೆಂಗೆ ಹೇಳ್ತುತ ಗ್ಯಾನ ಮಾಡ್ತಿತ್. ಆನಂದ್ ಎಷ್ಟಾದರೂ ಪೊಲೀಸ್ ಇಲಾಖೆಯವ! ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಪೊಲೀಸರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಕೊಲೆಗಾರ! ಅವು ಉಭಯ ಸಂಕಟಲಿ ತೊಳಲಾಡ್. ಅಲ್ಲದೆ ಆನಂದ ಬೇರೆ ದಯಾದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ ಇಲ್ಲದ ನಿಷ್ಠಾವಂತ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಿತ್.

ಮನೆ ಅಶಾಂತಿನ ಗೂಡಾಗಿತ್. ದಿನಾ ಸಿಡಿಮಿಡಿ. ಸಂಶಯತೇಳ್ಳು ಬಹಳ ಅನರ್ಥಕಾರಿ. ಸಂಶಯತೇಳ್ಳು ದುರಂತದ ಮುನ್ಸೂಚನೆ, ಅವನತಿಗೆ ಮೊದಲ ಮೆಟ್ಟಿ.

ಆನಂದಂಗೆ ದಿವ್ಯನ ಸಿಟ್ಲಿ ನುಂಗಿ ಬಿಡ್ವಂಗೆ ಆಗಿತ್. ತಮ್ಮ ಸುಖ ಸಂಸಾರಲಿ ಮಧ್ಯೆ ಬಂದ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸಿಕ್ಕರೆ ಚೂರ್ ಚೂರ್ ಮಾಡಿಬಿಡಕು.

ಪೊಲೀಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಯಾದ ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಎಚ್ಚರ್ಸ್ತಿತ್. ಆನಂದ ದಿವ್ಯರ ಮಧ್ಯೆ ಮಾತಿಲ್ಲೆ-ಕತೆಯಿಲ್ಲೆ. ಪುಟ್ಟ ಆದಿತ್ಯನ ಮುಖಾಂತರ ಏನಿದ್ದರೂ ಅವನಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬಹುಶಃ ದೇವರೇ ಗತಿ!

ಹೆಜ್ಜೆ ಮೇಲೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಿ ಬಾತ್ ಆನಂದ. ಸಾಯಂಕಾಲದ ಹೊತ್ತ ಕತ್ತಲೆ ಆಗ್ತಾಯಿತ್. ಒಳಗಿಂದ ಮಾತ್ ಕೇಳಿತ್. ಬಾಗ್ಲನ ಜಾಡ್ಲಿ ಒದ್ದತ್. ಬಾಗ್ಲ ತೆರ್ದಕಣ್ಣ್. ಮತ್ತೆ ಅದೇ ವ್ಯಕ್ತಿ ದಿವ್ಯನ ಕೈ ಹಿಡ್ಡ್ ಏನೋ ಹೇಳಿತ್. ಮರುಕ್ಷಣಲಿ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಒಂದೇ ಹಾರಿಗೆ ಮಾಯ ಆಗಿತ್. ಆನಂದ ಶಕ್ತಿ ಇದ್ದಷ್ಟ್ ಬೀಸಿತ್ ದಿವ್ಯನ ದವಡೆಗೆ. ದಿವ್ಯ ಬ್ಯಾನೆ ಅಪಮಾನ ಸಹಿಸಿಕೆ ಆಗದೆ ಕುಸ್ಡ್ ಹೋತ್. ಆನಂತ ಆಗಲೇ ತನ್ನ ಬಟ್ಟೆಗಳ್ಳ ಜೋಡ್ಲಿಕಂಡ್ ಮನೆಂದ ಹೊರ್ದು ಹೋತ್.

ಮುಂದೆ ಒಂದ್ ವಾರ ಕಳಿಯಕನ ಆನಂದಂಗೆ ಬ್ಯಾರೆ ಊರಿಗೆ ವರ್ಗ ಆದ ವಿಷ್ಯ ಎಲ್ಲರ ಬಾಯಿಲೂ ತುಂಬಿತ್. ನೀವು ಅವರೊಟ್ಟಿಗೆ ಹೋದುದೇನಾ?ತ ಎಲ್ಲವೂ ದಿವ್ಯನ ಕೇಳನ ಅವು ತನ್ನ ಚಾಕರಿನ ನೆಪ ಹೇಳಿ ಜಾರಿಕಂಬತ್ತಿತ್.

ದಿವ್ಯನ ಬಾಳ್ ಬರಿದಾಗಿತ್. ಪುಟ್ಟ ಆದಿತ್ಯ ಅವು ಬಾಳಿಗೆ ದೀಪ. ಆನಂದನ ಸಮಾಚಾರನೇ ಇತ್ಲೆ. ಒಂದೆರಡ್ ತಿಂಗಳ ಕಳ್ಳಾಹೋಗಿದ್ದೊ. ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ವರ್ಗ ಮಾಡ್ಲಿಕಂಡಿದ್ದ ಆನಂದ ತನ್ನ ಕೆಲ್ಸಕ್ಕೆ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟುಟ್ಟುತೇಳ್ಳ ಸುದ್ದಿ ಕೇಳಿ ದಿವ್ಯಂಗೆ ಹೆದ್ರಿಕೆ ಆತ್. ಅವು ದುಃಖ ಹೆಪ್ಪು ಗಟ್ಟಿ ಹೋಗಿತ್. ಅವು ಚಾಕರಿ ಒಂದೇ ಅವು ಬದ್ಲಿಗೆ ಆಸರೆ ಆಗಿತ್. ಅವು ಸ್ವಾಭಿಮಾನ ಘನತೆಗೆ

ಬ್ಯಾರೆಯವು ಎದ್ದುಗೆ ತಲೆ ತಗ್ಗುವಂತ ಸಂದರ್ಭನ ಸಹಿಸ್ತಿತ್ತೆ. ದಿನ ಕಳ್ಳಂಗೆ ಆನಂದ ಇಲ್ಲದೆ ಬದ್ಧುದುನ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಕಣ್ಣ.

* * * * *

ಸುಮಾರ್ ಆರ್ ವರ್ಷ ಕಳ್ಳ ಹೋಗಿತ್ತ. ಪುಟ್ಟ ಆದಿತ್ಯ ಮೂರನೇ ಕ್ಲಾಸಿಗೆ ಬಂದಿತ್ತ. ಅವ ದಿನಾ ಅವ್ವ ಗೆಳೆಯರ್ ಅಪ್ಪಂದರ ವಿಷ್ಯ ಮಾತಾಡ್ತುನ ದಿವ್ಯನ ಹತ್ರ ಬಂದ್ ಹೇಳ್ತತ್ತ. ನನ್ನ ಅಪ್ಪ ಎಲ್ಲಿತ ಕೇಳ್ತತ್ತ. ಅಪ್ಪಂಗೆ ರಜ ಇಲ್ಲಂತೆ, ನಾ...ಳೆ ಬಂದವೆತ ಹೇಳಿ ಹೇಳಿ ಅವ್ವಿಗೆ ಸಾಕಾಗಿತ್ತ. ಪಾಪ ಕೂಸುಗೆ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುವಂತ ಕರ್ಮ ನನ್ನದೇತೇಳಿ ಅವ್ವು ನಿಟ್ಟುಸುರು ಬಿಡ್ತಿತ್ತ. ಅವ್ವ ಮನಸ್ಸನ ವೇದನೆ ಹೊರಗೆ ಹಾಕಿತ್ತ.

* * * * *

ಅಂದ್ ಅಪರೂಪಕ್ಕೆ ಪೋಸ್ಟಲ್ಮಾನ್ ಎರ್ಡ್ ಕಾಗದ ಕೊಟ್ಟ ಹೋತ್. ಅವ್ವ ಆಶ್ಚರ್ಯಲಿ ನೋಡ್ತ. ಹೌದು ಅವ್ವ ಹೆಸ್ರಿಗೆ ಬಂದಿತ್ತ. ತನಿಗೆ ಕಾಗದ ಬರೆಯವು ಯಾರ್ ಇಲ್ಲೆತ ಅಲ್ಲ. ಈಗಲ್ಲಾ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷ್ಯಗೆ ಮೊಬೈಲ್‌ಲೇ ನಡ್ಡ್ ಹೋಗ್ತಿತ್ತ. ಬೆಳಗ್ಗೆ ಗುಡ್‌ಮಾರ್ನಿಂಗ್ ಮೆಸೇಜ್‌ಂದ ಹಿಡ್ಡ್, ಬರ್ತ್‌ಡೇ ಮತ್ತೆ ಒಳ್ಳೆ-ಕೆಟ್ಟ ಎಲ್ಲಾ ಸಮಾಚಾರಗ ಮೊಬೈಲ್‌ಲೇ ಬಾತಿತ್ತ.

ಮೆಲ್ಲೆ ಒಂದ್ ಕಾಗದನ ತೆರ್ಡ್ ನೋಡ್ತ. ಆ ಅಕ್ಷರಗ ಯಾರ್ರುತ ಗೊತ್ತಾತ್‌ಲೆ ಹೊಸ ಕೈ ಬರಹ. ಕಾಗದದ ಕೆಳಗೆ ಬರ್ಡ್ ನೋಡ್ತ. -"ಕೃಷ್ಣ, ಬಳ್ಳಾರಿ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಜೈಲ್" ಎದೆ ಧಸಕ್‌ತೇಳ್ತ.

ಕಾಯಿಲೆಂದ ನರಳಾತ್ತಿದ್ದ ಕೃಷ್ಣ ಕಡೇ ಸಲ ನೋಡಕುತೇಳಿ ಕಾಗದ ಬರ್ಪಿತ್ತ. ತಾನ್ ಜಾಸ್ತಿ ದಿನ ಬದುಕುದುಲೆ ಒಮ್ಮೆ ಬಂದ್ ನನ್ನ ನೋಡುತ ಬರ್ಪಿತ್ತ.

ಎರಡನೇ ಕಾಗದನ ಓದುತ್ತಿದ್ದಂಗೆ ಹಾಸಿಗೆ ಮ್ಯಾಲೆ ದೊಪ್ಪತ ಬೀತ್ ಅವ್ವ ಕಣ್ಣೊಂದ ನೀರ್ ಇಳಿಯತಿತ್ತ.

"ಯಾಕಮ್ಮಾ ಮರ್ಡೆತಾವಳಾ"ತೇಳ್ತನೇ ಅವ್ವಿಗೆ ಎಚ್ಚರ ಆದ್. ಕೈಲಿದ್ದ ವಾಚ್ ಐದ್ ಗಂಟೆ ತೋರ್ಸಿತ್ತ. ಬಾಳ ಹೊತ್ತೊಂದ ಇಲ್ಲೆ ಕುದ್ದಿದ್ದೆತ ಅನ್ನಿ ರೋಷೊಂದ ಆ ಕಾಗದನ ತೆಗ್ಗ್ ದೂರ ಬಿಸಾಕಿತ್. ತನ್ನನ್ನೇ ನೋಡ್ಪಿದ್ದ ಪುಟ್ಟ ಆದಿತ್ಯನ ತಲೆ ಸವ್ವಿ,

"ಮರ್ದಾತಾ ಇಲ್ಲೆಪ್ಪಾ, ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಸ ಬೀತ್. ಅದ್ಲೆ ಕಣ್ಣಲಿ ನೀರ್ ಬಾತ್. ಅವ್ವ ಹೆಗೆಲ್ ಮ್ಯಾಲೆ ಇದ್ದ ಪುಸ್ತಕದ ಹೊರೆನ ಎತ್ತಿ ಮಡ್ಲಿ ಕೈಕಾಲ್ ತೊಳ್ಳಿ ತಿಂಡಿ-ಹಾಲು ಕೊಟ್ಟತ್.

"ಅಮ್ಮಾ, ನೀನ್ ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೊತ್ತೆನಾ"

"ಹೋಗಿದ್ದೆಪ್ಪಾ, ಯಾಕೊ ತಲೆ ಬ್ಯಾನೆತ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಬಂದ್ ಬುಟ್ಟಿ"

ಆದಿತ್ಯ ತಿಂಡಿ ತಿಂದ್‌ಕಂಡ್ ತನ್ನ ಸ್ಕೂಲ್, ಮೇಡಂ, ತನ್ನ ಫ್ರೆಂಡ್‌ಗಳ ವಿಷ್ಯ ಏನೇನೋ ಹೇಳ್ತತ್. ಆದರೆ ದಿವ್ಯ ಸುಮ್ಮನೆ ಹಾಂಗುಟ್ಟ್‌ತಿತ್. ಅವ್ವ ಮನ್ಸ್ ಎತ್ತಳೋ ಇತ್.

"ಹೋಗಮ್ಮಾ ನಾನ್ ಹೇಳ್ತಾ ಇದ್ದರೆ ನೀನ್ ಎಂತದ್ದೋ ಗ್ಯಾನ ಮಾಡ್ತವಳಾ ನಾನ್ ಹೇಳ್ತಲೆ"ತ ಮುಖ ಬಾಡಿಸಿತ್.

"ಇಲ್ಲಪ್ಪಾ ಹೇಳ್ ಕೇಳ್ತವಳೆ"

"ಊಹುಂ, ಬ್ಯಾಡ, ನಿಂಗಿ ಇಂದ್ ತಲೆ ಬ್ಯಾನೆ ಅಲಾ. ನೀನ್ ಮಲ್ಕು ನಾನ್ ಹೋಂವರ್ಕ್ ಮಾಡ್ಲೆ"

"ಸರಿ ಹಂಗೇ ಮಾಡಪ್ಪಾ" ತಲೆ ಸವರಿ ಕಳ್ಳಿತ್.

ಅವನ ಕಣ್ಣ್ ತುಂಬಾ ನೋಡ್ತ. ಎಂತಹ ಕಟುಕ ಮನ್ಸ್ ಆಗಿರ್ಪ್. ಇಂತ ಕಂದನ ಬುಟ್ಟಿ ಹೋಗೊಳಲ್ಲಾ. ಈಗ ಡೈವೋರ್ಸ್ ನೋಟೀಸ್ ಕಳ್ಳಿವಳಲ್ಲಾ. ಬೆಳ್ಳಿಗಿರ್ದೆಲ್ಲಾ ಹಾಲ್‌ತ ನಂಬಿದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ ಆತ್. ಈ ಕಂದಂಗಿ ಎಂತಹ ಹೇಳಲಿ? ಎಷ್ಟು ದಿನಾತ ನಾಳೆ ಬಂದವೆ, ನಾಳೆ ಬಂದವೆ, ರಜ ಇಲ್ಲೆತ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳ್ತು.

ನೆನ್ನೆತ್ತಿದ್ದಂಗಿ ಅವ್ವ ಮನ್ಸ್ ಕಠಿಣವಾಗ್‌ತಿತ್. ಹೆಂಗೂ ತನ್ನ ಕಾಲ್ ಮ್ಯಾಲೆ ತಾನ್ ನಿತ್ತೊಳೆ. ಈ ಕಂದ ತನಿಗೆ ಭಾರವಾದುಲೆ. ಅವ್ವ ಬುದ್ಧಿ ಕಲ್ಪದಿದ್ದರೆ ತನ್ನ ಬಾಳ್ ವ್ಯರ್ಥ. ದಿವ್ಯಂಗಿ ಭಲ ಹುಟ್ಟಿತ್. ತನ್ನ ಬಾಳನ ಮೂವತ್ ವರ್ಷಗಳಲಿ ಏನೆಲ್ಲಾ ಆಗಕಾಯ್ತೊ ಅದೆಲ್ಲಾ ಆಗಿತ್. ಒಟ್ಟಿಗೆ ಏನೆಲ್ಲಾ ಆಗಬಾರಿತ್ತೊ ಅದೆಲ್ಲಾ ಆಗಿ ಹೋಗಿತ್. ಗ್ಯಾನ ಮಾಡ್ತಿದ್ದಂಗಿ ಅವ್ವ ಮನ್ಸ್ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಓಡ್ತ.

* * * * *

ರಾಮಯ್ಯನವರ್ಡ್ ತುಂಬಿದ ಸಂಸಾರ. ನಾಲ್ಕು ಮಕ್ಕ ಅಪ್ಪ ಅಪ್ಪ ಸೇರಿ ದೊಡ್ಡ ಸಂಸಾರ ಆಗಿತ್. ರೆವಿನ್ಯೂ ಇಲಾಖೆಲಿ ಗುಮಾಸ್ತರಾಗಿದ್ದ ರಾಮಯ್ಯನವು

ನಿವೃತ್ತರಾದ ಮ್ಯಾಲೆ ತಮ್ಮ ಪಾಲಿಗೆ ಬಂದ ತೋಟ ಗದ್ದೆಗಳ್ಳ ನೋಡಿಕಂಡ್ ಮನೆಲೇ ಇದ್ದೊ. ಇರಿಕೆ ಮನೆ ಇತ್ತ್. ತೋಟ ಗದ್ದೆಂದ ಜಾಸ್ತಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಅವರ ಪೆನ್ನನ್ ಹಣಂದ ಹಂಗೂ ಹಿಂಗೂ ಸಂಸಾರ ಸಾಗ್ತಿತ್ತ್. ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲಾ ಇನ್ನಾ ಇಪ್ಪತ್ತ ವಯಸ್ಸ್ ಒಳಗೆ ಇದ್ದೊ. ಮಕ್ಕ ಸಣ್ಣವು ಇರ್ಕನ ಯಾವ ತೊಂದರೆಯೂ ಇತ್ತ್ಲೆ. ಆದರೆ ಅವು ಬೆಳ್ಳೆ ದೊಡ್ಡವು ಆಗಿ ಸ್ಕೂಲ್ಗೆ ಹೋಕೆ ಆದ ಮ್ಯಾಲೆ ಅವರ ಬೇಡಿಕೆಗೆ ಹೆಚ್ಚತ್ತಿದ್ದೊ. ಒಬ್ಬರ ಬೇಡಿಕೆ ಪೂರೈಸಕನ ಇನ್ನೊಬ್ಬಂದ್ ಶುರು ಆಗ್ತಿತ್ತ್. ರಾಮಯ್ಯನವ್ವ ಸಾಕಪ್ಪಾತ ಅನ್ನಿಬುಟ್ಟಿತ್.

ದೊಡ್ಡಂವ ಕೃಷ್ಣ ಪಿಯುಸಿ ಪಾಸಾಕನ ಅವ್ವ ಏನೋ ಒಂತರಾ ಖುಷಿ. ತಮಿಗೆ ಮುಂದೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡ್ತು ಗ್ಯಾನ ಮಾಡಿದ್ಲೊ. ಆದರೆ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಸೇರ್ಪೆ ಕೃಷ್ಣ ಪೋಲಿ ಹೈದಗಳ ಸಹವಾಸಂದ ಮನೆಯವ್ವ ಗೊತ್ತಾಗದಂಗೆ ಅವ ಕೆಟ್ಟ ಚಾಳಿಗಳಿಗೆ ಬಲಿಯಾಗಿತ್ತ್. ಅವನ ಚಟಗ ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡ್ವಲ್ಲಿಗೆ ಮುಂದ್ವರ್ಡ್ ರಾಮಯ್ಯನವ್ವ ವಿಷ್ಯ ತಿಳ್ಳ್ದೆ ಅವು ಬೆಚ್ಚಿಬಿದ್ಲೊ. ತಾವು ಕಟ್ಟಿದ ಕನಸ್ ಗೋಪುರ ಪುಡಿಯಾತ್ತ ಕಂಗೆಟ್ಟ್ವಹೋದೊ.

ಗ್ಯಾನ ಮಾಡಿ ಮಾಡಿ ಅವು ಹಾಸಿಗೆ ಹಿಡ್ಲೊ. ಮನೆನ ಸ್ಥಿತಿ ಚಿಂತಾಜನಕ ಆಗಿಹೋತ್. ಸಂಸಾರದ ಜವಾಬ್ದಾರಿನ ಹೊರುವ ಹೊಣೆ ಈಗ ಹಿರಿಯ ಮಗಳ್ ದಿವ್ಯನ ಪಾಲಿಗೆ ಬಾತ್.

ಅವುಗೆ ದೂರದ ನೆಂಟರ ಸಹಾಯಂದ ಖಾಸಗಿ ಕಂಪೆನಿಲಿ ಕೆಲ್ನ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತ್. ರಾಮಯ್ಯನವ್ವ ಪೆನ್ನನ್, ದಿವ್ಯನ ಸಂಬಳ ಸೇರಿ ಮನೆಯವ್ವ ಜೀವನ ಸಾಗ್ತಿತ್ತ್. ಕೃಷ್ಣ ಪೂರಾ ಕೆಟ್ಟ ಹೋಗಿತ್ತ್. ಅವ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಹೋಗಿತ್ತ್ಲೆ. ಹೊತ್ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೆ ಮನೆಗೆ ಬಾತಿತ್ತ್. ಬಂದರೂ ಮನೆಂದನೇ ದುಡ್ಡ್ ಕದ್ದಾಕಂಡ್ ಹೋಗಿತ್ತ್.

ಅಂದ್ ದಿವ್ಯ ತನ್ನ ಸಂಬಳ ದುಡ್ಡಿನ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಲಿ ಮಡ್ಲಿ ಕಾಫಿ ಕುಡಿಯಕೆ ಅಡ್ಲೆ ಮನೆಗೆ ಹೋತು. ಕೃಷ್ಣ ಅಲ್ಲಿ ಕುದ್ದಾ ಕಾಫಿ ಕುಡಿಯತಿತ್ತ್. ಅಕ್ಕನ ಕಾಂಬಕನ ಹೆದ್ರಿ ಹೊರಗೆ ಬಾತ್. ಅವ್ವ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಕಣ್ಣಗಳ್ಳ ಎದುರ್ಸಿಕೆ ಅವಂಗೆ ಧೈರ್ಯ ಇತ್ತ್ಲೆ.

ಅಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ಅಪರೂಪದ ನೆಂಟರ್ ಮನೆಗೆ ಬಂದೊ. ದಿವ್ಯ ಅವರ್ಮ ಮಾತಾಡ್ಲಿ ಆದ ಮ್ಯಾಲೆ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿಕೆ ಒಳಗೆ ಹೋತ್. ನೆಂಟರ್ ಅಂದ್ ಉಳ್ಳ ಮಾರನೇ ದಿನ ಹೊರ್ದು ಹೋದೋ. ಅವು ರಾಮಯ್ಯನವರ ಕಡೆ ನೆಂಟರಾಗಿದ್ದ ಉಸಾರಿಲ್ಲದ ಅವರ್ಮ ನೋಡಿಕೆ ಬಂದಿದ್ಲೊ.

ದಿವ್ಯ ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೊರ್ದತ್. ಬಸ್ಗೆ ದುಡ್ಡ್ ತೆಗೆಯಕೆತ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ತೆರಕನ

ಅವು ಎದೆ ಧಸಕತೇಳ್ತ. ಒಂದ್ ತಿಂಗ ಬೆವು ಸುರ್ದಿ ದುಡ್ಡ್ ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದ ದುಡ್ಡ್ ಮಾಯ ಆಗಿತ್. ತಕ್ಷಣ ಅವು ಕಿರ್ದಿಕಣ್. ಆದರೆ ಅವು ದುಡಿಮೆನ ಫಲ ಆಗಲೇ ಕೃಷ್ಣನ ಬಳಗಲಿ ಹಂಚಿ ಹೋಗಿತ್ತ ಅವಿಗೇನು ಗೊತ್.

ನಿನ್ನೆ ಬಂದಿದ್ದ ನೆಂಟರ್. ಇಂದ್ ಮಾಯ ಆಗಿದ್ದ ಕೃಷ್ಣ. ಮನೆ ಖರ್ಚ್‌ನ ಜವಾಬ್ದಾರಿ-ಎಷ್ಟೋ ಯೋಚನೆಗ ಅವು ತಲೆಲಿ ತುಂಬಿಕಂಡೊ.

ಒಂದ್ ವಾರ ಕಳ್ಳಿತ್. ರಾಮಯ್ಯನವ್ವ ಫೋನ್ ಬಾತ್. ಕಳ್ಳವಾರ ಬಂದಿದ್ದ ನೆಂಟರ್ ಫೋನ್ ಮಾಡಿದ್ದೊ. ತಮಿಗೇ ದಿವ್ಯನ ನೋಡಿ ಬಾಳಾ ಕುಶಿ ಆಗುಟ್ಟು ತಮ್ಮ ಮಂಜಂಗೆ ತಂದ್ ಕಂಬಕೆ ಆಲೆ ಉಟ್ಟುತ ಹೇಳಿ, ಸಬ್ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರಾಗಿದ್ದ ತಮ್ಮ ಮಂಜನೇ ದಿವ್ಯನ ನೋಡಿಕೆ ಕಳ್ಳಿದಾಗಿ ತಿಳ್ಳಿದ್ದೊ. ದಿವ್ಯಂಗೆ ತಕ್ಷಣ ಗ್ಯಾನ ಬಾತ್. ಹಿಂದೆ ಒಮ್ಮೆ ತನ್ನ ಆಫೀಸ್‌ಲಿ ಕಳ್ಳತನ ಆರ್ಗಿರ್ಕನ ಬಂದಿದ್ದ ಆ ತರುಣ ಸಬ್ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್‌ನ ಮುಖ ಕಣ್ಣ್ ಮುಂದೆ ತೇಲಿ ಬಾತ್. ದಿವ್ಯ ಅಂದೇ ಅವನ ನೋಟನ ಗಮನಿಸಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನ ಮರ್ತುಬುಟ್ಟಿತ್.

ಮುಂದೆ ಕೆಲವೇ ಸಮೆಲಿ ಇಬ್ಬರ ಮದ್ದೆ ನಡ್ಡ್ ಹೋಗಿತ್. ದಿವ್ಯ ಮೈಸೂರಲಿದ್ದ ತನ್ನ ಆಫೀಸ್‌ನ ಬ್ರಾಂಚಿಗೆ ವರ್ಗ ಮಾಡ್ತಿಕಂಡಿತ್. ಅವರ ಬಾಳ್‌ನ ರಥ ಏರುಪೇರಿಲ್ಲದಂಗೆ ಸಾಗಿತ್. ಪುಟ್ಟ ಆದಿತ್ಯ ಅವರ ಮಡಿಲ್‌ನ ತುಂಬಿತ್.

* * * * *

ದಿವ್ಯ ನೆಟ್ಟಂಗೆ ಬಳ್ಳಾರಿ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಜೈಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಅಧಿಕಾರಿನ ಕಂಡ್ ಕೃಷ್ಣನ ವಿಚಾರಿತ್. ಕೃಷ್ಣನ ಕಾಂಬಕನ ಅವಿಗೇ ತಿಳಿಯದಂಗೆ ಅವು ಕಣ್ಣಂದ ಹನಿಗ ಜಾರಿದೊ. ಗಟ್ಟಿಮುಟ್ಟಾಗಿದ್ದ ಅವ ಲಾಚಾರಾಗಿ ಮೂಳೆ ಚಕ್ಕಳ ಆಗಿತ್. ಅವು ಮಾತಾಡಿಕಂಡಿದ್ದಂಗೆ ಪಕ್ಕಲಿ ದಾಟಿ ಹೋದ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿನ ಕಣ್ಣರಳಿಸಿ ನೋಡ್ತ ದಿವ್ಯ. ಆದರೆ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಆಗಲೇ ದಾಟಿ ಹೋಗಿ ಆಗಿತ್.

ದಿವ್ಯ ವಾಪಾಸ್ ಹೊರ್ದಕನ ಕೃಷ್ಣ ಗಳಗಲತ ಮರ್ತುಬುಟ್ಟಿತ್. ಅವಂಗೆ ಈಗ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಆಗಿತ್. ಆದರೆ ಕಾಲ ಮಿಂಚಿ ಹೋಗಿತ್. ಮಾರನೇ ದಿನ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಹೊರ್ದಿಕೆ ಮುಂದೆ ಮತ್ತೆ ಬಂದ್ ಹೋನೆತ ಹೇಳಿ ದಿವ್ಯ ಹೊರ್ದು ಬಾತ್. ಒಟ್ಟಿಗೆ ಆದಿತ್ಯನು ಇದ್ದಂದ ಅವು ಜಾಸ್ತಿ ಹೊತ್ ಇತ್ಲೆ.

ಮಾರನೇ ದಿನ ಜೈಲ್ ಹತ್ರ ಹೋಕನ ಹಿಂದನ ದಿನ ಇದ್ದ ಅಧಿಕಾರಿಯೇ ಆಗಿದ್ದಂದ ಅವಳ್ಳ ಜಾಸ್ತಿ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡದೆ ಕೃಷ್ಣನ ಹತ್ರ ಕಳ್ಳಿತ್. ಕೃಷ್ಣ ಇವಳಿಗಾಗಿಯೇ ಕಾದ್‌ಕಂಡ್ ನಿತ್ತಿತ್. ಇವಳ್ಳ ಕಾಂಬಕನ ಅವನ ಮುಖ ಅರಳಿತ್. ದಿವ್ಯ

ಆಶ್ಚರ್ಯಲಿ ನೋಡ್ತ ಹಿಂದಿನ ದಿನಕ್ಕಿಂತ ಇಂದ್ ಅವ ಗೆಲುವಾಗಿ ಕಂಡಿತ್ತ್. ಕುಶಿಲಿ ಮಾತಾಡ್ತ್.

ಕೃಷ್ಣನೊಟ್ಟಿಗೆ ಮಾತಾಡಿ ಇನ್ನ ಹೊರ್ದಕುತೇಳ್ಳನ ಜವಾನ ಬಂದ್ "ಸಾಹೇಬರ್ ಕರ್ದವೆ"ತ ಹೇಳ್ತ್. ಕೃಷ್ಣನ ವಿಷ್ಯ ಮಾತಾಡಿಕೆ ಇರುತ್ತ ದಿವ್ಯ ಅವನ ಹಿಂದೆ ಹೊರ್ದತ್.

ಆದಿತ್ಯ ಅವ್ವ ಹಿಂದೇ ಇತ್ತ್. ಜವಾನ ಸಾಹೇಬರ ಚೇಂಬರ್‌ವರೆಗೆ ಬಂದ್ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿತ ಕೈ ತೋರ್ನಿ ಹಿಂದೆ ಬಾತ್. ದಿವ್ಯ ಒಂದು ಗಳಿಗೆ ಅಲ್ಲೆ ನಿತ್ಬುಡ್ತ್. ಎಂತ ಕೇಳಿವೆಯೋ ಏನೋತ. ಆದರೆ ಆದಿತ್ಯ ಆಗಲೇ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಆಗಿತ್ತ್.

ಒಳಗೆ ಹೋದ ದಿವ್ಯ ಒಮ್ಮೆಗೇ ಬೆಚ್ಚಿಬೀತ್. ಆದಿತ್ಯನ ಆ ಅಧಿಕಾರಿ ಎತ್ತಿಕಂಡ್ ತೊಡೆ ಮ್ಯಾಲೆ ಕೂರಿಸಿಕಂಡ್ ಮುದ್ದಾ ಮಾಡ್ತಿತ್ತ್. ಇವಳ್ಳ ಕಂಡಂಗೆ ಆದಿತ್ಯನ ಎತ್ತಿಕಂಡೇ ಅವ್ವ ಹತ್ರ ಬಾತ್.

"ಆನಂದ್...." ದಿವ್ಯಂದ ಉದ್ಗಾರ ಹೊರ್ದತ್.

"ದಿವ್ಯ ದಯವಿಟ್ತ್ ನನ್ನ ಕ್ಷಮ್ನಿ ಬುಡ್. ವಿಷ್ಯ ತಿಳಿಯದೆ ದುಡ್ಡಿ ತಮ್ಮ ಮಾಡಿಬುಟ್ಟಿ, ನಿನ್ನ ಮ್ಯಾಲೆ ಸಂಶಯ ಪಟ್ಟುಬುಟ್ಟಿ, ನಂಗೆ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷ್ಯ ತಿಳ್ತ್. ಅಂದ್ ನೀನಾರ ಹೇಳಕ್ಕಾಗಿತ್ತ್."

"ಒಬ್ಬ ಕೊಲೆಗಾರನ ನನ್ನ ತಮ್ಮ ತೇಳಿಕೆ ಮನ್ಸ್ ಬಾತ್‌ಲೆ. ಅಲ್ಲದೆ ನೀವ್ ಅವ್ವ ಹುಡ್ಕುತ್ತಿದ್ದರಿ ಅಲ್ಲಾ ನಾನೇ ಹಿಡ್ಡಾಕೊಟ್ಟಂಗೆ ಆದತ ಸುಮ್ಮನಾದೆ"ತೇಳಿ ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಕುರ್ಚಿಲಿ ಕುದ್ದ ಮರ್ದಿಕೆ ಶುರ್ ಮಾಡ್ತ್. ಇಷ್ಟ ದಿನ ತಡ್ಡಾಕಂಡಿದ್ದ ಕಣ್ಣಿರ್ ಹೊಳೆಯಾಗಿ ಹರ್ತ್. ಅವ್ವ ಹತ್ರ ಕುದ್ದ ಆನಂದ್, ಅವ್ವ ದುಃಖ ಕಮ್ಮಿಯಾಕೆ ಮುಟ್ಟ ಅವ್ವ ತಲೆನ ಸವರ್ತಾ ಇತ್ತ್. ಪುಟ್ಟ ಆದಿತ್ಯಾ ಏನೂ ಅರ್ಥವಾಗದೆ ಪಿಳಿಪಿಳಿ ಕಣ್ಣುಬುಟ್ಟ್ ನೋಡ್ತಿತ್ತ್.

* * * * *

ಹಿಂದಿನ ದಿನ ತಾನೆ ಜೈಲ್ ಸೂಪರಿಂಟೆಂಡೆಂಟ್ ಆಗಿ ಚಾರ್ಜ್ ತಗಂಡಿದ್ದ ಆನಂದ್ ಆ ಖೈದಿನ ಕಂಡ್ ರೋಷಲಿ ಹಲ್ಲ್ ಕಚ್ಚಿತ್ತ್. ತಮ್ಮ ಸುಂದರ ಬದುಕುಲಿ ವಿಷ ಬಿಂದುವಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅದೂ ಖೈದಿ ಸ್ಥಾನಲಿ!

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ದಿವ್ಯನ ಕಂಡ್ ಸಿಟ್ಟಲಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರ್ದ್

ಹೋಗಿತ್ತು. ದಿವ್ಯ ಹೊರಬ್ಬ ಹೋದ ಮ್ಯಾಲೆ ಕುತೂಹಲಿಂದ ಆ ಖೈದಿನ ಕರ್ಡ್ ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡ್ತ. ನಿಜ ಸ್ಥಿತಿ ತಿಳ್ತೊ ತನ್ನ ಅವಿವೇಕಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಅಸಹ್ಯ ಪಟ್ಟಕಣ್ಣ್. ತನ್ನ ಆತುರದ ನಿರ್ಧಾರದಿಂದ ತನ್ನ ಬಾಳ್ವೆನ ತಾನೇ ಹಾಳ್ ಮಾಡಿಕಂಡಿತ್ತು.

ಮಾರನೇ ದಿನ ದಿವ್ಯ ಮತ್ತೆ ಬಂದದತ ತಿಳ್ತೊ ಕುಶಿಲಿ ತನ್ನ ತಪ್ಪುನ ಒಪ್ಪಿಕೊಣೆಗೆ ಸಿದ್ಧನಾಗಿ ಕುದ್ದಿತ್ತು.

ಆನಂದ ಮತ್ತೆ ಹೇಳ್ತ "ನಾ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿ ಬುಟ್ಟಿ"ತ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಲಿ.

"ತಪ್ಪು ನನ್ನದೇ. ಅಂದ್ ಕೊಲೆಗಾರನ ತಮ್ಮ ತೇಳಿಕೆ ನನ್ನ ಸ್ವಾಭಿಮಾನ ಅಡ್ಡ ಬಾತ್"

"ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಬಾಳ್ವೆನ ಹಾಳ್ ಮಾಡ್ತ ಈ ಪಾಪಿನ ಕ್ಷಮಿಸಿ ಬುಡಿ"ತೇಳ್ತ. ಆಗ ತಾನೆ ಒಳಗೆ ಬಂದ ಕೃಷ್ಣ. ಅವ ಅಕ್ಕ ಬಾವನ ಕಾಲಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡ್ತ.

ಮತ್ತೆ ಇನ್ನೊ ಎಂದೂ ಇಂತಹ ಕೆಟ್ಟ ಕೆಲ್ಲ ಮಾಡ್ತಲಿ. ನನ್ನ ಶಿಕ್ಷೆ ಮುಗ್ಧ ಮ್ಯಾಲೆ ಹೊಸ ಮನ್ನನಾಗಿ ಬಾಳ್ವೆತ ಕೃಷ್ಣ ಆಣೆ ಮಾಡಿ ಹೇಳ್ತ.

"ಇನ್ನೊ ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನ ದಿವ್ಯ ನೀನ್ ಕೆಲ್ಲ ಬುಟ್ಟ್ ಬಂದ್ ಬುಡ್. ನೀನ್ ಇಷ್ಟ ದಿನ ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟದ್ ಸಾಕ್"

"ಸರಿ" ತೇಳ್ತ ದಿವ್ಯ. ಅವುಗೂ ಒಂಟಿಬಾಳ್ ಸಾಕಾಗಿ ಹೋಗಿತ್ತು.

"ಇಂದ್ ಇಲ್ಲೇ ಇರಿ. ನಾಳೆ ರಜ ಹಾಕಿ ಎಲ್ಲವೂ ಹೋಗಿ ನಿನ್ನ ಸಾಮಾನೆಲ್ಲಾ ತಂದ್ ಬುಡ್ನೊ. ಹಂಗೆ ರಾಜೀನಾಮೆ ಪತ್ರನ ರೆಡಿ ಮಾಡಿಬುಡ್"

ದಿವ್ಯಂಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಅಯೋಮಯ ಆಗಿತ್ತು. ಅವು ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ತಲೆ ಆಡ್ನತ್ತಿತ್ತು.

* * * * *

ಆನಂದ್‌ನ ಶಿಫಾರಸ್ಸಿಂದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ದಿನಾಚರಣೆ ದಿನ ಕೃಷ್ಣಂಗೆ ಬಿಡುಗಡೆ ಆಗಿತ್ತು. ಅವು ಬಿಡುಗಡೆ ದಿನ ದಿವ್ಯ. ಆದಿತ್ಯ ಸಹ ಜೈಲ್ ಹತ್ರ ಹೋಗಿದ್ದೊ. ಆನಂದ್ ಕೃಷ್ಣಂಗೆ ಒಳ್ಳೆ ಡಾಕ್ಟರ್ ಹತ್ರ ಮದ್ದ ಕೊಡ್ತಿದ್ದಂದ ಅವ ಈಗ ಉಸಾರಾಗಿತ್ತು.

ಕುಶಿಲಿ ಜೈಲ್‌ಂದ ಜೊತೆ ಜೊತೆಲಿ ಜೈಲ್ ಗೇಟ್‌ನ ದಾಟ್ತಿದ್ದ ದಿವ್ಯ-ಆನಂದ ಮತ್ತೆ ಆದಿತ್ಯ-ಕೃಷ್ಣನ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಎಲ್ಲರ ಕಣ್ಣಾಗ ಆಶ್ಚರ್ಯಲಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೊ.

* * * * *

ಪರಿವರ್ತನೆ

"ಸುಮಾ ನಾಳೆ ಬ್ಯಾಂಕಿಗೆ ರಜ ಹಾಕಿ ಬಾ, ಹೈದನ ಕಡೆಯವು ನಿನ್ನ ನೋಡಿಕೆ ಬಂದವೆ"

ಅಮ್ಮ ಹೇಳಿನ ಸುಮನ ಮುಖ ನಾಚಿಕೆಲಿ ಕೆಂಪಾತ್. ಅವು ಮನ್ನ ಅರಳಿ ಹೂವಾತ್. ಕಾರಣ ಹೊತ್ತಾರೆಂದೇ ಮನೆಲಿ ನಾಳೆ ಬರವು ಹೈದನ ವಿಷದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತುಕತೆ ನಡಿಯಿತ್ತಿತ್ತು. ಎಲ್ಲವೂ ಹೈದ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಆಗಿತ್ತು. ಹೈದನೂ ಯಾವೂ ಮದ್ದಲಿ ಸುಮನ ನೋಡಿ ಮೆಚ್ಚಿಕಂಡಿತ್ತು. ಆದರೂ ಪದ್ಧತಿ ಪ್ರಕಾರ ಹೈದನ ಮನೆಯವು ಹೆಣ್ಣು ಕೇಳಿಕೆ ಬರವು ಇದ್ದೂ.

ಹೈದ ಪದವಿ ಓದಿ, ಸರ್ಕಾರಿ ಕೆಲಸಲಿ ಇತ್ತು. ನೋಡಿಕೆ ಲಕ್ಷಣವಾಗಿತ್ತು. ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಇಬ್ಬರೂ ಚಾಕ್ರಿಲಿ ಇದ್ದಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳ ಕಾರಣಂದ ಯಾರೂ ಆಸ್ತಿ ಬಗ್ಗೆ ತಲೆ ಕೆಡಿಸಿಕಂಡಿತ್ತಲೆ.

ಉಭಯ ಕಡೆಯವು ಒಪ್ಪಿಗೆಂದ ಗೌಜಿಲಿ ಮದ್ದೆ ನಡ್ತಿತ್ತು. ಸುಮ ಎಲ್ಲಾ ಗೂಡೆಗಳಿಗೆ ತನ್ನ ಗಂಡನ ಬಗ್ಗೆ ಪೂರ್ಣ ಕನ್ನನ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಸುಖವಾಗಿ ಸಂಸಾರ ಮಾಡ್ವ ಕನ್ನ ಕಂಡಿತ್ತು.

ಆದರೆ, ಮದ್ದೆ ಆದ ಮ್ಯಾಲೆ ಅವು ಎದುಸಕಾಗಿದ್ದ

ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಅವು ಗ್ಯಾನ ಮಾಡ್ಕಿಂತ ಬೇರೆನೇ ಆಗಿತ್. ನಾಲ್ಕಜನ ಅಣ್ಣಂದರ್ ನಾಲ್ಕ ಜನ ಅಕ್ಕಂದ್ರ ದೊಡ್ಡ ಸಂಸಾರಲಿ ಕಡೆಯವನಾಗಿದ್ದ ರಮೇಶ. ದೊಡ್ಡವ ಹ್ಯಾಳೆಂದೋ ಅಥವಾ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳವು ಇಲ್ಲದೆನೋ ವಳ್ಳ ನಡತೆ ಹೊಂದಿತ್ತಲೆ. ಮದ್ದೆಗೆ ಮುಂದೆ ಸುಮಾರ್ ವರ್ಷಂದೇ ಚಾಕ್ರಿಲಿ ಇದ್ದರೂ, ಒಂದು ಪೈಸ ಉಳ್ಳಿತ್ತಲೆ. ಅಣ್ಣಂದ್ರ ಅಕ್ಕಂದ್ರ ಅವರವರದೇ ಸಂಸಾರಲಿ ಮುಳ್ಳಿ ಹೋಗಿದ್ದೊ. ತಾನೇ ಸಾಲ ಮಾಡಿ ಮದ್ದೆ ಆಗಿತ್.

ರಮೇಶ ತನ್ನ ಮದ್ದೆಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದ ದುಡ್ಡನ ಪೂರ್ತಿ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿಕೆ ಮುಂದೆನೇ ಅಣ್ಣಂದ್ರ ತಾವು ಕೊಟ್ಟ ದುಡ್ಡನ ವಸೂಲಿಗೆ ಶುರುಮಾಡಿದ್ದೊ.

ಅಕ್ಕಂದ್ರ ತಾವು ಹಿಂದೆಂದೋ ಮಾಡಿದ್ದ ಹಣದ ರೂಪದ ಸಹಾಯನ ಸಾಲ ಆಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಿ ವಸೂಲಿ ಮಾಡಿಕೆ ಮುಂದಾಗಿದ್ದೊ.

ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯ ಕಳಿಯಕನ ರಮೇಶ ಸುಮನೊಟ್ಟಿಗೆ ದುಡ್ಡ ಕೇಳಿಕೆ ಶುರು ಮಾಡ್ಕನ ಸುಮಂಗ ನಿಜಕ್ಕೂ ಭ್ರಮ ನಿರಸನ ಆಗಿತ್. ತನ್ನ ಗಂಡ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಇಲ್ಲದವತ ಅವಿಗೆ ತಿಳ್ಳ ಹೋಗಿತ್. ದಾಂಪತ್ಯ ಜೀವನನೂ ಯಾಂತ್ರಿಕವಾಗಿ ನಡ್ತಿತ್. ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯ ಅಂಶವೇ ಇತ್ತಲೆ.

ಒಂದೆರಡ್ ವರ್ಷ ಅವ ಮದ್ದೆಗೆ ಮಾಡಿದ್ದ ಸಾಲ ತೀರುದ್ರಲ್ಲೇ ಕಳ್ಳ ಹೋಗಿತ್. ಇಬ್ಬರೂ ಒಂದೇ ಊರಲಿ ಚಾಕ್ರಿಲಿ ಇದ್ದಂದ ಅವು ಬಾಡಿಗೆ ಮನೆ ಮಾಡಿದ್ದೊ. ಶುರುನ ಮೂರು ವರ್ಷ ಹಂಗೂ ಹಿಂಗೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಲಾಯ್ಕಲೇ ಜೀವನ ಕಳ್ಳಿದ್ದೊ.

ಅಲ್ಲಿಗೆ ಮುಟ್ಟ ಆಫೀಸ್ ಬುಟ್ಟಂಗ ಮನೆಗೆ ಬಾತಿದ್ದಂವ ಬರ್ರಾ ಬರ್ರಾ ತಡ ಮಾಡಿಕಂಡ್ ಬಾಕಿ ಶುರು ಮಾಡ್ತ್. ಆಗೆಲ್ಲಾ ಏನಾರ ಒಂದು ನೆವನ ಹೇಳ್ತಿತ್. ಕಡೆಲಿ ತಿಳ್ಳದ್ದೇ ಬೇರೆ. ರಮೇಶ ಇಸ್ವೀಟಿನ ದಾಸ ಆಗಿತ್. ಆಡಿಕೆ ಸಾಲ ಮಾಡ್ತು ಮತ್ತೆ ಸಂಬಳಲಿ ಸಾಲ ತೀರುದು. ಸಂಬಳ ಕಮ್ಮಿಯಾಕನ ಮನೆನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಂದ ನುಣ್ಚಿಕಂಬತ್ತಿತ್. ಇದ್ದಂದ ಸುಮ ಶುರುಗೆ ವಳ್ಳ ಮಾತಲಿ ಹೇಳ್ತ ಮತ್ತೆ ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿತ್, ಮರ್ದತ್, ಜಗಳ ಮಾಡ್ತ್. ಒಂದೆರಡ್ ದಿನ ಸರಿ ಇರಿತ್. ಇನ್ನೊ ಖಂಡಿತ ಹಿಂಗೆ ಮಾಡ್ತಲೆತ ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡ್ತು, ಮತ್ತೆ ಕಲ್ತ ಚಾಳಿನ ಮುಂದುವರಿತ್. ಇದ್ ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳ ಕತೆ ಆತ್. ಗಾದೆ ಉಟ್ಟಲ್ಲ, 'ಹೆಂಡ್ನಾದ್ರ ಬುಟ್ಟೀನ್ ಕಲ್ತದ್ ಬುಡ್ಕಿಲೆ'. ಹಂಗೇ ಆಗಿತ್ ರಮೇಶನ ಕತೆ.

ಸುಮಂಗ ದಿಕ್ಕೇ ತೋಚದಂಗ ಆತ್. ತನ್ನ ಸಂಸಾರದ ಗುಟ್ಟ ಯಾರೊಟ್ಟಿಗೂ

ಹೇಳಿಕೆಂಬಂಗೆ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಎಷ್ಟು ದಿನ ಮುಚ್ಚಿ ಮಡ್ಡಿಕೆ ಸಾಧ್ಯ. ಮನೆಗೆ ನೆಂಟರಿಷ್ಟರ್ ಬಾಕನ ರಮೇಶ ಮನೆಲಿ ಇರ್ತಿತ್ತಲೆ. ಸುಮ ತನಿಗೆ ತಿಕ್ಕ ಸುಳ್ಳನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ, ಸತ್ಯ ಹೊರಗೆ ಬಾಕೆ ಬಾಳ ದಿನ ಬೇಕಾತಲೆ. ರಮೇಶ . "ಹೇಳ್ವ ಮಾತ್ ಕೇಳ್ತಲೆ ಸ್ವಂತ ಬುದ್ಧಿ ಇಲ್ಲದ" ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರಿತ್ತು. ಸುಮ ತನ್ನ ಒಬ್ಬಳ ಸಂಬಳಂದ ಇಡೀ ಮನೆ ಖರ್ಚ್ ವೆಚ್ಚನ ತೂಗಿಸಕಾಗಿತ್ತು. ಎರಡ್ ಮಕ್ಕ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಅತ್ತೆ ಮಾವ ಕೂಸ್ ನ ನೋಡಿಕಂಬ ಜನ ಹೊತ್ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೆ ಮನೆಗೆ ಬರ್ಪ ಗಂಡ ಮನೆಗೆ ಬರ್ಪ ನೆಂಟರ್ ಗ. ರಮೇಶ ಎಷ್ಟೋ ತಿಂಗ ಸಂಬಳನೇ ಮನೆಗೆ ಕೊಡ್ತಿತ್ತಲೆ. ಸುಮಂಗೆ ತಲೆ ಚಿಟ್ಟ್ ಹಿಡಿಯಿತ್ತಿತ್ತು. ಅತ್ತೆ ಮಾಂವಂಗೆ ಶುರುಂದೇ ಅಭ್ಯಾಸ ಆಗಿದ್ದಂದ ಅವ್ವೆ ತಮ್ಮ ಮಂಜನ ತಮ್ಮ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಕಾಂಬಿತ್ತಲೆ. ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸುಮ ತಾನ್ ಉಪವಾಸ ಇದ್ದರೂ ಅವ್ವೆ ಕಮ್ಮಿ ಮಾಡ್ತಿತ್ತಲೆ. ಸುಮಂಗೆ ಪುಸ್ತಕಿಯಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತಿದ್ದದ್ ಕಣ್ಣೀರ್ ಮಾತ್ರ. ತನ್ನ ಕಷ್ಟ ಕಾಲಕೆಂತ ಜೋಪಾನ ಮಾಡ್ತಿದ್ದ ದುಡ್ಡೆಲ್ಲಾ ರಮೇಶ ಸಂಬಳದ ಹಣ ಮನೆಗೆ ಕೊಡದ ತಿಂಗ ಕರ್ಕಿ ಹೋತಿತ್ತು.

ಕೂಸ್ ನಂತ ಮನಸ್ ಇದ್ದ ಸುಮ ಬರ್ತಾ ಬರ್ತಾ ಕಠಿಣಳಾಗಿ ಬುಡ್ಡ. ಭಂಡತನಂದ ತನ್ನ ಅನ್ನಕ್ಕೆ ಬಂದ್ ಬೀಳ್ವ ಗಂಡತೇಳ್ವ ಪ್ರಾಣಿತೇಳ್ವ ಅಸಹ್ಯವಾಗುವಷ್ಟು ಅವು ರೋಸಿಹೋಗಿತ್ತು.

ಯಾವುದೇ ವಸ್ತುನ ತಾಕೆ ಅಂಗಡಿಗೆ ಕಳ್ಳರೂ ಆ ದುಡ್ಡನ ತಕಂಡ್ ಹೋಗಿ ಆಡಿ ಬಾತಿತ್ತು. ಇದ್ದಂದಾಗಿ ಮನೆ ಸಾಮಾನ್ ತಾಕೆ ತಾನೇ ಅಂಗಡಿಗೂ ಹೋಕಾಗಿತ್ತು. ಒಮ್ಮೆ ಕೂಸ್ ಗೆ ಜ್ವರ ಬಂದಿರ್ಕನ ಮದ್ದ ತಾಕೆ ದುಡ್ಡ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದ್ನ ಸಹ ಹೋಗಿ ಆಡಿ ಕಳ್ಳ ಬಂದಿತ್ತು.

"ಇಸ್ಪೀಟಿನ ಸಂಗಾತಿ ಸುಳ್ಳ" - ರಮೇಶ ಸುಳ್ಳ ಹೇಳುದ್ರಲ್ಲಿ ನಿಸ್ಸೀಮ ಆಗಿತ್ತು. ಪ್ರತಿ ಸಲ ಹಣ ಕಳ್ಳ ಬಾಕನ ಹೊಸ ಹೊಸ ಸುಳ್ಳನ ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಿ ಹೇಳಿತ್ತಿತ್ತು.

ಬರ್ತಾ ಬರ್ತಾ ಸಂಬಳ ತಕಂಡ ಮ್ಯಾಲೆ ಎರ್ಡ್ ಮೂರ್ ದಿನ ಮನೆಗೇ ಬಾತಿತ್ತಲೆ. ಆಡಿ ಉಳ್ಳರೆ ಆತ್, ಇಲ್ಲರೆ ಬರಿಗೈಲಿ ಮನೆಗೆ ಬಾತಿತ್ತು. ಸುಮ ಮರ್ನ್ ಮರ್ನ್ ಅವು ಕಣ್ಣೀರೇ ಬತ್ತಿ ಹೋಗಿತ್ತು.

ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ಅವು ಸತ್ತ್ ಬುಟ್ಟಿತ ಗ್ಯಾನ ಮಾಡಿತ್ತು. ಆದರೆ ಮುದ್ದು ಮಕ್ಕಳ ಮುಖ ನೋಡ್ಕನ ಅವು ನಿರ್ಧಾರ ಬದ್ಲಾಗ್ತಿತ್ತು. ಮಕ್ಕಳ ತಬ್ಬಲಿ

ಮಾಡಿ ಹೋಕೆ ಮನ್ನೇ ಬಾತಿತ್ತಲೆ.

ತಮ್ಮ ಸ್ಥಿತಿ ಲಾಯ್ತು ಇರ್ಕನ ಮತ್ತೆ ರಮೇಶ ಕೆಟ್ಟ ಚಾಳಿಯ ಪರಿಚಯ ಎಲ್ಲವೂ ತಿಳಿಯಕೆ ಮುಟ್ಟ ಬಂದ್ ಹೋಗಿ ಮಾಡಿದ್ದ ನೆಂಟರಿಷ್ಟರ್ ಬರ್ತಾ ಬರ್ತಾ ಯಾರೂ ಇತ್ತ ಮುಖ ಹಾಕತಿತ್ತಲೆ. ಇದ್ರಂದ ಸುಮಂಗಿ ಒಂದ್ ವಿಧಲಿ ದುಃಖ ಆದರೂ, ನೆಂಟಿಗೆ ಮಾಡಿ ಹಾಕುವ ಖರ್ಚ್‌ಂದ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿಸಕತೇಳಿ ನೆಮ್ಮದಿಯಾಗಿತ್ತ. ನೋಡುವವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಗಂಡ ಹೆಣ್ಣಾನಂಗ ಕಂಡರೂ ಒಳಗೊಳಗೆ ಇವರಿಬ್ಬರಲಿ ಯಾವುದೇ ಸಂಬಂಧ ಉಳ್ಳಿತ್ತಲೆ.

ಈ ನಡುಲಿ ಅತ್ತೆ ಮಾವಂದರಿಗೆ ಇವರ ಕಷ್ಟಂದ ಅವರ ಸುಖ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಷ್ಟವಾದ್ರಂದ ಬ್ಯಾರೆ ಮಕ್ಕಳ ಮನೆಗೆ ಜಾರಿದೊ. ಇದ್ರಂದ ಸುಮಂಗಿ ನೆಮ್ಮದಿ ಆತ್.

ಸುಮನ ಪ್ರಪಂಚತೇಳೆ ತನ್ನ ಮಕ್ಕ ಮಾತ್ರ ಅವರ ಲಾಯ್ತಲಿ ಓದ್ತಿ ಒಂದ್ ದಾರಿಗೆ ಸೇರುದೇ ಅವಳ ಗುರಿಯಾಗಿತ್ತ. ಮಕ್ಕ ಸಹ ಸರಿಯಾದ ಪೋಷಣೆ ಇಲ್ಲದೆ ಬಡವಾಗಿದ್ದೊ. ವಳ್ಳ ಬಟ್ಟೆ ಸಹ ಇತ್ತಲೆ. ಇದೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿ ಸುಮನ ಕರುಳ್ ಚುರುಕತೇಳ್ತತ್ತ.

ಹಿಂಗೇ ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗ ಕಳ್ಡ್ ಹೋದೊ. ರಮೇಶ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಸಾಲ ಸಿಕ್ಕಿದೋ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಸಾಲ ಮಾಡಿತ್ತ. ಸಾಲಗಾರರ್ ಮನೆಗೆ ಬಾಕಿ ಶುರು ಆಕನ ಸುಮ ಸುಸ್ತಾಗಿ ಬುಟ್.

ಇದೇ ಸಮೆಲಿ ಅಪ್ಪನ ಸ್ನೇಹಿತರಾಗಿದ್ದ ಸೋಮಯ್ಯನವು ಸುಮನ ಬ್ಯಾಂಕಿಗೆ ಮ್ಯಾನೇಜರಾಗಿ ಬಂದೊ. ಯಾಗೊಲೂ ಬಾಡಿದ ಮುಖ ಹೊತ್ತು ಬ್ಯಾಂಕಿಗೆ ಬರ್ತ ಸುಮನ ಕಂಡರೆ ಅವ್ಕೆ ಅನುಕಂಪ ಮೂಡ್ತಿತ್ತ. ಅವಳ್ಳ ಹೆಂಗ ಕೇಳ್ತತೇಳ್ಳ ಅಳುಕು ಅವ್ಕೆ. ಅವ್ಕೆ ಅವುದೇ ವಯಸ್ಸಿನ ಮಗಳ್ ಇತ್ತ. ಅವು ಸುಖವಾಗಿ ಸಂಸಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿತ್ತ. ಅವುಗೂ ಇವುಗೂ ಹೋಲಿಸರೆ ಅಜಗಜಾಂತರ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಇತ್ತ.

ಒಂದ್ ದಿನ ಸೋಮಯ್ಯನವು ಸುಮನ ಕರ್ದ ಅವ್ ಚೇಂಬರ್‌ಲಿ ಕೂರಿಕಂಡ್ ವಿಚಾರ್‌ಕನ ಸುಮನ ದುಃಖನ ಕಟ್ಟಿ ಒಡ್ಡ್ ಹೋತ್. ಇದ್‌ಕೆ ಮುಟ್ಟ ಯಾರೂ ಅವಳ್ಳ ಇಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರೀತಿಂದ ಕಷ್ಟ ಸುಖ ವಿಚಾರಿಸಿತ್ತಲೆ. ಅವ್ ಮನೆಯವು ಸಹ ತಿಳ್ತೊ ತಿಳಿಯದಂಗ ಇದ್ದಬುಟ್ಟೊ. ಸ್ವಾಭಿಮಾನಿಯಾಗಿದ್ದ ಸುಮ ಸಹ

ತನ್ನ ಕಷ್ಟ ಹೇಳಿಕಂಡ್ ತವರಿಗೆ ಹೋದವಳಲ್ಲ.

ಸುಮನ ಕಣ್ಣೀರ್ ಮುಗಿಯಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟು ಸುಮ್ಮನಿದ್ದ ಸೋಮಯ್ಯನವು ತಾವು ತನ್ನ ಕೈಲಾದ ಸಹಾಯ ಮಾಡ್ತ ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟ ಮ್ಯಾಲೆ ಸುಮ ತನ್ನ ಗೋಳನ ಕತೆನ ಹೇಳಿಕಂಡತ್. ಅವು ಕತೆ ಕೇಳಿ ಅವು ಕಣ್ಣಾಲಿ ಸಹ ನೀರ್ ಬಾತ್. ಅವಿಗೆ ಬದ್ಲಾಲಿ ಮುಂದೆ ಬಾಕೆ ಧೈರ್ಯ ತುಂಬಿದೊ. ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಕರ್ಮಂಡ್ ಹೋಗಿ ತಮ್ಮ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಪರಿಚಯ ಮಾಡ್ಕೊಟ್ಟೊ. ಜಾನಕಿನವು ಅವಳ್ಳ ತಮ್ಮ ಮಗಳಿಗೆ ಉಪಚಾರ ಮಾಡ್ತೊ.

ಮುಂದೆ ಹದಿನೈದೇ ದಿನಲಿ ತಮ್ಮ ಪರಿಚಯದವು ಮ್ಯಾನೇಜರಾಗಿದ್ದ ದೂರದ ಬ್ರಾಂಚಿಗೆ ಅವಳ್ಳ ವರ್ಗ ಮಾಡ್ತಿದೊ. ತಾವೇ ಮುಂದೆ ನಿತ್ ಅಕ್ಕಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡ್ಕೊಟ್ಟೊ. ಬಾಡಿಗೆ ಮನೆ ಮಾಡ್ಕೊಟ್ಟೊ ಮಕ್ಕಳ್ಳ ಶಾಲೆಗೆ ಸೇರ್ಪಡೆಂದ ಹಿಡ್ ಪ್ರತಿಯೊಂದ್ ರೀತಿಯೂ ಅವು ಅವಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡ್ತೊ.

ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಆದರೂ ರಮೇಶಂಗೆ ಇದ್ ಗೊತ್ತೇ ಆತ್ಲೆ. ಎಂದೆನಗೆ ಸಂಬಳ ತಕಂಡ್ ಎರ್ಡ್ ಮೂರ್ ದಿನ ಇಸ್ವೀಟ್-ರೇಸು ತೇಳಿ ಮಜಾ ಮಾಡಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದ್ ಇಡೀ ವತಾರ ಕೇಳುವಂಗೆ ಮಧ್ಯ ರಾತ್ರಿ ಕಾಲಿಂಗ್ ಬೆಲ್ಟ್ ಒತ್ತಾಕನ ಪಕ್ಕದ ಮನೆಲೇ ಇದ್ದ ಮನೆ ಓನರ್ ಬಂದ್ ಸುಮ ಮನೆ ಖಾಲಿ ಮಾಡ್ ವಿಷ್ಯ ತಿಳ್ಕನೇ ಅವ ಬಾಗಲಿಗೆ ಹಾಕಿದ ಬೀಗನ ನೋಡ್ತ. ಅವನ ಮತ್ ಇಳ್ಳಹೋಗಿತ್. ಕಾಲೆಳ್ಡ್ಕಂಡ್ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೋದವ ಮತ್ತೆ ಬಂದ್ ಜಗಲಿಲೇ ರಾತ್ರಿ ಪೂರಾ ಕಳ್.

ಸುಮನ ಮನೆ ಓನರ್ಗೆ ಮತ್ತೆ ನೆರೆಕರೆಯವ್ವ ಬಾಳ ಇಷ್ಟ ಇತ್. ಹೊರಕ್ಕೆ ಮುಂದೆ ಎಲ್ಲವೂ ವಿಷ್ಯ ತಿಳ್ಳಿ ಗಂಡಂಗೆ ತಾನ್ ಇರ್ವ ಜಾಗ ತಿಳ್ಳಬಡೀತ ಭಾರದ ಮನ್ಸಂದ ಹೇಳಿ ಹೋಗಿತ್. ರಮೇಶನ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರಿಗೂ ಕನಿಕರ ಸಹ ಇತ್ಲೆ. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಮನೆ ಓನರ್ ಸುಮ ಇಟ್ ಹೋಗಿದ್ದ ಅವನ ಹಾಸಿಗೆ ಬಟ್ಟೆಗ್ಳ ಅವಂಗೆ ಕೊಟ್ಟೊ.

ರಮೇಶ ಪಾತಾಳಕ್ಕೆ ಇಳ್ ಹೋತ್. ಅವ ಈಗ ತಬ್ಬಲಿನಂಗೆ ಆಗಿತ್. ಅವಂಗೆ ಇದೇ ಮೊದ್ಲಿಗೆ ಸುಮ ಇಲ್ಲದ ಬ್ಯಾನೆ ಕಾಡಿಕೆ ಶುರು ಆತ್. ಆದರೆ ಕಾಲ ಮಿಂಚಿ ಹೋಗಿತ್. ಕೆಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಬುದ್ಧಿ ಬಂದರೆ ಏನ್ ಫಲ. ಕೈಲಿ ಕಾಸ್ ಇತ್ಲೆ. ಸುಮ ಇರ್ವನ ಭಂಡತನಂದ ಹೆದರಿ ಬೆದರಿ ಊಟ ಮಾಡ್ತಿತ್. ಎಷ್ಟೋ ದಿನ ಸುಮ ಅರೆಹೊಟ್ಟೆ ಬರಿ ಹೊಟ್ಟೆಲಿ ಮಲ್ಲಿತ್. ಮಕ್ಕಳ್ಳ ಸಹ ಒಂದ್ ಸಲ ವಿಚಾರ್ತಿದಂವ ಅಲ್ಲ. ಅವುಕೆ ಪಾಠ ಹೇಳಿ ಕೊಟ್ಟವನಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೋ ದಿನ ಮಕ್ಕ ಅಪ್ಪನ ಮುಖ ನೋಡಿಕೆ ಆತಿತ್ಲೆ. ಯಾಕೆತೇಳ್ತ ಮಕ್ಕ ಮಲ್ಲಿದ್ದ

ಮ್ಯಾಲೆ ಮನೆಗೆ ಬಾತಿತ್. ಮಕ್ಕ ಏಳಿಕೆ ಮುಂದೆ ಮನೆಂದ ಹೋಗಿ ಆತಿತ್. ಹಂಗಾಗಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅಪ್ಪತೇಳ್ಳ ಯಾವ ಅಕ್ಕರೆನೂ ಇತ್ತಲೆ. ಅವ್ವೆ ಅಮ್ಮನೇ ಸರ್ವಸ್ವ.

ರಮೇಶನ ಅವಸ್ಥೆನ ನೋಡಿ ಮನೆ ಓನರ್ ಒಂದ್ ವಾರದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಉಳ್ಳಣಿಕೆ ಒಂದ್ ಸಣ್ಣ ಕೋಂಬರೆನ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಿದ್ದೊ.

ರಮೇಶ ಬ್ಯಾಂಕಿಗೆ ಹೋಗಿ ವಿಚಾರಿರೂ ಸುಮನ ಅಡೆಸ್ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತಲೆ. ಅದ್ರ ಬದ್ಲಿಗೆ ಮ್ಯಾನೇಜರ್ ಸೋಮಯ್ಯನವು ಅವಳ್ಳ ಇನ್ನಾರ ಬದ್ಲಿಕೆ ಬುಡತೇಳಿ ಚೀಮಾರಿ ಹಾಕಿ ಕಳ್ಳಿದೊ.

ರಮೇಶ ಊಟ ನಿದ್ದೆ ಸರಿಯಿಲ್ಲದೆ ಕಂಗಾಲಾತ್. ಒಟ್ಟಿಗೆ ಮನೆ ಓನರ್ ಯಾಗ ಕೋಂಬರೆನ ಖಾಲಿ ಮಾಡಿಯಾತ ಕೇಳಿಕೆ ಶುರು ಮಾಡ್ಲೊ. ಬ್ಯಾರೆ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಅವಂಗ ಇರಿಕೆ ಒಂದ್ ಕೋಂಬರೆ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತೆ. ಸಿಕ್ಕಿರೂ ಅಡ್ವಾನ್ಸ್ ಕೊಡ್ಲೆ ಅವನತ್ರ ದುಡ್ಡ್ ಇತ್ತಲೆ.

ಅವರ ಇಸ್ವೀಟಾಟದ ಸ್ನೇಹಿತರೆಲ್ಲಾ ಮುಖ ತಿಗ್ಗಿಸಿದ್ದೊ. ಈಗ ಅವಂಗ ಸುಮ ಮತ್ತೆ ಮಕ್ಕಳ ಗ್ಯಾನ ಬಾಳಾ ಆಗಿತ್ತಿತ್. ತಾನ್ ಸುಮಂಗ ಬಾಳಾ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿಬುಟ್ಟಿತ ಮರ್ಡಾತಿತ್. ತನ್ನ ಕೈಯಾರೆ ತನ್ನ ಬದ್ಕನೊಟ್ಟಿಗೆ ಮುಗ್ಧ ಸುಮ ಮತ್ತೆ ಮಕ್ಕಳ ಬದ್ಲಿಗೆ ಅವ ಕಿಚ್ಚ ಹಚ್ಚಿತ್.

ಸೋಮಯ್ಯನವು ರಮೇಶಂದ ಸುಮನ ದೂರ ಮಾಡಿಕೆ ಕಾರಣ ಇತ್. ಇಬ್ಬರೂ ಒಟ್ಟೊಟ್ಟಿಗೆ ಇದ್ದರೆ ಸುಮನ ಬೆಲೆ ರಮೇಶಂಗ ಗೊತ್ತಾಗ್ತಿತ್ಲೆ. ರಮೇಶ ತನ್ನ ತಪ್ಪನ ತಿದ್ದಿಕಂಡ್ ಸರಿಯಾದ ಮ್ಯಾಲೆ ಅವರಿಬ್ಬನ್ನ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರ್ಪುದು ಅವರ ಗ್ಯಾನ ಆಗಿತ್. ಅದ್ರಂದ ರಮೇಶನ ಸಹ ಅವು ಗಮನಿಸಿಕಂಡೇ ಇದ್ದೊ.

ಸ್ವಲ್ಪ ವರ್ಷಗಳೇ ಕಳ್ಳ ಹೋಗಿದ್ದೊ. ಮಕ್ಕ ಎಲ್ಲಾ ಬೆಳ್ಳ ದೊಡ್ಡವರಾಗಿದ್ದೊ. ಸುಮಂಗ ರಮೇಶ ಇಲ್ಲದ ಕೊರತೆ ಬುಟ್ಟಿ ಬದ್ಕ ಪ್ರಶಾಂತವಾಗಿತ್. ಹಿಂದೆನ ನೆಮ್ಮದಿ ಕೆಡ್ಪುವ ಯಾವ ಘಟನೆಗಳ್ಳೆ ಅವಕಾಶವಿತ್ಲೆ. ಮಕ್ಕ ಸಹ ಒಳ್ಳೆ ಪರಿಸರಲಿ ಲಾಯ್ಕ ಬೆಳ್ಳಿದ್ದೊ. ಅವ್ವೆ ಹೆಚ್ಚ ಕಮ್ಮಿ ರಮೇಶನ ಗ್ಯಾನ ಮಾಸತೊಡ್ಲಿತ್. ಸುಮ ಅಪ್ಪ-ಅಮ್ಮ ಎರೂ ಆಗಿ ಅವರ ಬೆಳ್ಳಿತ್. ಇದ್ದದ್ರಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ಸಂಸಾರ ಸಾಗಿತ್. ಸುಮಂಗ ಪ್ರಮೋಷನ್ ಸಿಕ್ಕಿತ್. ಅದ್ರಂದ ಅವ್ವ ಸಂಬಳನೂ ಜಾಸ್ತಿ ಆಗಿತ್. ರಮೇಶ ಮಾತ್ರ ಗುರ್ರೇ ಸಿಕ್ಕದಂತೆ ಬದ್ಲಾಗಿತ್. ಕೆದ್ರಿದ ತಲೆ, ಮುದುರಿದ ಬಟ್ಟೆ, ಆರೈಕೆ ಇಲ್ಲದ ಶರೀರ ಎಲ್ಲವೂ ವಿಷ್ಯ ತಿಳಿದಿದ್ರಂದ ಎಲ್ಲವೂ ಅವ್ವ ಹೀಯಾಳ್ವಿ ನಗಾಡ್ತಿದ್ದೊ. ಕೆಲ್ವ ಮಾಡ್ವ ಜಾಗಲೂ ಅವಂಗ ಬೆಲೆ ಇತ್ತಲೆ.

ಅಂವ ಈಗ ಇಸ್ಪೀಟಾಟ ಬುಟ್ಟಿತ್ ತನ್ನ ಪೊರ್ಲುನ ಬದ್ದೇ ನೆಲೆ ತಪ್ಪಿದ ದೋಣಿನಂಗೆ ಆದ ಮ್ಯಾಲೆ ಅವಂಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಬಂದಿತ್.

ಒಂದ್ ದಿನ. ಆಫೀಸ್‌ಲಿ ಕೆಲ್ಸ ಮಾಡ್ಕಂಡ್ ಇರ್ಕನ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮೆಂದ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಬಿಡದೇ ಬಾತಿದ್ದ ಕೆಮ್ಮಂದ ರಕ್ತಕಾರಿ ಅಂವ ಸ್ವಯತಪ್ಪಿ ಬೀತ್. ಆಫೀಸ್‌ಲಿ ಇದ್ದವು ಎಲ್ಲಾ ಸೇರಿ ಅವನ ಆಸ್ತತ್ಗೆ ಸೇರಿದೊ. ಡಾಕ್ಟರ್ ಅವನ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿ ಅವಂಗೆ ಕ್ಷಯ ರೋಗ ಬಂದುಟ್ಟುತ ಹೇಳ್ತೊ. ಅವನ ಯಾರೂ ನೋಡಿಕಂಬವು ಇತ್ತಲೆ. ಆಗೊಮ್ಮೆ ಈಗೊಮ್ಮೆ ಬಾತಿದ್ದ ಅವನ ಜೊತೆಯವು ತಮಿಗೆ ಎಲ್ಲಿ ಅಂಟಿ ಬುಡ್ಡೊತ ದೂರಂದ ನೋಡಿ ಹೋಗ್ತಿದ್ಲೊ.

ಸೋಮಯ್ಯನವು ರಿಟೈರ್ಡ್ ಆಗಿ ಅದೇ ಊರಲಿ ಮನೆ ಮಾಡಿಕಂಡಿದ್ದೊ. ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನ ಕಳ್ಳ ಮ್ಯಾಲೆ ಅವ್ವೆ ವಿಷ್ಯ ಗೊತ್ತಾತ್. ಇನ್ನ್ ತಡ ಮಾಡ್ತು ಸರಿಯಲ್ಲತೇಳಿ ಅವು ಸುಮಂಗೆ ವಿಷ್ಯ ತಿಳ್ಳಿ ಕರ್ಕಂಡ್ ಬಂದೊ.

ಸುಮನ ಕಂಡ್ ರಮೇಶನ ಕಣ್ಣಲಿ ನೀರ್ ಹರಿಯಕೆ ಶುರು ಆತ್. ಸುಮ ಮುಜುಗರ ಪಡದೆ ಮೂಳೆ ಚಕ್ಕಳ ಆಗಿದ್ದ ರಮೇಶಂಗೆ ವಳ್ಳ ಮದ್ದಾ ಕೊಡ್ತೆ. ರಮೇಶನ ಹತ್ತ ಈಗ ದುಡ್ಡ ಇತ್. ಆದರೆ ಅವಂಗೆ ಅವನವರಾಗಿ ಯಾರೂ ಇತ್ತಲೆ.

ರಮೇಶ ಸರಿ ಹೋಕೆ ಕೆಲವು ತಿಂಗಳೇ ಬೇಕಾದೊ. ಅಂವ ಸ್ವಲ್ಪ ಚೇತರಿಸಿಕಣಿಕೆ ಮುಟ್ಟು ಸುಮ ಬ್ಯಾಂಕಿಗೆ ರಜ ಹಾಕಿತ್. ಒಂದ್ ಕಾಲಲಿ ಅವನ ಹೆಣ್ಣ್ ಆಗಿದ್ದ ಒಂದೇ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಮನುಷ್ಯತ್ವಂದ ಅವನ ಸೇವೆ ಮಾಡಿತ್. ಮತ್ತೆ ವಾರಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಬಂದ್ ನೋಡಿಕಂಡ್ ಹೋಗ್ತಿತ್.

ಅದ್ ಒಂದ್ ಕರ್ತವ್ಯತೇಳ್ವಂಗೆ ತನ್ನ ಕೆಲ್ಸ ಮಾಡಿತ್. ಮಕ್ಕ ಸಹ ಕೆಲವು ಸಲ ಬಂದ್ ಹೋಗಿದ್ದೊ.

ರಮೇಶನ ಕಾಯಿಲೆ ಪೂರ್ತಿ ವಾಸಿಯಾದ ಮ್ಯಾಲೆ ಒಂದ್ ದಿನ ಡಾಕ್ಟರ್ ಮಾರನೆ ದಿನ ಡಿಸ್‌ಚಾರ್ಜ್ ಮಾಡಿ ಮನೆಗೆ ಕಳ್ಳನೆತ ಹೇಳ್ಳನ ಸುಮ ಮೌನವಾಗಿಬುಡ್. ಅವ್ವಿಗೆ ಅವನ ಮನೆಗೆ ಸೇರಿಕಂಡ್ ಹಳೇ ಕತೆಗೆ ಮತ್ತೆ ಶುರು ಆದು ಬೇಕಿತ್ಲಲೆ. ಆದರೆ, ಮಕ್ಕ ಈಗ ಅಪ್ಪಂಗಳಾಗಿ ಹಂಬಲಿಸ್ತಿದ್ಲೊ. ಬೇರೆ ಮಕ್ಕ ತಮ್ಮ ಅಪ್ಪಂದ್ರೊಟ್ಟಿಗೆ ತಿರ್ಗಕನ ಅವು ಮೌನವಾಗಿರ್ತಿದ್ಲೊ.

ರಮೇಶ ಪೂರ್ತಿ ಮಂಕಾತ್. ಆಸ್ತತ್ಲಿ ಇದ್ದಷ್ಟ್ ದಿನ ಬೇರೆಯವ್ವಿಂದ ಉಪಚಾರ ಪಡ್ವಂಗೆ ತನ್ನ ಒಂಟಿತನದ ಬದ್ಕನ ಗ್ಯಾನ ಮಾಡಿ ಹೆದ್ರಿಕೆ ಆತ್.

ಸುಮ ಮೌನಂದ ಅವನ ಬಟ್ಟೆ ಮತ್ತೆ ಬೇರೆ ಸಾಮಾನ್ಯಗಳ್ಳ ತಲೆ ಬಗ್ಗಿಸಿ ಬ್ಯಾಗಿಗೆ ತುಂಬಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಅವು ಕೈಗಳ್ಳ ಹಿಡ್ಕಂಡ ರಮೇಶ, "ಪ್ಲೀಸ್, ಸುಮ ಈ ಸಲ ನನ್ನ ಬುಟ್ಟಿ ಹೋದರೆ ನಾನ್ ಖಂಡಿತ ಉಳಿಯಲ್ಲೆ. ಈಗ ನಾನ್ ಹೊಸ ಮನ್ನನಾಗೊಳೆ. ಇದೊಮ್ಮೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟು ನೋಡ್. ನಿನ್ನ ನಂಬಿಕೆಗೆ ದ್ರೋಹ ಮಾಡ್ತಲ್ಲೆ"ತೇಳಿ ಮರ್ದಿಕೆ ಶುರು ಮಾಡ್ತೆ.

ಅದೆ ಸಮೆಗೆ ಒಳಗೆ ಬಂದ ಸೋಮಯ್ಯ ಮತ್ತೆ ಜಾನಕಿನವು, "ಸುಮ, ನಾವ್ ಎಲ್ಲಾ ಕೇಳ್ತಿಕಂಡೊ. ಹೆಣ್ಣಿನ ಕ್ಷಮಯ್ಯಾಧರಿತ್ತಿತೇಳ್ವೆ ಅವ್ವ ಕ್ಷಮಿಸಿಬುಡ್. ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಆದರೂ ನೀವ್ ಒಂದಾಗಿ ಬಾಳ್ತು ವಳ್ಳದ್."ತೇಳ್ತೊ.

ಸುಮ ತಲೆ ಎತ್ತಿ ರಮೇಶನ ನೋಡ್ತೆ. ಅಲ್ಲಿ ಅವ್ವನ ಹಂಬಲಿಸುವ ಕೂಸಿನ ದೈನ್ಯತೆ ಇತ್ತೆ. ಸುಮ ಸೋಮಯ್ಯನವು ಹತ್ತ ಅವು ಕೆಮಿಲಿ ಮೆಲ್ಲೆ ಎಂತೋ ಹೇಳ್ತೆ. ಸೋಮಯ್ಯನವು ಅದ್ಕೆ ತಲೆ ಆಡ್ತಿದೊ.

ಮಾರನೇ ದಿನ ಹೊತ್ತಾರೆ ಸುಮನ ಕಾದಾಕಂಡ್ ಇದ್ದವಂಗೆ ಬಾಡಿಗೆ ಕಾರ್ ತಕಂಡ್ ಬಂದ ಸೋಮಯ್ಯನವರ್ದ ಕಂಡ್, ಅವ ಭೂಮಿಗೆ ಇಳ್ಳ ಹೋತ್.

"ನಡಿ ರಮೇಶ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಪೋಯಿ"ತೇಳ್ತೊ ಸೋಮಯ್ಯನವು ಡಿಸ್‌ಚಾರ್ಜ್ ಆದ ಮ್ಯಾಲೆ ಆಸ್ಪತ್ರೆಲಿ ಇರುವಂಗೆ ಇಲ್ಲೆ. ಹಿಂದೆನ ದಿನನೇ ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಬಿಲ್ಲೊನ ಸುಮ ಕಟ್ಟಿಹೋಗಿತ್ತೆ.

ಒಂದೆರಡ್ ಗಂಟೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡ್ ಮ್ಯಾಲೆ ಒಂದ್ ಸಣ್ಣ ಮನೆ ಮುಂದೆ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ ನಿತ್ತತ್. ಮೈಯೆಲ್ಲಾ ಹಿಡಿಯಾಗಿ ಇಳ್ಳ ರಮೇಶ ಸೋಮಯ್ಯನವು ಹಿಂದೆ ಹೋತ್.

ಇವು ಬಾಗ್ಲಿಗೆ ಬಂದ್ ಎತ್ತಕನ ಬಾಗ್ಲೆ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ತೆರ್ದೆಕಣ್ಣೆ.

"ವೆಲ್ ಕಂ ಹೋಂ ಡ್ಯಾಡಿ" ತೇಳಿ ಮಕ್ಕ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸ್ವಾಗತ ಮಾಡ್ತೊ.

ಪೊಲ್ಯುಲಿ ಸಿಂಗಾರ ಮಾಡಿಕಂಡಿದ್ದ ಸುಮ ಬಂದ್ ಇವರ್ದ ವಳಗೆ ಬರ ಮಾಡಿಕಣ್ಣೆ.

ಒಂದ್ ಗಳಿಗೆ ಇಬ್ಬರ ಕಣ್ಣೆಗ ಕೂಡ್ತೊ. ಸೋಮಯ್ಯನವು ತಮ್ಮ ಪ್ರಯತ್ನ ಫಲಕೊಡ್ತೇಳಿ ದೇವಿಗೆ ಕೈಮುಗ್ದ ನೆಮ್ಮದಿಲಿ ಉಸ್‌ರ್ ಬುಟ್ಟೊ. ರಮೇಶ-ಸುಮ ಇಬ್ಬರೂ ಸೋಮಯ್ಯನವು ಕಾಲ್ ಹಿಡ್ಡ್ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡ್ತೊ. ಅವು ಮನಸಾರೆ 'ಲಾಯ್ಕ ಇರಿ'ತ ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡ್ತೊ.

ಅರಿವು ಮೂಡಿತು

"ಮುತ್ತವ್ವಾ..."

'ಇದ್ಯಾರಪ್ಪಾ ಈಗ ಮತ್ತೆ' ಈಗ ತಾನೆ ಚೋಂದವ್ವನ ಸಾಗ ಹಾಕಿದಾತ್. ಇನ್ನ ಆ ಮಾತ್‌ನ ಮಲ್ಲಿ ಪೊನ್ನವ್ವ ಬಂದ್ ಬುಟ್ಟಿ ಮುಗ್ಗೇ ಹೋತ್! ಅಡ್ಲೆ ಕೋಣೆಲಿ ಸಾರಿಗೆ ತರಕಾರಿ ಕೊಯ್ತಿದ್ದ ಮುತ್ತವ್ವ ಗೊಣ್ಣಿಕಂಡೇ ಕುದ್ದಲ್ಲಿಂದೇ ಕೇಳ್ತೊ.

"ಯಾರ್..."

"ನಾನ್ ಪೊನ್ನವ್ವ..."

'ಓ ತೂತ್ ಬಾಯಿನ ಪೊನ್ನವ್ವ ಬಂದೇ ಬುಡ್ಡ'ತೇಳಿ ಸಿಡ್ಡಿಕಂಡೇ ಎದ್ದ ಬಂದ್ ಬಾಗಿಲ್ ತೆರ್. ಮನ್ಸಲೇ ಕುಶಿಂದ ಕನಸ್ ಕಾಣ್ತಾ ಗಡಿಬಿಡಿಲಿ ಇದ್ದ ಮುತ್ತವ್ವನವ್ವ ರಸಭಂಗವಾದಂಗಾಗಿತ್.

"ಏನ್ ಮುತ್ತವ್ವ ಬಾರಿ ಕುಶಿಲಿ ಇದ್ದಂಗೇ ಕಂಡದೆ, ಏನ್ ಸಮಾಚಾರ"

ಹೌದು ಪೊನ್ನವ್ವ ಇಂದ್ ನಮ್ಮ ಸೀಮಾನ ನೋಡಿಕೆ ಗಂಡ್‌ನ ಕಡೆಯವು ಬಂದವೆ"

"ಹೌದಾ ಬಾಳಾ ಸಂತೋಷ. ಗಂಡ್ ಯಾರ್?"
ಇಷ್ಟಗಲ ಬಾಯಿ ತೆರ್ ಪೊನ್ನವ್ವ

"ಅದೇ, ಆಚೆಕರೆ ಶಾಂತಿನ ಕಡೆಯವ, ಹೈದ ಲಕ್ಷಣವಾಗುಟ್ಟು, ಬುದ್ಧಿವಂತ, ಅನೂಕೂಲಸ್ಥರುತ ಹೇಳಿಟ್ಟು"

"ಹೈದಂಗಿ ಚಾಕರಿ ಇಲ್ಲೆನಾ"

"ಹೈದ ಬೆಂಗಳೂರಲಿ ಇಂಜಿನಿಯರಾಗುಟ್ಟಂತೆ"

"ಹಂಗಾರೆ ಸೀಮಾ ತುಂಬಾ ಅದೃಷ್ಟವಂತಳೆ. ಅದ್ದರಿ, ಸೀಮ ಇದ್ದೆ ಒಪ್ಪಿಟ್ಟಾ?"

"ಅವ್ವಿಗಿಂತ ಗೊತ್ತಾದೆ. ಪಾಪ ಅವ್ವು ಇನ್ನೂ ಕಾಲೇಜಲಿ ಓದುತ್ತಿಟ್ಟು, ಈ ವರ್ಷ ಫೈನಲ್ ಇಯರ್ ಅಲಾ ಎಲ್ಲಾ ಸರಿ ಆದರೆ ಅವ್ವ ಪರೀಕ್ಷೆ ಕಟ್ಟಂಗಿ ಮದ್ದೆ ಮಾಡನತ ಗ್ಯಾನ ಮಾಡ್ಕೊಳೊ."

"ನೋಡಿ ಮುತ್ತವ್ವಾ, ನೀವ್ ಏನೇ ಹೇಳಿ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದ ಹೆಣ್ಣುಕ್ಕಳಿಗೆ ಬೇಗ ಮದ್ದೆ ಮಾಡಿಬಿಡಕು. ಇಲ್ಲರೆ ಕೆಟ್ಟ ಹೆಸ್ತು ಬಂದದೆ"

ಮುತ್ತವ್ವನ ತಲೆ ಒಂದ್ ಗಳಿಗೆ ತಿರಿಗಿದಂಗಿ ಆತ್. ಹಂಗಾರೆ ನಾನ್ ಕೇಳ್ವ ಸುದ್ದಿ ನಿಜ ಇರ್ದಾ? ಎಲ್ಲವ್ವೂ ಗೊತ್ತುಟ್ಟು, ನಂಗಿ ಮಾತ್ರ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲೆ. ತಾನ್ ಮಗಳ್ಳ ಸರಿಯಾಗಿ ಬೆಳ್ಳಿವಳಿತ ತಿಳ್ಕಂಡದ್ ತಪ್ಪಾತಾ? ಇಂದ್ ಅವ್ವಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಕುತ ಗ್ಯಾನ ಮಾಡ್ತ. ಆದರೆ ಅವ್ವ ಮುಖ ನೋಡ್ಕನ ಅವ್ವ ಹಂಗಿ ಇರ್ಚಿತ ನಾಲಿಗೆಲಿ ಮಾತ್ ಬರ್ಚಿತ್ತಲೆ.

"ಅಯ್ಯೋ, ನಾನ್ ಬಂದ ವಿಷ್ಣುನೇ ಮರ್ತ್ ಬುಟ್ಟೆ. ಮುತ್ತವ್ವ ಮನೆಲಿ ಸಕ್ಕರೆ ಮುಗ್ದ ಹೋಗುಟ್ಟು, ಒಂದ್ ಕಪ್ ಸಕ್ಕರೆ ಕೊಟ್ಟೆ ಒಂದ್ ವಾರಲಿ ಕೊಟ್ಟೆ"

"ಪರ್ದಾಗಿಲ್ಲೆ ತಕಣಿ"ತೇಳಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಸಾಗ ಹಾಕಿ ತನ್ನ ಅಡ್ಗೆ ಕೆಲ್ಲ ಶುರುಮಾಡ್ತ.

ಮುತ್ತವ್ವಂಗಿ ತಲೆಲಿ ನೂರಾರೂ ಗ್ಯಾನಗ ಸುಳ್ಳೆ ಹೋದೊ. ಅಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ಬೆಲ್ ಸದ್ದ ಕೇಳ್ತ. 'ಇದ್ಯಾರಪ್ಪಾ ಮತ್ತೆ ಗ್ರಹಚಾರ'ತೇಳಿ ಬಾಗ್ಗೆ ತೆಗ್ಗೊ.

ಮಾರ್ಕೆಟಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದ ಮಾಚಯ್ಯನವು ವಾಪಾಸು ಬಂದಿದ್ದೊ. ಮುತ್ತವ್ವನವು ಆಶ್ಚರ್ಯಲಿ ಗಡಿಯಾರದ ಕಡೆ ನೋಡ್ತೊ. ಅದ್ ಆಗಲೇ ಒಂದ್ ಗಂಟೆ ತೋರ್ಸಿತ್ತ.

"ಇದೆಂತನೆ ಮತ್ತು ವಳ್ಳೆ ಗುಂಡ್ ಕಲ್ಲನಂಗಿ ನಿತ್ತಬುಟ್ಟು ಎಂತಾತ್"

"ಎಂತ ಇಲ್ಲೆ. ಇಷ್ಟ್ ಹೊತ್ತಾದೇ ಗೊತ್ತಾತ್ಲೆ. ಅಡ್ಗೆನೇ ಆತ್ಲೆ. ಆ ಪೊನ್ನವ್ವ ಬಂದಿದ್ದೊ. ಅವರ್ಮ ಸಾಗ ಹಾಕಿಕೆ ಇಷ್ಟ್ ಹೊತ್ತಾತ್ ನೋಡಿ" ನಿಟ್ಟುಸುರ್ ಬುಟ್ಟ್ ಹೇಳ್ತ್ ಮುತ್ತವ್ವ

"ಪರ್ದಾಗಿಲ್ಲೆ ಬುಡ್ ಬೇಗ ಮಾಡ್ತೆ ಆತ್ ಸೀಮಾ ಇನ್ನೂ ಬಾತ್ಲೆನಾ"

"ಯಾಕೋ ಬಾತ್ಲೆಪ್ಪಾ, ಹನ್ನೆರಡ್ ಗಂಟೆಗೇ ಬನ್ನೆತ ಹೇಳಿತ್ತ್"

ಮಾಚಯ್ಯನವು ಊಟ ಮಾಡಿ ಒಂದ್ ಸಣ್ಣ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡಿ ಎದ್ದ ಬಾಕನ ಮುತ್ತವ್ವ ನಾಕ್ ಗಂಟೆಗೆ ಇರ್ಪ್ಪ ತಿಂಡಿನ ತಯಾರಿ ಮಾಡಿಕಂಡಿದ್ದೊ.

ಈಗ ಇಬ್ಬರ ಎದೆಗ ಹೊಡ್ಕಣಿಕೆ ಶುರು ಆತ್. ಆಗಲೇ ಮೂರು ಗಂಟೆ ದಾಟಿತ್ತ್. ಇನ್ನೇನ್ ಎರ್ದ್ ಗಂಟೆ ಒಳಗೆ ನೆಂಟರ್ ಬಂದವೆತ ತಿಳ್ಳಿದ್ದೊ.

ಮುತ್ತವ್ವನ ಮನ್ಸಲಿ ಸಂಶಯ ಬಾಕೆ ಶುರು ಆತ್. ಈಗೀಗ ಸೀಮಾ ಅವ್ವೆ ಬಿಡ್ಲಾಗದ ಒಗಟಾಗಿತ್ತ್. ನೆಂಟರ್ ಬಂದವೆತ ಹೇಳ್ಕನ ಅವ್ವ ಮುಖ ಬಾಡಿ ಹೋಗಿತ್ತ್. ಆದರೂ ಮುತ್ತವ್ವನವ್ವೆ ಅವ್ವ ಹಂಗೆ ಮಾಡ್ಕಿಲೆತೇಳ್ವ ನಂಬಿಕೆ. ಅವ್ವೆ ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡರ ಸೀಮಾ ಇನ್ನೂ ಕೂಸುತೇಳ್ವ ಗ್ಯಾನ.

ಈಗೀಗ ಅವ್ವ ಕಾಲೇಜ್‌ಂದ ಸರಿಯಾದ ಸಮೆಲಿ ಮನೆಗೆ ಬಾತಿತ್ಲೆ. ಮುಂದೆ ಐದ್ ಗಂಟೆಗೆಲ್ಲಾ ಮನೆಲಿ ಇರ್ದಿದ್ದವ್ವ ಈಗೀಗ ಸ್ಪೆಷಲ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಅದ್ ಇದ್‌ತ ಆರ್-ಏಳ್ ಗಂಟೆ ಆಗ್ತಿತ್ತ್.

ಮಾಚಯ್ಯನವ್ವೆ ಸಿಟ್ ವರತೊಡಗಿತ್ತ್. 'ಸೀಮಾ ಯಾಕೆ ಹಿಂಗೆ ಮಾಡ್ತ್. ದಾರಿಲಿ ಏನಾರ ಆಗಿದಾರ್'ತೇಳಿ ಗ್ಯಾನ ಮಾಡ್ಲೊ.

ಮುತ್ತವ್ವನವ್ವೆ ಒಮ್ಮೆಗೆ ಎದ್ದು ಮನೆ ರಜನಿಗೆ ಆದಂಗೆ ಏನಾರ ಆಗಿದಾರ್‌ತ ನೆನ್ದ್ ಗಾಬರಿ ಆತ್. ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನದ ಹಿಂದೆ ರಜನಿಗೆ ಕಾಲೇಜ್‌ಂದ ಬಾಕನ ಕಾರ್ ಆಕ್ಸಿಡೆಂಟ್ ಆಗಿತ್ತ್. ದೇವರೇ ನಮ್ಮ ಸೀಮಾಂಗೆ ಏನೂ ಆಗದರಿಲಿತ ಮನ್ಸಲೇ ದೇವ್ರಿಗೆ ಕೈ ಮುಗ್ಲೊ."

ಅಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ಬೆಲ್ಲ ಆತ್. ಸೀಮಾ ಬಾತ್‌ತೇಳಿ ಅವಸರಲಿ ಬಾಗಿಲ್ ತೆಗಿಯಕೆ ಆಚೆ ಕರೆ ಶಾಂತಿ ನಿತ್ತಿತ್ತ್.

"ಅಂಕಲ್, ಇಂದ್ ನೆಂಟರ್ ಬಾದುಲೆತ ತಿಳ್ಳಿವಳೊ"ತೇಳ್ವ.

"ಯಾಕೆ ಶಾಂತಿ ಏನಾತ್"

"ಗೊತ್ತಲೆ ಅಂಕಲ್, ತಿಳ್ಳಿಬುಡ್‌ತ ಹೇಳ್ಲೊ ಅಪ್ಪೆ. ನಂಗೆ ಅರ್ಜೆಂಟ್ ಉಟ್ಟು ಬನ್ನೆತ" ಹೊರ್ಟು ಹೋತ್.

ಮಾಚಯ್ಯನವ್ವೆ ಮುಖಕ್ಕೆ ಹೊಡ್ಡಂಗೆ ಆಗಿತ್ತ್. ಸೀಮಾ ಬಾರದೆ ಇರ್ದಕ್ಕೂ ಇದಕ್ಕೂ ಏನಾರ ಸಂಬಂಧ ಉಟ್ಟಾ? ಅವ್ವ ಮನ್ಸ ಕಲ್ಪನೆನ ಗುಲಾಮ ಆಗಿತ್ತ್. ಎಷ್ಟೋ ಹೊತ್ತ್ ಹಂಗೆ ನಿತ್ತಿದ್ದೊ ಮಾಚಯ್ಯನವು.

"ತಗಣೆ ಅಂಕಲ್ ಈ ಕಾಗದ. ನಿಮ್ಮ ಮಗ್ಗು ಸೀಮಾ ಕೊಟ್ಟು ಬುಡುತ

ಹೇಳಿ ಕೊಟ್ಟಿತ್ತು"ತೇಳ್ವ ಎದ್ದು ಮನೆ ಹೈದನ ಸ್ವರ ಕೇಳಿ ಒಮ್ಮೆ ಬೆಚ್ಚಿ ಬಿದ್ದ.

ಸೀಮಾನ ಕಾಗದನಾ, ಮಾಚಯ್ಯನವೈ ಶಾಕ್ ಹೊಡ್ಡಂಗಿ ಆಗಿತ್ತು.

ಹೌದು ಅಂಕಲ್ ಅವು ಕಾಲೇಜ್ ಹತ್ರ ಕೊಟ್ಟಿತ್ತು. ಅವು ಬೈಕ್‌ಲಿ ಯಾರೊಟ್ಟಿಗೋ ಹೋತ್

"ಸರೀಪ್ಪಾ ನೀನ್ ಹೋಗ್"ತ ಕಳ್ಳಿದೊ.

"ಮುತ್ತು, ಮುತ್ತು.... ಬಾ ಇಲ್ಲಿ" ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಕರೊ.

"ಇನ್ನ್ ಎರ್ದೇ ವಡೆ ಉಟ್, ಹೊರ್ದು ಬಂದುಬುಟ್ಟಿ ನೆಂಟರ್ ಬಂದ್‌ಬುಟ್ಟಿ ಕಪ್ಪ"

"ನೆಂಟ್ ಇಲ್ಲೆ ಯಾರೊ ಇಲ್ಲೆ ಬೇಗ ಬಾ".

ಒಳಗಿಂದ ಬಂದ ಮುತ್ತವ್ವ ಕಾಗದ ನೋಡಿ "ಯಾರ್ದ ಕಾಗದ...."ತೇಳಿ ಅವ ಕೈಯಿಂದ ಎಳ್ಳಂಡ್ ಓದಿದೊ.

"ಅಯ್ಯೋ..." ತೇಳಿ ಕುಸ್ ಬಿದ್ದೊ.

ಮಾಚಯ್ಯನವು ಗಾಬರಿಂದ ಅವರ್ಮ ಮೆಲ್ಲೆ ಸೋಪಾಲಿ ಮಲ್ಲಿಸಿ ಮುಖಕ್ಕೆ ನೀರ್ ಹಾಕಿದೊ. ಕಾಗದ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ಎತ್ತಿಕಂಡ್ ಓದಿದೊ.

"ಪ್ರೀತಿಯ ಅಪ್ಪಂಗಿ, ನನ್ನ ಕಾಗದ ನೋಡಿ ನಿಮಿಗೆ ಬಾಳಾ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಆಗಿದುರ್. ಇವು ಫೋನ್ ಮಾಡ್ತು ಬುಟ್ಟಿ ಕಾಗದ ಯಾಕೆ ಬರುತ್ತಿರುತ. ನಂಗಿ ಫೋನ್ ಮಾಡಿ ನಿಮ್ಮೊಟ್ಟಿಗೆ ಮಾತಾಡಿಕೆ ಧೈರ್ಯ ಬಾತ್‌ಲೆ. ಅಪ್ಪ-ಅಮ್ಮ ಕ್ಷಮಿಸಿ ಬುಡಿ. ನಾನ್ ನನ್ನ ಲೆಕ್ಚರರ್ ಅಶೋಕನೊಟ್ಟಿಗೆ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಹೋಗ್ತಾವಳೆ. ಅವರೇ ನಾನ್ ಮದ್ದೆ ಆಗಕುತ ವಳೆ. ಅವೈ ಇಲ್ಲಿಂದ ಮೈಸೂರಿಗೆ ವರ್ಗ ಆಗುಟ್ಟು. ನಾಳೆ ಮೈಸೂರಾಲಿ ದೇವಸ್ಥಾನಲಿ ನಮ್ಮ ಮದ್ದೆ ನಿಮಗೆ ಹೇಳಿಕೆ ನಂಗಿ ಧೈರ್ಯ ಇಲ್ಲೆ. ಯಾಕೆತೇಳ್ತೆ ಅಶೋಕ್ ಜಾತಿ ಬೇರೆ. ನೀವು ಒಪ್ಪುದುಲೆತ ಗೊತ್ತು. ನನ್ನ ನೋಡಿಕೆ ಬರವೈ ನಾನೇ ಬೇಡಾತ ತಿಳ್ಳಿದ್ದೆ. ನಿಮಿಗೆಲ್ಲಾ ಬಾಳಾ ನಿರಾಶೆ ಆಗಿದುರ್. ಅಪ್ಪ ನಾನ್ ಮಾಡ್‌ತಿರ್ವ ಕೆಲ್ಲ ತಪ್ಪುತ ನಂಗಿ ಗೊತ್ತುಟ್ಟು. ಆದರೆ, ಅಶೋಕನ ಬುಟ್ಟಿ ನಾನ್ ಬದ್ಧಿಕೆ ಆದುಲೆತ ಆಗೊಳೆ. ನಿಮ್ಮ ಮುದ್ದಿನ ಮಗಳ ತಪ್ಪುನ ಕ್ಷಮಿಸಿರೆತ ನಂಬಿನೆ. ಅಮ್ಮಂಗಿ ನನ್ನ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ತಿಳ್ಳಿ"

ಕಾಗದ ಓದಿ ಕ್ಷಣಕಾಲ ದಿಗ್ಭ್ರಾಂತಿಂದ ಕುರ್ಚಲಿ ಕುಸ್ ಕುದ್ದ ಬುಟ್ಟೊ ಮಾಚಯ್ಯನವು. ನನ್ನ ಸೀಮಾ ಇಂತ ಕೆಲ್ಲ ಮಾಡಿಟ್ಟುತ ನಂಬಿಕೇ ಆತ್‌ಲೆ.

ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಕಾಗದ ನೋಡ್ತೊ. ಹೌದು, ಸೀಮಾಂದೆ ಅಕ್ಷರಗ ಒಬ್ಬಳೇ ಮಗಳುತ ಅಂಗೈಲಿಟ್ಟ ಸಾಕಿದ್ದೊ. ಆದರೆ ಆ ಹಕ್ಕಿ ಇಂದ್ ರೆಕ್ಕೆ ಬಂದ್ ತನ್ನ ಜೊತೆ ಹಕ್ಕಿಯೊಟ್ಟಿಗೆ ಹಾರಿ ಹೋಗಿತ್ತ.

* * * * *

"ಹಲೋ ಮಿಸ್"

ತಿರ್ಗಿ ನೋಡ್ತ್ ಸೀಮಾ. ಪೊರ್ಲುನ ಲಕ್ಷಣವಂತ ಹೈದ ಅವಳ ಹಿಂದೆ ನಿತ್ತಿತ್ತ ಅನುಮಾನಲಿ" ಹಲೋ..."ತೇಳ್ತ ಸೀಮಾ. ನೋಡಿಕೆ ಅವ ಈ ಊರಿಗೇ ಹೊಸಬತ ಕಾಂಬತ್ತಿತ್ತ. ಮುಖಲಿ ನಗೆ ತುಂಬಿತ್ತ.

"ನೀವ್ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹೋಗ್ತಾ ವರ್ಲಿತ ಕಂಡದೆ"

"ಹೌದು"

"ನಿಮ್ಮ ಕಾಲೇಜ್‌ನ ಇಂಟರ್‌ವ್ಯೂಗೆ ಹೋಗ್ತಾ ವಳೆ. ನಂಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲೇಜ್ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲ್ ರೂಂ ತೋರ್ನಿರೆನಾ" ಆ ಐದ್ ನಿಮಿಷಲಿ ಅವ ನೂರೆಂಟ್ ಮಾತಾಡಿ ಬಿಟ್ಟಿತ್ತ. ಸೀಮಾ ಅವನ ಮಾತುಗಾರಿಕೆಗೆ ಬೆರಗಾಗಿ ಹೋಗಿತ್ತ.

ಸೀಮಾ ಆ ಹೈದಂಗೆ ಕಾಲೇಜ್‌ನ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲ್ ರೂಂ ತೋರ್ನಿ ಅಲ್ಲಿದ ಹೊರ್ದು ಹೋತ್ ಕ್ಲಾಸಿಗೆ.

ಒಂದ್ ವಾರ ಕಳಿತ್ತ. ಅಂದ್ ಎಲ್ಲಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೂ ಕುತೂಹಲ. ತಮಗೆ ಹೊಸ ಲೆಕ್ಚರರ್ ಬಂದವೆತ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲ್ ಹೇಳಿದ್ದೊ. ಎಲ್ಲವೂ ತಮ್ಮ ಹೊಸ ಲೆಕ್ಚರರ್‌ನ ಕಲ್ಪನೆಲಿ ಮುಳುಗಿದ್ದೊ.

ಲೆಕ್ಚರರ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಒಳಗೆ ಬಾಕನ ಎಲ್ಲವೂ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಸಂತೋಷ. ಸೀಮಾನ ಮೈ ಮೃದುವಾಗಿ ಕಂಪಿಸಿತ್.

ಹೌದು ಅಂದ್ ನಾನ್ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲ್ ರೂಂ ತೋರ್ನಿದ್ದ ಹೈದ ಇಂದ್ ಕ್ಲಾಸ್‌ಗೆ ಲೆಕ್ಚರರ್ ಆಗಿ ಬಂದಿತ್ತ.

ಅಶೋಕ್ ತನ್ನ ವಾಕ್ಯಾತುರ್ಯದ ಎಲ್ಲರ ಮನಸ್‌ನ ಸೂರೆಗೊಂಡಿತ್ತ. ಸೀಮಾನೊಟ್ಟಿಗೆ ಸಲಿಗೆಂದ ಮಾತಾಡ್ತಿತ್ತ.

ಸೀಮಂಗೆ ಪಾಟ ಕೇಳಿಕೆ ಮನಸ್ಸಾಗದೆ ಕ್ಲಾಸ್‌ಲಿ ಅವನ ಮುಖ ನೋಡಿಕಂಡೇ ಕುದ್ದಿರಿತ್ತಿತ್ತ. ಅಶೋಕನ ರೂಪನಂಗೆ ಅವನ ಹೆಸರ್ ಸಹ ಸುಂದರತ ಅಂದ್ ಕಣ್. ಸೀಮಾ ಈಗ ಸೀಮಾ ಆಗಿತ್ತಲೆ. ಅವಳ ಮನ್‌ನ ಅಶೋಕ ಅಪಹರಿಸಿದಂಗೆ

ಅವಿಗೆ ಅನುಭವ ಆಗಿತ್ತು. ಕುದ್ದಲ್ಲಿ ನಿತ್ತಲ್ಲಿ ಅವನ ಸುಂದರ ಮುಖ, ಅವನ ತುಂಟ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಅವನ ಮಾತ್ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಂಬತಿತ್ತು.

ಯಾಕೆ ಹಿಂಗೆ ತಾನ್ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂಗೆ ದುರ್ಬಲಳಾಗಿ ಬಿಟ್ಟೊಳೆನಾ ಅನ್ನಿತ್. ಮೊನ್ನೆ ಮೊನ್ನೆ ಮುಟ್ಟಿ ತನ್ನ ಮನಸ್‌ಲಿ ಪುರುಷನ ಬಗ್ಗೆ ಆಸಕ್ತಿನೇ ಇತ್ತಲೆ. ಈಗ ಅಶೋಕ ಅವಳ ಹೃದಯನ ಕೆದಕಿತ್ತು. ಕೆದಕಿದ್ ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಅಲೆನೇ ಎಬ್ಬಿಸಿತ್ತು.

ಅಂದ್ ಕಾಲೇಜ್ ಯೂನಿಯನ್ ಡೇ. ಸೀಮಾ ಅಂತರ್ಜಾತೀಯ ಮದ್ದನ ಬಗ್ಗೆ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲರ ಮೆಚ್ಚುಗೆ ಗಳಿಸಿತ್ತು. ದಿನ ಕಳ್ಳಂಗೆ ಸೀಮಾ-ಅಶೋಕ ಹತ್ರ ಆಗಿದ್ದೊ. ಅವರಿಬ್ಬರ ಹೆಸರ್ ಕಾಲೇಜ್ ಗೋಡಲಿ ಕಾಂಬಪ್ಪು ಹತ್ರ ಆಗಿದ್ದೊ.

ಕಾಲೇಜ್ ಡೇಗೆ ಅಶೋಕ ಒಂದ್ ನಾಟಕ ರಚಿಸಿತ್ತು. ಸೀಮಾ ಅದರ ನಾಯಕಿ ಅಶೋಕನೇ ನಾಯಕ ಆಗಿತ್ತು. ನಾಟಕ ಹೆಚ್ಚ್ ಕಮ್ಮಿ ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೇ ಅನ್ವಯವಾದಂಗೆ ಇತ್ತು.

ಅಂದ್ ಸೀಮಾ ಉಟ ಬೇಡತೇಳಿ ರೂಂಗೆ ಹೋಗಿ ಯೋಚನಾ ಮಗ್ನಳಾತ್. ಅಶೋಕ ತನ್ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿ ಮಾಡ್ತಾ ಉಟ್ಟುತ ಅವಿಗೆ ಆಗಲೇ ಗೊತ್ತಾಗಿತ್ತು. ಅವನೂ ಅವಳೊಟ್ಟಿಗೆ ಮದ್ದೆಯಾಗೊನತ ಹೇಳಿತ್ತು.

ಆದರೆ ಸೀಮಾಂಗೆ ಅವನ ಜಾತಿ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕಾಡಿಕೆ ಶುರು ಆತ್. ಕಡೆಗೆ ತಾನ್ ಕಾಲೇಜ್‌ಲಿ ಮಾಡ್ತ ಭಾಷಣ ಗ್ಯಾನ ಆತ್. ತಾನ್ ಮಾಡ್ತಿರ್ಪು ತಪ್ಪಲ್ಲ ಅನ್ನಿತ್. ದೃಢ ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿ ನಿದ್ದೆಗೆ ಜಾರ್ತ.

ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಏಳೊಕನ ತನ್ನ ನಿರ್ಧಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಅವಿಗೆ ಬಾಳಾ ಬ್ಯಾನೆ ಆಕೆ ಶುರು ಆತ್. ಆದರೂ ಮನ್ಸ್ ಗಟ್ಟಿ ಮಾಡಿ ಅಶೋಕಂಗೆ ಅವು ಒಪ್ಪಿಗೆ ತಿಳಿಸಿತ್ತು. ಪ್ರೇಮದ ಅಮಲ್‌ಲಿ ಅವು ವಿವೇಕ ಜಾರಿತ್ತು. ಅಪ್ಪ-ಅಮ್ಮಂಗೆ ಕಾಗದ ಬರ್ಪ್ ಅಶೋಕನೊಟ್ಟಿಗೆ ಹೊರ್ದಿತ್ತು. ಅಶೋಕಂಗೂ ಮೈಸೂರಿಗೆ ವರ್ಗ ಆಗಿತ್ತು.

* * * * *

ಫೋನ್ ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಬಡ್ಕಂಡ್‌ಕನ ಮುತ್ತವ್ವಂಗೆ ಎದೆ ಧಸಕ್‌ತೇಳ್ತ. ಈಗ ಯಾಕೊ ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಅವು ಹೆದರ್ದೇ ಆಗಿತ್ತು. ಮುದ್ದಾಲಿ ಸಾಕಿದ ಮಗ್ಗು ಕೈಕೊಟ್ಟು ಹೋದ ಮ್ಯಾಲೆ ಬದುಕೇ ಕಷ್ಟವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿತ್ತು.

ಗೋಡೆಲಿ ಇದ್ದ ಮಂಜುನಾಥ ಸ್ವಾಮಿನ ಘೋಟೊದತ್ತ ಕಣ್ಣ್ ಹೋತ್. ಮನ್ಸಲಿ ದೇವ್ರನ್ನ ಗ್ಯಾನ ಮಾಡಿಕಂಡ್ ಘೋನ್ ತೆಗ್ತ್.

"ಅಮ್ಮಾ ನಾನ್ ಅಶೋಕ ಸೀಮಾನ ಗಂಡ. ಸೀಮಾಂಗಿ ಆಕ್ಸಿಡೆಂಟ್ ಆಗಿ ಸೀರಿಯಸ್ ಆಗುಟ್ಟು. ನಿಮ್ಮನ್ನ ನೋಡಕುತ ಆಸೆ ಪಡ್ತಾ ಉಟ್ಟು ದಯವಿಟ್ಟು ಬನ್ನಿ"ತ ಹೇಳಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯ ಅಡ್ರೆಸ್ ಹೇಳ್ತೆ.

ಮುತ್ತುವ್ವಂಗಿ ಕೈಕಾಲೇ ಆಡ್ತಾಲೆ. ಮಾಚಯ್ಯನವು ತೋಟಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದೊ. ಬೇಗ ಅವ್ರ ಮೊಬೈಲಿಗೆ ಘೋನ್ ಮಾಡ್ತ್. ಅವು ತಕ್ಷಣ ಹೊರ್ಪು ಬಂದೊ.

ಮಗಳ್ಳ ಮರೆಯಲಾರದೆ ಮರಿದ್ದ ಹೆತ್ತೊಡಲಿಗೆ ಒಂದ್ ಕ್ಷಣ ಅವು ತಪ್ಪುಗಳೆಲ್ಲಾ ಮರ್ತ್ ಹೋಗಿ ಅವ್ರ ಸಿಟ್ ಮಾಡಯವಾತ್. ಭಯಂದ ಅವರ ಶರೀರ ಕಂಪಿಸಿತ್. ಮಗಳಿಗೆ ಏನೂ ಆಗದಿಲ್ಲತ ದೇವ್ರನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡ್ಲೊ. ಇಬ್ಬರೂ ಅಂದೇ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಹೊರ್ಪೊ.

ಆಸ್ಪತ್ರೆಯ ಡಾಕ್ಟರ್‌ಂದ ವಿಷ್ಣು ತಿಳ್ಳಿತ್. ಆಕ್ಸಿಡೆಂಟ್‌ಲಿ ಸೀಮಾ ತನ್ನ ಕಾಲಿನ ಕಳ್ಳಂಡಿತ್. ಜೀವಕ್ಕೆನೂ ಅಪಾಯವಿಲ್ಲತ ಡಾಕ್ಟರ್ ಹೇಳಿದ್ದೊ.

ಅಪ್ಪ-ಅಮ್ಮನ ಕಾಂಬಕನ ಸೀಮಾ ಬಿಕ್ಕಿ ಬಿಕ್ಕಿ ಮರ್ದಿಕೆ ಶುರು ಮಾಡ್ತ್. ಅಶೋಕ ಮಾತಾಡದೆ ನಿರ್ವಿಕಾರಲಿ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿ ನಿತ್ತಿತ್. ಇವರ್ನ್ ಕಂಡ್ ಮತ್ತೆ ಬನ್ನೆತ ಹೊರ್ಪು ಹೋಗಿತ್.

ಸೀಮಾ ಡಿಸ್‌ಚಾರ್ಜ್ ಆಕೆ ಮುಟ್ಟು ಮುತ್ತುವ್ವ ಮಗಳ ಹತ್ರಾನೆ ಇದ್ದಾ ನೋಡಿಕಂಡೊ. ಮತ್ತೆ ಅವನ್ನ ಮನೆಗೆ ಕರ್ಕೊಂಡ್ ಹೋಕೆ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡ್ಲೊ. ಅಶೋಕನ ಅಭ್ಯಂತರ ಏನೂ ಇತ್ತಾಲೆ.

ಅಶೋಕಂಗಿ ಇದ್ದಂದ ಸಮಾಧಾನನೇ ಆತ್ಮತ ಅವ್ವ ಮುಖ ಹೇಳ್ತಿತ್. ಈಗೀಗ ಅವ ಸೀಮಾನ ಮಾತಾಡ್ತೀ ಹೋಗ್ತಿತ್ಲೆ. ಮುತ್ತುವ್ವನೊಟ್ಟಿಗೆ ವಿಚಾರ್ನಿ ಹಂಗೇ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹೊರ್ಪು ಹೋಗ್ತಿತ್. ಇದ್ದಂದ ಸೀಮಾ ಬಾಳಾ ಬೇಜಾರ್ ಮಾಡಿಕಂಡ್ ದುಃಖ ಪಡ್ತಿತ್. ಅವ್ವಿಗೆ ತನ್ನ ತಪ್ಪುನ ಅರಿವಾಗಿತ್. ಇವ್ವು ಸರಿಯಾಗಿ ಇರ್ದನ ಅಶೋಕ ಬಾಳಾ ಕುಶಿಲಿ ಇರ್ದಿತ್. ಯಾಗ ಆಕ್ಸಿಡೆಂಟ್ ಆಗಿ ಅವು ಕಾಲು ಹೋತೋ ಅಲ್ಲಿಂದ ಅವಂಗಿ ಅವ್ವಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಕಮ್ಮಿಯಾಗಿತ್.

ಒಂದ್ ತಿಂಗಳ ಕಳೆಯಕನ ಸೀಮಾ ಬರೀ ಮೂಳೆ ಚಕ್ಕಳ ಮಾತ್ರ ಆಗಿತ್. ಮನೆಗೆ ಬಂದ ಮ್ಯಾಲೆ ಮುತ್ತುವ್ವನ ಆರೈಕೆಲಿ ಅವು ಮೈ ಕೈ ತುಂಬಿಕಂಡ್ ಚೇತರ್ದಿಕಂಡತ್.

ಅವು ಬಂದ ಮ್ಯಾಲೆ ಅಶೋಕ ಒಂದೆರಡು ಸಲ ಮಾತ್ರ ಫೋನ್ ಮಾಡಿ ವಿಚಾರಿಸಿತ್ತೆ. ದಿನ ಕಳ್ಳಂಗೆ ಯಾಗೋಳೊ ಒಮ್ಮೆ ಫೋನ್ ಮಾಡ್ತು ಮತ್ತೆ ಹಂಗೆ ಫೋನ್ ಸಹ ನಿತ್‌ಹೋತ್.

ಕೊನೆಗೆ ಒಂದ್ ದಿನ ಫೋನ್ ಮಾಡ್ತ ಅಶೋಕ, 'ನನ್ನ ಬಾಳ್ ಪೂರ್ತಿ ಕುಂಟೆಯೊಟ್ಟಿಗೆ ಇರಿಕೆ ಆದುಲೆ. ನಂಗೆ ಬೇರೆ ಕಡೆ ವರ್ಗ ಆಗುಟ್ತ್, ನಿನ್ನ ದಾರಿ ನೀನ್ ನೋಡಿಕತ' ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಹೇಳ್ತೆ.

ಸೀಮಾ ದುಃಖಿಲಿ ಭೂಮಿಗಳ್ಲಿ ಹೋತ್. ಅವಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿನ ತಿರಸ್ಕಾರ ಮೂಡ್ತೆ. ಮನಸ್‌ಲಿ ಛಲ ಹುಟ್ಟಿತ್ತೆ. ತನ್ನ ಕಾಲ್ ಮ್ಯಾಲೆ ನಿಂತ ಸ್ವಾವಲಂಬಿಯಾಕೆ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡ್ತೆ.

* * * * *

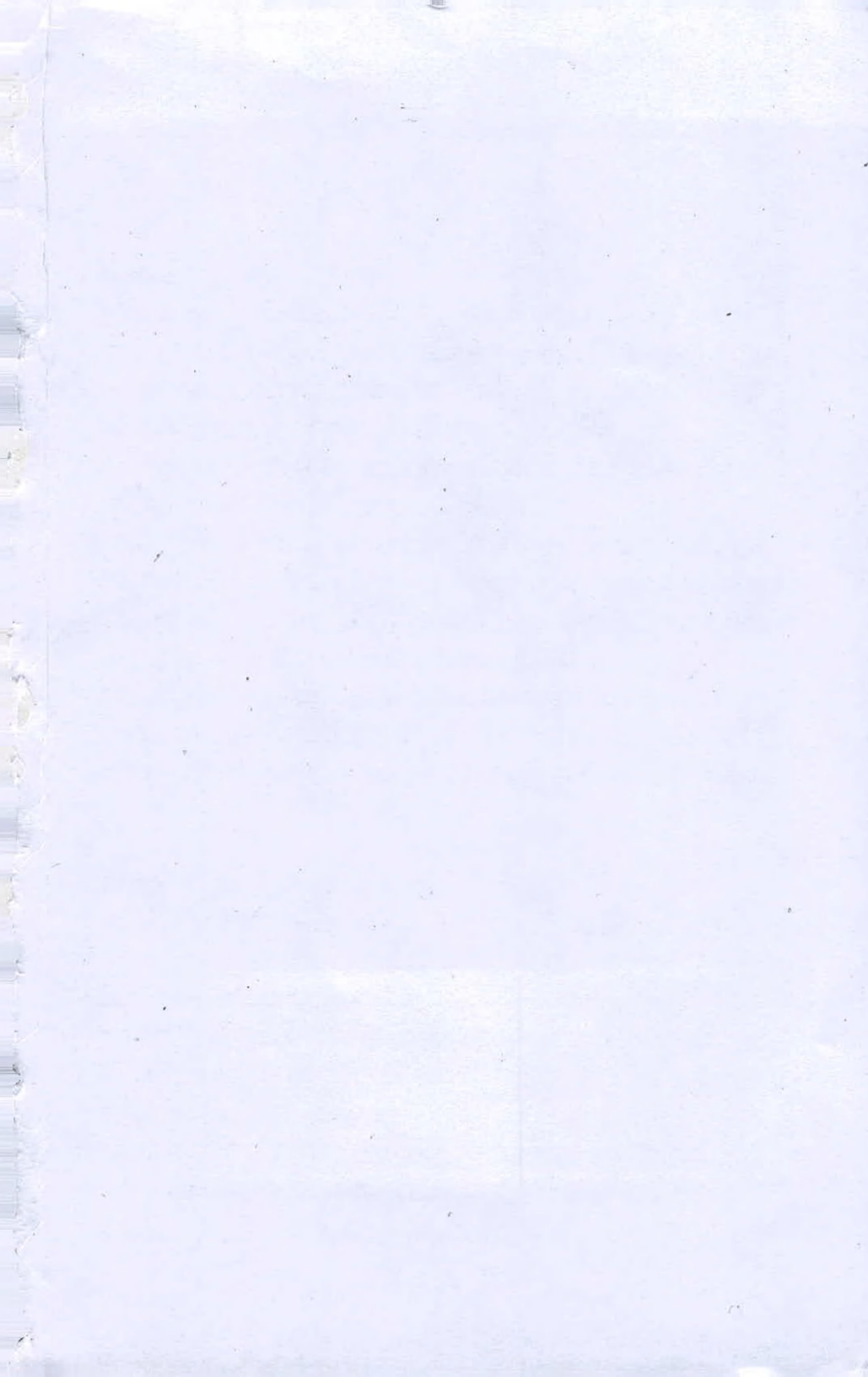
ಶುರುನ ದಿನ ವೀಲ್‌ಚೇರಾಲಿ ಬಂದ ಇಕನಾಮಿಕ್ಸ್ ಲೆಕ್ಚರರ್‌ನ ಕಂಡ್ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ತಾತ್ಕಾರ ಮೂಡಿತ್ತೆ. ಕ್ರಮೇಣ ಸೀಮಾ ಕಾಲೇಜಿನ ಜೀವನಾಡಿಯಾತ್. ಸೀಮಾ ಈಗ ಕಾಲೇಜ್‌ನ ಜನಪ್ರಿಯ ಲೆಕ್ಚರರ್. ಮಕ್ಕಳಿಗಂತೂ ಅಚ್ಚುಮೆಚ್ಚು. ಅವು ಕ್ಲಾಸ್‌ನ ಯಾರೂ ಮಿಸ್ ಮಾಡ್ತಿತ್ತಲೆ.

ತನ್ನ ಗತ ಜೀವನದ ಬ್ಯಾನೆನ ಮರಿಯಕೆ ತನ್ನ ಕಾಲೇಜ್ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸನ ಮುಂದುವರಿ ಇಕನಾಮಿಕ್ಸ್‌ಲಿ ಎಂ.ಎ. ಮಾಡಿತ್ತೆ. ಅಂಗವಿಕಲಳಾದ ಸೀಮಂಗೆ ತಾನ್ ಓದಿದ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಲೆಕ್ಚರರ್ ಆಗಿ ಬಾಧು ಕಷ್ಟ ಆತ್‌ಲೆ. ಯಾಕೆತೇಳ್ತೆ ಎಂ.ಎ. ಲಿ ಅವು ಗೋಲ್ಡ್ ಮೆಡಲ್ ಪಡ್ತಿತ್ತೆ.

ಈಗವಳು ಅಶೋಕನ ವಿರುದ್ಧ ಪ್ರತೀಕಾರದ ಮನೋಭಾವ ಹೊಂದಿತ್ತೆ. ತನ್ನಂತಹ ನಿರ್ಭಾಗ್ಯ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿತ್ತೆ.

ಅಂತರ್ಜಾತೀಯ ವಿವಾಹದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಡಿದ್ದ ಭಾಷಣ ಅವು ಕಳ್ಳಿದ್ದ ಜೀವನನ ನೆನ್ದ ನಿಟ್ಟುಸಿರ್ ಬಿಟ್ಟಿತ್. ಈಗ ಅವುಗೆ ಅರಿವು ಮೂಡಿತ್ತೆ. ಆದರೆ ಕಾಲ ಮಿಂಚಿ ಹೋಗಿತ್ತೆ. ಅವು ಅಪ್ಪ-ಅಮ್ಮಂಗೆ ಆಸರೆಯಾಕೆ ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿತ್ತೆ.

* * * * *

ಶ್ರೀಮತಿ ಕಟ್ಟತನ ಬಲಿತಾ ಅಯ್ಯಣ್ಣ

ಇವು ಅರಣ್ಯ ಪಾಲಕರಾಗಿದ್ದ ದಿ|| ಮೊಡನೋಳನ ಸುಬ್ಬಯ್ಯ ಮತ್ತೆ ಕೈಬಿಲಿ ಚೋಂದಮ್ಮ ದಂಪತಿಗಳ ಮಗಳ್. ಇವರ ಪತಿ ಕಟ್ಟತನ ಅಯ್ಯಣ್ಣ ನ್ಯಾಯಾಂಗ ಇಲಾಖೆಲಿ ಶಿರಸ್ತೇದಾರರಾಗಿದ್ದ ನಿವೃತ್ತರಾಗೊಳೊ. ಇವ್ವೆ ಮೂರು ಮಕ್ಕ. ಮೊದಲನೆಯವು ತೇಜಸ್ವಿನಿ, ಮಡಿಕೇರಿ ಸರಕಾರಿ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಶಿಕ್ಷಕಿ. ಇವರ ಪತಿ ಪರಿಚನ ಕಿರಣ್ ಎಮ್ಮೆಮಾಡು ಸರಕಾರಿ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಶಿಕ್ಷಕ. ಎರಡನೇ ಮಗಳು ಯಶಸ್ವಿನಿ, ಇವು ದುಬೈಲಿ ಇಂಜಿನಿಯರಾಗಿದ್ದ ಬೆಳ್ಳನ ಸುನಿಲ್‌ರೊಟ್ಟಿಗೆ ದುಬೈಲಿ ವಾಸವಾಗೊಳೊ. ಮೂರನೆಯವ ಮಂಜಿ ಶಶಿಕಾಂತ್ ಮೆಕ್ಯಾನಿಕಲ್ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಆಗಿ ಬೆಂಗಳೂರ್‌ನ ಕಂಪೆನಿಯೊಂದರಿ ಕೆಲ್ವ ಮಾಡ್ತಾ ಉಟ್ಟು.

ಕತೆ, ಕವನ, ನಾಟಕ ಮತ್ತಿತರ ಲೇಖನಗಳ್ ಬರಿಯದು ಇವರ ಹವ್ಯಾಸ. ಇವರ ಹಲವಾರು ಕತೆ ಮತ್ತೆ ಕವನಗ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟ ಆಗುಟ್ಟು.

"ಅಪೂರ್ವ ಸಂಗಮ" ಕಥಾ ಸಂಕಲನ ಇದ್ ಇವರ ಎರಡನೇ ಪುಸ್ತಕ. ಮೊದಲನೇ ಪುಸ್ತಕ "ಮತ್ತೆ ಸಿಕ್ಕಿತ್ ಕುಂಕುಮ" 2016ರಲ್ಲಿ ಅರೆಭಾಷೆ ಅಕಾಡೆಮಿಂದ ಪ್ರಕಟ ಆಗುಟ್ಟು.

ಇವು ಕೊಡಗು ಕಾಫಿ ಬೆಳೆಗಾರರ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಲಿ ಆಂತರಿಕ ಲೆಕ್ಕ ಪರಿಶೋಧಕರಾಗಿದ್ದ ಈಗ ನಿವೃತ್ತರಾಗೊಳೊ. ಅಲ್ಲದೆ, ಇವು ಹಲವು ಸಂಘ-ಸಂಸ್ಥೆಲಿ ಸಕ್ರೀಯರಾಗಿದ್ದ, ಮಡಿಕೇರಿ ಕಾಮಾಕ್ಷಿ ಗೌಡ ಒಕ್ಕೂಟಲಿ ಖಜಾಂಚಿ, ಗೌಳಿಬೀದಿ ಸ್ವಂದನಾ ಮಹಿಳಾ ಒಕ್ಕೂಟಲಿ ಖಜಾಂಚಿ, ಗೌಳಿಬೀದಿ ಸ್ವಂದನಾ ಮಹಿಳಾ ಸಂಘಲಿ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷಿ, ಮಡಿಕೇರಿ ಸಹಕಾರ ಉದ್ಯೋಗಸ್ಥರ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಲಿ ನಿರ್ದೇಶಕಿರಾಗೊಳೊ.

ಇವರ ವಿಳಾಸ : ಕಟ್ಟತನ ಲಲಿತಾ ಅಯ್ಯಣ್ಣ
ಗೌಳಿಬೀದಿ, ಮಡಿಕೇರಿ., ಮೊ : 7204675925